

ตำหนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ
ของโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร
THE OPINIONS OF ADMINISTRATORS AND INSTRUCTORS
CONCERNING THE ACADEMIC ADMINISTRATION
OF PRIVATE VOCATIONAL SCHOOLS
IN BANGKOK

วิทยานิพนธ์
ห้ามนำออกนอกห้องสมุด

นายปัญญา ผิวเกลี้ยง
MR. PANYA PHEUKLIENG

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา
บัณฑิตวิทยาลัย
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
พ.ศ. 2538

ISBN 974-621-255-9

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เลขหมู่.....
เอกสารนี้เป็นเอกสารสงวนลิขสิทธิ์สำหรับการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
เลขทะเบียน.....23717
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น หากท่านมีข้อสงสัยหรือต้องการอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
วัน, เดือน, ปี.....16 ส.ค. 2538

THE OPINIONS OF ADMINISTRATORS AND INSTRUCTORS
CONCERNING THE ACADEMIC ADMINISTRATION
OF PRIVATE VOCATIONAL SCHOOLS
IN BANGKOK

A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT
OF THE REQUIREMENTS FOR THE DEGREE
MASTER OF INDUSTRIAL EDUCATION IN VOCATIONAL ADMINISTRATION
GRADUATE SCHOOL

KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

1995

ISBN 974-621-255-9

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อวิทยานิพนธ์	ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูเกี่ยวกับการบริหารงาน วิชาการของโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาในกรุงเทพมหานคร
นักศึกษา	นายปัญญา ผิวเกลี้ยง
อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์	รศ.ดร.ปริยาพร วงศ์อนุตรโรจน์
อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม	ดร.จรัส นองมาก รศ.นพพงษ์ บุญจิตราดุลย์
ระดับการศึกษา	ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา
ภาควิชา	ครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยี พระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
พ.ศ.	2538

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหาร และครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาในกรุงเทพมหานคร มีอยู่ 6 ด้าน ได้แก่ หลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การแนะแนว และการใช้บริการชุมชน วัตถุประสงค์การสอนและห้องสมุด การนิเทศและการพัฒนาบุคลากรทางการสอน การวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอน

กลุ่มตัวอย่างประชากร ได้จากผู้บริหารและครูโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร 45 สถานศึกษา โดยกลุ่มตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยได้จากกลุ่มสุ่มอย่างง่าย จากจำนวนประชากรเป็นผู้บริหาร 147 คน กลุ่มครูจำนวน 118 คน รวมประชากรทั้งหมด 265 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ ตอนที่ 1 สอบถามเกี่ยวกับสถานภาพและข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ตอนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับความคิดเห็นในการบริหารงานในโรงเรียนทั้ง 6 ด้าน จำแนกตามตำแหน่งและขนาด ตอนที่ 3 เป็นคำถามเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคต่างๆ ในการบริหารงานวิชาการ ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบและมาตราส่วนประมาณค่า ผู้วิจัยส่งแบบสอบถามจำนวน 270 ฉบับและได้รับแบบสอบถามคืน 265 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 98.15

การวิเคราะห์ข้อมูลได้ใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ และโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/PC+ (Statistical Package for the Social Sciences / Personal Computer Plus) คำนวณค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ย โดยใช้สถิติทดสอบ t-test และ F-test ทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยรายคู่โดยวิธี Scheffe's test

ผลการวิจัยพบว่าผู้บริหารและครูมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานงานวิชาการในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ดังนี้:-

1. ผู้บริหาร และครูมีความคิดเห็นตรงกันว่า โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาในกรุงเทพมหานคร มีการปฏิบัติงานด้านวิชาการในระดับมากด้าน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอน ส่วนเรื่องที่ผู้บริหารและครู มีความคิดเห็นว่าโรงเรียนมีการปฏิบัติปานกลาง คือการแนะแนวและการให้บริการชุมชน สำหรับด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตร ไปใช้ วัสดุอุปกรณ์การสอนและห้องสมุด การนิเทศและการพัฒนาบุคลากรทางการสอน ผู้บริหารและครูมีความคิดเห็นแตกต่างกันโดยผู้บริหารเห็นว่าโรงเรียนได้ปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ขณะที่ครูเห็นว่ามีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง

2. เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูที่เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ ในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาในกรุงเทพมหานครทั้ง 6 ด้าน พบว่า ความคิดเห็นในภาพรวมของการบริหารงานวิชาการ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทุกด้าน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย

จากการวิจัยจำแนกตามตำแหน่งผู้บริหารเป็นครูใหญ่ ผู้ช่วยครูใหญ่ฝ่ายวิชาการ หัวหน้าหมวดวิชาพบว่า ความคิดเห็นของครูใหญ่ ผู้ช่วยครูใหญ่ฝ่ายวิชาการ หัวหน้าหมวดวิชา มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และยังพบว่ามีความแตกต่างที่ระดับ .05 ซึ่งได้แก่ ความคิดเห็นของครูใหญ่ และผู้ช่วยครูใหญ่ฝ่ายวิชาการแตกต่างกับ หัวหน้าหมวดวิชา

นอกจากนี้การวิจัยครั้งนี้ยังพบอีกว่า เมื่อจำแนกตามขนาดของโรงเรียนเป็นโรงเรียนขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ พบว่า ความคิดเห็นของครูใหญ่โรงเรียนขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่มีความคิดเห็นแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานของการวิจัย

3. ในการเปรียบเทียบศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการบริหารงานวิชาการทั้ง 6 ด้าน พบว่า มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทุกข้อ มีปัญหาน้อยทุกด้าน ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย

II

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากการวิจัยครั้งนี้ยังพบอีกว่าโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาในกรุงเทพมหานคร มีการพัฒนาบุคลากรและงานวิชาการอยู่ตลอดเวลา ทางด้านพัฒนาบุคลากร ตัวครูผู้สอนให้มีความรู้เกี่ยวกับสาขาวิชาชีพต่างๆ สื่อการเรียนการสอนและเน้นความต้องการของตลาดแรงงาน และเทคโนโลยีใหม่ ๆ ทางด้านวิชาการเน้นคุณภาพของการแนะแนวและการนิเทศภายในเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพต่อการดำเนินงานบริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา.

III

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Thesis Title The Opinions of Administrators and Instructors
 Concerning the Academic Administration of
 Private Vocational Schools in Bangkok.

Name Mr.Panya Pheuklieng

Thesis Advisor Assoc.Professor Dr.Preeyaporn Wonganutrohd.

Thesis Co-advisor& Dr.Chamrat Nongmak
 Assoc.Professor Noppong Bunchitradun

Level of Study Master of Industrial Education in Vocational
 Administration

Department Industrial Education, King Mongkut's Institute
 of Technology Ladkrabang

Year 1995

ABSTRACT

The purpose of this research was to study the perception of administrators' and teachers' opinions on academic administration of private vocational schools in Bangkok. That was defined as 6 tasks : Curriculum and curriculum applications, teaching and learning activities management, guidance and community service, instructional materials and library, educational supervision and instructors' teaching method development, and educational measurement and evaluation.

This study was conducted from administrators and teachers of 45 private vocational schools in Bangkok The 265 samples were selected by a simple random sampling method from 147 administrators and 118 instructors.

The questionnaires used for gathering data consist of 3 parts : 1) the status and data of the samples, 2) the opinions on

6 tasks in academic administration classified by positions and sizes 3) problems and difficulties in academic administration. The 270 questionnaires were sent to administrators and instructors. The researcher received 265 questionnaires from the samples, The rate of returned questionnaires was 98.15 %. The data analysis was computed by SPSS/PC program. The statistical methods such as percentage, mean, Standard Deviation, t-test, F-test and Scheffe's test were used.

Research findings :

1. Administrators and instructors agreed that private vocational schools in Bangkok had academic performance on teaching and learning activities at a high level. However they considered that school academic performance on community service application and guidance were performed at middle level. There were disagreement on the other 4 tasks : Curriculum and curriculum application, instructional material and library, educational supervision and instructional's teaching method development ; while administrators considered that they perform at high level, but teachers considered them to be performed at middle level.

2. Concerning the opinions of administrators and teachers an all 6 tasks. The result was that there were significant differences at the level of .05 between administrators' and teachers' opinions, which corresponded to the stated hypotheses.

The finding also revealed that the opinions of administrators, vice principal of academic administrators and head of academic groups were on significant differences at the

level of .05 which corresponded to the stated hypotheses and also the opinions of administrators and vice principal of academic administrators were differences from head of academic group.

When schools were classified by sizes, principals' opinions of I various sizes were on non significant differences at the level of .05 which did not correspond to the stated hypotheses.

3. In comparing of studying on problems and difficulties in the six academic administration. There were no significant differences at the level of .05 the problems and difficulties were at low level which did not correspond to the stated hypotheses.

The finding also revealed that the private vocational schools in Bangkok had made progress in development of instructors and administration : they had in service training for teacher; they developed instructional materials and concerned with the needs of the labor market and new technology. However, those who answered to the questionnaires had an opinion that schools had not achieved the continuous tasks of guidance and educational supervision, and also were important for efficient academic supervision. These tasks were important for efficient academic administrative performance in private vocational schools.

กิตติกรรมประกาศ

การจัดทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดีเพราะได้รับความเมตตาและกรุณาจาก รศ.ดร.ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ดร.จำรัส นองมาก และ รศ.นพพงษ์ บุญจิตราดลย์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม ซึ่งได้ให้คำปรึกษา และแนะนำผู้วิจัยตลอดมา ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความอนุเคราะห์จากท่าน และขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ รศ.ดร.เมธิ์ ปิณฑานนท์ และ ผศ.ดร.รวิวรรณ ชินะตระกูล ที่ให้คำแนะนำแก่ผู้วิจัย และขอขอบพระคุณคณาจารย์จากภาควิชาครุศาสตร์ อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ที่ได้ให้การอบรมสั่งสอน ให้ความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ รวมทั้งเจ้าหน้าที่งานบัณฑิตทุกท่าน ที่ให้ความช่วยเหลือและบริการในทุกเรื่อง เป็นอย่างดียิ่ง

ขอขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญ และผู้ทรงคุณวุฒิที่ได้กรุณาแนะนำในการสร้างและปรับปรุงแบบสอบถาม และขอขอบพระคุณคณาจารย์โรงเรียนเซนต์จอนห์น โปลีเทคนิค ที่ได้ช่วยเหลือ และให้กำลังใจตลอดมา

นอกจากนี้ ขอกราบขอบพระคุณครู-อาจารย์ โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาใน กรุงเทพมหานคร ที่ได้ให้ความช่วยเหลือ ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามและขอขอบพระคุณอาจารย์วีระ ทองประสิทธิ์ อาจารย์โสมยงค์ วงศ์ปาลีย์ที่ได้ช่วยเหลือ และให้กำลังใจต่อผู้วิจัยอย่างใกล้ชิดตลอดมา.

ปัญญา ผิวเกลี้ยง

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	I
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	II
กิตติกรรมประกาศ.....	VI
สารบัญ.....	VII
สารบัญตาราง.....	
สารบัญแผนภูมิ.....	20-21
บทที่	
1. บทนำ.....	
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
แนวความคิดของการวิจัย.....	6
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	8
สมมติฐานในการวิจัย.....	9
ขอบเขตของการวิจัย.....	10
คำนิยามที่ใช้ในการวิจัย.....	10
เชิงอรรถ.....	14
2. วรรณกรรมและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง.....	
การบริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา.....	16
ปรัชญาและนโยบายของโรงเรียน.....	16
พื้นฐานแห่งปรัชญา.....	17
ปรัชญาของการมองไปข้างหน้า.....	19
ปรัชญาที่เป็นไปได้จริง.....	20
ขอบข่ายของการบริหารโรงเรียนเอกชน.....	24
บทบาทและหน้าที่ของผู้บริหารโรงเรียนเอกชน	
ในการบริหารงานวิชาการ.....	25
กระบวนการการบริหารงานวิชาการ.....	26
การบริหารงานบุคลากร.....	30
บทบาทและหน้าที่ของผู้บริหารในการบริหารงานบุคลากร.....	31
การบริหารงานงบประมาณการเงิน บัญชีและวัสดุ.....	32

VIII

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
การบริหารงานอาคารสถานที่.....	35
ความสำคัญของการบริหารงานอาคารสถานที่.....	35
ประโยชน์ของอาคารสถานที่.....	36
ประเภทของอาคารสถานที่.....	36
ขอบข่ายของการบริหารงานอาคารสถานที่.....	36
บทบาทและหน้าที่ของผู้บริหารในการบริหารงานอาคารสถานที่.....	38
การบริหารงานความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนเอกชน.....	40
ความหมายและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานวิชาการ.....	42
ขอบข่ายของงานวิชาการ.....	44
ภารกิจของผู้บริหารโรงเรียนเอกชน.....	49
บทบาทและหน้าที่ความรับผิดชอบของการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนเอกชน.....	50
กระบวนการบริหารงานวิชาการ.....	56
หลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้.....	61
การดำเนินการเกี่ยวกับการเรียนการสอน.....	68
การใช้บริการชุมชน.....	73
วัสดุอุปกรณ์การเรียนการสอน.....	74
การแนะแนว.....	76
การนิเทศการศึกษา.....	79
การพัฒนาบุคลากรทางการสอน.....	83
การวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอน.....	85
เชิงอรรถ.....	105
3. วิธีดำเนินการวิจัย.....	
ประชากรที่ศึกษาและกลุ่มตัวอย่าง.....	115
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	120
ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ.....	122
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	123
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	123

IX

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
เชิงอรรถ.....	125
4. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลและผลการวิจัย.....	126
5. สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ.....	314
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	314
สมมติฐานของการวิจัย.....	315
ประโยชน์ที่รับจากการวิจัย.....	315
ประชากรที่ใช้ในการวิจัย.....	316
วิธีดำเนินการวิจัย.....	316
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	317
สรุปผลการวิจัย.....	317
อภิปรายผล.....	320
ข้อเสนอแนะ.....	335
เชิงอรรถ.....	338
บรรณานุกรม.....	341
ภาคผนวก.....	
ภาคผนวก ก.....	349
ภาคผนวก ข.....	362
ประวัติผู้เขียน.....	391

สารบัญตาราง

ตารางที่

หน้า

1. จำนวนโรงเรียน ครู นักเรียน ระบบโรงเรียนประเภทอาชีวศึกษา ในโรงเรียนเอกชน ปีการศึกษา 2529-2533.....	5
2. จำนวนครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาเอกชน.....	116
3. จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกเพศ อายุ ระดับการศึกษา ระยะเวลาทำงาน ตำแหน่ง และขนาดของโรงเรียน.....	127
4. ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของผู้บริหารและครู โดยภาพรวมเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ.....	130
5. ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของผู้บริหารและครู เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการด้านหลักสูตร และการนำหลักสูตรไปใช้.....	131
6. ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของผู้บริหารและครู เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการด้านการจัดกิจกรรม การเรียนการสอน.....	133
7. ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของผู้บริหารและครู เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการด้านการแนะแนว และการใช้บริการชุมชน.....	135
8. ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของผู้บริหารและครู เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการด้านวัสดุอุปกรณ์การสอน และห้องสมุด.....	137

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่

หน้า

9.	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของผู้บริหารและครู เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการด้านการนิเทศและการพัฒนาบุคลากร ทางการเรียนการสอน.....	139
10.	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของผู้บริหารและครู เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการด้านการวัดผล และประเมินผลการเรียนการสอน.....	141
11.	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของผู้บริหารและครู โดยภาพรวม เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ.....	143
12.	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของผู้บริหารและครู โดยภาพรวม เกี่ยวกับด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้.....	144
13.	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของผู้บริหารและครู โดยภาพรวม เกี่ยวกับด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน.....	148
14.	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของผู้บริหารและครู โดยภาพรวม เกี่ยวกับด้านการแนะแนวและการให้บริการชุมชน.....	150
15.	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของผู้บริหารและครู โดยภาพรวม เกี่ยวกับด้านวัสดุอุปกรณ์การสอนและห้องสมุด.....	153
16.	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของผู้บริหารและครู โดยภาพรวม เกี่ยวกับด้านการนิเทศและการพัฒนาบุคลากร ทางการสอน.....	156
17.	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของผู้บริหารและครู โดยภาพรวม เกี่ยวกับด้านการวัดผลและประเมินผล	

XII

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
	การเรียนรู้การสอน.....	159
18.	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของผู้บริหาร จำแนกตำแหน่ง โดยภาพรวม เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ.....	163
19.	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของผู้บริหาร จำแนกตำแหน่ง เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการด้านหลักสูตร และการนำหลักสูตรไปใช้.....	164
20.	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของผู้บริหาร จำแนกตำแหน่ง เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการด้านกิจกรรมการเรียน การสอน.....	167
21.	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของผู้บริหาร จำแนกตำแหน่ง เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการด้านการแนะแนว และการใช้บริการชุมชน.....	169
22.	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของผู้บริหาร จำแนกตำแหน่ง เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการด้านวัสดุอุปกรณ์ และห้องสมุด.....	172
23.	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของผู้บริหาร จำแนกตำแหน่ง เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการด้านการนิเทศ และการพัฒนาบุคลากรทางการสอน.....	174
24.	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของผู้บริหาร จำแนกตำแหน่ง เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการด้านการวัดผล และประเมินผลทางการเรียนการสอน.....	176

XIII

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	เนื้อหา	หน้า
25.	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของครู จำแนกขนาด โดยภาพรวม เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ.....	179
26.	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของครู จำแนกขนาด เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการด้านหลักสูตร และการนำหลักสูตร ไปใช้.....	180
27.	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของครู จำแนกขนาด เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการด้านการจัดกิจกรรม การเรียนการสอน.....	183
28.	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของครู จำแนกขนาด เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการด้านการแนะแนว และการให้บริการชุมชน.....	185
29.	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของครู จำแนกขนาด เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการด้านวัสดุอุปกรณ์ การสอนและห้องสมุด.....	187
30.	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของครู จำแนกขนาด เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการด้านการนิเทศ และการพัฒนาบุคลากรทางการสอน.....	190
31.	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของครู จำแนกขนาด เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการด้านการวัดผล และประเมินผลการเรียนการสอน.....	192
ตอนที่ 2	วิเคราะห์การเปรียบเทียบคะแนนความคิดเห็นของผู้บริหารและครู เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ.....	195

XIV

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่

หน้า

32.	การเปรียบเทียบคะแนนความคิดเห็นของผู้บริหารและครู โดยภาพรวม เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ.....	196
33.	การเปรียบเทียบคะแนนความคิดเห็นของผู้บริหารและครู เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการด้านหลักสูตร และการนำหลักสูตร ไปใช้.....	197
34.	การเปรียบเทียบคะแนนความคิดเห็นของผู้บริหารและครู เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการด้านการจัดกิจกรรม การเรียนการสอน.....	199
35.	การเปรียบเทียบคะแนนความคิดเห็นของผู้บริหารและครู เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการด้านการแนะแนว และการ ใช้บริหารชุมชน.....	202
36.	การเปรียบเทียบคะแนนความคิดเห็นของผู้บริหารและครู เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการด้านวัสดุอุปกรณ์การสอน และห้องสมุด.....	204
37.	การเปรียบเทียบคะแนนความคิดเห็นของผู้บริหารและครู เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการด้านการนิเทศ และการพัฒนาบุคลากรทางการสอน.....	206
38.	การเปรียบเทียบคะแนนความคิดเห็นของผู้บริหารและครู เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการด้านการวัดผล และประเมินผลการเรียนการสอน.....	208
39.	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของ ผู้บริหาร จำแนกตำแหน่ง โดยภาพรวม	

XV

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่

หน้า

เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ.....	211
40. เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของ ผู้บริหาร จำแนกตำแหน่ง เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการด้านหลักสูตร และการนำหลักสูตรไปใช้.....	212
41. เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของ ผู้บริหาร จำแนกตำแหน่ง เกี่ยวกับด้านการจัดกิจกรรม การเรียนการสอน.....	213
42. เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของ ผู้บริหาร จำแนกตำแหน่ง เกี่ยวกับด้านการแนะแนว และการใช้บริการชุมชน.....	215
43. เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของ ผู้บริหาร จำแนกตำแหน่ง เกี่ยวกับด้านวัสดุอุปกรณ์การสอน และห้องสมุด.....	216
44. เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของ ผู้บริหาร จำแนกตำแหน่ง เกี่ยวกับด้านการนิเทศ และการพัฒนาบุคลากรทางการสอน.....	217
45. เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของ ผู้บริหาร จำแนกตำแหน่ง เกี่ยวกับด้านการวัดผล และประเมินผลการเรียนการสอน.....	219
46. เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของ ผู้บริหาร จำแนกขนาด โดยภาพรวม	

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่

หน้า

	เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ.....	220
47.	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของ ผู้บริหาร จำแนกขนาด เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ ด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้.....	221
48.	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของ ผู้บริหาร จำแนกขนาด เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน.....	223
49.	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของ ผู้บริหาร จำแนกขนาด เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ ด้านการแนะแนวและการใช้บริการชุมชน.....	224
50.	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของ ผู้บริหาร จำแนกขนาด เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ ด้านวัสดุอุปกรณ์การสอนและห้องสมุด.....	226
51.	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของ ผู้บริหาร จำแนกขนาด เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ ด้านการนิเทศและการพัฒนาบุคลากรทางการสอน.....	227
52.	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของ ผู้บริหาร จำแนกขนาด เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ ด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอน.....	228
53.	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของ ครู จำแนกขนาด โดยภาพรวม เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ....	230

XVII

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

54.	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของ ครู จำแนกขนาด เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ ด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้.....	231
55.	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของ ครู จำแนกขนาด เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอน.....	232
56.	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของ ครู จำแนกขนาด เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ ด้านการแนะแนวและการให้บริการชุมชน.....	233
57.	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของ ครู จำแนกขนาด เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ ด้านวัสดุอุปกรณ์การสอนและห้องสมุด.....	234
58.	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของ ครู จำแนกขนาด เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ ด้านการนิเทศและการพัฒนาบุคลากรทางการสอน.....	235
59.	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของ ครู จำแนกขนาด เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ ด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอน.....	236
ตอนที่ 3	การวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูเกี่ยวกับ การการบริหารงานวิชาการเกี่ยวกับสภาพปัญหาและอุปสรรค.....	237
60.	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สภาพปัญหาและอุปสรรค	

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่

หน้า

ความคิดเห็นของผู้บริหารและครู โดยภาพรวม เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ.....	238
61. ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สภาพปัญหาและอุปสรรค ความคิดเห็นของผู้บริหารและครู เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ ด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้.....	239
62. ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สภาพปัญหาและอุปสรรค ความคิดเห็นของผู้บริหารและครู เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอน.....	241
63. ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สภาพปัญหาและอุปสรรค ความคิดเห็นของผู้บริหารและครู เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ ด้านการแนะแนวและการให้บริการชุมชน.....	243
64. ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สภาพปัญหาและอุปสรรค ความคิดเห็นของผู้บริหารและครู เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ ด้านวัสดุอุปกรณ์การสอนและห้องสมุด.....	244
65. ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สภาพปัญหาและอุปสรรค ความคิดเห็นของผู้บริหารและครู เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ ด้านการนิเทศและการพัฒนาบุคลากรทางการสอน.....	246
66. ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สภาพปัญหาและอุปสรรค ความคิดเห็นของผู้บริหารและครู เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ ด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอน.....	248
67. ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สภาพปัญหาและอุปสรรค	

XIX

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่

หน้า

ความคิดเห็นของผู้บริหารและครู โดยภาพรวม เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ.....	250
68. ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สภาพปัญหาและอุปสรรค ความคิดเห็นของผู้บริหารและครู เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ ด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้.....	251
69. ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สภาพปัญหาและอุปสรรค ความคิดเห็นของผู้บริหารและครู เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอน.....	254
70. ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สภาพปัญหาและอุปสรรค ความคิดเห็นของผู้บริหารและครู เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ ด้านการแนะแนวและการใช้บริหารชุมชน.....	256
71. ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สภาพปัญหาและอุปสรรค ความคิดเห็นของผู้บริหารและครู เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ ด้านวัสดุอุปกรณ์การสอนและห้องสมุด.....	258
72. ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สภาพปัญหาและอุปสรรค ความคิดเห็นของผู้บริหารและครู เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ ด้านการนิเทศและการพัฒนาบุคลากรทางการสอน.....	261
73. ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สภาพปัญหาและอุปสรรค ความคิดเห็นของผู้บริหารและครู เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ ด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอน.....	263
74. ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สภาพปัญหาและอุปสรรค	

ความคิดเห็นของผู้บริหารจำแนกตำแหน่ง โดยภาพรวม เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ.....	266
75. ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สภาพปัญหาและอุปสรรค ความคิดเห็นของผู้บริหารจำแนกตำแหน่ง เกี่ยวกับการบริหารงาน วิชาการ ด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้.....	267
76. ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สภาพปัญหาและอุปสรรค ความคิดเห็นของผู้บริหารจำแนกตำแหน่ง เกี่ยวกับการบริหารงาน วิชาการ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอน.....	269
77. ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สภาพปัญหาและอุปสรรค ความคิดเห็นของผู้บริหารจำแนกตำแหน่ง เกี่ยวกับการบริหารงาน วิชาการ ด้านการแนะแนวและการให้บริการชุมชน.....	271
78. ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สภาพปัญหาและอุปสรรค ความคิดเห็นของผู้บริหารจำแนกตำแหน่ง เกี่ยวกับการบริหารงาน วิชาการ ด้านวัสดุอุปกรณ์การสอนและห้องสมุด.....	273
79. ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สภาพปัญหาและอุปสรรค ความคิดเห็นของผู้บริหารจำแนกตำแหน่ง เกี่ยวกับการบริหารงาน วิชาการ ด้านการนิเทศและการพัฒนบุคลากรทางการสอน.....	275
80. ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สภาพปัญหาและอุปสรรค ความคิดเห็นของผู้บริหารจำแนกตำแหน่ง เกี่ยวกับการบริหารงาน วิชาการ ด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอน.....	277
81. ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สภาพปัญหาและอุปสรรค	

ความคิดเห็นของครูจำแนกขนาด โดยภาพรวม เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ.....	279
82. ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สภาพปัญหาและอุปสรรค ความคิดเห็นของครูจำแนกขนาด เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ ด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้.....	280
83. ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สภาพปัญหาและอุปสรรค ความคิดเห็นของครูจำแนกขนาด เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอน.....	282
84. ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สภาพปัญหาและอุปสรรค ความคิดเห็นของครูจำแนกขนาด เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ ด้านการแนะแนวและการให้บริการชุมชน.....	284
85. ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สภาพปัญหาและอุปสรรค ความคิดเห็นของครูจำแนกขนาด เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ ด้านวัสดุอุปกรณ์การสอนและห้องสมุด.....	286
86. ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สภาพปัญหาและอุปสรรค ความคิดเห็นของครูจำแนกขนาด เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ ด้านการนิเทศและการพัฒนาบุคลากรทางการสอน.....	288
87. ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สภาพปัญหาและอุปสรรค ความคิดเห็นของครูจำแนกขนาด เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ ด้านวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอน.....	290
88. เปรียบเทียบสภาพปัญหาและอุปสรรค ความคิดเห็นของผู้บริหารและครู	

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่

หน้า

โดยภาพรวม เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ.....	292
89. เปรียบเทียบสภาพปัญหาและอุปสรรค ความคิดเห็นของผู้บริหารและครู เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ ด้านหลักสูตร และการนำหลักสูตรไปใช้.....	293
90. เปรียบเทียบสภาพปัญหาและอุปสรรค ความคิดเห็นของผู้บริหารและครู เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ ด้านการจัดกิจกรรม การเรียนรู้การสอน.....	295
91. เปรียบเทียบสภาพปัญหาและอุปสรรค ความคิดเห็นของผู้บริหารและครู เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ ด้านการแนะแนว และการใช้บริการชุมชน.....	297
92. เปรียบเทียบสภาพปัญหาและอุปสรรค ความคิดเห็นของผู้บริหารและครู เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ ด้านวัสดุอุปกรณ์การสอน และห้องสมุด.....	299
93. เปรียบเทียบสภาพปัญหาและอุปสรรค ความคิดเห็นของผู้บริหารและครู เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ ด้านการนิเทศ และการพัฒนาบุคลากรทางการสอน.....	301
94. เปรียบเทียบสภาพปัญหาและอุปสรรค ความคิดเห็นของผู้บริหารและครู เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ ด้านการวัดผล และประเมินผลการเรียนการสอน.....	303
95. เปรียบเทียบสภาพปัญหาและอุปสรรค ความคิดเห็นของผู้บริหาร โดยภาพรวม เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ.....	305

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่

หน้า

96.	เปรียบเทียบสภาพปัญหาและอุปสรรค ความคิดเห็นของผู้บริหาร เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ ด้านหลักสูตร และการนำหลักสูตรไปใช้.....	306
97.	เปรียบเทียบสภาพปัญหาและอุปสรรค ความคิดเห็นของผู้บริหาร เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ ด้านการจัดกิจกรรม การเรียนการสอน.....	307
98.	เปรียบเทียบสภาพปัญหาและอุปสรรค ความคิดเห็นของผู้บริหาร เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ ด้านแนะแนว และการให้บริการชุมชน.....	308
99.	เปรียบเทียบสภาพปัญหาและอุปสรรค ความคิดเห็นของผู้บริหาร เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ ด้านวัสดุอุปกรณ์การสอน และห้องสมุด.....	309
100.	เปรียบเทียบสภาพปัญหาและอุปสรรค ความคิดเห็นของผู้บริหาร เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ ด้านการนิเทศ และการพัฒนาบุคลากรทางสอน.....	310
101.	เปรียบเทียบสภาพปัญหาและอุปสรรค ความคิดเห็นของผู้บริหาร เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ ด้านการวัดผล และประเมินผลการเรียนการสอน.....	311
102.	ความคิดเห็นของผู้บริหารและครู เกี่ยวกับสภาพปัญหาและอุปสรรค ในการบริหารงานวิชาการ จากแบบสอบถามปลายปิด.....	312

สารบัญแนภูมิ

แนภูมิที่	หน้า
1. แสงดขบข่ายของการบริหารงานโรงเรียน	22
2. แสงดความสัมพันธ์ของการบริหารงานโรงเรียน	23

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ความเปลี่ยนแปลงของสังคมและเทคโนโลยีสมัยใหม่ ซึ่งพัฒนาขึ้นอย่างรวดเร็ว ในสภาวะการณปัจจุบันมีส่วนสำคัญยิ่ง ที่ทำให้คนในสังคมต้องปรับปรุงและพัฒนาตนเองให้ทันกับความเปลี่ยนแปลงดังกล่าว ประเทศต่างๆ ทั้งที่พัฒนาแล้ว และกำลังพัฒนา ต่างก็ตระหนักถึงความสำคัญในการพัฒนาประชากรในประเทศของตน ซึ่งผู้เชี่ยวชาญทางเศรษฐกิจหลายท่านต่างยอมรับว่า สิ่งจำเป็นอย่างหนึ่งสำหรับการพัฒนาประเทศ ทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคมและการเมือง ก็คือ คุณภาพของประชากร ไม่ว่าประชากรจะมากหรือน้อย ถ้าประชากรมีคุณภาพแล้วก็สามารถทำให้ประเทศชาติเจริญก้าวหน้าได้

การศึกษา เป็นเครื่องมือสำคัญมากที่สุด ในการพัฒนาคุณภาพของประชากรในสังคม เพราะการศึกษาช่วยเสริมสร้างความรู้ ความคิด ทักษะ และเจตคติ ให้คนรู้จักตนเอง รู้จักชีวิต การศึกษาเป็นกลยุทธ์อย่างหนึ่งของการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ซึ่งการลงทุนทางการศึกษาของมนุษย์เพื่อเป็นการเพิ่มคุณค่า และคุณภาพของมนุษย์ให้สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาประเทศต่อไป¹ ฉะนั้นการศึกษาจึงเป็นปัจจัยสำคัญต่อการพัฒนากำลังคนและการพัฒนาคุณภาพชีวิต อันส่งผลต่อเนื่องไปสู่การพัฒนาประเทศ รัฐบาลได้ให้ความสำคัญต่อการศึกษาทุกระดับและทุกประเภท เป็นอันมากตลอดมา²

การศึกษาของชาติจะบรรลุเป้าหมายได้ตามวัตถุประสงค์ ย่อมขึ้นอยู่กับแนวนโยบายและการวางแผนการศึกษาที่ถูกต้องอย่างมีทิศทางที่แน่นอน นอกจากนี้สิ่งที่ยังต้องขึ้นอยู่กับการพิจารณาผู้รับผิดชอบในด้านต่าง ๆ ที่จะต้องดำเนินการให้สอดคล้องประสานสัมพันธ์กันให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ³

การอาชีวศึกษา เป็นการศึกษาที่มีความสำคัญ ต่อการพัฒนาประเทศเพราะเป็นการผลิตคนให้พร้อมที่จะประกอบอาชีพ รัฐได้พยายามจัดการอาชีวศึกษาให้สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจและสังคมตลอดมา ดังจะเห็นได้ว่าการอาชีวศึกษาของไทยได้มีวิวัฒนาการเด่นชัดมา ตั้งแต่สมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว นับตั้งแต่โครงการศึกษามัธยมแรกเป็นต้นมาจนถึงปัจจุบัน อาจจำแนกเป็น 4 ระยะ คือ ระยะที่ 1 พ.ศ. 2441 มีนโยบายเพื่อเป็นการเล่าเรียนเฉพาะสิ่งเฉพาะอย่างให้ชำนาญดีเช่น แพทย์

ช่าง การค้าหัตถกรรมและการเพาะปลูก เป็นต้น ระยะที่ 2 พ.ศ. 2475 เป็นการให้การศึกษาวิชาชีพที่เหมาะสมแก่ภูมิประเทศ เช่น กสิกรรม หัตถกรรมและพาณิชยกรรม เป็นต้น โดยจัดให้รับช่วงประโยคการศึกษา ระยะที่ 3 พ.ศ. 2503 เป็นการให้ความรู้และทักษะในการประกอบอาชีพ บ้าง จึงจัดเฉพาะในระดับมัธยมศึกษา โดยแบ่งเป็นสายสามัญและอาชีว สายอาชีพจัดทั้งในมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย ระยะที่ 4 พ.ศ. 2520 การศึกษาวิชาชีพเพื่อมุ่งผลิตกำลังคนในระดับต่างๆ ให้ทันตามความต้องการ ของท้องถิ่นและสังคม รูปแบบของการจัดเป็นทั้งแบบผสมผสานเข้าไว้ในการ ศึกษาทุกระดับ และที่จัดเป็นเอกเทศตามความจำเป็น ทั้งนี้โดยมุ่งเน้นความ รู้ความสามารถด้านเกษตรกรรม และอุตสาหกรรมที่สนับสนุนการเกษตรเป็น สำคัญ⁴

นับตั้งแต่การประกาศใช้แผนการศึกษาแห่งชาติ 2520 เป็นต้นมา ประชาชนได้ตื่นตัวต่อการศึกษา มีความต้องการทางการศึกษามากขึ้น ถึง แม้รัฐจะพยายามจัดให้มากเพียงใด รัฐก็ไม่สามารถจัดให้เพียงพอกับความ ต้องการของบุคคล ทั้งนี้เนื่องจากขาดแคลนงบประมาณ รัฐจึงกำหนดเป็น นโยบายการส่งเสริมให้เอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา ดังมี ปรากฏเป็นเอกสารยืนยันในคำแถลงนโยบายของรัฐบาล และแผนการศึกษา แห่งชาติ ดังนั้นการศึกษาเอกชนจึงสามารถแบ่งเบาภาระในการจัดการ ศึกษาของรัฐบาลได้เป็นจำนวนมากทั้งในด้านจำนวนนักเรียนและงบประมาณ ดังที่รัฐได้ให้การสนับสนุน ในปัจจุบันโรงเรียนเอกชนที่จัดการศึกษาในระบบ โรงเรียน มีนักเรียนทั้งสิ้น 1.3 ล้านคน ซึ่งหากรัฐบาลเป็นผู้รับภาระจัด การศึกษาส่วนนี้ จะต้องใช้งบประมาณ ประมาณ 5,688 ล้านบาท แต่เมื่อ เอกชนเป็นผู้รับภาระรัฐเพียงแต่ให้เงินอุดหนุนปีละ 607 ล้านบาทเท่านั้น ซึ่งสามารถประหยัดงบประมาณได้ถึง 5,081 ล้านบาท⁵ จะเห็นว่าเอกชน นั้นได้ช่วยรัฐพัฒนาเยาวชนของชาติให้มีความรู้ และมีประสิทธิภาพในการที่ จะพัฒนาประเทศต่อไป และจากวัตถุประสงค์และนโยบายในการจัดอาชีว ศึกษาในแผนพัฒนาฉบับปัจจุบันกล่าวว่า

เพื่อผลิตและพัฒนาากำลังคนระดับช่างฝีมือช่างฝีมือ ช่างเทคนิค และให้บริการฝึกวิชาชีพระยะสั้นแก่ประชาชนทั่วไป รวม 5 ประเภทวิชา คือ ช่างอุตสาหกรรม เกษตรกรรม พาณิชยกรรม คหกรรม และศิลปหัตถ กรรม ในสัดส่วนที่เหมาะสม และสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีและการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของ

ประเทศ

การจัดการศึกษาด้านอาชีวศึกษาในภาคเอกชนนั้น ได้รับอนุมัติจากกระทรวงศึกษาธิการ เมื่อปี พ.ศ. 2498 โรงเรียนแห่งแรกคือ โรงเรียนอาชีวศึกษาดอนบอสโกเป็นโรงเรียนของมิชชันนารีรับนักเรียนที่สำเร็จชั้นประถมปีที่ 7 เรียนต่อ ม.ศ. 1 ถึงชั้น ม.ศ. 6 สายอาชีพ สำหรับโรงเรียนอาชีวศึกษาที่เปิดรับนักเรียนที่สำเร็จชั้น ม.ศ. 3 เข้าเรียนต่อเป็นแห่งแรก คือ โรงเรียนพาณิชย์การวิทยา เดิมเปิดสอนหลักสูตรประโยคอาชีวชั้นสูง ปัจจุบันเปิดสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเฉพาะรอบบ่าย⁷ การจัดการศึกษาสายอาชีพของเอกชนมี 2 ลักษณะ คือ

1. โรงเรียนประเภทอาชีวศึกษาที่ใช้หลักสูตรกระทรวงศึกษา
สอน 5 ประเภทวิชา ดังนี้
 - 1.1 ประเภทวิชาเกษตรกรรม
 - 1.2 ประเภทวิชาคหกรรม
 - 1.3 ประเภทวิชาพาณิชยกรรม
 - 1.4 ประเภทศิลปหัตถกรรม
 - 1.5 ประเภทวิชาอุตสาหกรรม
2. โรงเรียนประเภทอาชีวศึกษา ที่ใช้หลักสูตรของโรงเรียน
เอง โดยขออนุมัติหลักสูตรจากกระทรวงศึกษาธิการ สอน
วิชาชีพต่าง ๆ ดังนี้
 - 2.1 ประเภทวิชาพาณิชยกรรมธุรกิจ เช่น
 - บัญชี
 - เลขานุการ ชั่วเลข
 - พิมพ์ดีดภาษาไทย ภาษาอังกฤษ
 - ธุรกิจธนาคาร โรงแรม ท่องเที่ยว
 - คอมพิวเตอร์
 - 2.2 ประเภทวิชาช่างทั่วไป เช่น
 - ช่างเสริมสวย
 - ช่างเสื้อ
 - ช่างประดิษฐ์ วัสดุด้วยมือ
 - ช่างเย็บปักถักร้อย
 - 2.3 ประเภทวิชาช่างไฟฟ้า ช่างเครื่องยนต์ เช่น
 - ช่างวิทยุ โทรทัศน์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ช่างเครื่องเย็น ตู้เย็น
- ช่างเครื่องยนต์ ขับรถยนต์

2.4 ประเภทวิชาเกษตร

2.5 ประเภทวิชาอื่น ๆ

- การออกแบบ
- การประกอบแว่น
- โหราศาสตร์
- ผู้ช่วยพยาบาล
- แพทย์แผนโบราณ
- การประกอบอาหาร การผสมเครื่องดื่ม^๑

โรงเรียนประเภทใช้ หลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการ ที่เอกชนจัดทำหลักสูตร 3 ปี รับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และ ม.3 ส่วนโรงเรียนอาชีวศึกษาที่ใช้หลักสูตรระยะยาว ใช้เวลา 1-3 ปี ก็ได้ ทั้งนี้แล้วแต่เนื้อหาวิชาที่สอนแต่ละหลักสูตร จะต้องได้รับอนุมัติจากกระทรวงศึกษาธิการก่อน จึงจะนำไปสอนในโรงเรียนได้ โรงเรียนที่เปิดสอนหลักสูตรระยะยาว ได้แก่ โรงเรียนบริหารธุรกิจต่าง ๆ เช่น วิชาการบัญชี วิชาการธนาคาร ธุรกิจการบิน ฯลฯ โรงเรียนกำหนดวุฒิของนักเรียนที่จะเข้าศึกษาซึ่งทางโรงเรียนจะกำหนดและวางหลักสูตรเอง การจัดการศึกษาสายอาชีพของเอกชน อยู่ในความควบคุมของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนกระทรวงศึกษาธิการ^๒

ในช่วงปี พ.ศ. 2500-2510 เป็นระยะที่ประเทศไทยมีอัตราการเพิ่มของประชากรสูงสุด กล่าวคือ สูงกว่าร้อยละ 3 ต่อปี เป็นผลให้ประชากรในวัยเรียน ช่วงปี พ.ศ. 2504-2524 มีอัตราการเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว เช่น ระดับประถมศึกษาเพิ่มขึ้น 46,000 คน เป็น 51,600 คน หรือร้อยละ 12.8 ต่อปี ประถมศึกษาเพิ่มขึ้นร้อยละ 3.1 ต่อปี ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และมัธยมศึกษาตอนปลาย ทั้งสายสามัญและสายอาชีพเพิ่มขึ้นร้อยละ 9.4 ต่อปี ทำให้การขยายการบริหารด้านการศึกษาทุกระดับอย่างกว้างขวาง เพื่อเป็นเครื่องมือในการพัฒนาคุณภาพประชากร

จากการขยายตัวทางด้านการศึกษาที่กล่าวมาแล้วข้างต้น ก่อให้เกิดปัญหาการว่างงานของผู้ที่มีการศึกษา ในระดับประเภทต่าง ๆ อย่างที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน "ในช่วง 3-4 ปี ผ่านมา รัฐบาลได้ให้ความสนใจเกี่ยวกับการว่างงานของกลุ่มผู้มีการศึกษาอย่างจริงจัง โดยเฉพาะเรื่องของคุณ

ภาพคนที่ไม่เหมาะกับงานนั้น อาจวิเคราะห์สาเหตุได้หลายประการ ทั้งใน ด้านหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน และคุณภาพของครู"¹⁰ และ จากสภาพการณ์ที่เปลี่ยนแปลงในระยะ 4-5 ปี ที่ผ่านมา ปรากฏว่า "การ ขยายตัวของการจัดการศึกษาในระดับอาชีวศึกษาของภาคเอกชนนั้น มีแนวโน้มลดลงเรื่อย ๆ ดังปรากฏในตารางแสดงจำนวนโรงเรียน ครู และ ตารางแสดงจำนวนนักเรียนโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ปี พ.ศ.2529 ถึง 2533"¹¹

ตารางที่ 1

แสดงจำนวนโรงเรียน-ครู-นักเรียน
ระบบโรงเรียนประเภทอาชีวศึกษาในโรงเรียนเอกชน
ปีการศึกษา 2529-2533

ประเภท	2529	2530	2531	2532	2533
โรงเรียน	379	356	341	331	322
ครู	10,607	10,069	9,495	8,932	9,460
นักเรียน	207,872	194,744	188,956	193,087	225,374

ที่มา : ฝ่ายสารสนเทศ กองนโยบายและแผนการศึกษา 2533

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน กระทรวงศึกษาธิการ จากตารางข้างบนนี้แสดงให้เห็นว่า จำนวนโรงเรียน ครู และ นักเรียนโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา มีแนวโน้มลดลงเรื่อย ๆ จากการที่ จำนวนนักเรียนลดลง มีผลกระทบต่อโรงเรียนในภาคเอกชนอย่างยิ่งเพราะ ทำให้รายได้ลดลง โรงเรียนไม่สามารถพัฒนาคุณภาพของโรงเรียนได้อย่างเต็มที่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากสภาพดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยมีความเห็นว่า สาเหตุดังกล่าวส่วนหนึ่งน่าจะมาจากการจัดการเรียนการสอนนั้น คือ การบริหารงานวิชาการนั่นเอง

อีกสาเหตุหนึ่ง ซึ่งทำให้ปริมาณนักเรียนที่เข้าศึกษาในระดับ ปวช. ลดลงคือในการจัดการศึกษาของภาคเอกชนนั้น คนทั่วไปมักจะมีความเข้าใจว่า เอกชนจัดการศึกษาลักษณะแบบธุรกิจ มุ่งหวังกำไร เป็นสำคัญ จึงทำให้มาตรฐานทางการศึกษาดูต่ำกว่ารัฐบาล อุปกรณ์การเรียนและสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ยังมีไม่พอเพียงต่อความต้องการของผู้เรียน ผู้บริหารหรือผู้รับใบอนุญาตในการดำเนินงานขาดความรับผิดชอบ ครูผู้สอนมีคุณวุฒิและประสบการณ์ต่ำ ทำให้การผลิตนักเรียนออกมาขาดประสิทธิภาพ จึงเป็นสาเหตุให้ผู้ปกครองไม่ส่งบุตรหลานมาเข้าเรียนในสถานศึกษาเอกชน ซึ่งสาเหตุดังกล่าวนี้ จะเป็นเครื่องชี้ให้เห็นความสำคัญของการบริหารงานในสถานศึกษาเอกชนว่า ผู้บริหารและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดการศึกษาจะต้องให้ความสนใจและเห็นความสำคัญของการจัดการศึกษาในระดับอาชีวศึกษาเป็นอย่างมาก เพื่อมิให้ปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้เกิดขึ้นในสถานศึกษาของเอกชน

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษา สภาพการบริหารงานโรงเรียนเอกชนโดยเฉพาะการบริหารงานวิชาการซึ่งถือว่าเป็นหัวใจสำคัญของการบริหารโรงเรียน เพื่อจะได้ทราบถึงสภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาได้ปฏิบัติอย่างไร และในการดำเนินงานนั้นโรงเรียนประสบอุปสรรคและปัญหาอย่างไรบ้าง เพื่อให้ผู้บริหารโรงเรียนและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดการศึกษาได้ทราบถึงสภาพที่แท้จริงของการบริหารโรงเรียน และทราบแนวทางในการที่จะปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ เพื่อให้โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษามีมาตรฐานทางการจัดการศึกษาสูงขึ้นเพื่อคุณภาพของผู้เรียนจะได้เป็นที่ต้องการของตลาดแรงงาน ผู้สำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนเอกชน สามารถเข้าสู่ตลาดแรงงานได้อย่างกว้างขวาง จะเป็นการสร้างศรัทธาให้แก่ประชาชน พร้อมทั้งจะสนับสนุนส่งเสริมให้บุตรหลานของตนเข้าศึกษา ดังนั้นปัญหาจำนวนนักเรียนที่ลดลงนั้นก็หมดไป

แนวความคิดของการวิจัย

ความหมายของการบริหารงานวิชาการนั้น เป็นการดำเนินการทุกอย่าง ทางวิชาการ อันจะทำให้การใช้หลักสูตรและการสอนดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพตรงตามเป้าหมายทางการศึกษา ซึ่งกระบวนการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนจะเป็นตัวอย่างชี้ให้เห็นผลผลิตทางการศึกษา คือ คุณภาพของนักเรียนว่ามีความรู้ความสามารถตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตรและการบริหารงานของโรงเรียนที่วางไว้

การศึกษการบริหารงานวิชาการนั้น ผู้วิจัยได้ศึกษาขอบข่ายการบริหารงานวิชาการจากทฤษฎีต่าง ๆ และได้แนวความคิดจากสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนที่เป็นหน่วยงานต้นสังกัดของโรงเรียนเอกชนได้ให้ขอบข่ายของงานวิชาการ ดังนี้

1. งานเกี่ยวกับการบริหารหลักสูตร และการจัดการเรียนการสอน
2. งานเกี่ยวกับการจัดทำโครงการสอน และการจัดทำตารางสอน การจัดบันทึกการสอน
3. งานเกี่ยวกับตัวครู และระบบการนิเทศการเรียนการสอน
4. งานเกี่ยวกับตัวนักเรียน
5. งานการจัดหาเครื่องมืออุปกรณ์การสอน และเทคโนโลยีทางการศึกษา
6. การเลือกแบบเรียนและการส่งเสริมการผลิตเอกสาร
7. งานด้านการจัดผล และการประเมินผล
8. งานส่งเสริมการสอน
9. งานห้องสมุด
10. งานประชุมอบรมทางวิชาการ
11. งานด้านการวางแผนและกำหนดพิธีการดำเนินที่เกี่ยวกับงานวิชาการ¹²

นอกจากนี้ผู้วิจัยยังได้แนวความคิดของ เอกวิทย์ ณ กลาง ได้ประมวลลักษณะงานวิชาการออกเป็น 11 อย่างดังนี้

1. การควบคุมดูแลหลักสูตร
2. การสอนอุปกรณ์การสอน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. การจัดแบบเรียน และคู่มือครู
4. การจัดชั้นเรียน
5. การจัดครูสอน
6. การปรับปรุงการเรียนการสอน
7. การฝึกอบรมครูประจำ
8. การเผยแพร่วิชาการ
9. การวัดผลการศึกษา
10. การวิจัยค้นคว้า
11. การประเมินผลมาตรฐาน¹³

จากงานวิจัยของ นิพนธ์ เมืองพระ¹⁴ กับขอบข่ายการบริหารงาน วิชาการของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน และเอกวิทย์ ณ ถลาง ผู้วิจัยซึ่งได้กำหนดตัวแปรที่นำมาศึกษาดังนี้

1. หลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้
2. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
3. การแนะแนวและการใช้บริการชุมชน
4. วัสดุอุปกรณ์การสอนและห้องสมุด
5. การนิเทศ และการพัฒนาบุคลากรทางการสอน
6. การวัดผลและประเมินผลทางการเรียนการสอน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารและครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาในกรุงเทพมหานคร ที่ประกอบด้วย 6 ด้านคือหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การแนะแนวและการใช้บริการชุมชน วัสดุอุปกรณ์การสอนและห้องสมุด การนิเทศและการพัฒนาบุคลากรทางการสอน การวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอน

2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครู ที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ จำแนกตำแหน่งผู้บริหารออกเป็นครูใหญ่ ผู้ช่วยครูใหญ่ฝ่ายวิชาการ หัวหน้าหมวดวิชาและขนาดของโรงเรียน ในขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ ในแต่ละด้าน

3. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารและครู ถึงสภาพปัญหา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

และอุปสรรค ในการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาใน กรุงเทพมหานคร ในแต่ละด้าน

4. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครู เกี่ยวกับ สภาพปัญหาและอุปสรรคในการบริหารงานวิชาการ จำแนกตำแหน่งผู้บริหาร ออกเป็น ครูใหญ่ ผู้ช่วยครูใหญ่ฝ่ายวิชาการ หัวหน้าหมวดวิชา และขนาด ของโรงเรียน ในขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ ในแต่ละด้าน.

สมมติฐานของการวิจัย

1. ความคิดเห็น เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร และครู ของโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาในกรุงเทพมหานคร ในแต่ละด้าน แตกต่างกัน

2. ความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ ของผู้บริหาร จำแนกตำแหน่งครูใหญ่ ผู้ช่วยครูใหญ่ฝ่ายวิชาการ หัวหน้าหมวดวิชาแตกต่างกันในแต่ละด้าน

3. ความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของครูจำแนก ขนาดของโรงเรียน ขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ แตกต่างกันในแต่ละด้าน

4. ความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัญหาและอุปสรรคในการบริหาร งานวิชาการของผู้บริหารและครู ของโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ใน กรุงเทพมหานคร ในแต่ละด้านแตกต่างกัน

5. ความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัญหาและอุปสรรคในการบริหาร งานวิชาการของผู้บริหารจำแนกตำแหน่ง ครูใหญ่ ผู้ช่วยครูใหญ่ฝ่ายวิชาการ หัวหน้าหมวดวิชา ของโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ใน แต่ละด้านแตกต่างกัน

6. ความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัญหาและอุปสรรคในการบริหาร งานวิชาการของครู จำแนกขนาดของโรงเรียน ขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ของโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานครในแต่ละด้าน แตกต่างกัน

ขอบเขตของการวิจัย

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ทำการศึกษาสภาพการบริหารงานวิชาการ ในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร โดยมีขอบเขตดังนี้

1. ขอบเขตของเนื้อหา การวิจัยครั้งนี้มุ่งที่จะศึกษาการบริหารงานวิชาการ ซึ่งประกอบด้วย 6 ด้าน คือ

- 1.1 หลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้
- 1.2 การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
- 1.3 การแนะแนวและการใช้บริหารชุมชน
- 1.4 วัสดุอุปกรณ์การสอนและห้องสมุด
- 1.5 การนิเทศและการพัฒนาบุคลากรทางการสอน
- 1.6 การวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอน

2. กลุ่มตัวอย่าง ประกอบไปด้วยกลุ่มผู้บริหาร ได้แก่ ครูใหญ่ ผู้ช่วยครูใหญ่ฝ่ายวิชาการ หัวหน้าหมวดวิชา จำนวน 147 คน กลุ่มครูได้แก่ ครูที่ได้บรรจุหน้าที่สอนประจำ จำนวน 118 คน ที่ปฏิบัติงานในปีการศึกษา 2535

3. ตัวแปรที่ศึกษา

3.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ ข้อมูลเบื้องต้นที่จำเป็นเกี่ยวกับสภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งประกอบไปด้วยผู้บริหาร จำแนกตำแหน่งครูใหญ่ ผู้ช่วยครูใหญ่ฝ่ายวิชาการ หัวหน้าหมวดวิชา และจำแนกขนาดของโรงเรียน ขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ในแต่ละด้าน

คำนิยามที่ใช้ในการวิจัย

เพื่อให้เข้าใจคำหลัก ๆ ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ตรงกัน จึงได้นิยามคำและความหมายของคำต่าง ๆ ในงานวิจัยดังนี้

โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา หมายถึง โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาที่เปิดสอนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2524, 2530, 2531 หลักสูตร กระทรวงศึกษาธิการ ตามพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน

พ.ศ.2525 มาตรา 15 (1) ในกรุงเทพมหานคร

ผู้บริหาร หมายถึง ผู้ที่ทำหน้าที่บริหารงานวิชาการโรงเรียน เอกชนอาชีวศึกษา ประกอบด้วย ครูใหญ่ ผู้ช่วยครูใหญ่ฝ่ายวิชาการ และหัวหน้าแผนก

ครู หมายถึง บุคคลที่มีหน้าที่รับผิดชอบในการปฏิบัติงานในด้านการสอนตลอดจนกิจกรรมต่าง ๆ ที่โรงเรียนจัดขึ้น และปฏิบัติตามนโยบายของโรงเรียนตามที่ยับยั้งคัมภีร์ขามอบหมาย

ขนาดของโรงเรียน หมายถึง จำนวนครูที่มีอยู่จริงในขณะนั้น โดยถือจำนวนครูเป็นเกณฑ์ในการแบ่ง มีดังนี้คือ

1. ขนาดเล็ก หมายถึง โรงเรียนที่มีจำนวนครูไม่เกิน 49 คน
2. ขนาดกลาง หมายถึง โรงเรียนที่มีจำนวนครูตั้งแต่ 50 คน ถึง 99 คน
3. ขนาดใหญ่ หมายถึง โรงเรียนที่มีจำนวนครูตั้งแต่ 100 คน ขึ้นไป¹⁵

ตำแหน่ง หมายถึง ความรับผิดชอบในอำนาจหน้าที่การงาน ได้แก่ ตำแหน่งผู้บริหาร และตำแหน่งครู

การบริหารงานวิชาการ หมายถึง กิจกรรมต่าง ๆ ที่โรงเรียนจัดขึ้น ซึ่งเกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน กับ การปรับปรุงคุณภาพพัฒนาและส่งเสริมการเรียนการสอนให้ได้ผลดี นักเรียนมีความรู้ความสามารถ และเจตคติตามความมุ่งหมายของแผนการศึกษาชาติที่ได้กำหนดได้ ในอันที่จะมุ่งเน้นดังต่อไปนี้

1. หลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ หมายถึง แนวปฏิบัติให้เป็นไปตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร อันได้แก่ ประมวลประสบการณ์ต่างๆ ที่สถานศึกษาจัดให้นักเรียน ทั้งในและนอกห้องเรียน การวางแผนเพื่อใช้หลักสูตร การจัดโครงสร้างการบริหารงานวิชาการ การอบรมครูเพื่อใช้หลักสูตร การจัดครูเข้าสอน การจัดตารางสอน การจัดบริการวัสดุอุปกรณ์ประกอบหลักสูตร และสื่อการเรียนการสอน การประชาสัมพันธ์การใช้หลักสูตร การจัดสภาพแวดล้อม อาคารสถานที่ และสถานที่ฝึกปฏิบัติงาน การประเมินผลการใช้หลักสูตร

2. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน หมายถึง กระบวนการจัดประสบการณ์ให้ผู้เรียน เกิดการเรียนรู้ด้วยวิธีต่าง ๆ เพื่อช่วยให้ผู้

เรียนเกิดการพัฒนาการ ซึ่งได้แก่การจัดประสบการณ์ให้ผู้เรียนทั้งภาคทฤษฎี และปฏิบัติ กิจกรรมเสริมหลักสูตร การสอนซ่อมเสริม การฝึกงานของนักศึกษา การแนะแนวและแหล่งวิทยาการในห้องเรียน

3. การแนะแนว และการให้บริการชุมชนการแนะแนว หมายถึง การจัดบริการให้กับนักเรียน ที่จะช่วยให้บุคคลรู้จักตัวเอง เพื่อสนองความต้องการและความสนใจ ในอันที่เป็นทางเสริมสร้างประสบการณ์ และพัฒนาการด้านต่างๆ กับบริการให้กับนักเรียนที่ต้องการ ได้รับความช่วยเหลือด้านศึกษาต่อ และทางด้านอาชีพ

การให้บริการชุมชน กิจกรรมหลักประการหนึ่งในการ สร้างความรู้ความเข้าใจแก่กันระหว่างสถาบันการศึกษากับประชาชน สังคม ส่งเสริมให้ประชาชน มีส่วนร่วม มีบทบาท ดูแล และจัดการศึกษาของสถาน ศึกษา

4. วัสดุอุปกรณ์การสอน และห้องสมุดวัสดุอุปกรณ์การสอน หมายถึง วัตถุ สิ่งของ ภาพ เครื่องมือเครื่องใช้ตลอดจนหมายถึงตัวบุคคล วิธีการ สถานที่ต่าง ๆ ที่ใช้ประกอบการเรียนการสอน และเพื่อให้เกิดผลดี ห้องสมุด หมายถึง แหล่งค้นคว้า เพื่อส่งเสริมการ เรียนของนักเรียนและครูตามหลักสูตร ส่งเสริมและสนับสนุนให้ได้รักการ อ่าน รู้จักค้นคว้าด้วยตนเอง การจัดเจ้าหน้าที่อำนวยความสะดวก จัดหา หนังสือ วัสดุที่จำเป็นงบประมาณ บรรณารักษ์ที่มีความรู้เกี่ยวกับห้องสมุด

5. การนิเทศ และการพัฒนาบุคลากรทางการสอนการ นิเทศและการพัฒนาบุคลากรทางการสอน หมายถึง กิจกรรมต่าง ๆ ที่ โรงเรียนจัดให้มีขึ้น เพื่อให้ในการปรับปรุงการเรียนการสอนของครูให้ดีขึ้น ได้แก่การปฐมนิเทศครูใหม่ การจัดประชุมก่อนเปิดเรียน การสังเกตการสอนในชั้นเรียน การเยี่ยมชั้นเรียน การสาธิตการสอน การให้คำปรึกษา เป็นรายคนหรือรายหมู่ การจัดประชุมเชิงปฏิบัติการ การอบรมครู การ สัมมนา การจัดหาหนังสือที่มีคุณภาพทางวิชาการ และการสนับสนุนให้ครูค้น คว้าสิ่งแปลก ๆ ใหม่ ๆ เพื่อนำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนให้มี ประสิทธิภาพ

6. การวัดผลและประเมินผลทางการเรียนการสอนหมายถึง กิจกรรมที่เกี่ยวกับการประเมินค่าความเจริญก้าวหน้าของผู้เรียน ต่อจุด ประสงค์ของหลักสูตร ได้แก่ การกำหนดนโยบายวางแผนปฏิบัติในการวัดผล การจัดหาเครื่องมือเครื่องใช้ต่าง ๆ การส่งเสริมครูให้มีความรู้ความ

สามารถในเรื่องของการวัดผล การกำหนดเกณฑ์ และระยะเวลาการมอบ
หมายหน้าที่ในการดำเนินการวัดผล การนำผลมาวิเคราะห์ การนำผลที่ได้
จากการวิเคราะห์มาประเมินผล การเรียนการสอน การติดตามผลนักศึกษา
ที่จบการศึกษาไปแล้วเพื่อให้เป็นข้อมูลสำหรับโรงเรียนต่อไป

เชิงอรรถ

¹จิระ หงส์ลดาภรณ์, "การศึกษา : ยุทธวิธีการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เพื่อการพัฒนาประเทศ,"วารสารการศึกษาแห่งชาติ ปีที่ 23, ฉบับพิเศษ 1,2 (ตุลาคม 2531-มกราคม 2532), หน้า 118.

²ฉันทวิทย์ สุชาตานนท์, "บทนำ," วารสารการศึกษาแห่งชาติ ปีที่ 20, ฉบับที่ 2 (ธันวาคม 2528-มกราคม 2529), หน้า 1.

³อนันต์ กรแก้ว, "แนวทางอาชีวศึกษาในประเทศไทย," วารสารการศึกษาแห่งชาติ ปีที่ 17, ฉบับที่ 1 (ตุลาคม-พฤศจิกายน 2525), หน้า 64.

⁴เกษร ลีทธิภูประเสริฐ, "บทนำ,"วารสารการศึกษาแห่งชาติ ปีที่ 17, ฉบับที่ 1 (ตุลาคม-พฤศจิกายน 2528), หน้า 1.

⁵รุ่ง แก้วแดง, "แนวความคิดในการปรับปรุงโครงสร้าง และระบบบริหารการศึกษาเอกชน," การศึกษาเอกชน ปีที่ 2, ฉบับที่ 14 (พฤษภาคม 2532), หน้า 4.

⁶จรินทร์ นาคศรีอาภรณ์, "การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนสาธิตระดับประถมศึกษาในกรุงเทพมหานคร," (วิทยานิพนธ์ปริญญาโท บัณฑิต แผนกวิชาประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2520), หน้า 36.

⁷สุมิตร คุณานุกร, หลักสูตรและการสอน (กรุงเทพ : โรงพิมพ์ชวนพิมพ์, 2523), หน้า 157.

⁸ภิญโญ สาธร, หลักการบริหารการศึกษา (กรุงเทพ : โรงพิมพ์คุรุสภา, 2526), หน้า 324.

¹⁰Robert S.Fisk, *Administration Behavior in Education* (New York : Harper and Row, 1957), p.214.

¹⁰Edward W. Smith, and others, *The Educational Encyclopedia* (New Jersey : Prentice Hall, 1961), p.170.

¹¹Van Miller, *The Public Administration of American School Systems* (New York : McMillan Company, 1965), p.175.

¹²สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน, *โครงการจัดทำเอกสารและคู่มือการดำเนินงานเกี่ยวกับโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เล่ม 2.* (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2531), หน้า 18.

¹³เอกวิทย์ ณ ถลาง, *การบริหารงานวิชาการ. รายงานการประชุมผู้ตรวจการศึกษา และศึกษาธิการจังหวัด (พระนคร : โรงพิมพ์คุรุสภา, 2526), หน้า 113.*

¹⁴นิพนธ์ เมืองพระ, "การบริหารงานวิชาการในวิทยาลัยเทคนิค กลุ่มภาคเหนือและกลุ่มภาคกลาง" (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาบริหารอาชีวศึกษาและเทคนิคศึกษา ภาควิชาครุศาสตร์เครื่องกล บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ, 2532), หน้า 3.

¹⁵อุทัย บุญประเสริฐ, *องค์การ 5 แบบใน 5 โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน*, (กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2531), หน้า 6. (อัดสำเนา).

บทที่ 2

วรรณกรรมและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษาทฤษฎีและแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยนี้ ทำให้ทราบว่าการบริหารงานวิชาการเป็นภารกิจหลักของโรงเรียน ในการบริหารการศึกษา ซึ่งวัตถุประสงค์หลักของงานวิชาการอยู่ที่การจัดการเรียนการสอนให้เป็นไปตามหลักสูตร โครงสร้าง และจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ในหลักสูตรต้องสนองความต้องการทางวิชาการทั้งของครูและนักเรียน ต้องหาทางช่วยเหลือให้ผู้เรียนและผู้สอน สามารถพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพที่แต่ละคนมี ซึ่งคุณภาพและประสิทธิภาพในการสอนของครูนั้น ย่อมขึ้นอยู่กับความสามารถในการบริหารงานวิชาการ และผู้ที่บริหารงานวิชาการให้ประสบความสำเร็จและมีประสิทธิภาพดีนั้นจำเป็นต้องมีความรู้ความเข้าใจและความเข้าใจในเรื่องความหมายในหลักการบริหารงานวิชาการ ตลอดจนปัญหาและอุปสรรคเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการเป็นอย่างดี

การบริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา

การบริหารงานโรงเรียน นับว่าเป็นภารกิจที่สำคัญของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนทุกประเภท การที่ผู้บริหารโรงเรียนเอกชนจะจัดการบริหารงานโรงเรียนให้มีประสิทธิภาพ เป็นที่ยอมรับของคนในสังคม และปฏิบัติหน้าที่เหมาะสมกับความสำคัญนั้น จำเป็นจะต้องมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการจัดการศึกษา รู้ระเบียบกฎหมาย ข้อบังคับที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาของโรงเรียนเอกชน มีความเข้าใจถึงวัตถุประสงค์ ขอบข่าย ความสำคัญของการบริหารงานโรงเรียน เพื่อสามารถดำเนินการบริหารโรงเรียนได้บรรลุเป้าหมายของหลักสูตร ให้สมกับที่รัฐบาลไว้วางใจให้ท่านเข้ามา ร่วมกันจัดการศึกษาของชาติ¹

ปรัชญาและนโยบายของโรงเรียน

องค์กรของมนุษย์ทุกองค์กรมีจุดมุ่งหมายเฉพาะ โรงเรียนก็เป็นองค์กรหนึ่งตามนิยามและจุดมุ่งหมาย ฉะนั้นจึงมีลักษณะเหมือนองค์กรอื่น ๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คือ โรงเรียนจำเป็นต้องกำหนดจุดมุ่งหมาย นโยบาย วัตถุประสงค์ และ แผนภูมิของสายการดำเนินงาน หากไม่ได้คำนึงถึงสิ่งที่เป็นพื้นฐานดังกล่าว แล้ว โรงเรียนจะประสบความสำเร็จเพียงในระดับมาตรฐานธรรมดา ๆ เท่านั้น หน่วยงานที่มีประสิทธิภาพคือหน่วยงานที่กำหนดบทบาทหน้าที่ไว้อย่าง กระจ่าง บ่งบอกถึงสิ่งที่ต้องการจะทำให้ประสบผลสำเร็จอย่างแน่นอนแล้ว ควรจะระบุให้ชัดเจนว่า โรงเรียนมีจุดยืนอย่างไร

พื้นฐานแห่งปรัชญา

โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา จะต้องมึพื้นฐานที่มั่นคงทางด้านวุฒิ ภาวะ รวมทั้งมีแนวคิดทางการศึกษาที่กระจ่างชัดเจน ทุกโรงเรียนคำนึงถึง บทบาทหน้าที่ของตนเอง สำนวญดูโลกกว้างที่นักเรียนของตนจะต้องออกไป เผชิญและพิจารณาถึงลู่ทางต่าง ๆ ที่จะเตรียมการพัฒนาให้เกิดประโยชน์ สูงสุดแก่เด็กแต่ละคน จากพื้นฐานและหลักการต่าง ๆ เหล่านี้เองที่โรงเรียนได้ใช้กำหนดปรัชญาและนโยบายของโรงเรียนขึ้น ซึ่งมีความเกี่ยวข้อง อย่างสำคัญยิ่งกับโรงเรียน จนกระทั่งทำให้ต้องมีการทบทวนปรัชญา และ นโยบายดังกล่าวอยู่ตลอดเวลา เพื่อให้ทันกับความเปลี่ยนแปลงของโลก และยังทำให้โรงเรียนมีความกล้า และยอมรับที่จะเปลี่ยนแปลงแก้ไขแนวคิด เหล่านี้เมื่อมีความจำเป็น ด้วยเหตุนี้ ความสอดคล้องระหว่างปรัชญา และ นโยบายของโรงเรียนจึงปรากฏให้เห็นเด่นชัดในโรงเรียนเหล่านั้น

ปรัชญาการศึกษา ได้ยอมรับความจำเป็นที่จะต้องพัฒนาความคิด ร่างกายและจิตใจของเด็ก เพื่อเสริมสร้างปัญญา สุขภาพ สังคมและ จริยธรรมในเด็กแต่ละคน เพื่อที่เด็กจะมีชีวิตที่สมบูรณ์ มีความหมายและ เป็นประโยชน์ต่อสังคม ซึ่งเป็นปรัชญาที่มีศูนย์รวมความสนใจอยู่ที่เด็ก และ ใคร่ครวญปัญหารอบด้านเกี่ยวกับเด็ก โดยจะไม่ยอมให้สิ่งใดมาทำให้เขวไป จากปรัชญาดังกล่าว โรงเรียนไม่ได้ประกอบด้วยเด็กกลุ่มใหญ่กลุ่มหนึ่ง แต่ ประกอบด้วยเด็กแต่ละคน หมายถึงการรับรู้ในเรื่องความแตกต่างทางศักย ภาพ ความสามารถ พรสวรรค์ ความสนใจ และความสามารถเฉพาะ ตัว ดังนั้นสิ่งแรกที่จะต้องทำคือ การค้นหาความถนัดเฉพาะตัว เพื่อให้การ พัฒนาได้เป็นพิเศษ หลักการสำคัญของปรัชญามุ่งที่ความมีเอกภูมิของเด็กแต่ละคน ซึ่งมีค่าเหนือสิ่งอื่นใด และเป้าหมายสูงสุดคือ การประเมินคุณค่าเด็ก ทุกคนตามความเป็นจริง และยกย่องความสำเร็จ ซึ่งประกอบด้วยความมั่น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คงและความเชื่อมั่น ที่ทำให้เขาสามารถชี้นำชีวิตของตนเองต่อไปภายหน้า จุดมุ่งหมายคือการพัฒนาเด็กแต่ละคนให้เต็มศักยภาพ และในที่สุดแล้ว เพื่อให้แน่ใจได้ว่าไม่มีเด็กคนใดถูกทอดทิ้งให้อยู่กับความรู้สึกไม่พอหรือความรู้สึกล้มเหลว

สำหรับโรงเรียนทั้งหมดแล้ว ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนถูกจัดเป็นความสำคัญอันดับหนึ่ง และทั้ง ๆ ที่โรงเรียนต่าง ๆ มีพื้นฐานเป็นชุมชนวิชาการ ซึ่งจะทั้งลักษณะความเป็นวิชาการนี้ไม่ได้ก็ตาม โรงเรียนก็ยังต้องมองเด็กเป็นรายบุคคลและถือว่าการพัฒนาเด็กให้สมบูรณ์ทุกด้าน เป็นหน้าที่ความรับผิดชอบทั้งหมด เมื่อโรงเรียนรับเด็กเข้าเรียนแล้ว ก็ต้องถือว่าเป็นหน้าที่ของโรงเรียนที่จะพัฒนาเด็กให้ประสบความสำเร็จ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของเด็กเป็นสิ่งที่ทำให้โรงเรียนได้รับความนิยมจากผู้ปกครอง แต่ผู้ปกครองก็ให้ความสำคัญเท่าเทียมกันว่าโรงเรียนจะสามารถพัฒนาเด็กในฐานะมนุษย์ธรรมดา ๆ ได้อย่างไรบ้าง ประเด็นนี้ทำให้โรงเรียนสร้างหลักสูตรที่มีฐานกว้างมาก และให้มีความหลากหลายตอบสนองต่อความสนใจ และความถนัดของเด็กที่มีต่าง ๆ กัน เพื่อนำไปสู่การพัฒนาศักยภาพได้อย่างสูงสุด และดึงเอาความสามารถที่เด่นที่สุดออกมาจากเด็กแต่ละคน โรงเรียนต่าง ๆ จัดทำและวางหลักสูตรด้วยความระมัดระวัง เพื่อให้เด็กมีการพัฒนาในทุก ๆ ด้าน

ดังนั้นการเรียนเฉพาะด้านจึงถูกชะลอไว้ให้อยู่ในช่วงท้ายของการศึกษาหลักสูตรมีลักษณะหลากหลายและยืดหยุ่นได้ ประกอบด้วยวิชาเลือก กิจกรรมเสริมประสบการณ์ ที่มีขอบข่ายกว้างพอสำหรับช่วยให้นักเรียนได้พัฒนาความถนัด ความสามารถพิเศษ และความสนใจ ทั้งนี้เพื่อพัฒนาเด็กได้อย่างสมบูรณ์รอบด้าน ถ้าเด็กกลุ่มใดมีพรสวรรค์ในด้านใด โรงเรียนก็จะหาทางส่งเสริมให้เด็กพัฒนาทางด้านนั้นให้เต็มที่ แม้โรงเรียนจะเน้นความสำคัญด้านวิชาการ และอยู่ในเงื่อนไขบังคับจากความต้องการของผู้ปกครอง และจากข้อกำหนดในการสอบเข้ามหาวิทยาลัยก็ตาม โรงเรียนก็หาวิธีในการแสดงออกเป็นปรัชญาที่กำหนดไว้จนได้

โรงเรียนพยายามที่จะปลูกฝังให้นักเรียนเป็นคนใฝ่เรียนรู้ และกระตือรือร้นในการเป็นผู้คงแก่เรียน เห็นคุณค่าของมาตรฐานทางวิชาการ และการทำงานหนัก มีความรู้สึกอยากที่จะเรียนรู้เกินกว่าที่กำหนดไว้ในกรอบได้ ฝึกนิสัยให้เป็นคนชอบสิ่งท้าทายใหม่ ๆ สามารถคิดถาม ได้ส่วน และคิดทำตามหลักวิชาการ และมองเห็นการนำแต่ละสาขาวิชาไปปฏิบัติใช้

ได้กว้างขึ้น นอกจากนี้โรงเรียนยังมีเป้าหมายที่จะให้นักเรียนคิดเป็น ทำ เป็น แก้ปัญหาเป็น เพิ่มพูนความสนใจ และเสริมสร้างทักษะ โรงเรียน ไม่ได้บังคับให้นักเรียนติดตามโรงเรียน หรือพิมพ์ดีดออกมาให้ได้มาตรฐาน เดียวกันทั้งหมด แต่ต้องการให้นักเรียนมีความคิดอย่างมีเหตุผลและมีความ เข้าใจ และนอกเหนือสิ่งอื่นใดให้มีความคิดเป็นของตนเองในการสร้างแรง จูงใจ โรงเรียนก็ไม่ได้ใช้วิธีการจัดนักเรียนคนหนึ่งให้แข่งกับอีกคน แต่ใช้ วิธีให้รางวัลและยอมรับความอดสาหัส รวมทั้งส่งเสริมให้นักเรียนไปถึงจุด หมายเร็วขึ้น โรงเรียนรู้ว่าถ้าให้นักเรียนแข่งขันกัน ผลสุดท้ายจะทำให้ เด็กมีนิสัยไม่ดีเพราะวิธีการนั้นจะทำให้คนที่ดีกว่าได้รับการส่งเสริมมากเป็น พิเศษ ขณะที่คนอื่น ๆ ได้รับการส่งเสริมปกติ การแสดงให้นักเรียนรู้ว่าเขา สามารถประสบความสำเร็จได้มากเกินกว่าที่เขาคิด และการจูงใจพวกเขา จึงมีความสำคัญมากกว่า

ปรัชญาของการมองไปข้างหน้า

ในการกำหนดปรัชญา โรงเรียนไม่ได้มองข้ามความจริงที่ว่า โรงเรียนกำลังให้การศึกษาเด็กเพื่อให้มีชีวิตที่ดีขึ้นในศตวรรษหน้า เนื้อหา ของโปรแกรมทางวิชาการได้รับการพิจารณาทบทวนจุดมุ่งหมาย แม้ว่าโปร แกรมที่จัดไว้ในรูปแบบเดิมจะทำให้มั่นใจได้ว่า สร้างคนให้มีคุณภาพได้ก็ตาม โรงเรียนรู้ว่าเด็กวันนี้คือผู้ใหญ่ในวันหน้าที่จะขึ้นมาทำหน้าที่แทนเขา จึง ต้องปลูกฝังศีลธรรมจรรยา มาตรฐานความประพฤติ และวินัยในตนเอง ให้เพียงพอที่จะเป็นผู้มีความรับผิดชอบในสังคมประชาธิปไตย ดังนั้น แม้ว่า หลักสูตรจะมีความหลากหลายกว้างขวาง พอที่จะให้นักเรียนประสบความสำเร็จ โรงเรียนก็ควรจะมีมองไกลไปกว่านั้นคือการที่นักเรียนจะสามารถทำ ประโยชน์ให้แก่สังคมได้ โรงเรียนได้เน้นการปลูกฝังให้นักเรียนรู้จักคิดเป็น และใช้วิจารณญาณ และที่ให้ความสำคัญมากขึ้นทุกทีก็คือการช่วยให้นักเรียน มองไกลตัวออกไปยังชุมชนที่เขาอยู่ เพื่อทำให้เป็นสถานที่ที่น่าอยู่ และ เพื่อให้ตระหนักถึงหน้าที่ความรับผิดชอบต่อชุมชน สำหรับโรงเรียนในสหรัฐฯ ต้องการให้นักเรียนเกิดภาพรวมกว้าง ๆ เกี่ยวกับนานาชาติและวัฒนธรรมหลากหลายจึงกำหนดสิ่งไว้ไว้ในนโยบายโรงเรียนด้วยรวมทั้งเน้นความ สำคัญของสิทธิมนุษยชนด้วย

โรงเรียนทั้งหลาย เข้าใจอย่างแจ่มแจ้งว่า โรงเรียนจะต้องจัดสิ่งแวดล้อมให้เอื้ออำนวยต่อการทำให้ปรัชญาและเป้าหมายโรงเรียนบรรลุผล ดังนั้นโรงเรียนต้องปฏิบัติตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้อย่างมีระเบียบและมั่นคง การมีวินัยในตนเอง หรือการปลูกฝังวินัยให้เกิดขึ้น เป็นพื้นฐานสำคัญประการหนึ่งของโรงเรียน โรงเรียนไม่ได้ใช้วินัยบังคับนักเรียนให้ปฏิบัติตาม หรือขู่เชิญลงโทษผู้ที่ไม่ปฏิบัติตาม แต่ใช้วิธีการที่มีเหตุผลผลซึ่งดีกว่า โรงเรียนเป็นสถานที่สำหรับทำงานหนัก วินัยเป็นสิ่งที่จะต้องรับผิดชอบร่วมกันช่วยให้นักเรียนเข้าใจคุณค่าของตนเองและลำดับความสำคัญก่อนหลัง โรงเรียนกำหนดมาตรฐานไว้สูงและปลูกฝังตั้งแต่ต้นมือให้เด็กรู้จักรับผิดชอบ นักเรียนทุกคนได้รับการจูงใจให้ปฏิบัติงานในหน้าที่ให้ดีที่สุด ผลงานที่ไม่มีคุณภาพจะไม่ได้รับการยอมรับ และบางครั้งอาจถึงกับถูกลงโทษโรงเรียนปฏิบัติต่อนักเรียนในฐานะปัจเจกบุคคลปลูกฝังให้พวกเขามีความรู้สึกเคารพตนเอง รวมทั้งมีส่วนร่วมในการอุทิศกำลังความสามารถที่จะช่วยเสริมสร้าง และปกครองโรงเรียน และยังต้องการให้มีใจกว้างและห่วงใยผู้อื่น เพื่อสามารถอยู่ด้วยกันอย่างปรองดองสามัคคี ปลูกฝังค่านิยมที่ถูกต้อง และภูมิใจกับการเป็นสมาชิกคนหนึ่งของโรงเรียน

ปรัชญาที่เป็นไปได้จริง

ในบรรดาองค์ประกอบทั้งปวง ปรัชญาเป็นสิ่งที่มุ่งให้เกิดความเข้มแข็งทางวิชาการ การทำงานหนัก ความเป็นเลิศทางปัญญา มีวินัย รู้จักการแสดงออก เห็นคุณค่าของสุนทรียภาพ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีความมั่นใจในการโต้แย้ง โดยสามารถแสดงความคิดเห็นได้อย่างจะแจ้งแน่นอนว่า ปรัชญาดังกล่าวไม่ใช่สิ่งที่ไกลเกินความจริงแต่เป็นตัวกำหนดคุณภาพของการศึกษาภายในขอบเขตที่โรงเรียนใด ๆ ก็สามารถปฏิบัติได้ หากมีความตั้งใจจริง สิ่งสำคัญเกี่ยวกับโรงเรียนที่ได้ไปศึกษามาก็คือ ปรัชญาทั้งหลายของโรงเรียนเหล่านั้น ไม่ใช่เป็นเพียงหลักความเชื่อสิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่ประดิษฐานอยู่บนที่บูชา หรือปรากฏในรูปของจุลสารสวยหรูไว้ใช้แนะนำโรงเรียนเพื่อให้ผู้มาเยี่ยมเยียนหรือผู้ปกครองนักเรียนชื่นชม แต่แท้จริงแล้วปรัชญาไม่ได้ถูกจารึกหรือมีเอกสารหลักฐานบันทึกไว้ ณ ที่ใด ๆ ทั้งสิ้น แต่

เป็นสิ่งที่มืออยู่จริงรอบ ๆ ผู้คนในโรงเรียนและปกคลุมไปทั่วโรงเรียนสะท้อนออกจากผนังห้องต่าง ๆ และสามารถค้นหาความหมายได้จากโครงสร้างวัฒนธรรม หลักสูตร โปรแกรมแนะแนว และการดูแลเอาใจใส่ ความกระตือรือร้น และความห่วงใยในสวัสดิการและความผาสุกของนักเรียนทุกคน

จึงน่าจะเป็นการตรงประเด็นที่จะชี้ชัดออกมาในขั้นนี้ว่าการที่โรงเรียนสามารถค้นหาความหมายที่ชัดเจนแน่นอน และเป็นรูปธรรมของปรัชญาเหล่านั้นได้ก็เนื่องจากการผสมผสานอย่างเหมาะสมขององค์ประกอบทั้งมวล และสภาวะเงื่อนไขต่าง ๆ จึงทำให้ปรัชญาดังกล่าวประสบความสำเร็จ

งานบริหารโรงเรียน หมายถึง การที่ผู้บริหารใช้ความพยายามต่าง ๆ ในการจัดสรรทรัพยากร อันได้แก่ คน เงิน วัสดุสิ่งของ และการจัดการให้เกิดประโยชน์ต่อการจัดการเรียนการสอน บรรลุวัตถุประสงค์ของหลักสูตร นักเรียนมีคุณภาพอันพึงประสงค์ของสังคม

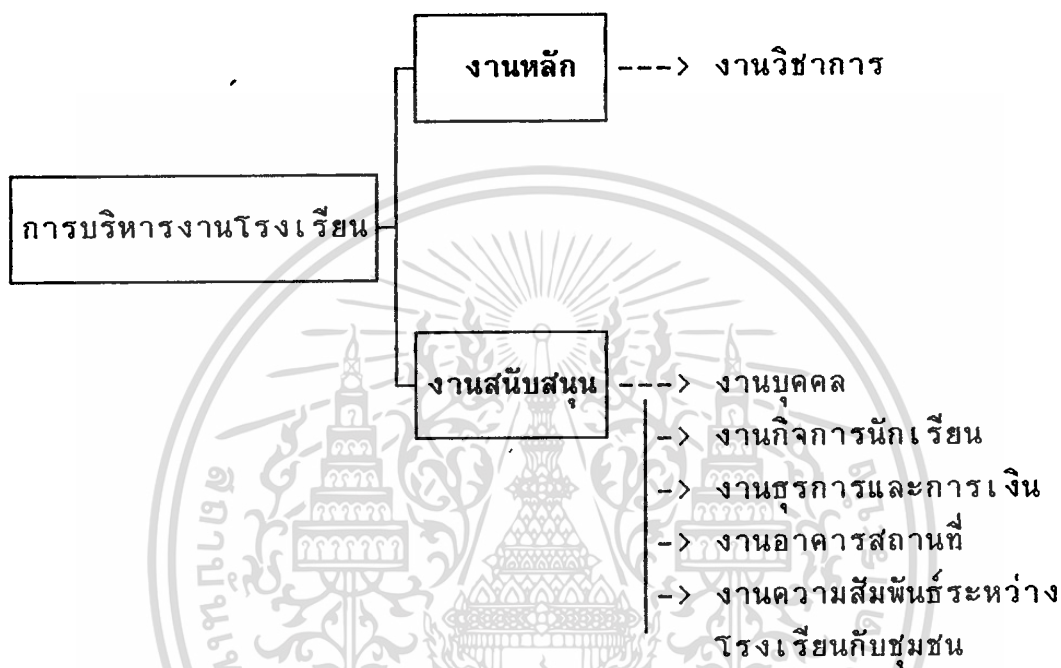
ตามหลักการบริหารการศึกษานั้นได้แบ่งการบริหารงานโรงเรียนไว้ 6 งาน คือ งานวิชาการ งานบุคคล งานกิจการนักเรียน งานธุรการ และการเงิน งานอาคารสถานที่ งานความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน

การบริหารงานโรงเรียนทั้ง 6 งาน ถ้านำมาจัดลำดับความสำคัญแล้วจะถือว่างานวิชาการสำคัญที่สุด ส่วนงานอื่นนับเป็นงานสนับสนุนงานวิชาการ อาจแบ่งเป็นได้ 2 ประเภท คือ

1. งานหลัก เป็นงานที่เป็นไปเพื่อให้นักเรียนบรรลุจุดหมายของหลักสูตรโดยตรง ได้แก่ งานวิชาการ

2. งานสนับสนุน เป็นงานที่ช่วยส่งเสริมให้การบริหารปฏิบัติงานหลักเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ได้แก่ งานบุคคล งานธุรการและการเงิน งานอาคารสถานที่ งานกิจการนักเรียน งานความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน

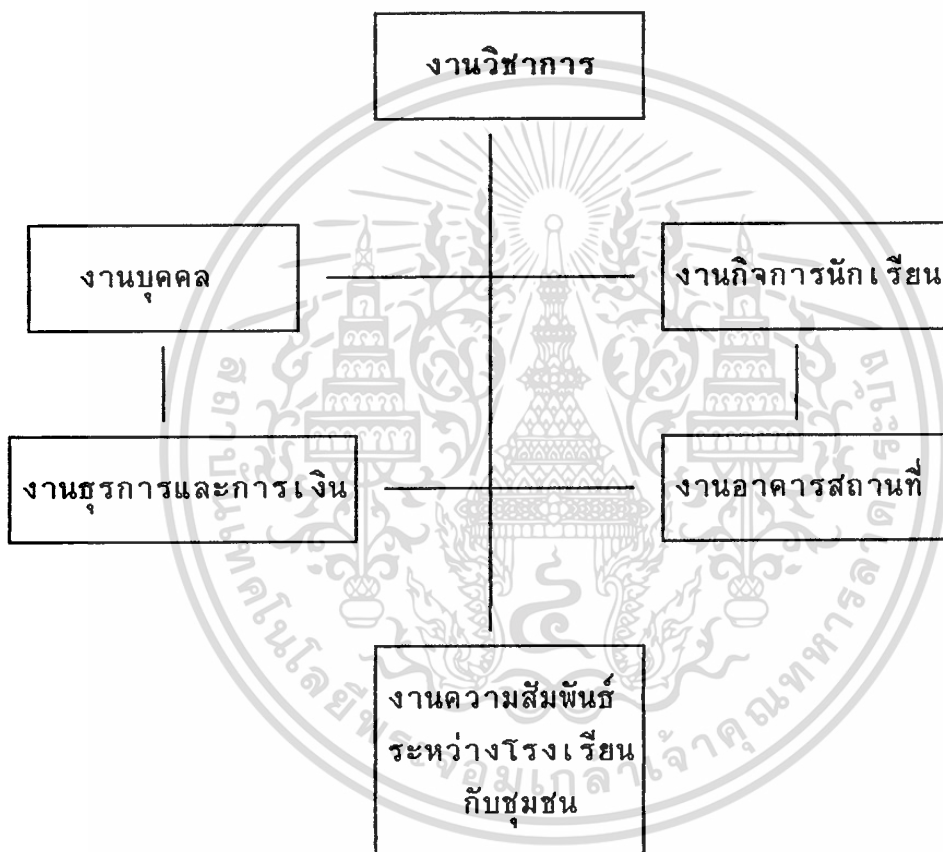
แผนภูมิที่ 1
แสดงขอบข่ายของการบริหารงานโรงเรียน

ดังได้กล่าวมาแล้วว่า ขอบข่ายของการบริหารงานโรงเรียนทั้ง 6 งานนั้นแต่ละงานมีความสำคัญ แต่ถ้าจะพิจารณาถึงการบริหารของโรงเรียน เอกชนแล้ว นับว่า งานวิชาการสำคัญที่สุด เพราะเป็นงานที่ส่งผลสะท้อนกลับมาให้โรงเรียนเอกชน กล่าวคือ โรงเรียนเอกชนแห่งใดที่นักเรียนจบออกไปแล้วมีความรู้ ความสามารถ มีคุณภาพ ก็จะได้รับเชื่อถือ และไว้วางใจจากประชาชนที่จะส่งบุตรหลานเข้ารับการศึกษารในโรงเรียนนั้น เท่าที่ปรากฏโรงเรียนเอกชนส่วนมากจะเน้นงานวิชาการเป็นสำคัญ ส่วนงานอื่นๆ จะเป็นงานสนับสนุนงานวิชาการ แต่อย่างไรก็ตาม งานทั้ง 6 งาน จะมีความสัมพันธ์กันอย่างแยกไม่ออกทีเดียว

แผนภูมิที่ 2

แสดงความสัมพันธ์ ของการบริหารงานโรงเรียน

โรงเรียนเอกชนเป็นโรงเรียนที่สร้างขึ้นตามพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2525 ในนโยบายการจัดการศึกษาของรัฐนั้นระบุว่า เปิดโอกาสให้เอกชนมาร่วมจัดการการศึกษาของชาติ ภายในขอบเขตที่กฎหมายกำหนด ในที่นี้จะกล่าวถึงเฉพาะการจัดการศึกษา หลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการ ประเภทอาชีวศึกษา ซึ่งเอกชนสามารถเข้าร่วมจัดได้ มีดังนี้

1. หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ
2. หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพเทคนิค

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง

สำหรับภารกิจของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาจจัดเป็นภารกิจหลักได้ 2 ประการ กล่าวคือ

1. ภารกิจที่จะต้องบริหารกิจการโรงเรียน ตามหลักการบริหาร การศึกษา กล่าวคือบริหารงานโรงเรียนทั้ง 6 งาน ได้แก่ งานวิชาการ งานกิจการนักเรียนงานธุรการและการเงิน งานอาคารสถานที่ งานความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนและชุมชน

2. ภารกิจที่จะต้องบริหารกิจการโรงเรียนให้เป็นไปตามพระราช บัญญัติโรงเรียนเอกชน ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ และกฎหมายอื่นที่ เกี่ยวข้อง

ขอบข่ายของการบริหารงานโรงเรียนเอกชน

การบริหารงาน โรงเรียนเอกชนจะมีขอบข่ายการบริหารงาน โรงเรียนทั้ง 6 งาน คือ งานวิชาการ งานบุคคล งานกิจการนักเรียน งานธุรการและการเงินงานอาคารสถานที่ งานความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ซึ่งในแต่ละงานจะต้องดำเนินการตามกระบวนการบริหาร อย่างสัมพันธ์กันเป็นอย่างดีเลิศ

การบริหารงานโรงเรียนนั้น ผู้บริหารจะต้องดำเนินงานในโรงเรียนทั้ง 6 งาน ดังกล่าวแล้ว งานวิชาการนับเป็นงานสำคัญอันหนึ่ง ส่วนงานอื่นเป็นงานสนับสนุนงานวิชาการ ซึ่งจะสามารถพัฒนาให้นักเรียนมีความรู้ ความสามารถ มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามจุดหมายของหลักสูตรได้ สำหรับโรงเรียนเอกชนนั้น ถ้าหากสามารถบริหารโรงเรียนให้มีความเป็นเลิศทางวิชาการ จนเป็นที่เชื่อถือและกล่าวถึงของบุคคลทั่วไป ก็จะได้รับ ความนิยมจากประชาชน ส่งบุตรหลานเข้าเรียนมากขึ้น ฉะนั้น ผู้บริหารโรงเรียนเอกชนคงได้ตระหนักถึงความรับผิดชอบในงานวิชาการ เพื่อประโยชน์ดังกล่าวข้างต้น

ขอบข่ายของงานวิชาการ

งานวิชาการมีขอบข่ายดังนี้

1. งานเกี่ยวกับการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การสอน

2. งานเกี่ยวกับการจัดทำโครงการสอน การจัดทำตารางสอน การจัดทำบันทึกการสอน

3. งานเกี่ยวกับตัวครูและระบบการนิเทศการเรียนการสอน

4. งานเกี่ยวกับตัวนักเรียน

5. งานการจัดหาเครื่องมืออุปกรณ์การสอน และเทคโนโลยีทางการศึกษา

6. การเลือกแบบเรียนและการส่งเสริมการผลิตเอกสาร

7. งานด้านการวัดผลและการประเมินผล

8. งานส่งเสริมการสอน

9. งานห้องสมุด

10. งานประชุมอบรมทางวิชาการ

11. งานด้านการวางแผนและกำหนดวิธีการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับ

งานวิชาการ

บทบาทและหน้าที่ของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนในการบริหารงานวิชาการ

ตำแหน่งผู้บริหารโรงเรียนเอกชนได้แก่ผู้รับใบอนุญาต ผู้จัดการ และครูใหญ่ ถ้าหากจะพิจารณาหน้าที่ของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนทั้ง 3 ตำแหน่งแล้วจะพบว่าครูใหญ่เป็นผู้บริหารงานวิชาการของโรงเรียนโดยตรง ส่วนผู้รับใบอนุญาตและผู้จัดการ จะทำหน้าที่ส่งเสริมสนับสนุน จัดหาอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ อันจะช่วยให้งานวิชาการบรรลุไปตามจุดหมายที่วางไว้ ฉะนั้นจึงจะสรุปบทบาท และหน้าที่ของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนทั้ง 3 ตำแหน่ง เกี่ยวกับงานวิชาการได้ดังนี้

1. กำหนดนโยบาย เป้าหมาย วัตถุประสงค์ และวางแผนงานของโรงเรียน

2. ควบคุม กำกับ ติดตาม และนิเทศงานวิชาการอย่างมีระบบ

3. จัดหาหลักสูตร และเอกสารหลักสูตร ให้เพียงพอตามสภาพของโรงเรียน

4. จัดให้ผู้ผลิต จัดทำสื่อการเรียนการสอน และควบคุมดูแลให้ครูนำไปใช้ประกอบการสอน

5. จัดให้มีห้องสมุด โดยจัดหนังสือเข้าห้องสมุดให้เหมาะสมกับ

ประเภทวิชา หลักสูตรที่โรงเรียนเปิดสอน

6. จัดให้มีการวัดผล ประเมินผลการเรียนการสอน ตามระเบียบการวัดผลที่หลักสูตรกำหนดไว้

7. ส่งเสริมและนำเทคนิควิธีการใหม่ ๆ ที่เหมาะสมมาใช้ดำเนินงานวิชาการในโรงเรียน

กระบวนการบริหารงานวิชาการ

ผู้บริหารโรงเรียนเอกชนเป็นผู้บุคคลสำคัญ ที่จะเป็นแกนนำให้บุคคลในโรงเรียนร่วมมือกันปฏิบัติงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ ของการจัดการศึกษา ตามที่หลักสูตรกำหนด จึงควรมีบทบาทหน้าที่ในแต่ละขั้นตอนของกระบวนการบริหารดังนี้

1. การศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหา และความต้องการ ในการศึกษาถึงสภาพปัจจุบัน ปัญหา และความต้องการของงานวิชานั้น จะต้องศึกษาในเรื่องต่อไปนี้

1.1 ข้อมูลต่าง ๆ ของโรงเรียน ซึ่งจะต้องศึกษาเกี่ยวกับเรื่องต่อไปนี้

(1) ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มนักเรียนที่เข้ามาในโรงเรียน

(2) จำนวนนักเรียน

(3) สถิติการมาเรียนของนักเรียน

(4) ยอดรวมแสดงผลการสอบรายปีของนักเรียน

(5) จำนวนนักเรียน อัตราการสอนแก็ดตัว การเรียน

ซ่อมของนักเรียนในแต่ละปี

(6) การจัดหาวัสดุอุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอน

(7) จำนวนหนังสือ ประเภทหนังสือที่ใช้ในห้องสมุด

การจัดระบบในห้องสมุด

(8) ลักษณะการจัดการนิเทศภายในโรงเรียน

(9) ลักษณะการเรียนการสอน การวัดผลและการสอบ

ซ่อม

(10) โครงการต่าง ๆ ที่ส่งเสริมงานวิชาการ

1.2 ข้อมูลที่เป็นข้อกำหนดที่ต้องยึดเป็นแนวทางปฏิบัติ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(1) พระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน กฎกระทรวง ระเบียบประกาศ คำสั่ง ของกระทรวงศึกษาธิการ

(2) หลักสูตรที่โรงเรียนเอกชน ประเภทอาชีวศึกษา เปิดสอนหรือได้รับอนุมัติให้เปิดสอน

(3) ระเบียบการวัดผลประเมินผล ตามหลักสูตรที่โรงเรียนเปิดสอน

(4) นโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ นโยบายของโรงเรียนเกี่ยวกับการจัดการศึกษา

2. การวางแผน การวางแผนเป็นเครื่องมืออย่างหนึ่งที่จะช่วยให้ทำงาน สำเร็จได้ด้วยดีตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ ในเรื่องของการวางแผนงานวิชาการนั้นควรดำเนินการดังนี้

2.1 จัดทำแผนงาน โครงการวิชาการประจำปีว่า ในปีนั้น ๆ โรงเรียนจะจัดทำกิจกรรมใด โครงการใดที่จะส่งเสริมและสนับสนุนให้การดำเนินการด้านวิชาการมีประสิทธิภาพ แผนการ โครงการจะมีมากน้อยเพียงใด ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับเป้าหมายและงบประมาณของโรงเรียน

2.2 จัดทำปฏิทินการปฏิบัติงานในรอบปีการศึกษา โดยนำแผนงานโครงการมาจัดลำดับความสำคัญก่อนหลังว่า วันใด เดือนใด ปีใด จะจัดกิจกรรมอะไร เพื่อเป็นการเตือนความจำของผู้รับผิดชอบ และดำเนินการให้เสร็จภายในเวลาที่กำหนด

2.3 การจัดทำแผนการสอนเป็น เรื่องที่ผู้บริหารต้องควบคุมให้ครูปฏิบัติการสอนให้เป็นไปตามเนื้อหาและเวลาที่ระบุไว้ในหลักสูตร คู่มือ และแผนงาน การจัดทำแผนการสอนการดำเนินการให้เป็นไปตามขั้นตอนดังนี้

(1) ศึกษาการจัดความสัมพันธ์ ระหว่างปริมาณของเนื้อหาและระยะเวลาที่จะสอนประจำปี ประจำภาค ประจำสัปดาห์ และประจำวัน

(2) จัดแบ่งเนื้อหาที่เหมาะสมกับคาบเวลาเรียนที่กำหนดไว้ในตารางสอนแต่ละวัน

(3) จัดเตรียมอุปกรณ์ สื่อการเรียน กำหนดวิธีสอนให้เหมาะสมกับเนื้อหาวิชานั้น ๆ

(4) แผนการสอน อาจทำเป็นสัปดาห์ เดือนหรือภาคเรียนก็ได้ แล้วแต่ความเหมาะสม และนโยบายของผู้บริหาร

2.4 การจัดตารางสอน เป็นการเตรียมการก่อนเปิดภาคเรียน ผู้บริหารอาจมอบหมายให้หัวหน้าฝ่ายวิชาการ และครูรวมกันจัดทำตารางสอนให้แล้วเสร็จก่อนเปิดภาคเรียน โดยพิจารณาเนื้อหา คาบเวลาจากแผนการสอนที่เตรียมไว้

2.5 การจัดทำเป็นบันทึกการสอน ผู้บริหารจะต้องสั่งการควบคุมกำกับ ดูแล ให้ครูจัดทำเป็นบันทึกการสอนประจำวันล่วงหน้า อย่างน้อย 1 สัปดาห์ เพื่อให้การสอนดำเนินไปด้วยดีและมีประสิทธิภาพหรือในกรณีที่ครูไม่สามารถทำการสอนได้ อาจจัดให้ครูคนอื่น เข้าทำการสอนแทนได้ โดยอาศัยบันทึกการสอนเป็นแนว

2.6 การจัดครูเข้าสอน ผู้บริหารจะต้องจัดครูที่มีความรู้ความสามารถ ตรงกับวิชาที่สอน โดยเฉพาะครูสอนวิชาชีพ ควรเป็นผู้ที่มีความรู้ ความชำนาญในวิชาชีพที่สอนเป็นอย่างดีและครูควรมีความรู้เกี่ยวกับจิตวิทยาของนักเรียนในระดับที่ตนสอนด้วย

2.7 การจัดนักเรียนเข้าชั้นเรียน ผู้บริหารอาจจัดนักเรียนเข้าเรียน โดยแบ่งเป็นกลุ่มตามระดับความรู้เดิม ซึ่งอาจทำได้โดยการทดสอบใหม่หรือพิจารณาจากผลการเรียนเดิม หรืออาจจะจัดคละกันทั้งนักเรียนเก่งและอ่อนก็ได้

3. การดำเนินการตามแผน ผู้บริหารมีบทบาทและหน้าที่ในการดำเนินการ ตามแผนการที่วางไว้ดังนี้

3.1 ตรวจการเตรียมการสอน บันทึกการสอนของครู

3.2 ควบคุมปฏิบัติการสอนของครู ให้เป็นไปตามเวลา และเนื้อหาที่กำหนด

3.3 ควบคุม กำกับ ติดตาม นิเทศให้ครูดำเนินการเรียนการสอนให้เป็นไปตามแผนการสอนหรือคู่มือครู

3.4 จัดครูเข้าสอนแทน กรณีที่ครูประจำวิชารายใดไม่สามารถปฏิบัติการสอนได้

3.5 กวดขัน ดูแล ให้ครูเอาใจใส่นักเรียนที่เรียนอ่อนเป็นพิเศษและจัดกิจกรรมเพิ่มเติมสำหรับนักเรียนที่เรียนเก่ง

3.6 สนับสนุน จัดหาสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ อันจะส่งผลให้ครูจัดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมให้การเรียนการสอนสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

3.7 ควบคุม ติดตามให้ครูปฏิบัติงานให้เป็นไปตามแผนการและปฏิทินการปฏิบัติตามที่วางไว้

4. การประเมินผล การประเมินผลงานวิชาการ เป็นสิ่งที่จะ ทำให้เราทราบว่าการทำงานมีประสิทธิภาพเพียงใด เป็นไปตามวัตถุประสงค์หรือไม่การประเมินผลงานวิชาการ ผู้บริหารอาจทำได้ ดังนี้

4.1 ประเมินผลการเรียนของนักเรียน โดย

(1) จัดเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินผลทุกชนิดให้แก่ ครูเพื่อให้ครูมีความสะดวกในการประเมินนักเรียน

(2) จัดเอกสารประเมินผลการเรียนให้ครบถ้วนดำเนินการให้ถูกต้องตามระเบียบและเป็นปัจจุบัน

(3) ส่งเสริมให้ครูประเมินผลนักเรียน อย่างสม่ำเสมอ เพื่อปรับปรุงการเรียนการสอนเป็นสำคัญ

(4) รับฟังปัญหาการประเมินผล การเรียนที่เกิดขึ้นแล้ว ให้คำแนะนำช่วยเหลือ หรือให้การนิเทศต่อไป

(5) จัดให้มีวัสดุอุปกรณ์ สื่อการเรียนการสอน เพื่อ สนับสนุนการปรับปรุงการเรียนการสอนของครู

(6) แจ้งผลการเรียนให้ผู้ปกครองนักเรียนและนักเรียน ทราบอย่างสม่ำเสมอ

(7) เปรียบเทียบผลการประเมินผลการเรียน ของนักเรียนในแต่ละปี เพื่อปรับปรุงการปฏิบัติงานให้ดีขึ้น

4.2 การประเมินผลโครงการวิชาการของโรงเรียนซึ่งมีแนวปฏิบัติดังนี้

(1) ริเริ่มและส่งเสริม การจัดทำโครงการวิชาการ ของโรงเรียน

(2) พิจารณาและประเมินความสำคัญของโครงการร่วมกับครู

(3) ติดตามและช่วยเหลือการดำเนินการตามโครงการ

(4) ให้ขวัญและกำลังใจแก่ผู้ปฏิบัติงานของโครงการ

(5) เป็นผู้ประเมิน หรือแต่งตั้งคณะกรรมการประเมินผลโครงการ

(6) เป็นผู้ตรวจสอบ และตัดสินใจในการปรับปรุงการปฏิบัติหรือจัดทำโครงการต่อเนื่อง

4.3 การประเมินผลการปฏิบัติงานของครู ซึ่งมีแนวปฏิบัติดังนี้

(1) สังเกตพฤติกรรมการสอนของครู

- (2) ตรวจสอบการสอนตามบันทึกการสอน แผนการสอน
- (3) ตรวจสอบบันทึกการสอน
- (4) ตรวจสอบผลการปฏิบัติงาน ของครูโดยดูความก้าวหน้าของนักเรียน ตรวจสอบจากผลงานของนักเรียน
- (5) รับฟังข้อมูลเกี่ยวกับ การปฏิบัติงานของครูจากนักเรียนและผู้ปกครองนักเรียน
- (6) สรุปผลการประเมินการทำงานโครงการวิชาการที่ครูแต่ละคนได้รับมอบหมาย

การบริหารงานบุคลากร

งานบุคลากรเป็นงาน ที่มีความสำคัญสูงรองจากการบริหารงาน วิชาการนักบริหารเชื่อตามทฤษฎีองค์การว่า งานและคน สำคัญเท่ากันดังนั้น หากจะพัฒนางาน จำเป็นต้องพัฒนาคนเสียก่อน เนื่องจากคนเป็นผู้ทำงาน คนจึงเป็นปัจจัยและทรัพยากรทางเศรษฐกิจที่มีคุณค่า และมีเกียรติภูมิสูง⁴

การบริหารงานบุคลากร จึงเป็นการวางนโยบาย การกำหนด แผนงานการเลือกสรร การฝึกอบรม การกำหนดค่าตอบแทน การจัดอัตรา กำลัง การเสริมสร้างแรงจูงใจ การเสริมสมรรถนะทางการสอน การ ประเมินผลการปฏิบัติงาน และการให้พ้นจากหน้าที่

โรงเรียนเอกชนสามารถที่จะคัดเลือกบุคลากรที่มีคุณภาพได้เอง จึงเป็นการได้เปรียบที่จะกำหนดทิศทางของการทำงานของบุคลากรได้ และยังสามารถดำเนินนโยบายการจัดการศึกษาในโรงเรียนของตนเองด้วย จึง มีโอกาสและความก้าวหน้าสูงกว่าโรงเรียนในภาครัฐบาล

ขอบข่ายของการบริหารงานบุคลากรในโรงเรียนเอกชน

1. การกำหนดบุคลากรตามแผนที่วางไว้สำหรับโรงเรียนระยะสั้นและยาว ตามความต้องการของโรงเรียน คือเป็นการจัดอัตราากำลังของโรงเรียน
2. การรับสมัครและการคัดเลือกบุคลากร
3. การจัดบุคลากรเข้าปฏิบัติการสอน และการปฐมนิเทศ
4. การพัฒนาและการฝึกอบรม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5. การกำหนดค่าตอบแทนและการประเมินผลการปฏิบัติงาน
6. วินัยและการให้พ้นจากหน้าที่

บทบาทและหน้าที่ของผู้บริหารในการบริหารงานบุคลากร

1. กำหนดนโยบาย ด้านบุคลากรให้ชัดเจน และแจ้งให้ทราบโดยทั่วถึงกัน
2. จัดทำคู่มือครูในการปฏิบัติงาน เพื่อเป็นการแนะแนวทางครูในหน้าที่จรรยา มรรยาท และวินัยของครู หลักการสอน หลักการแนะแนว และวัตถุประสงค์ของการจัดการศึกษา
3. จัดประชุมพิเศษ และแนะนำบุคลากร ต่อคณะครูและนักเรียนในโรงเรียน แนะนำแก่คณะกรรมการโรงเรียนในโอกาสต่าง ๆ
4. กำหนดหน้าที่ของครูแต่ละคนให้ชัดเจน เป็นงานปฏิบัติการสอนและงานสนับสนุนการสอน โดยกระจายงานให้ครูแต่ละคน ใช้ความสามารถให้เต็มที่ เพื่อสร้างความภาคภูมิใจให้กับตนเอง
5. สร้างบรรยากาศที่ดีในการทำงาน ด้วยบุคลิกภาพของผู้บริการและสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ
6. พัฒนาบุคลากร โดยพัฒนาบุคคลก่อนปฏิบัติงาน และพัฒนาบุคคลระหว่างปฏิบัติงาน
 - 6.1 พัฒนาบุคคลก่อนการปฏิบัติงานเช่น การเตรียมตัวก่อนเข้าปฏิบัติงานเป็นครูแนะแนว ครูปกครอง ครูบรรณารักษ์ ครูควบคุมห้องปฏิบัติการทางภาษา ครูโสตทัศนูปกรณ์ เป็นต้น ต้องมีการพัฒนาบุคลากรก่อนเข้าฝึกงานหรือการเข้าฝึกเตรียมเป็นผู้บริหารระดับต้น ระดับกลาง และระดับสูง
 - 6.2 การพัฒนาบุคคลระหว่างการปฏิบัติงาน เช่น การส่งผู้บริหารมาเข้ารับการอบรมเป็นผู้พัฒนาองค์การ หรืออบรมให้จัดการนิเทศภายใน การฝึกงานเป็นผู้ช่วย เช่น ให้ฝึกงานเป็นผู้ช่วยครูใหญ่ การให้การศึกษาดูงานภายนอกโรงเรียน เช่น โรงเรียนที่มีมาตรฐานสูงกว่า หรือดูงานโรงเรียนในต่างประเทศ
7. ส่งเสริมการดำเนินการด้านสวัสดิการในส่วนต่าง ๆ ดังนี้
 - 7.1 ในส่วนที่เกี่ยวกับ กองทุนสงเคราะห์ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน โดยการประชาสัมพันธ์แนะนำการใช้สิทธิ

ต่าง ๆ และรับรองตามสิทธินั้น ๆ

7.2 ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียนเอง ให้สวัสดิการนอกเหนือจากของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน เช่น ให้โอกาสเข้าร่วมสัมมนาต่าง ๆ ให้การตรวจสอบสุขภาพประจำปี อำนวยความสะดวกในการทำงานในด้านห้องทำงาน แสงสว่าง ห้องสุขภัณฑ์ อุปกรณ์สำนักงาน ให้สวัสดิการเงินกู้ สวัสดิการการพักผ่อนและท่องเที่ยว จัดเลี้ยงให้เป็นครั้งคราว

8. สร้างความรู้สึกเป็นทีมงาน เพื่อให้งานดำเนินเป็นหน่วยใหญ่ ซึ่งทุกคนมีส่วนร่วมให้งานสำเร็จได้

9. การดำเนินการประเมินผลงานทุกประเภทเป็นระยะ ๆ ตามลักษณะของงาน

10. การดำเนินการดูแลควบคุมความประพฤติของครู ให้อยู่ในจรรยาบรรณ และวินัยของครู

11. การให้ออกจากงาน

การบริหารงานงบประมาณงานการเงิน บัญชีและวัสดุ

การบริหารงานงบประมาณ งานการเงิน บัญชีและวัสดุ โรงเรียนเอกชน จำเป็นต้องมีการบริหารอย่างเป็นระบบ ความสามารถในการจัดการในการ ใช้เงินให้เกิดประโยชน์ในทางศึกษาให้มากที่สุด⁵

ขอบข่ายการบริหารงานงบประมาณ งานการเงิน บัญชีและวัสดุ

1. งานงบประมาณ
2. งานบัญชี
3. งานการเงิน
4. งานวัสดุ

1. งานงบประมาณ งานนี้หมายถึงงานที่ผู้บริหารต้องวางแผนหรือแนวทางในการใช้เงินของโรงเรียนที่เตรียมไว้ใช้จ่ายโดยการประมาณการของโรงเรียนในแต่ละปีทางการศึกษา โดยให้เสียค่าใช้จ่ายที่คืบค้ำและบรรลุนเป้าหมายที่โรงเรียนได้วางไว้ ผู้บริหารโรงเรียนเอกชนต้องใช้จ่ายเงินในการลงทุนทางการศึกษาให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตรการ

สอน และความมุ่งหมายของแผนการศึกษาของชาติด้วย งานงบประมาณนี้ บางแห่งจะเรียกว่า งานแผนของหน่วยงานการเงิน

1.1 งบประมาณกับการบริหารโรงเรียนเอกชนงบประมาณโรงเรียนเอกชนอาจ แบ่งเป็นงบประมาณที่ได้จากค่าธรรมเนียมการเรียน และงบประมาณที่ได้จากการขาย หรือให้เข้าทรัพย์สินของโรงเรียน เช่น การให้เช่าแผงขายอาหาร เครื่องดื่ม หรือการให้เช่าทำบอร์ดยโฆษณาต่างๆ หรือการให้บริการจากผลงาน หรือการฝึกงานของนักเรียน หรือทุนจากสมาคมศิษย์เก่าครูและผู้บริหารของโรงเรียน มูลนิธิ หน่วยงานราชการหรือเอกชนอื่น ๆ

1.2 วิธีปฏิบัติเกี่ยวกับงานการบริหารงบประมาณ ให้เกิดประสิทธิภาพ

1.2.1 วิเคราะห์ความเป็นไปได้ ของรายได้ล่วงหน้า 1 ปี การศึกษา ตามสภาพการส่งเสริมของตลาดการศึกษา เพื่อทำรายการค่าใช้จ่ายในแต่ละหมวด ว่าต้องลงทุนเพิ่มหรือลดอย่างไร คำนวณเงินเดือนบุคลากร สายการสอนและสายธุรการ อุปกรณ์ที่ต้องซ่อมแซมหรือจัดซื้อเพิ่มเติม การลงทุนอาคารและสิ่งปลูกสร้างอื่น ๆ เช่น โรงอาหาร โรงฝึกงาน ห้องปฏิบัติการพิมพ์ดีด ห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์ หรือห้องปฏิบัติการภาษา การปลูกสร้างสวนสนามฟุตบอล การฝึกอบรมครู เป็นต้น แต่ละรายงานต้องคำนวณค่าใช้จ่ายหรือรายรับให้ใกล้เคียงกับข้อเท็จจริงมากที่สุด

1.2.2 การบริหารงบประมาณ ผู้บริหารต้องสามารถบริหารงบประมาณให้ได้ประสิทธิผลมากที่สุด ขึ้นอยู่กับขั้นตอน การสืบราคา การประมูลการกำกับดูแล การตรวจรับ การดูแลติดตามงาน

1.2.3 การรายงานผล ผู้บริหารจะทราบว่าโครงการหรืองานต่าง ๆ ได้ดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพเพียงใด ผู้ใช้งบประมาณต้องรายงานผลให้ผู้บริหารทราบด้วย ถึงความคุ้มค่าของงานที่ได้ใช้งบประมาณไป

2. งานการเงิน งานการเงินและบัญชี เป็นงานที่เกี่ยวข้องกับการรับ - จ่ายเงินประจำวัน ได้แก่ รายได้จากค่าธรรมเนียมการเรียน ค่าเช่า การจัดให้บริการต่าง ๆ รายจ่ายเช่น การจ่ายเงินเดือนครู ค่าน้ำ ค่าไฟฟ้า ค่าโทรศัพท์ ค่าวัสดุการสอน ค่าล่วงเวลา เป็นต้น

2.1 หลักปฏิบัติเกี่ยวกับงานการเงินและบัญชี

2.1.1 การรับเงิน การรับเงินทุกประเภทของ

โรงเรียนต้องออกใบเสร็จในวันนั้น ๆ การรับเงินใด ๆ ออกใบเสร็จให้เพียงครั้งเดียวเท่านั้น เพื่อป้องกันการใช้ใบเสร็จซ้ำซ้อน กรณีใบเสร็จค่าธรรมเนียมการเรียน หากทำหายต้องแจ้งในหมายเหตุรายวันของโรงเรียนให้ชัดเจน แล้วออกให้ใหม่

2.1.2 การจ่ายเงิน เจ้าหน้าที่ต้องทำหลักฐานการจ่ายเงินให้ถูกต้อง ตรวจสอบตัวบุคคลหรือตัวแทน ให้ตรงชื่อผู้รับเงิน และเซ็นชื่อรับรองกำกับไว้ในกาจ่ายเงิน ทั้งการรับ-จ่ายเงินต้องเก็บหลักฐานไว้เป็นอย่างดี มิให้สูญหายได้

3. งานบัญชี งานบัญชีในโรงเรียนเอกชน เป็นเอกสารซึ่งต้องจัดแสดงให้ถูกต้องตามข้อเท็จจริง เช่น

3.1 บัญชีเงินสดประจำวัน ซึ่งต้องลงรายรับ-รายจ่ายของโรงเรียนทุกวัน

3.2 บัญชีเงินสดแยกประเภท หรือบัญชีสรุปรายรับ-รายจ่ายประจำเดือน

3.3 สมุดจ่ายเงินเดือนครูและเงินสมทบเงินอุดหนุน และหรือบัญชีรับเงิน ซึ่งแสดงการส่งเงินสมทบ 3 % ของครูและโรงเรียนอย่างชัดเจน

หลักปฏิบัติของงานบัญชี คือ ต้องสามารถตรวจสอบรายการรับ-จ่ายได้ทุกขั้นตอน โดยมีการตรวจสอบเงินตามยอดรับ-จ่ายเป็นระยะๆ และมีการลงลายมือรับรองการตรวจทุกครั้ง

4. งานพัสดุ งานนี้ในทางราชการ หมายถึง วัสดุ ครุภัณฑ์ ที่ดิน สิ่งก่อสร้าง เป็นต้น

วัสดุ แบ่งได้เป็น 2 ประเภท

(1) วัสดุสิ้นเปลือง ได้แก่ กระดาษ ชอล์ก แปรงลบกระดาน ไม้กวาด อาหารสด อาหารแห้ง สมุด ดินสอ

(2) วัสดุประเภทคงรูป ได้แก่ วิทยุ โทรทัศน์ เครื่องจักรและเครื่องเล่นเทป บอร์ดติดภาพ กระดานดำ เครื่องขยายเสียง เครื่องฉายภาพข้ามศีรษะ เป็นต้น

ครุภัณฑ์ ได้แก่ พัสดคงรูปที่มีค่าคงทนถาวร ได้แก่ โต๊ะเก้าอี้กระดานดำ ตู้เก็บเอกสาร

งานที่เกี่ยวกับการพัสดุจึงเป็นเรื่องของการซื้อ การจ้าง การซ่อมบำรุง แลกเปลี่ยน เช่า ควบคุมและการดำเนินการ

พัสดุจำแนกออกตามการใช้ อาจแบ่งออกเป็น

- (1) พัส্তুในห้องเรียน ได้แก่ พัส্তুต่างๆ ประจำห้องเรียน
- (2) พัส্তুประจำโรงเรียน ได้แก่ พัส্তুต่าง ๆ ประจำโรงเรียน
- (3) พัส্তুประกอบการสอน ได้แก่ อุปกรณ์การสอนหนังสือ วัสดุทัศนูปกรณ์ต่าง ๆ

พัสดุต่าง ๆ ควรจัดทำบัญชีไว้ เพื่อจะได้ทราบจำนวนและความถี่ของการใช้สอย เพื่อสามารถบริหารพัสดุให้ได้ประโยชน์สูงสุด โดยปรกติผู้บริหารจะให้เจ้าหน้าที่ธุรการควบคุมดูแลการใช้วัสดุในบางโรงเรียน จะให้ครูผู้ใดผู้หนึ่งรับผิดชอบ หรือรับผิดชอบเป็นคณะก็ได้

การบริหารงานอาคารสถานที่

บรรยากาศภายในสถานศึกษา และการจัดอาคารสถานที่ เป็นสิ่งจูงใจให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกที่มีต่อสถานศึกษา และภาคภูมิใจต่อสถาบันเป็นที่ยอมรับในวงการศึกษาแล้วว่า สถานศึกษาที่มีแผนผังที่ดี มีสิ่งพักผ่อนหย่อนใจ และสถานที่ออกกำลังกายจะก่อประโยชน์ให้แก่ผู้เรียนเป็นอย่างยิ่ง

การบริหารอาคารสถานที่ หมายถึง การที่ผู้บริหารใช้ทรัพยากรต่าง ๆ ได้แก่ คน เงิน วัสดุอุปกรณ์และการจัดการในการบำรุงรักษาสถานที่ ซึ่งการเรียนการสอน ได้ดำเนินภายในสถานที่หรือบริเวณนั้น เพื่อให้บรรลุผลแห่งการเรียนการสอน

ความสำคัญของการบริหารงานอาคารสถานที่

1. เป็นงานที่ส่งเสริมสภาพการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น
2. เป็นงานที่ต้องเตรียมพร้อม เพื่อที่จะรองรับบุคลากรในโรงเรียนเมื่อมีการขยายการรับนักเรียนให้มากขึ้น
3. เป็นงานละเอียดอ่อนในด้านวัตถุประสงค์ของการใช้ สภาพธรรมชาติของนักเรียน สภาพธรรมชาติของภูมิอากาศ ระบบความปลอดภัย ระบบถ่ายเทน้ำ ระบบการระบายอากาศ และการใช้ประโยชน์ของอาคาร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประโยชน์ของอาคารสถานที่

1. ใช้ประโยชน์โดยตรง ในการใช้เป็นสถานที่สำหรับเรียน และการสอน
2. ใช้ประโยชน์เป็นสถานที่ให้ความรู้อื่น นอกจากในอาคารเรียน เช่น โรงฝึกงานวิชาช่างต่าง ๆ แปลงเกษตร และวิชาอื่น ๆ เช่น ห้องสมุด ห้องดนตรี ห้องคอมพิวเตอร์ ห้องโสตทัศนศึกษา
3. ใช้ประโยชน์ให้เกิดความรู้สึก เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของ นักเรียนและครู เป็นการสร้างขวัญและกำลังใจของบุคลากร
4. ใช้ประกอบกิจกรรมต่าง ๆ ของชุมชน เช่น ห้องประชุม สนามกีฬา อาคารเรียน เป็นการช่วยเหลือชุมชนโดยตรง

ประเภทของอาคารสถานที่

1. อาคารเรียน หมายถึงห้องเรียนและห้องประกอบการเรียนต่าง ๆ ได้แก่ ห้องสมุด ห้องฝึกครู ห้องน้ำ ห้องส้วมในอาคาร ห้องพยาบาล ห้องแนะแนว ห้องโสตทัศนศึกษา ห้องฝึกสมาธิ ห้องพัสดุ ห้องฝึกงานวิชาต่าง ๆ ในอาคารเรียน ห้องสังคมศึกษา ห้องภาษาไทย ห้องภาษาอังกฤษ ห้องพิมพ์ดีด ห้องคอมพิวเตอร์ เป็นต้น
2. อาคารประกอบ หมายถึง สิ่งปลูกสร้างอื่น ๆ เช่น ห้องประชุม ห้องพลศึกษา ห้องดนตรี โรงฝึกงานวิชาต่าง ๆ โรงเพาะชำ อาคารโรงอาหาร แปลงเกษตร ห้องน้ำ ห้องส้วม อาคารธุรการ อาคารนักเรียนประจำ สระว่ายน้ำ
3. บริเวณโรงเรียน เช่น ถนน สนาม ร้ว เรือนพักผ่อน สวน ไม้ดอกชุ่มชายอาหารว่าง เสาไฟฟ้า ตู้โทรศัพท์สาธารณะ ตู้ยาม ทางเดิน

ขอบข่ายของการบริหารงานอาคารสถานที่

1. การลงทุนก่อสร้างอาคารสถานที่ คือ การประมาณการก่อสร้างโดยคาดคะเนความต้องการอาคารเรียนหรืออาคารอื่น จำนวนเงินที่ใช้ลงทุน ความเหมาะสมของการขยายตัวทางการศึกษา ตามการเปลี่ยนแปลงของชุมชน แบ่งเป็น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.1 วัตถุประสงค์ของการใช้อาคาร เช่น อาคารเรียน อาคารพลศึกษา อาคารดนตรี และศิลปศึกษา อาคารฝึกงาน

1.2 สถานที่ตั้งตัวอาคาร และการรับน้ำหนัก ทางเข้าของแสงสว่าง ทิศทางลม สิ่งแวดล้อมไกลจากสิ่งรบกวน การถ่ายเทอากาศ การระบายน้ำ

1.3 ธรรมชาติของผู้เรียน เช่น ใช้กับผู้เรียนวัยอาชีวศึกษา ต้องมีความสูงของห้องเรียนพอสมควร การติดไฟฟ้า หรืออุปกรณ์ช่วยสอน ต้องวางแผนไว้ล่วงหน้า

1.4 สิ่งอำนวยความสะดวกอื่น ๆ เช่น กระดานดำ ไวท์บอร์ด ไมโครโฟน โทรทัศน์ เครื่องเล่นเทป เครื่องฉายสไลด์ เครื่องฉายข้ามศีรษะ จอฉาย ขั้ววางของ โต๊ะครู อ่างล้างหน้า ตู้น้ำเย็น พัดลม ตามความเหมาะสม

1.5 ระบบความปลอดภัยของอาคารต้องติดอุปกรณ์ดับเพลิง ในโรงฝึกงานอย่างน้อย 2 แห่ง ติดเครื่องป้องกันไฟฟ้าลัดวงจร มีเครื่องระบายอากาศ อาคารต้องมีการหมุนเวียนของอากาศได้ แสงสว่างเหมาะสมกับสภาพของงาน การรับน้ำหนักของเครื่องจักรต้องคำนวณให้เหมาะสมกับอาคาร ผนังต้องไม่สะท้อนเสียง เพดานกันฝ้ากันร้อน

1.6 การเตรียมการขยายตัวของอาคาร การวางแผนก่อสร้างอาคาร ต้องคำนึงถึงการขยายตัวของอาคารในอนาคตด้วย โดยอาจเขียนแผนอาคารแม่บทไว้เป็นหลักฐาน

2. การดำเนินงานก่อสร้างอาคาร ผู้บริหารต้องมีความรู้ในการก่อสร้างอาคารพอสมควร งบประมาณก่อสร้างต้องเหมาะสมกับอาคาร การตกแต่งให้มีระเบียบสวยงาม และต้องได้รับอนุญาตจากสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน แล้วจึงจะทำการก่อสร้างได้ การขออนุญาตทำได้ในเวลาอันรวดเร็ว หากไม่มีข้อแก้ไขแบบแปลน สำหรับสถานที่ที่จะใช้นั้น หากมีสภาพอาคารเก่าอยู่ ต้องแจ้งการรื้อถอนก่อน เพื่อพิจารณาการกระทบกระเทือนจากการรื้อถอนของอาคารที่ขอใช้ชั่วคราว หรือการขอใช้อาคารอื่นเป็นสถานที่เรียนหรือฝึกงานแทน เป็นต้น

3. การใช้อาคารและบริเวณโรงเรียน การบริหารอาคารสถานที่ที่ดีนั้น ต้องสามารถใช้อาคารได้เกิดประโยชน์สูงสุด คำนึงค่ากับการลงทุนในด้านอาคาร การใช้อาคารที่ถูกต้องทำดังนี้

3.1 การทำแผนผังอาคารของโรงเรียน ซึ่งแบ่งเป็น

3.1.1 การทำแผนผังอาคารโรงเรียน มาตราส่วน แสดงบริเวณโรงเรียนทั้งหมด อาคารโดยย่อส่วนทุกหลังและชื่ออาคาร หาก มีหลายหลัง

3.1.2 การทำแผนผังห้องเรียน มาตราส่วน การใช้ห้องเรียนและห้องประกอบทุกห้อง มีตารางการใช้ติดอยู่ที่ห้อง กำหนด เวลาตั้งแต่เปิดทำการสอนจนถึงเลิก เมื่อหมดเวลาทำการสอนแล้วอาจใช้ เป็นห้องประชุมกลุ่มเล็ก การฝึกทักษะเพิ่มเติม กรณีเป็นห้องปฏิบัติต้อง อนุญาตให้นักเรียนเข้าฝึกได้หลังจากเลิกเวลาเรียนแล้ว เมื่อสิ้นภาคให้ทำ สถิติการใช้ห้องเรียนเพื่อประเมินผลต่อไป

3.2 การทำประวัติอาคารสถานที่ เพื่อบันทึกข้อมูลของทุน ในการดำเนินการ ความเป็นมาของอาคารทุกหลัง เพื่อเป็นที่ภาคภูมิใจของ ผู้เรียน หากอาคารมีประวัติศาสตร์ยาวนาน หรือเกิดจากการบริจาคทรัพย์ ของผู้มีจิตศรัทธา

4. การบำรุงรักษา ผู้บริหารต้องคอยดูแลอาคารดังนี้

4.1 จัดเวรดูแล เป็นสัปดาห์ เดือน หรือภาคการศึกษา โดยครูหรือบุคลากรของโรงเรียน

4.2 มอบหมายให้หน่วยเหนือเป็นฝ่ายดูแล เช่น หัวหน้าตึก หรือหัวหน้าสายงานประจำชั้น หรือหัวหน้าระดับ

5. การประเมินผลการใช้อาคาร เนื่องจากอาคารมีการลงทุน สูงที่สุดในการลงทุน ปัจจัยทางการศึกษาทั้งหมด จึงต้องประเมินผลการใช้ อาคารว่าคุ้มค่าเพียงไร ซึ่งจะประเมินได้จาก

5.1 การจัดทำตารางการใช้อาคารและห้องเรียน

5.2
$$\frac{\text{จำนวนผู้ใช้ห้องเรียนในรอบ 1 ปี การศึกษา} \times \text{อายุใช้งานของอาคาร}}{\text{จำนวนเงินที่ลงทุนในอาคารทั้งหมด}}$$

บทบาทและหน้าที่ของผู้บริหารในการบริหารงานอาคารสถานที่

1. การลงทุนก่อสร้างอาคารสถานที่

1.1 คิดประมาณการการเพิ่มของนักเรียน และบุคลากร ของโรงเรียนจากแนวโน้มในด้านเศรษฐกิจ ความต้องการการศึกษาด้าน อาชีวศึกษา การลงทุนในภาครัฐบาล หลักสูตรที่ชุมชนต้องการ ฐานะของชุมชน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.2 งบประมาณของโรงเรียน แหล่งเงินทุนภาครัฐบาลและเอกชน การค้ำหนุนและระยะเวลาที่ดำเนินการก่อสร้าง

1.3 จัดหาแบบและปรึกษาวิศวกร สถาปนิก ในการคำนวณราคาก่อสร้าง วัสดุตกแต่ง การใช้ประโยชน์อาคาร การใช้ห้องและบริเวณสิ่งแวดล้อมรอบอาคาร

2. การดำเนินการก่อสร้าง

2.1 ต้องขออนุญาตใช้อาคาร หากมีอาคารเก่าอยู่แล้ว การดำเนินการก่อสร้างอาคารใหม่ ต้องเสนอขอใช้แบบแปลนอาคารเรียนหรืออาคารประกอบต่อสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน และกรุงเทพมหานครก่อน (สำหรับโรงเรียนในกรุงเทพมหานคร) แล้วจึงจะดำเนินการก่อสร้างได้ หากก่อสร้างแล้วต้องมีพื้นที่เหลือ $1/3$ ของพื้นที่ทั้งหมด

2.2 ควบคุมการก่อสร้างอาคารอย่างใกล้ชิด ให้ถูกต้องตามแปลนตรวจดูความมั่นคงแข็งแรงของอาคาร

2.3 เมื่อสร้างอาคารเสร็จแล้ว จัดตกแต่งอาคารให้สวยงาม มีระเบียบ ระมัดระวังดูแลรักษาเรื่องความสะอาดของอาคาร ห้องน้ำห้องส้วม จัดปลูกไม้ประดับให้งดงาม เก็บสิ่งประกอบการก่อสร้างให้เรียบร้อย ไม่รกรุงรัง

3. การใช้อาคารสถานที่

3.1 อนุญาตให้บุคคลภายนอก ใช้อาคารในโอกาสอันควร เพื่อเป็นการบริหารความสัมพันธ์กับชุมชนก่อนใช้ห้องเรียนในการจัดกิจกรรมพิเศษ การใช้ห้องประชุม การใช้โรงฝึกงาน การใช้สนามฟุตบอล อาจมีการสอนหลักสูตรระยะสั้น โดยแยกเวลากับหลักสูตรอาชีพศึกษาปกติ ม.15 (1) โดยตั้งเป็นโรงเรียนหนึ่ง ม.15 (2) เป็นการบริการด้านอาคารสถานที่แก่ชุมชน

3.2 มอบหมายให้บุคลากรในโรงเรียน ร่วมวางแผนการใช้อาคารเพื่อให้ทุกคนมีส่วนร่วมเป็นเจ้าของอาคาร

4. การบำรุงรักษา ผู้บริหารจะต้องดำเนินการดังนี้

4.1 จัดให้มีการตรวจรักษาอาคาร อย่างน้อยภาคการศึกษาละ 1 ครั้ง หากมีข้อควรสงสัยความปลอดภัยของการใช้ ต้องหยุดใช้ทันที

4.2 สิ่งการให้ซ่อมแซมสิ่งสึกหรอทันที เพื่อให้การเรียนการสอนดำเนินไปด้วยดีตลอดเวลา

4.3 มีนโยบายชัดเจนในการรักษาสภาพโรงเรียน อาคาร

และบริเวณโดยรอบเพื่อให้ครูและนักเรียนมีความรักและหวงแหนอาคารและห้องเรียนซึ่งเป็นสมบัติส่วนรวม

5. การประเมินผลการใช้อาคาร ผู้บริหารมีบทบาทดังนี้

5.1 ประเมินผลการใช้อาคารทุกภาคการศึกษา

5.2 ตรวจสอบการใช้จ่ายดูแลอาคาร ความคุ้มค่าของการลงทุนในการตรวจสอบสภาพ

5.3 นำผลการประเมินมาแก้ไขปรับปรุงการบริหาร

การบริหารงานความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน

โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เป็นสถาบันการศึกษาที่เป็นทรัพยากรของชุมชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในขณะที่ยุคชาติกำลังพัฒนา ในด้านอุตสาหกรรมและเกษตรกรรม ขณะเดียวกันชุมชน อันได้แก่ เด็ก ผู้ปกครอง เป็นทรัพยากรของโรงเรียนด้วยทั้งสองฝ่ายต่างพึ่งพาซึ่งกันและกันโรงเรียนจึงควรสร้างความสัมพันธ์กับชุมชนให้สัมพันธ์กันที่ชุมชนไว้วางใจส่งบุตรหลานเข้าเรียน ผู้บริหารโรงเรียนเอกชนพึงถือเป็นภารกิจสำคัญอีกด้านหนึ่ง

เนื่องจากโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เป็นสถาบันการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จนถึงระดับอนุปริญญา (ปวท., ปวส.) ซึ่งสอนในวิชาชีพต่าง ๆ เกือบทุกประเภทในสังคม จึงเป็นทั้งแหล่งวัฒนธรรมการศึกษาและวิชาชีพขนาดใหญ่ ทั้งส่วนกลางและส่วนภูมิภาค เป็นที่พัฒนาสังคมทั้งภาคเอกชนและภาครัฐบาล

การบริหารความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนจึงมีความสำคัญดังนี้

1. เป็นการบริหารที่ช่วยสนับสนุนงานวิชาการของโรงเรียน
2. เป็นการบริหารที่ประสานประโยชน์ระหว่าง โรงเรียนกับชุมชน ในด้านผู้ปกครองและนักเรียน
3. เป็นการบริหารที่ช่วยให้ชุมชนได้พัฒนาในด้านวิชาชีพ
4. เป็นการบริหารที่ส่งเสริมให้ชุมชนได้เข้าร่วมกำหนดนโยบายการจัดการศึกษาของโรงเรียน

งานความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน มีขอบข่ายกว้างขวาง เนื่องจากเป็นงานที่ต้องปะทะกับสังคมขนาดใหญ่ภายนอกโรงเรียนโรงเรียนจึงอยู่ในฐานะผู้ที่ให้ทัศนคติที่ดีต่อชุมชนและให้ความช่วยเหลือสังคม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในด้านต่าง ๆ ดังนี้

1. การประชาสัมพันธ์โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน คือ การแจ้งข่าวสารของทางโรงเรียนเพื่อให้เกิดภาพพจน์ที่ดี น่าเชื่อถือและศรัทธา เพื่อให้ชุมชนสนับสนุนการดำเนินงานกิจการของโรงเรียนได้วางใจส่งบุตรหลานเข้าเรียน ได้แก่กิจกรรมบางอย่างดังต่อไปนี้

1.1 จัดตั้งสมาคมผู้ปกครอง ศิษย์เก่าและครู

1.2 จัดสัมมนาความร่วมมือระหว่างผู้ปกครองและครู ในการแก้ปัญหาเรื่องความประพฤติ ผลการเรียน และอาชีพของนักเรียน

1.3 จัดจุลสารของโรงเรียน เป็นเครื่องมือในการเผยแพร่ข่าวสาร ให้ครูและนักเรียนชี้แจงแนวทางดำเนินการกิจการของโรงเรียน และความรู้ทางวิชาการต่าง ๆ

1.4 พบปะหรือเยี่ยมเยียนผู้ปกครอง ในกรณีที่เด็กมีปัญหาหรือในวาระต่าง ๆ

2. การให้ชุมชนมีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมของโรงเรียน คือ การให้ชุมชนมีส่วนร่วมเป็นเจ้าของโรงเรียนด้วย เช่น

2.1 การเชิญบุคคลในชุมชนเป็นคณะกรรมการโรงเรียน

2.2 การจัดให้บ้านหรือโรงงานหรือร้านค้าในชุมชน เป็นสถานประกอบการของโรงเรียน

2.3 การจัดเชิญผู้ประสบความสำเร็จในอาชีพต่าง ๆ มาให้การนิเทศเด็ก และครู

2.4 การรับการบริจาคจากชุมชน หากชุมชนต้องการช่วยเหลือโรงเรียน

3. การให้บริการแก่ชุมชน คือ การที่โรงเรียนให้บริการแก่ชุมชนตามความสามารถ เช่น

3.1 การให้โรงเรียนเป็นศูนย์วิชาการ ด้านวิชาชีพของชุมชน

3.2 การเป็นที่ปรึกษาของชุมชนในด้านต่าง ๆ

3.3 การให้โรงเรียนเป็นศูนย์กลาง ทางวัฒนธรรมของชุมชนร่วมมือกับชุมชน ในการสงวนอาชีพและวัฒนธรรมของท้องถิ่น

3.4 การทำระบบข้อมูลของท้องถิ่นในด้านความคิดเห็นของชุมชนในด้านสังคม วัฒนธรรม และเศรษฐกิจให้ชุมชน

3.5 การจัดให้ชุมชนได้เยี่ยมชมโรงเรียนในโอกาสต่าง ๆ

4. การสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคลในโรงเรียน คือ การให้ความสัมพันธ์อันดีระหว่างโรงเรียนกับชุมชน เพราะบุคลากรของโรงเรียน คือคนในชุมชนนั่นเอง เช่น

4.1 การที่โรงเรียนมีลักษณะประชาธิปไตยในการบริหาร

4.2 การให้เกียรติและยอมรับนับถือครูและเห็นความสำคัญของครู

4.3 การประพฤติตามจรรยา มารยาท และวินัยของครู

4.4 การเมตตาอาวรีที่ครูมีต่อศิษย์

ความหมายและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานวิชาการ

การบริหารงานวิชาการเป็นงานลักษณะหนึ่งของการบริหารสถานศึกษา ซึ่งได้มีผู้ให้ความหมายของการบริหารงานวิชาการไว้ ดังนี้

กัญญา สาร ได้ให้ความหมายว่า

การบริหารงานวิชาการหมายถึงการบริหารกิจกรรมทุกชนิดในโรงเรียน ซึ่งเกี่ยวข้องกับการปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนให้ได้ผลดีและมีประสิทธิภาพที่สุดความจริงผู้บริหารการศึกษาหรือครูใหญ่ทุกคน ควรจะรับผิดชอบ เป็นผู้นำของครู ในด้านวิชาการเป็นอันดับแรกเพราะหน้าที่ของโรงเรียนหรือสถาบันการศึกษาทุกแห่ง คือ การให้ความรู้แก่นักเรียนในด้านวิชาการผู้บริหารการศึกษาหรือครูใหญ่เป็นผู้นำด้านวิชาการ โดยการทำงานร่วมกับครู กระตุ้นเตือนครูให้คำแนะนำและคำปรึกษาแก่ครู และประสานงานให้ครูทุกคนทำงานร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพในการสอน^๕

ชานาญ เงินทอง ได้ให้ความหมายว่างานบริหารด้านวิชาการหมายถึง งานที่โรงเรียนปฏิบัติทุกชนิดซึ่งเกี่ยวข้องกับการปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอน^๖

เอกวิทย์ ณ ถลาง ได้ให้ความหมายว่า

งานบริหารการศึกษาด้านวิชาการนั้น ได้แก่การควบคุมดูแล หลักสูตร การสอน อุปกรณ์การสอน การจัดแบบเรียน คู่มือครู การจัดชั้นเรียน การจัดครูสอน การปรับปรุงการเรียนการสอน การฝึกอบรมครูประจำ การเผยแพร่วิชาการ การวัดผลการศึกษา การวิจัยค้นคว้า การประเมินผลมาตรฐานโรงเรียนเพื่อปรับปรุง โรงเรียนตลอดจนการตรวจเยี่ยมและนิเทศการศึกษาแก่โรงเรียน¹⁰

สุมิตร คุณานุกร ได้ให้ความหมายว่า

การบริหารงานวิชาการหมายถึง กิจกรรมทุกอย่างภายใน โรงเรียน ที่ก่อให้เกิดการเรียนรู้ และการศึกษาของเด็กให้มี ประสิทธิภาพสูงขึ้น บุคคลที่มีส่วนเกี่ยวข้องอย่างใกล้ชิดในการ ส่งเสริมวิชาการในโรงเรียน ก็คือ ผู้บริหารและครูในโรงเรียน นั้นเอง¹¹

Van Miller ได้ให้ความหมายว่า

การบริหารงานวิชาการหมายถึง งานที่เป็นหัวใจสำคัญมาก ที่สุด ได้แก่การจัดโปรแกรมการสอนและการปฏิบัติตามโปรแกรม ตลอดจนการวัดผลเพื่อจะได้ติดตามการเรียนการสอน เพื่อให้ การเรียนการสอนดำเนินไปด้วยดีนั้น เป็นหน้าที่ของโรงเรียนที่ จะละเลยเสียมิได้¹²

Robert S.Fisk ได้ให้ความสำคัญของงานวิชาการว่า

เป็นความรับผิดชอบของโรงเรียน ตั้งแต่การบ่งถึงปรัชญา และจุดมุ่งหมายทางการศึกษาของโรงเรียน โดยคำนึงถึงบุคคล ในอาชีพต่าง ๆ ของชุมชนเป็นพื้นฐาน รวมถึงการประเมินผล โปรแกรมทางการศึกษาอย่างต่อเนื่องและกิจกรรมทุกอย่างที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนั้น¹³

ดังนั้นพอจะสรุปได้ว่า การบริหารงานวิชาการ หมายถึง การที่สถานศึกษาได้จัดดำเนินการทุกรูปแบบเพื่อพัฒนาปรับปรุงการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ และตรงตามเป้าหมายของหลักสูตร ตลอดจนสนองตอบต่อนโยบายของรัฐบาล

การบริหารงานด้านวิชาการนั้น ครูใหญ่หรือผู้บริหารการศึกษาโดยทั่วไปควรจะกระจายอำนาจ และความรับผิดชอบ ไปให้ครูทุกคน ความเป็นผู้นำของผู้บริหารการศึกษา อยู่ที่ความสามารถที่จะใช้คนอื่นให้ทำงานโดยไม่ต้องใช้วิธีการบีบบังคับหรือขู่เข็ญ และอยู่ที่เทคนิคในการที่จะกระตุ้นเตือน ให้ครูและผู้ที่เกี่ยวข้องกับการสอนนักเรียนทุกคน ชยันต์ขันแข็ง ทำงานอย่างเต็มใจและอดทน อย่างไรก็ตาม ครูใหญ่และผู้บริหารการศึกษาทุกคนพึงระลึกเสมอว่า ตนเองนั้นไม่ใช่ครูของครู และไม่รอบรู้ในด้านวิชาการไปเสียหมดทุกอย่างทุกสาขา การบริหารงานด้านวิชาการ จึงอาศัยเทคนิคในการรู้จักใช้คนมากกว่าการสอนคนอื่น ว่าเขาควรทำอย่างไร ความจริงการที่ครูจะทำอย่างไร ควรเป็นหน้าที่ของครู ไม่ใช่หน้าที่ของผู้บริหาร ผู้บริหารเพียงแต่ดูแลให้ครูทำงานดีที่สุด และใช้ความรู้ความสามารถอย่างเต็มที่เท่านั้น¹⁴

ขอบข่ายของงานวิชาการ

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน โดยโครงการจัดทำเอกสารและคู่มือการดำเนินงานเกี่ยวกับโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ได้กล่าวถึงลักษณะงานวิชาการ มีขอบข่ายดังนี้

1. งานเกี่ยวกับการบริหารหลักสูตร และการจัดแผนการเรียนการสอน
2. งานเกี่ยวกับการจัดทำโครงการสอน การจัดทำตารางสอน การจัดทำบันทึกการสอน
3. งานเกี่ยวกับตัวครูและระบบการนิเทศการเรียนการสอน
4. งานเกี่ยวกับตัวนักเรียน
5. งานการจัดหาเครื่องมืออุปกรณ์การสอนและเทคโนโลยีทางการศึกษา
6. การเลือกแบบเรียนและการส่งเสริมการผลิตเอกสาร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

7. งานด้านการวัดผลและการประเมินผล
8. งานส่งเสริมการสอน
9. งานห้องสมุด
10. งานประชุมอบรมทางวิชาการ
11. งานด้านการวางแผน และกำหนดวิธีการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับงานวิชาการ¹⁵

นิพนธ์ กินวงศ์ ได้กล่าวว่า

"งานวิชาการเป็นหัวใจของสถานศึกษา"ผู้บริหารโรงเรียนจะต้องให้ความสำคัญแก่งานวิชาการ และเข้าใจขอบเขตการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนเป็นอย่างดี งานที่เกี่ยวข้องกับวิชาการที่สำคัญยังมีดังนี้

1. งานด้านหลักสูตร และการจัดการเรียนการสอน
2. งานด้านปรับปรุงการเรียนการสอน
3. งานด้านการวัดผลและประเมินผล¹⁶

สุวัชร ทานตวนิช ได้กล่าวถึงขอบข่ายของงานวิชาการดังนี้

1. งานเกี่ยวกับหลักสูตร
2. งานเกี่ยวกับประมวลการสอน
3. งานเกี่ยวกับการทำโครงการสอนเฉพาะโรงเรียน
4. แผนการสอนวิชาต่าง ๆ
5. การจัดทำคู่มือครู
6. การพิจารณาแบบเรียนและหนังสืออ่านประกอบ
7. การทำตารางสอน
8. การจัดแบ่งกลุ่มนักเรียน
9. การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร
10. การจัดครูเข้าสอน
11. การพัฒนาการสอน
12. การจัดทำอุปกรณ์การสอน
13. การวัดและประเมินผลการเรียนการสอน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

14. การนิเทศการสอน¹⁷

ชาวี มณีศรี ได้กล่าวสรุปขอบข่ายการบริหารงานวิชาการไว้ดังนี้

1. วัตถุประสงค์ นโยบาย และวิชาการบริหาร
2. หลักสูตรและประมวลการสอน
3. ตารางสอน
4. อุปกรณ์การศึกษา
5. แบบเรียนและหนังสืออ่านประกอบ
6. การแบ่งหมู่หนังสือ
7. การนิเทศการสอน
8. การจัดห้องสมุด
9. การวัดและประเมินผล¹⁸

ประถม แสงสว่าง กล่าวว่า

ผู้บริหาร ไม่ควรปล่อยให้ครูทำงานเท่าที่เขาควรจะได้
ผู้บริหารควรดำเนินการประชุมครู เพื่อปรึกษาหารือในหัวข้อต่อไปนี้

1. กิจกรรมของโรงเรียน
2. วิธีการสอน
3. ระเบียบการบริหารงานที่ปฏิบัติเป็นประจำ
4. ชีวิตความเป็นอยู่ในหอพัก
5. การอภิปรายหรือพิจารณาการสอนนักเรียน
6. ปัญหาในการสอน
7. กิจกรรมนอกหลักสูตร หรือกิจกรรมเสริมหลักสูตร
8. วิธีจัดเตรียมหาเครื่องประกอบ และอุปกรณ์การสอน เพื่อสนองความต้องการของนักเรียนและครู
9. สวัสดิภาพของผู้เรียน
10. บริการความสะดวกสบายต่าง ๆ
11. การจัดทำตารางเรียนประจำวัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

12. กำหนดโครงการประจำปี
13. การบรรยายชี้วัดดำเนินงาน
14. การเตรียมแบบงานเพื่อไปศึกษานอกสถานที่
15. คำแนะนำต่าง ๆ จากกระทรวง
16. การโฆษณา หรือออกหนังสือพิมพ์สถานศึกษา
17. วางแผนติดตามผลงานของผู้เรียน
18. ความก้าวหน้าทางการศึกษาในเมืองไทย
19. การวัดผลในการสอน^{1๐}

เอกวิทย์ ณ ถลาง ได้ให้ขอบข่ายของการบริหารงาน
วิชาการไว้ดังนี้

1. หลักสูตรการสอน
2. อุปกรณ์การสอน
3. การจัดชั้นเรียน
4. คู่มือครู
5. การจัดแบบเรียน
6. การจัดครูเข้าสอน
7. การปรับปรุงการเรียนการสอน
8. การฝึกอบรมครูประจำการ
9. การเผยแพร่วิชาการ
10. การวัดผลการศึกษา
11. การวิจัยค้นคว้า
12. การประเมินมาตรฐานโรงเรียน
13. การตรวจเยี่ยมและนิเทศการศึกษา^{2๐}

กิติมา ปรีดีดิolk ได้กล่าวว่า

การบริหารงานวิชาการ เป็นการดำเนินการเกี่ยวกับการ
เรียนการสอนโดยตรงเป็นกิจกรรมที่ช่วยให้ผลการศึกษามีคุณภาพ
ในที่สุด ดังนั้นไม่ว่ากิจกรรมใดที่สัมพันธ์กับการเรียนการสอนและ
ทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ ถือว่างานเหล่านั้นเป็น

งานในขอบเขตหน้าที่ของผู้บริหาร ในด้านวิชาการทั้งสิ้นซึ่งในที่นี้ แบ่งขอบข่ายงานด้านวิชาการออกเป็น 6 ประการใหญ่ ๆ ดังนี้

1. แผนปฏิบัติงานด้านวิชาการ
2. หลักสูตรและการสอน ประกอบด้วย
 - 2.1 หลักสูตร
 - 2.2 โครงการสอน
 - 2.3 ประมวลการสอน
3. การจัดการเรียนการสอน ประกอบด้วยงาน
 - 3.1 การจัดตารางสอน
 - 3.2 การจัดชั้นเรียน
 - 3.3 การจัดครูเข้าสอน
 - 3.4 การจัดแบบเรียน
 - 3.5 การจัดห้องสมุด
 - 3.6 การจัดทำคู่มือครู
4. สื่อการสอน
5. การปรับปรุงการเรียนการสอน
 - 5.1 การนิเทศการสอน
 - 5.2 การฝึกอบรม
6. การวัดและประเมินผล²¹

สรุป

งานวิชาการ ได้แก่ งานด้านต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. งานเกี่ยวกับหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้
2. งานการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
3. งานการแนะแนวและการใช้บริการชุมชน
4. งานวัสดุอุปกรณ์การสอนและห้องสมุด
5. งานการนิเทศและการพัฒนาบุคลากรทางการสอน
6. งานการวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอน

ภารกิจของผู้บริหารโรงเรียนเอกชน

โรงเรียนเอกชน เป็นโรงเรียนที่สร้างขึ้น ตามพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2525 ในนโยบายการจัดการศึกษาของรัฐนั้นระบุว่า เปิดโอกาสให้เอกชนมาร่วมจัดการการศึกษาของชาติภายในขอบเขตที่กฎหมายกำหนด ในที่นี้จะกล่าวถึงเฉพาะการจัดการศึกษาหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการ ประเภทอาชีวศึกษาศึกษา ซึ่งเอกชนสามารถเข้ามาร่วมจัดได้มีดังนี้

1. หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ
2. หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพเทคนิค
3. หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง

สำหรับภารกิจของผู้บริหารโรงเรียนเอกชน อาจจัดเป็นภารกิจหลักได้ 2 ประการ กล่าวคือ

1. ภารกิจที่จะต้องบริหารกิจการโรงเรียน ตามหลักการบริหารการศึกษา กล่าวคือ งานโรงเรียนทั้ง 6 งาน ได้แก่ งานวิชาการ งานบุคคล งานกิจการนักเรียน งานธุรการ และการเงิน งานอาคารสถานที่ งานความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนและชุมชน
2. ภารกิจที่จะต้องบริหารกิจการโรงเรียนให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติ โรงเรียนเอกชน ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องที่จำเป็นของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนซึ่งสำคัญต่อการบริหารโรงเรียน

จากภารกิจที่ผู้บริหารโรงเรียนเอกชนต้องรับผิดชอบ ต้องการบริหารงาน โรงเรียนดังกล่าวแล้วนั้น จำเป็นต้องอาศัยทักษะที่สำคัญ 3 ประการ ดังต่อไปนี้

1. ทักษะในด้านคตินิยม
2. ทักษะในด้านเทคนิค
3. ทักษะในด้านมนุษยสัมพันธ์

1. ทักษะในด้านคตินิยมพฤติกรรมของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนที่แสดงให้เห็นว่า เป็นผู้ที่มีทักษะด้านคตินิยมนั้น มีดังนี้

1.1 เข้าใจโครงสร้างของหน่วยงานของโรงเรียนเอกชนว่ามีรูปแบบอย่างไร ต้องประสานงาน หรือเกี่ยวข้องกับหน่วยราชการใดบ้าง

1.2 เข้าใจเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของงานโรงเรียนแต่

ผลงาน สามารถจัดลำดับความสำคัญงานเหล่านั้น และจัดแบ่งเวลาการบริหารงานได้อย่างเหมาะสม

1.3 เข้าใจการเปลี่ยนแปลงของหน่วยงานแต่ละจุด ที่จะต้องกระทบกับหน่วยงานแต่ละจุดได้

2. ทักษะในด้านเทคนิคพฤติกรรมของผู้บริหารโรงเรียนเอกชน ที่แสดงให้เห็นว่า เป็นผู้มีความรู้ด้านเทคนิคนั้น มีดังนี้

2.1 มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรที่เปิดสอนเป็นอย่างดี

2.2 เข้าใจเทคนิคการใช้อุปกรณ์ หรือมีความรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยีใหม่ ๆ ที่นำมาใช้ในการศึกษา

2.3 สามารถวิเคราะห์งานการบริหารโรงเรียนแต่ละงาน โดยใช้เทคนิคและเทคโนโลยีใหม่เข้ามาช่วย

2.4 สามารถแสดงการใช้เทคโนโลยีใหม่ ๆ ทางการศึกษา ได้ดีพอสมควร

2.5 สามารถสร้างศรัทธาให้เกิดกับบุคลากรในโรงเรียนได้

3. ทักษะในด้านมนุษยสัมพันธ์ พฤติกรรมของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนที่แสดงให้เห็นว่า เป็นผู้มีความรู้ด้านมนุษยสัมพันธ์ มีดังนี้

3.1 เข้าใจเกี่ยวกับความแตกต่างของคนในด้านวัฒนธรรมขนบธรรมเนียมประเพณี

3.2 สามารถสังเกตความแตกต่างของบุคลากร ในโรงเรียนได้

3.3 รู้จักการให้บริการที่ดีต่อบุคคลที่มาติดต่อ ทั้งภายในโรงเรียนและภายนอกโรงเรียน

3.4 เป็นผู้ประสานงานระหว่างบุคลากรทุกฝ่าย ในโรงเรียน

3.5 สามารถสร้างความสามัคคีให้เกิดขึ้นในหมู่คณะได้

บทบาทและหน้าที่ความรับผิดชอบของการบริหารงานวิชาการโรงเรียนเอกชน

ตำแหน่งผู้บริหารโรงเรียนเอกชน ได้แก่ ผู้รับใบอนุญาต ผู้จัดการ และครูใหญ่ ถ้าหากจะพิจารณาหน้าที่ของผู้บริหารโรงเรียนเอกชน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แล้ว จะพบว่าครูใหญ่และผู้ช่วยฝ่ายวิชาการเป็นผู้บริหารงานวิชาการของโรงเรียนโดยตรง ส่วนผู้รับใบอนุญาตและผู้จัดการจะทำหน้าที่ส่งเสริมสนับสนุน จัดหาอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ อันจะช่วยให้งานวิชาการบรรลุไปตามจุดหมายที่วางไว้ ฉะนั้น จึงสรุปบทบาทและหน้าที่ของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนเกี่ยวกับงานวิชาการไว้ดังนี้

1. กำหนดนโยบาย เป้าหมาย วัตถุประสงค์ และวางแผนงานของโรงเรียน
2. ควบคุม กำกับ ติดตามและนิเทศงานวิชาการอย่างมีระเบียบ
3. จัดหาหลักสูตร และเอกสารหลักสูตร ให้เพียงพอตามสภาพของโรงเรียน
4. จัดให้ผู้ผลิต จัดทำสื่อการเรียนการสอน และควบคุมดูแลให้ครูนำไปใช้ประกอบการสอน
5. จัดให้มีห้องสมุด โดยจัดหนังสือเข้าห้องสมุดให้เหมาะสมกับประเภทวิชา หลักสูตรที่โรงเรียนเปิดสอน
6. จัดให้มีการวัดผลประเมินผลการเรียนการสอน ตามระเบียบการวัดผลที่หลักสูตรกำหนดไว้
7. ส่งเสริมและนำเทคนิควิธีการใหม่ๆ ที่เหมาะสมมาใช้ดำเนินงานวิชาการในโรงเรียน

จากพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2525 ได้ระบุหน้าที่ความรับผิดชอบของผู้บริหาร และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการบริหารงานวิชาการดังนี้

ผู้รับใบอนุญาต มีหน้าที่ดังนี้

1. ควบคุมดูแลรับผิดชอบดำเนินกิจการของโรงเรียน ในการดำรงและเลิกล้มกิจการโรงเรียนให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ คำสั่ง ประกาศ และนโยบายของทางราชการ
2. ให้ความร่วมมือการบริหารงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับชุมชนเมื่อทางราชการร้องขอ
3. สนับสนุนและส่งเสริมให้ครูได้เพิ่มพูนความรู้ โดยการเข้าศึกษาต่อตามโอกาสอันควร
4. สนับสนุน และเผยแพร่ข่าวสารทางราชการที่เกี่ยวกับสิทธิและผลประโยชน์ที่ครูใหญ่ หรือครูพึงได้รับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5. ต้องไม่กระทำการใดอันอาจก่อให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้อื่นในการดำเนินกิจการของโรงเรียน

ผู้จัดการ มีหน้าที่ดังนี้

1. ควบคุมดูแลรับผิดชอบในการดำเนินกิจการของโรงเรียนให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ คำสั่ง ประกาศและนโยบายของทางราชการ
2. เสนอแนะผู้รับใบอนุญาตให้จัดหาอุปกรณ์การสอน หนังสือ คู่มือการสอน การประเมินผล หลักสูตร เครื่องมือเครื่องใช้ วัสดุครุภัณฑ์ อุปกรณ์กีฬา ให้เหมาะสมกับความจำเป็นของโรงเรียน และจำนวนนักเรียน
3. เสนอแนะให้ผู้รับใบอนุญาตทำการบำรุงรักษาซ่อมแซมทรัพย์สิน ที่ต้องใช้เกี่ยวกับกิจการของโรงเรียน รวมทั้งบริเวณสถานที่อาคาร และอื่น ๆ ที่จำเป็นเพื่อให้สภาพที่จะใช้การได้ดี และปลอดภัย
4. สนับสนุน และส่งเสริมโดยความเห็นชอบของผู้รับใบอนุญาตให้ครูใหญ่หรือครูได้เข้ารับการอบรม หรือสัมมนาทางวิชาการในโอกาสอันควร
5. ควบคุมดูแลระมัดระวังมิให้นักเรียนก่อการวิวาท หรือก่อความเดือดร้อน รำคาญแก่ผู้อื่น
6. สร้างสรรค์ ความสัมพันธ์ที่ดีในหมู่ครู นักเรียน ผู้ปกครองนักเรียน เพื่อให้การสอนนักเรียนได้ผลดี ด้วยความร่วมมือกันทั้งโรงเรียน และทางบ้าน
7. ให้ความร่วมมือการบริหารงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับชุมชนเมื่อทางราชการร้องขอ
8. สนับสนุน และเผยแพร่ข่าวสารทางราชการที่เกี่ยวกับสิทธิและผลประโยชน์ที่ครูใหญ่ หรือครูพึงได้รับ

ครูใหญ่ มีหน้าที่ดังนี้

1. ควบคุมดูแลรับผิดชอบการปฏิบัติกิจการของโรงเรียนให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ คำสั่ง ประกาศ และนโยบายของทางราชการ
2. ส่งเสริม และเผยแพร่การปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข
3. อบรมสั่งสอนและเผยแพร่ความรู้ ปลุกฝังวัฒนธรรม ค่านิยมเอกลักษณ์ไทย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. ส่งเสริมความสามัคคีในหมู่ครูและนักเรียน
 5. เอาใจใส่ในการปฏิบัติงานในหน้าที่อย่างสม่ำเสมอ ไม่ทอดทิ้งหรือละทิ้งหน้าที่การงาน
 6. ช่วยเหลือกิจการของโรงเรียน และรับผิดชอบ ในงานที่ได้รับมอบหมาย
 7. ศึกษาหาความรู้ วิธีสอน วิธีประเมินผลการใช้หนังสือเรียน และคู่มือการเรียนการสอนตามหลักสูตร
 8. แนะนำให้ครูได้ศึกษาหาความรู้ในหน้าที่เพิ่มเติมอยู่เสมอ
 9. เอาใจใส่ดูแลอาคารสถานที่ในด้านความสะอาด และความ เป็นระเบียบเรียบร้อย
 10. ให้ความร่วมมือในการบริหารงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับชุมชน เมื่อทางราชการร้องขอ
 11. สนับสนุนและส่งเสริมให้ครูได้เพิ่มพูนความรู้ โดยการเข้า ศึกษาต่อตามโอกาสอันควร
 12. ต้องไม่กระทำการใด อันอาจก่อให้เกิดความเดือดร้อน รำคาญ แก่ผู้อื่น ในการดำเนินกิจการของโรงเรียน
- อาจกล่าวได้ว่า ภารกิจของครูใหญ่ในโรงเรียนที่ตนเองมีความรับผิดชอบของตนเป็นอย่างดี รู้จักวางแผนงานของตนในแต่ละวันและแผนระยะยาว รู้การกำหนดเวลา รู้จักมอบหมายหน้าที่ความรับผิดชอบให้ครูอื่นปฏิบัติกัน พร้อมทั้งมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกว่าคนอื่น เพื่อจะได้ปฏิบัติหน้าที่ของตนให้มีประสิทธิภาพ ซึ่งพอจะสรุปลำดับความสำคัญของงานหลักดังกล่าวข้างต้นออกเป็น

1. งานจัดการบริหารโรงเรียน (Managing the school)
2. งานปรับปรุงโครงการศึกษา หรืองานบริหารวิชาการ (Improving the educational program)
3. งานสรรหาและพัฒนาบุคลากร (Selecting and developing personnel)
4. ทำงานร่วมกับชุมชน (Working with the Community)²²

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผู้ช่วยฝ่ายวิชาการ ควรมีตำแหน่งหน้าที่และคุณสมบัติดังนี้

1. ทำหน้าที่หัวหน้าฝ่ายวิชาการของโรงเรียน
2. เป็นที่ปรึกษาของผู้บริหารโรงเรียน เกี่ยวกับงานวิชาการของโรงเรียน
3. ควบคุมการเรียนการสอน จัดตารางสอน จัดครูเข้าสอนในชั้นต่าง ๆ ทุกสาขาที่เปิดสอนในโรงเรียน
4. จัดให้มีรายการสอนที่สมบูรณ์ ให้แก่ครูทุกสาขาวิชาเป็นรายวิชาดำเนินการให้ทุกวิชา มีอุปกรณ์เครื่องมือ และวัสดุฝึกให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน
5. นิเทศการสอน และประสานงานกับผู้ช่วยฝ่ายต่างๆ ในด้านการสอน การวัดผล และประเมินผล ตลอดจนการจัดโปรแกรมการใช้เครื่องมือโสตทัศนศึกษา และการใช้ห้องสมุด
6. รวบรวมการสอบทุกวิชา ตารางสอน ความถูกต้องของการวัดผลส่งผลการเรียนของครูที่รับผิดชอบเกี่ยวกับทะเบียน
7. จัดโปรแกรมการเรียนเท่าที่โรงเรียนจะเปิดสอนได้
8. ประเมินผลงานทางวิชาการพร้อมทั้งอุปสรรคเสนอผู้บริหารเมื่อสิ้นปีการศึกษา
9. จัดปฐมนิเทศแก่ครูที่เข้าใหม่ถึงนโยบาย และวัตถุประสงค์ในการการสอนของโรงเรียน
10. ให้บริการแก่สังคมทางด้านวิชาการ
11. ปฏิบัติหน้าที่อื่นที่ได้รับมอบหมาย

หัวหน้าหมวดวิชา ควรมีตำแหน่งหน้าที่และคุณสมบัติดังนี้

1. จัดแผนการสอนเป็นระยะสั้น ระยะยาว ร่วมกับครูในหมวดวิชาให้ไปตามหลักสูตรและนโยบายของโรงเรียน
2. ให้คำแนะนำ หรือนิเทศครูในหมวดวิชาเรื่องหลักสูตร ประมวลการสอนหนังสือแบบเรียน หนังสืออ่านประกอบ การใช้อุปกรณ์การสอน วิธีสอน และจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่สัมพันธ์กับวิชานั้น
3. ควบคุมดูแลเรื่องการวัดผลให้เป็นไปตามระเบียบการวัดผลของกระทรวงศึกษาธิการ และรวบรวมสถิติผลการสอบของนักเรียนไว้เป็นหลักฐาน

4. ควบคุมดูแลครูในหมวดวิชา ให้ดำเนินงานสอนไปตามแผนที่วางไว้และจัดครูสอนแทนในกรณีที่ครูในหมวดวิชาไม่มา
5. ประชุมครูในหมวดวิชาโดยสม่ำเสมอ อย่างน้อยเดือนละ 1 ครั้ง เพื่อปรับปรุงงานหรือช่วยแก้ปัญหาเกี่ยวกับการเรียนการสอน การวัดผล ระเบียบวินัยของโรงเรียน และอื่น ๆ
6. ส่งเสริมให้ครูในหมวดวิชา มีโอกาสพัฒนาตนเองให้มีความรู้ความสามารถเพิ่มขึ้นอยู่เสมอ ทั้งนี้โดยไม่เสียราชการ
7. ประสานงานกับฝ่ายบริหาร ครูหัวหน้าหมวดวิชาอื่น ๆ ศึกษานิเทศก์ ชุมชน และแหล่งวิทยาการที่จะให้ความช่วยเหลือทางวิชาการ หรือให้อุปกรณ์ต่าง ๆ
8. ดูแลรักษาพัสดุครุภัณฑ์ ตลอดจนจัดหาอุปกรณ์การสอนในหมวดวิชานั้น ๆ
9. ทำงานประมาณในหมวดวิชาเสนอต่อโรงเรียน
10. ประเมินผลงานของหมวดวิชา สรุปรายงานการปฏิบัติงานและเสนอข้อคิดเห็นของครูในหมวดวิชาให้หัวหน้าสถานศึกษาทราบ
11. มีส่วนร่วมเสนอความคิดเห็นต่อหัวหน้าสถานศึกษาเพื่อประกอบการพิจารณาความดีความชอบของครูในหมวดวิชา²³

ครู ควรมีตำแหน่งหน้าที่และคุณสมบัติดังนี้

1. ทำการสอน อบรมนักเรียน ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ คำสั่งประกาศและนโยบายของทางราชการ
2. เอาใจใส่ในการสอน ปรับปรุงการเรียนการสอนให้สม่ำเสมอ
3. ส่งเสริม และเผยแพร่การปกครองในระบบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข
4. อบรมสั่งสอน และเผยแพร่ความรู้ plugged วัฒนธรรม ค่านิยมเอกลักษณ์ไทย

5. เอาใจใส่ในการปฏิบัติงานในหน้าที่อย่างสม่ำเสมอ ไม่ทอดทิ้งหรือละทิ้งหน้าที่การงาน
6. ช่วยเหลือกิจการของโรงเรียนและความรับผิดชอบในงานที่ได้รับมอบหมาย
7. ศึกษาหาความรู้ วิธีสอน วิธีประเมินผลการใช้หนังสือเรียนและคู่มือการเรียนการสอนตามหลักสูตร²⁴

กระบวนการบริหารงานวิชาการ

ผู้บริหารโรงเรียนเอกชน เป็นบุคคลสำคัญ ที่จะเป็นแกนนำให้บุคคลในโรงเรียน ร่วมมือกันปฏิบัติงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการจัดการศึกษา ตามหลักสูตรกำหนด ซึ่งภาระกิจทางด้านการบริหารงานวิชาการนั้น ผู้บริหารจะรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียวไม่ได้ หน้าที่ของผู้บริหารจึงต้องคอยกระตุ้น และส่งเสริมให้ครูร่วมมือกันทุกคน ในการที่จะปรับปรุงงานวิชาการของสถานศึกษาให้ดีขึ้น ผู้บริหารมีหน้าที่จะต้องประสานงานสำรวจความก้าวหน้าทางวิชาการว่า บรรลุเป้าหมายที่วางไว้หรือไม่ ต้องคอยติดตามรายงานความก้าวหน้าในด้านต่าง ๆ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขหรือวางแผนงานในขั้นต่อไปได้ และเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ดังกล่าว ดังนั้น ผู้บริหารจะต้องเป็นผู้มีความสามารถทางด้านการจัดระเบียบบริหารงาน รู้จักการจัดหน่วยงาน รู้จักการเลือกคนเพื่อจะได้มอบหมายอำนาจหน้าที่ให้บุคลากรได้ปฏิบัติอย่างถูกต้องและเหมาะสม เช่น รู้จักวางแผนการติดต่อสื่อสาร การควบคุมบังคับบัญชา การวินิจฉัย การมอบหมายงาน

การวัดและประเมินผลงาน

ผู้บริหารสถานศึกษาต้องถือว่าเป็นบุคคลสำคัญที่สุดของสถานศึกษามีหน้าที่และความรับผิดชอบในการเป็นผู้นำให้บุคลากรในสถานศึกษา ร่วมมือกันปฏิบัติงานให้บรรลุจุดมุ่งหมายของการจัดการศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษาจึงควรมีบทบาท และหน้าที่ในแต่ละขั้นตอนของกระบวนการบริหารงานวิชาการ ดังนี้

1. การศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหาและความต้องการ ในการศึกษาถึงสภาพปัจจุบัน ปัญหาและความต้องการของงานวิชาการนั้น จะต้อง

2.7 การจัดนักเรียนเข้าชั้นเรียน ผู้บริหารอาจจัดนักเรียนเข้าโดยแบ่งเป็นกลุ่มตามระดับความรู้เดิม ซึ่งอาจทำได้โดยการทดสอบใหม่ หรือพิจารณาจากผลการเรียนเดิม หรืออาจจะจัดคละกัน ทั้งนักเรียนเก่งและอ่อนก็ได้

3. การดำเนินการตามแผน ผู้บริหารมีบทบาทและหน้าที่ในการดำเนินการตามแผนการที่วางไว้ดังนี้

3.1 ตรวจสอบเตรียมการสอน บันทึกการสอนของครู

3.2 ดูการปฏิบัติการสอนของครู ให้เป็นไปตามเวลาและเนื้อหาที่กำหนด

3.3 ควบคุม กำกับ ติดตาม นิเทศให้ครูดำเนินการเรียนการสอนให้เป็นไปตามแผนการสอน หรือคู่มือครู

3.4 จัดครูเข้าสอนแทน กรณีที่ครูประจำวิชารายใด ไม่สามารถปฏิบัติการสอนได้

3.5 กวดขัน ดูแล ให้ครูเอาใจใส่นักเรียนที่เรียนอ่อนเป็นพิเศษ และจัดกิจกรรมเพิ่มเติมสำหรับนักเรียนที่เรียนเก่ง

3.6 สนับสนุน จัดหาสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ อันจะส่งผลให้ครูจัดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมให้การเรียนการสอนสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

3.7 ควบคุม ติดตาม ให้ครูปฏิบัติงานให้เป็นไปตามแผนการและปฏิทินการปฏิบัติตามที่วางไว้

4. การประเมินผล การประเมินผลงานวิชาการ เป็นสิ่งที่จะทำให้เราทราบว่า การดำเนินงานมีประสิทธิภาพเพียงใด เป็นไปตามวัตถุประสงค์หรือไม่ การประเมินผลงานวิชาการ ผู้บริหารอาจทำได้ดังนี้

4.1 ประเมินผลการเรียนของนักเรียน โดย

4.1.1 จัดเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินผลทุกชนิดให้แก่ครู เพื่อให้ครูมีความสะดวกในการประเมินนักเรียน

4.1.2 จัดเอกสารประเมินผลการเรียนให้ครบถ้วน ดำเนินการให้ถูกต้องตามระเบียบและเป็นปัจจุบัน

4.1.3 ส่งเสริมให้ครู ประเมินผลนักเรียนอย่างสม่ำเสมอเพื่อ ปรับปรุงการเรียนการสอนเป็นสำคัญ

4.1.4 รับฟังปัญหาการประเมินผลการเรียน ที่เกิดขึ้น แล้ว ให้คำแนะนำ ช่วยเหลือ หรือให้การนิเทศต่อไป

4.1.5 จัดให้มีวัสดุอุปกรณ์ สื่อการเรียนการสอน

เพื่อสนับสนุนการปรับปรุงการเรียนการสอนของครู

4.1.6 แจกผลการเรียนให้ผู้ปกครองนักเรียน และ
นักเรียนทราบอย่างสม่ำเสมอ

4.1.7 เปรียบเทียบผลการประเมินผลการเรียนของ
นักเรียนในแต่ละปี เพื่อปรับปรุงการปฏิบัติงานให้ดีขึ้น

4.2 การประเมินผลโครงการวิชาการของโรงเรียน ซึ่งมี
มีแนวปฏิบัติดังนี้

4.2.1 วิเริ่ม และส่งเสริมการจัดทำโครงการวิชา
การของโรงเรียน

4.2.2 พิจารณา และประเมินความสำคัญ ของโครง
การร่วมกับครู

4.2.3 ติดตาม และช่วยเหลือ การดำเนินการตาม
โครงการ

4.2.4 ให้ขวัญและกำลังใจ แก่ผู้ปฏิบัติงานของโครง
การ

4.2.5 เป็นผู้ประเมินหรือแต่งตั้งคณะทำงานประเมิน
ผลโครงการ

4.2.6 เป็นผู้ตรวจสอบ และตัดสินใจในการปรับปรุง
การปฏิบัติหรือจัดทำโครงการต่อเนื่อง

4.3 การประเมินผลการปฏิบัติงานของครู ซึ่งมีแนวปฏิบัติ
ดังนี้

4.3.1 สังเกตพฤติกรรมการสอนของครู

4.3.2 ตรวจสอบการสอนตามบันทึกการสอนแผนการ
สอน

4.3.3 ตรวจสอบบันทึกการสอน

4.3.4 ตรวจสอบผลการปฏิบัติงานของครูโดยดูความ
ก้าวหน้าของนักเรียน ตรวจสอบจากผลงานของนักเรียน

4.3.5 รับฟังข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของครูจาก
นักเรียนและผู้ปกครองนักเรียน

4.3.6 สรุปผลการประเมินการทำงานโครงการวิชา
การที่ครูแต่ละคนได้รับมอบหมาย²⁵

จากที่กล่าวมาแล้วทั้งหมดข้างต้น พอสรุปหน้าที่และความรับผิดชอบของครูใหญ่ เกี่ยวกับงานวิชาการได้ 5 ด้าน ดังนี้

1. หลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้
2. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
3. การแนะแนวและการให้บริการชุมชน
4. วัสดุอุปกรณ์การสอนและห้องสมุด
5. การนิเทศและการพัฒนาบุคลากรทางการสอน
6. การวัดและการประเมินผลการเรียนการสอน

หลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้

หลักสูตร เป็นแนวทางสำคัญในการจัดการศึกษา เพราะหลักสูตร เป็นแม่บทในการที่จะกำหนดกิจกรรมการเรียนการสอน ให้กับนักเรียนได้ กระทำร่วมกันเพื่อให้เกิดการเรียนรู้และประสบการณ์

ในปัจจุบันโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาที่เปิดสอนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ใช้หลักสูตรของกรมอาชีวศึกษา และวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา หลักสูตรเป็นส่วนสำคัญของการจัดการศึกษา การจัดการศึกษาจะดีหรือไม่ก็ขึ้นอยู่กับเรื่องของหลักสูตร เพราะหลักสูตรเปรียบเสมือนเป็นหัวใจในการดำเนินงาน การจัดการศึกษาจะเป็นไปทิศทางใด ขึ้นอยู่กับความมุ่งหมายของหลักสูตรเป็นสำคัญ เพราะหลักสูตรเป็นที่รวมจุดมุ่งหมาย เนื้อหา และกิจกรรมต่าง ๆ เข้าไว้ด้วยกันหมด เพื่อเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอน ดังนั้น ทั้งผู้บริหาร ครู และผู้เกี่ยวข้อง ตลอดจนผู้ปกครอง ควรมีความเข้าใจอย่างทอ่งแท้ในเรื่องหลักสูตร โดยเฉพาะผู้บริหารสถานศึกษาหรือผู้บริหารโรงเรียน การเข้าใจในเรื่องของหลักสูตรอย่างดี ย่อมก่อให้เกิดประสิทธิภาพในการเรียนการสอน

หลักสูตรมีความหมายกว้างขวางมาก นักการศึกษาต่างก็ให้ความหมายของหลักสูตรไว้ต่างกัน ดังนี้

เอกวิทย์ ณ ถลาง ได้ให้ความหมายของหลักสูตรว่า หลักสูตร มีความหมายครอบคลุมกว้างมาก คือ หมายถึง

ประมวลประสบการณ์ทั้งหมดที่จัดให้กับเด็กได้เรียน เนื้อหา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิชา ทศนคติ แบบพฤติกรรม กิจวัตร สิ่งแวดล้อมต่างๆ ฯลฯ เมื่อประมวลกันเข้าแล้ว ก็จะเป็นประสบการณ์ที่ผ่านเข้าไป ในการรับรู้ของเด็กหลักสูตร คือ สิ่งใดก็ตามซึ่งมุ่งหวังจะเกิดการ เรียนรู้แก่เด็ก²⁶

ภิญโญ สาธร ได้ให้ความหมายของหลักสูตรว่า

หลักสูตร หมายถึง บรรดาประสบการณ์ต่าง ๆ ที่โรงเรียน จัดให้แก่เด็กเรียนตามระดับชั้น ตามความต้องการของนักเรียน ตามวัยของนักเรียน ตามความสนใจของนักเรียน และตาม ความต้องการของสังคมทั้งนี้รวมทั้งประสบการณ์ที่จัดขึ้นทั้งภายใน และภายนอกเวลาเรียนตามปกติในโรงเรียน สำหรับประเทศไทย นั้นกระทรวงศึกษาธิการเป็นผู้จัดทำและกำหนดหลักสูตร โดยจัด ให้คล้อยตามแผนการศึกษาแห่งชาติ คล้ายกับโครงการปฏิบัติงาน ตามแผน²⁷

วิชัย วงษ์ใหญ่ ได้ให้ความหมายของหลักสูตรไว้ 4 ประการ คือ

1. รายการที่ทางโรงเรียนกำหนดสอน และรวมทั้งวัสดุ หลักสูตรอื่น ๆ
2. รายวิชาที่สอนให้กับเด็ก
3. รายวิชาที่ทางโรงเรียนเปิดสอน
4. การวางแผนจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ซึ่งทาง โรงเรียนจัดเสนอแนะขึ้นไว้²⁸

สันต์ ธรรมบำรุง ได้ให้ความหมายของหลักสูตรว่า หลักสูตร หมายความว่า

1. หลักสูตร คือ อนุกรมโครงร่างของการเรียนอย่าง กว้างๆ
2. หลักสูตร คือ การกำหนดสาระของหลักสูตรในแง่ต่างๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. หลักสูตร คือ โครงสร้างลักษณะเนื้อหาในหลักสูตร
4. หลักสูตร เป็นแนวทางการสอน และกิจกรรมการเรียนการสอน
5. หลักสูตร จะเป็นการประเมินผลว่า ทั้งการเลือกและโครงสร้างใช้ได้หรือไม่
6. หลักสูตร คือ เกณฑ์ประเมินผลสำหรับการสอน²⁹

พนัส หันนาคินทร์ ได้ให้ความหมายของหลักสูตรว่า

หลักสูตร หมายถึง ประสบการณ์ทั้งมวลที่นักเรียนจะพึงได้รับภายใต้การนำของครู หรือโรงเรียน ทั้งนี้เพื่อบ่มบ่มที่จะเกิด ความงอกงามในด้านต่าง ๆ แก่นักเรียน ทั้งกาย อารมณ์และ สังคม³⁰

กิตติมา ปรีดีดิลก ได้ให้ความหมายของหลักสูตรว่า

หลักสูตร หมายถึง เอกสารที่กำหนดโครงการศึกษาของผู้สอน โดยกำหนดความมุ่งหมายของการศึกษา เนื้อหาของความรู้ และประสบการณ์ที่จะจัดให้กับผู้เรียน กระบวนการเรียนการสอน และการประเมินผล³¹

ดำรง ลิมพลีวงศ์ ได้ให้ความหมายของหลักสูตรว่า

หลักสูตร หมายถึง สิ่งต่อไปนี้

1. เอกสารหลักสูตร
2. กระบวนการวิธีการสอนของครู
3. กระบวนการเรียนของเด็ก
4. การจัดกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียน³²

อภิรมย์ ณ นคร และคณะ ได้ให้ความหมายของหลักสูตรว่า

หลักสูตร หมายถึง เครื่องมือที่ช่วยแปลความมุ่งหมายของ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การศึกษาออกเป็นภาคปฏิบัติเป็นเครื่องกำหนดการสอนการเรียนของครูและนักเรียน เพื่อให้สอดคล้องกับความมุ่งหมายของการศึกษา และเป็นเสมือนเครื่องชี้หรือนำในการสอนและการเรียน หรืออาจกล่าวได้อีกนัยหนึ่งว่า หลักสูตร คือ แผนการจัดวิชาสำหรับนักเรียนในชั้นหนึ่ง หรือประโยคหนึ่ง โดยกำหนดให้มีการเรียนวิชาต่างๆ ให้จบตามกำหนดเวลาที่ระบุไว้สำหรับชั้นนั้นหรือประโยคนั้น³³

ประถม แสงสว่าง ได้ให้ความหมายของหลักสูตรว่า

หลักสูตร คือ แนวกำหนดประสบการณ์ทั้งมวลที่มุ่งหมายให้นักเรียนได้รับจากการศึกษาทั้งในแง่วิชาการและพัฒนาการทุกด้าน ครอบคลุมถึงการกำหนดกิจกรรมการเรียนการสอน และวิธีฝึกฝนอบรมเด็กในชั้นเรียน หลักสูตรเป็นมาตรฐาน และเป็นพื้นฐานอย่างหนึ่งของการจัดประสบการณ์แก่นักเรียน ครูจึงสามารถจะเพิ่มเติมเสริมแต่ง ให้เหมาะสมกับสภาพของผู้เรียนและท้องถิ่นได้³⁴

Hilda Taba ได้ให้ความหมายของหลักสูตรว่า หลักสูตร หมายถึง ประมวลประสบการณ์ต่าง ๆ ที่โรงเรียนและครูผู้สอนจัดขึ้น เพื่อให้ให้นักเรียนมีการเปลี่ยนแปลงไปตามลักษณะที่ตั้งจุดมุ่งหมายไว้³⁵

William B. Ragan และ Gene D. Shepherd ได้ให้ความหมายของหลักสูตรว่า

หลักสูตร ประกอบไปด้วยประสบการณ์ของเด็กทุกชนิด ที่โรงเรียนจะต้องรับผิดชอบ ความหมายนี้ครอบคลุมไปถึงรายวิชาที่เปิดสอน เอกสารทางราชการ ที่ระบุรายละเอียดของหลักสูตร กระบวนการเรียนการสอน ซึ่งเป็นตัวถ่ายทอดหลักสูตร และโดยเฉพาะอย่างยิ่ง การปะทะสังสรรค์ และประสบการณ์ของผู้เรียนแต่ละคน³⁶

Harold G. Shane และ E.T. Mc. Swain ได้กล่าวว่า

**หลักสูตร เป็นผลรวมของประสบการณ์ อันได้แก่ การเรียน
ทักษะนิสัย และเจตคติที่เด็กได้รับเป็นส่วนหนึ่งของตัวเขา และ
เด็กจะนำไปใช้ในการควบคุมพฤติกรรมของตนเอง³⁷**

Franklin Bobbitt ได้กล่าวถึงความหมายของหลักสูตรว่า
เป็นรายการของสิ่งต่าง ๆ ที่นักเรียนและเขาวิชจะต้องทำ และจะต้อง
ประสบ³⁸

Galen Saylor และ William M. Alexander ได้ให้ความ
หมาย ของหลักสูตรว่า

**หลักสูตรหมายถึงบรรดาความพยายามทั้งหมดของโรงเรียน
ในการที่จะก่อให้เกิดผลของการเรียนที่โรงเรียนพึงปรารถนาทั้ง
ในสถานการณ์ภายใน และภายนอกโรงเรียน³⁹**

จากความหมายของนักการศึกษาเหล่านี้ พอจะสรุปได้ว่า หลักสูตร หมายถึง กระบวนการประสบการณ์ต่าง ๆ ตลอดจนกิจกรรมทุกชนิดที่ทางโรงเรียนจัดไว้สำหรับนักเรียนได้ศึกษา เพื่อให้เกิดการพัฒนาทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจโดยมีจุดมุ่งหมายของการศึกษาเป็นสำคัญ

ความสำคัญของหลักสูตร

หลักสูตร มีความสำคัญต่อชีวิตความเป็นอยู่ของนักเรียนมาก แต่ครูส่วนมากไม่เล็งเห็นความสำคัญ ครูใหญ่ควรตระหนักด้วยว่า ความสำคัญของหลักสูตรจะมีความสมบูรณ์หรือไม่เพียงใด ขึ้นอยู่กับการใช้หลักสูตร ซึ่งเป็นเรื่องของครูโดยตรง

ได้มีนักการศึกษากล่าวถึงความสำคัญของหลักสูตรไว้ต่าง ๆ ดังนี้

1. การจัดการศึกษาประเภทใดก็ตาม จะขาดหลักสูตรไม่ได้ เพราะหลักสูตรเป็นโครงร่าง หรือแนวทางกำหนดการปฏิบัติของครู
2. หลักสูตรย่อมกำหนดไว้ว่า เด็กควรจะได้รับประสบการณ์อะ

ไว้บ้างที่เป็นประโยชน์แก่เด็กและสังคม

3. หลักสูตรเป็นเครื่องมือที่ หรือแสดงให้เห็นว่า โฉมหน้าของสังคมในอนาคตจะเป็นอย่างไร

4. หลักสูตรเปรียบเสมือนเป็นหัวใจของการศึกษา เพราะหลักสูตรเป็นส่วนรวมประสบการณ์ทางการศึกษาทั้งมวลของเด็กในระหว่างที่อยู่ในโรงเรียน

5. หลักสูตรเป็นเสมือนเครื่องส่งเสริมการดำเนินชีวิตของเด็กให้เป็นไปด้วยดี มีความสุข และเป็นประโยชน์ต่อสังคม

การนำหลักสูตรไปใช้

Arvida Chandra ได้ให้ความหมายของการนำหลักสูตรไปใช้ว่าเป็นการทดลองใช้เนื้อหาวิชา วิธีสอน เทคนิคการประเมินผลอุปกรณ์การสอน แบบเรียน และทรัพยากรต่าง ๆ ให้เกิดประโยชน์แก่ผู้เรียน⁴⁰

George A. Beauchamp ได้กล่าวว่า

การนำหลักสูตรไปใช้ หมายถึง การนำหลักสูตรไปปฏิบัติ โดยประกอบด้วยกระบวนการที่สำคัญที่สุดคือการแปลงหลักสูตรไปสู่การสอน การจัดสภาพแวดล้อมในโรงเรียนให้ครูได้มีการพัฒนาการเรียนการสอน⁴¹

การนำหลักสูตรไปใช้ เป็นกระบวนการที่สำคัญยิ่ง เพราะตัวหลักสูตรเสมือนทฤษฎี การนำหลักสูตรไปใช้ หรือ การสอนเปรียบเสมือนภาคปฏิบัติ ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการนำหลักสูตรไปใช้นั้น จะต้องพยายามขยายเนื้อหาสาระ ปรับปรุง สร้างเอกสาร สื่อการนำหลักสูตรไปทดลองใช้ เพื่อประเมินคุณค่าของหลักสูตรตลอดจนการบริหารหลักสูตร อันจะเป็นการเอื้ออำนวยให้การใช้หลักสูตรบังเกิดผลดี การนำหลักสูตรไปใช้นั้นสามารถที่จะสรุปเป็นขั้นตอนได้ดังนี้

1. การวางแผนเนื้อหาสาระ (Content) และเพื่อการขยายเนื้อหาสาระ ควรทำคำอธิบายรายวิชา ประมวลการสอน ซึ่งระยะการวางแผนเนื้อหาของหลักสูตรนี้เปรียบเสมือนก้านนำหลักสูตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. นำประมวลการสอน มาทำรายละเอียดและองค์ประกอบ มาสร้างเป็นเอกสาร ตำรา หนังสือ อุปกรณ์การสอน ทำชุดการเรียน (Learning Package) และชุดการสอน (Instructional Package)

3. นำครู อาจารย์ มาฝึกอบรมเพื่อให้ได้ศึกษาหลักสูตร หลักการ โครงสร้าง กระบวนการเรียนการสอน นำไปสอนให้เกิดผล

4. นำหลักสูตรไปใช้สักระยะหนึ่ง แล้วนำมาวิเคราะห์ ประเมินผลหลักสูตรไว้ ส่วนไหนดีควรจะเก็บรักษา (Maintenance) ส่วนไหนควรที่จะปรับปรุง (Improvement) เพื่อพัฒนาให้เหมาะสม

5. สร้างห้องสมุดเก็บหนังสือ เอกสารเฉพาะวิชา ทั้งนี้เพื่อให้เกิดการศึกษากันอย่างกว้างขวาง

ปรีชาพร วงศ์อนุตรโรจน์ กล่าวว่า

การบริหารหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้เป็นการดำเนินงานเกี่ยวกับหลักสูตรเพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้โดยมีการเตรียมเกี่ยวกับหลักสูตรได้แก่ การวางแผนเกี่ยวกับ การใช้หลักสูตร โดยการตรวจสอบหลักสูตรแม่บทก่อนนำไปใช้ การประชาสัมพันธ์หลักสูตรการเตรียมความพร้อมด้านต่าง ๆ เช่น บุคลากร อาคารสถานที่ งบประมาณ การจัดหาวัสดุอุปกรณ์ การจัดทำโครงการสอน เป็นต้น⁴²

ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับปรับปรุงหลักสูตร

การจัดทำและปรับปรุงเปลี่ยนแปลงหลักสูตรนั้น ควรมีบุคคลหลายพวกได้มีส่วนร่วมด้วย บุคคลผู้มีส่วนร่วมในการจัดทำหรือปรับปรุงหลักสูตร ได้แก่

1. ครู เป็นผู้ใกล้ชิดเด็ก จึงถือว่ามีส่วนสำคัญมากในการจัดทำหรือปรับปรุงหลักสูตร ครูอาจร่วมดำเนินการในด้านต่าง ๆ เช่น ศึกษาถึงพัฒนาการด้านต่าง ๆ ของเด็ก ให้ความร่วมมือในการสำรวจความต้องการของเด็กท้องถิ่นหรือชุมชน เสนอแนะวิธีการสอนและการวัดผลที่เหมาะสม

2. นักเรียน เป็นผู้ที่คณะกรรมการจัดทำ หรือปรับปรุงหลักสูตร ต้องศึกษาและสำรวจถึงแนวความคิด ความสนใจ ความต้องการ ตลอดจน

ชีวิตความเป็นอยู่ เพื่อจะหาข้อมูลนำมาประกอบการจัดทำหลักสูตร นักเรียนจึงมีส่วนให้ความร่วมมือทางอารมณ์

3. พลเมืองในท้องถิ่นผู้สนใจในการศึกษา บุคคลเหล่านี้รวมถึงพ่อแม่ ผู้ปกครองของเด็ก ซึ่งมีอิทธิพลต่อพัฒนาการของเด็กเป็นอันมากและมีส่วนรับผิดชอบในการอบรมสั่งสอนเด็ก เพื่อประโยชน์ต่อท้องถิ่นหรือสังคมที่ตนอยู่

4. เจ้าหน้าที่บริหารการศึกษาในท้องถิ่น เช่น ผู้ว่าราชการจังหวัด นายกเทศมนตรี ศึกษาธิการอำเภอ ศึกษาธิการเขตฯ เจ้าหน้าที่เหล่านี้ย่อมมีส่วนโดยตรงในการบริหารการศึกษาในท้องถิ่น ดังนั้นจึงมีส่วนสำคัญที่จะช่วยจัดทำหรือปรับปรุงหลักสูตรได้เป็นอย่างดี

5. เจ้าหน้าที่ของรัฐ มีส่วนช่วยในการจัดทำ และปรับปรุงหลักสูตร เช่น ช่วยให้ครูเข้าใจนโยบายของรัฐ จุดประสงค์ของการศึกษา ปรัชญา และจิตวิทยาการศึกษา พิจารณาปรับปรุงหลักสูตร

การดำเนินการเกี่ยวกับการเรียนการสอน

เป็นวิธีการที่ทางฝ่ายสถานศึกษาจะจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้กับผู้เรียน เช่น การจัดตารางสอน การจัดครูเข้าสอน การจัดชั้นเรียน การกำหนดคู่มือหรือแบบเรียน และการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกให้ครูผู้สอน

แผนการเรียน

เป็นการกำหนดรายวิชาต่าง ๆ ให้ผู้เรียนได้เรียนอย่างมีเป้าหมายเป็นการกำหนดแผนไว้ล่วงหน้า ตลอดระยะเวลาของการศึกษา จะต้องศึกษาอะไรบ้าง มากน้อยเท่าไร โดยคำนึงถึงเนื้อหาสาระที่มีประกอบอยู่ในหลักสูตร วิธีจัดแผนการเรียนจะต้องคำนึงถึงผู้เรียน ให้ผู้เรียนได้มีโอกาสเลือกเรียนตามความถนัด ความสนใจ และความสามารถจากภาคปฏิบัติ โรงเรียนมักจัดแผนการเรียน โดยคำนึงถึงความสนใจ และความสามารถควบคู่ไปกับการคำนึงถึงทรัพยากรที่มีอยู่ ได้แก่ ครู เครื่องมือ และอุปกรณ์ มีอย่างไรก็จัดอย่างนั้น และจัดตามความเห็นของโรงเรียน

ตารางสอน

ภิญโญ สารธร ได้ให้ความชอบตารางสอนว่า ตารางสอนคือการกำหนดวิชา และเวลาที่จะให้เรียนโดยละเอียดประจำวันตลอดสัปดาห์⁴³

หลักการจัดทำตารางสอน

กิตติมา ปรีดีติลลิก ได้เสนอแนวการจัดตารางสอน ซึ่งผู้บริหารควรคำนึงถึงหลักในการจัดดังต่อไปนี้

1. จะต้องบรรจุวิชาเรียน และเวลาเรียนให้ครบตามหลักสูตรที่กำหนดไว้
2. กำหนดเวลาเรียนโดยแบ่งเป็นจำนวนคาบของแต่ละวิชา และแต่ละวัน หากวิชาใดมีความสำคัญที่จะจัดจำนวนคาบมากกว่า บางวิชาซ่อมเป็นไปได้
3. กำหนดวิชาที่เรียนลงในแต่ละคาบวิชา โดยคำนึงถึงความเหมาะสมของแต่ละวิชา เช่น คณิตศาสตร์ควรอยู่ตอนเช้า หรือคาบแรกของตอนเช้า วิชาการควรอยู่คาบสุดท้ายของตอนเช้า หรือตอนบ่าย
4. วิชาที่ให้ความคิดมาก ไม่ควรอยู่ซ้อนกันหลายคาบวิชา ในวันเดียวกัน
5. วิชาที่มีการปฏิบัติมาก ๆ ควรจัดเป็น 2 คาบต่อกัน
6. ควรจัดจำนวนคาบ หรือเวลาเรียนตอนเช้า ให้มากกว่าตอนบ่าย เพราะตอนบ่ายอาจมีอากาศร้อน หรือเครื่องเครีียดในตอนเช้ามาแล้ว
7. การจัดวางวิชาในแต่ละคาบ แต่ละวัน ต้องสัมพันธ์กับเวลาของผู้สอนด้วย⁴⁴

มานิดา อุษชิน ได้เสนอแนะเกี่ยวกับการเรียนการสอนของครู วิชาชีพ

1. ครูต้องมีแนวทางในการสอนวิชาชีพที่มุ่งให้ผู้เรียนพัฒนาสมรรถภาพที่จะทำให้สามารถปฏิบัติงานกิจกรรมของการสอนได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. ครูต้องใช้วิธีการสอนที่สามารถ ให้ผู้เรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมหรือเกิดการเรียนรู้ หรือเกิดประสบการณ์ตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมหรือจุดประสงค์ของการเรียนหรือจุดประสงค์ของการทำนั้น

3. ครูต้องสอนแต่สิ่งที่จำเป็นลำดับ ของการจัดสภาพการณ์ในการสอนที่จำเป็นแก่การเรียนรู้โดยการมีวางแผนการสอน หรือโครงการสอนไว้เป็นอย่างดี

4. ครูต้องรู้จักใช้กลวิธีที่จะเข้าให้ผู้เรียนสนใจเรียน โดยสร้างสภาพการสอนที่ใช้วิธีจัดสภาพภายนอกและสภาพภายในให้สอดคล้องกันเพื่อให้เกิดความรู้หรือทักษะวิชาชีพนั้น⁴⁵

การจัดชั้นเรียน

การจัดครูเข้าสอนเป็นหน้าที่สำคัญอย่างหนึ่งของผู้บริหาร ที่จะรู้จักเลือกจัดครูผู้สอนได้เหมาะสมกับแต่ละวิชา แต่ละระดับชั้น ตลอดจนแต่ความสามารถของผู้เรียน นอกจากผู้สอนจะมีความรู้ความสามารถ ในวิชาที่สอนแล้ว เทคนิควิธีการสอนก็เป็นสิ่งจำเป็นที่ผู้บริหารจะต้องติดตามดูอย่างใกล้ชิด ตลอดจนความสามารถในการปกครองดูแลเด็กให้อยู่ในกรอบหรือแนวทางที่ต้องการ ดังนั้นหน้าที่อันสำคัญยิ่งของผู้บริหารก็คือ สามารถเลือกและจัดครูเข้าสอนได้ผลตามที่ตั้งความหวังไว้ทุกประการ

การจัดสอนซ่อมเสริม

การสอนซ่อมเสริม หมายถึง การสอนเป็นพิเศษนอกเหนือจากการสอนตามแผนการสอนปกติ เพื่อแก้ไขส่วนบกพร่องที่พบในตัวนักเรียนที่เรียนซ้ำสามารถเรียนทันเพื่อน ช่วยให้นักเรียนที่เรียนไม่เข้าใจมีความเข้าใจมากยิ่งขึ้น ช่วยให้นักเรียนที่เรียนแล้วไม่สัมฤทธิ์ผลตามจุดมุ่งหมาย ได้สัมฤทธิ์ผล ช่วยให้นักเรียนที่เรียนดี เรียนเก่ง มีความเฉลียวฉลาดอยู่แล้ว ได้มีโอกาสเสริมความรู้ให้เพิ่มมากยิ่งขึ้น ซึ่งลักษณะการสอนซ่อมเสริม

กิติมา ปรีดีดิลก ได้แบ่งลักษณะการสอนซ่อมเสริมไว้ 4 ประเภท

คือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. สอนซ่อมเสริมก่อนการเรียนการสอน
2. สอนซ่อมเสริมในขณะทำการสอน
3. สอนซ่อมเสริมรายวิชาเพื่อสอบแก้ตัว
4. สอนซ่อมเสริมสำหรับนักเรียนที่มีความฉลาด เรียนรู้ ได้เร็วกว่าคนอื่น⁴⁶

แบบเรียน

ผู้
ดังนี้

พนัส หันนาคินทร์ ได้เสนอหลักเกณฑ์ในการเลือกแบบเรียนไว้

1. หนังสือนั้นเหมาะสมกับวัตถุประสงค์ของโรงเรียนเป็นส่วนรวมและเหมาะสมกับจุดประสงค์ของวิชานั้นโดยเฉพาะหรือไม่
2. ความถูกต้องแน่นอนของเนื้อหาในหนังสือ
3. ลักษณะการอธิบายเนื้อหาวิชา การใช้ศัพท์ และถ้อยคำต่าง ๆ ชัดเจนเพียงใด
4. การจัดเรียงเนื้อหาเหมาะสมกับผู้เรียนหรือไม่
5. ครูจะใช้ประโยชน์จากหนังสือในการสอนได้หรือไม่
6. มีเครื่องมือในการค้นคว้าสำหรับนักเรียน
7. ลักษณะภายนอกของหนังสือ เช่น คุณภาพการพิมพ์ กระดาษ การเย็บ การเข้าเล่ม ตลอดจนความน่าจับต้องของหนังสือด้วย⁴⁷

โครงการสอน

สันต์ ธรรมบำรุง ได้ให้ความหมายของโครงการสอนว่า

โครงการสอน คือ เอกสารใช้ประกอบการสอนวิชาต่างๆ โดยจัดแบ่งเนื้อหาออกเป็นรายการหัวข้อย่อย ๆ พอที่จะสอนได้ในชั่วโมงหนึ่ง ๆ ทั้งนี้ต้องพิจารณาให้อยู่ในขอบเขตหลักสูตรที่กระทรวงศึกษาธิการได้จัดทำขึ้น หรืออาจหมายถึงการจัดแบ่งเนื้อหาหรือกิจกรรมที่ต้องสอนให้เหมาะสมพอดีกับเวลาปฏิบัติเพื่อ

ให้การปฏิบัติการสอนได้ผลสมความมุ่งหมายได้แก่ เวลาที่จะสอน
ฤดูกาลหรือระยะเวลาที่เหมาะสมที่จะสอนเรื่องนั้นๆ มุ่งให้สอน
ได้จบทันระยะเวลาแห่งปีการศึกษา อาจจัดเวลาไว้เพื่อ การ
ทบทวน และเว้นช่วงเวลาไว้สำหรับการวัดผลด้วย⁴⁸

ซึ่งโครงการสอนนั้นจะมีประโยชน์ต่อผู้บริหาร ครูผู้สอนและนักเรียนเป็นอย่างมาก ดังจะกล่าวต่อไปนี้

1. ใช้เป็นแนวทางการสอน เป็นประโยชน์กับครูใหม่ ครูประจำชั้นครูที่สอนชั้นเดียวกันหลายห้อง และครูที่สอนแทนครูที่ขาดสอน
2. ช่วยให้ครูสอนตรงตามหลักสูตร ได้กำหนดเวลาโดยไม่ต้องสอนเร็วหรือช้าเกินไป และมีการย้ายเข้าทวนเป็นระยะ กับกำหนดเวลาไว้ทดสอบเป็นตอน ๆ เช่นกัน
3. เป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอน และจัดกิจกรรมร่วมกันสำหรับโรงเรียนที่มีห้องเรียนระดับชั้นเดียวกันหลาย ๆ ห้อง ครูประจำชั้นแต่ละห้องมีโอกาสร่วมกันวางแผนกิจกรรม วิธีสอน ตลอดจนอุปกรณ์การสอนใช้ด้วยกัน
4. ช่วยให้ครูใหญ่และผู้นิเทศก์รู้ล่วงหน้าที่จะแนะนำครูเกี่ยวกับการเรียนการสอน ตลอดจนจัดบริการความสะดวกด้วยประการต่าง ๆ
5. ใช้เป็นแนวทางสร้างแบบทดสอบ ให้คุมหัวเรื่องที่สอน และสร้างแบบทดสอบ ให้ตรงเป้าหมายของลักษณะวิชา เพื่อวัดผลและประเมินผลได้อย่างแท้จริง

คู่มือครู

คู่มือครู หมายถึง เอกสารที่ให้รายละเอียดมากขึ้น เพื่อที่จะช่วยให้แผนการสอนได้สะดวก ซึ่งมักจะเป็นคู่มือเฉพาะวิชาหรือกลุ่มวิชาใดวิชาหนึ่ง คู่มือครู มีอยู่ 3 แบบ คือ

1. คู่มือครูบางวิชา เป็นการเสนอแนะวิธีสอนต่าง ๆ เป็นรายวิชาและระดับชั้นอย่างกว้าง ๆ เช่น คู่มือครูสอนสังคมศึกษา
2. คู่มือครูสอนรายวิชาและรายชั้น เป็นการเสนอแนะรายละเอียดมากกว่าประมวลการสอน และเสนอแนะการสอนเป็นรายบทเรียนไว้โดยเฉพาะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. คู่มือครูสอนรายชั้นเรียน จัดทำขึ้นเพื่ออำนวยความสะดวกแก่ครูสอนรายชั้นเรียน มีครบทุกหมวดวิชา ขณะการสอนไว้อย่างกว้าง ๆ หลายวิชาการแยกกิจกรรมแห่งวิชาไว้เป็นตอน ๆ หรืออาจใช้วิธีเสนอแนะวิชาใดวิชาหนึ่ง เป็นแกนวิชา แล้วนำไปสลับรื้อวาง โดยสัมพันธ์กัน วางแนวสอนกว้าง ๆ เป็นรายเดือนรายสัปดาห์ ทั้งนี้ครูผู้สอนจะมองเป็นขอบเขตจุดประสงค์แห่งการสอน เลือกกิจกรรมและวิธีสอนที่เห็นว่าเหมาะสม^{๕๐}

การให้บริการชุมชน

การบริการชุมชนของสถานศึกษา เป็นภารกิจหลักประการหนึ่งในการสร้างความรู้ความเข้าใจให้แก่อนุชนระหว่างสถาบันการศึกษากับประชาชน ประชาชนได้ทราบว่า สถานศึกษานั้น ๆ สอนและเรียนอะไรกัน สถานศึกษาก็ได้ทราบว่าประชาชนมีความสนใจในเรื่องใด จะได้แก้ไขข้อขัดข้องตามสมรรถนะของสถานศึกษาได้อย่างไร

Jacobson และ Others ได้เสนอความคิดเห็นในทำนองเดียวกันว่า

สถานศึกษาควรจัดกิจกรรมบริการชุมชนในด้านต่าง ๆ คือ เอกสารและสิ่งพิมพ์ของสถานศึกษาออกเผยแพร่บริการเสนอข่าวสารจากสถานศึกษาถึงบ้านเป็นประจำจัดนิทรรศการภายในสถานศึกษา จัดโครงการทางวิชาการสำหรับประชาชน^{๕๑}

ลิริ รังสินนท์ กล่าวว่า

การให้บริการชุมชน อาจให้ได้ทั้งทางด้านวิชาการ บุคคล เงิน วัสดุและการสนับสนุนทางการร่วมมือ ร่วมใจหรือร่วมกำลังใจ แต่ทั้งนี้จะต้องไม่ขัดกับกฎหมายและระเบียบแบบแผน ซึ่งสามารถชี้ให้เห็นโดยสังเขปดังนี้

1. บริการด้านวิชาการเป็นการเผยแพร่ความรู้ ความคิด และทักษะบางอย่างแก่ชุมชน เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของคน ที่ได้รับบริการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. บุคคลเป็นการให้บริการที่เป็นลักษณะให้ครู เจ้าหน้าที่ และนักเรียน ไปช่วยพัฒนาชุมชนในด้านต่าง ๆ

3. การเงินและวัสดุ การให้บริการด้านนี้จะต้องไม่ขัดต่อระเบียบและแบบแผน

4. การให้ความร่วมมือร่วมใจ หรือให้กำลังใจในการพัฒนาชุมชน^{๕1}

สถานศึกษา เป็นส่วนหนึ่งของชุมชน ถ้าสถานศึกษาแสดงออกซึ่งความร่วมมือร่วมใจหรือให้กำลังใจต่อการพัฒนาชุมชนแล้ว ชุมชนก็ย่อมมีความเข้าใจอันดีต่อสถานศึกษา มองสถานศึกษาในทางดี และชุมชนก็จะสนับสนุนสถานศึกษาเป็นอย่างดียิ่งต่อไป

ในการจัดกิจกรรมทางวิชาการ หรือการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรนั้นจะต้องสัมพันธ์กับชุมชน

วัสดุอุปกรณ์การเรียนการสอน

อุปกรณ์การศึกษา หมายถึง เครื่องมือหรือวัสดุใด ๆ ที่ช่วยครูให้สามารถถ่ายทอดข้อเท็จจริง ทักษะ ทศนคติ ความรู้ ความเข้าใจ เพื่อให้เกิดผลดีแก่การเรียนรู้ยิ่งขึ้น ซึ่งผู้บริหารจะต้องมีความรู้ในด้านนี้เป็นอย่างดียิ่งที่ อภิกรมย์ ณ นคร และคณะ ได้เสนอแนะผู้บริหารในการบริหารงานอุปกรณ์การศึกษาดังนี้

1. อาจารย์ใหญ่ควรพิจารณาในการ ทำวัสดุการศึกษา นั้น ๆ ว่าได้อ่านวชประโยชน์ทางการศึกษามากน้อยเพียงใด

2. อาจารย์ใหญ่ควรมองเห็นความสำคัญของการฝึกอบรมครู และบุคลากรภายในโรงเรียน ให้รู้จักวิธีการใช้อุปกรณ์การศึกษาต่าง ๆ ด้วยความชำนาญและถูกต้อง

3. อาจารย์ใหญ่ควรได้มองเห็นความสามารถของครูที่มีอยู่ ซึ่งอาจมีความชำนาญพิเศษเฉพาะด้าน ได้ช่วยแนะนำทางด้านวัสดุทัศนูปกรณ์ได้

4. เมื่อมีครูเข้าใหม่เมื่อใด ควรได้มีการปฐมนิเทศและแนะนำความสำคัญของการใช้วัสดุทัศนศึกษา และเขาจะได้มี

โอกาสฝึกการใช้เครื่องมือเหล่านี้ในโอกาสอันเหมาะสม

5. อาจารย์ใหญ่ควรเปิดโอกาสให้ครูทุกคนในโรงเรียนมีโอกาสได้ศึกษาและสังเกตวิธีการใช้อุปกรณ์การศึกษา พร้อมทั้งให้มีโอกาสฝึกหัดใช้เครื่องมือเหล่านั้นด้วย ทั้งนี้ต้องดูโอกาสที่เหมาะสม

6. อาจารย์ใหญ่ควรกระตุ้นครูทุกคนในโรงเรียน ให้มีโอกาสเข้าโครงการฝึกงานภาคฤดูร้อนที่ทางสถาบันฝึกหัดครูหรือทางมหาวิทยาลัยต่าง ๆ จัดขึ้น ทั้งนี้เพื่อประโยชน์แก่ตัวครูเองและแก่นักเรียนในโรงเรียนด้วย

7. อาจารย์ใหญ่ควรรหาหนังสือที่เกี่ยวกับอุปกรณ์การศึกษาใหม่ ๆ มาให้ครูในโรงเรียนได้อ่าน ได้ศึกษา เพื่อจะได้เกิดแนวความคิดสร้างสรรค์ในการสร้างอุปกรณ์ใหม่ ๆ และเป็นประโยชน์ในการใช้สอนต่อไป⁵²

ห้องสมุดโรงเรียน

ในปัจจุบันการสอนในโรงเรียนได้เน้นเกี่ยวกับเรื่อง การใช้ห้องสมุดเป็นอย่างมาก เพราะได้เห็นคุณค่าของห้องสมุดว่า เป็นศูนย์กลางแห่งวิชาการทั้งปวง ที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมได้ด้วยตนเอง การฝึกให้นักเรียนได้เรียนรู้วิธีการใช้ห้องสมุด เพื่อศึกษาค้นคว้าหาข้อมูลต่าง ๆ ที่ตนสงสัยหรือยังไม่ทราบ ย่อมจะเป็นเครื่องช่วยปลูกฝังนิสัยรักการอ่านอันเป็นสิ่งพึงประสงค์อย่างยิ่งสำหรับการสร้างความฉลาด และความรอบรู้ให้แก่ตัวนักเรียนเอง

ห้องสมุดของโรงเรียนควรจะมีลักษณะดังต่อไปนี้

1. ห้องสมุดควรตั้งไว้ชั้นล่างสุดของอาคารเรียน ซึ่งจะเป็นการง่ายต่อการให้บริการ
2. ควรมีเจ้าหน้าที่ห้องสมุด ที่ได้รับการฝึกอบรมในวิชาบรรณารักษศาสตร์ อยู่ประจำ
3. ควรจัดหนังสือไว้ให้มากที่สุด และควรให้เพียงพอแก่ความต้องการของนักเรียนระดับต่างๆ หนังสือที่สั่งซื้อเข้ามาในห้องสมุดควร

มีคณะกรรมการซึ่งประกอบด้วย ครูและนักเรียน ร่วมอยู่ด้วย

4. ที่นั่งอ่านหนังสือภายในห้องสมุดควรสะดวกสบาย มีโต๊ะเพียงพอกับจำนวนนักเรียนที่ใช้ห้องสมุด และสภาพของห้องสมุดต้องสะอาดอากาศโปร่งเย็นสบาย ชวนให้นั่งอ่านหนังสือ

5. ระบบสำหรับยืมหนังสือ ความจะเป็นไปในทางให้ความสะดวก แก่นักเรียนที่จะยืม ควรมีหนังสือใหม่ ๆ เข้าห้องสมุดเสมอ ๆ เพราะจะเป็นเครื่องช่วยกระตุ้นให้นักเรียนอยากเข้าไปใช้ห้องสมุด

กิตติมา ปรีดีดิolk ได้กล่าวถึงผู้บริหารควรส่งเสริมให้มีการจัดห้องสมุดโรงเรียนให้ดี ถูกต้อง และเพียงพอกับความต้องการของผู้มาใช้บริการ ดังนี้

1. ต้องสนับสนุนการจัดดำเนินงานของห้องสมุดทุกด้านเช่น จัดเจ้าหน้าที่อำนวยความสะดวกต่างๆ ให้เพียงพอ จัดหาหนังสือและวัสดุอุปกรณ์ครุภัณฑ์ ที่จำเป็นต้องใช้ ตลอดจนงบประมาณมาสนับสนุน
2. จัดหาครู หรือบรรณารักษ์ที่มีความรู้เกี่ยวกับห้องสมุด และเข้าใจนักเรียน ช่วยดำเนินการในห้องสมุด
3. สถานที่ควรจัดเป็นสัดส่วน
4. ฝึกฝนนักเรียนให้รู้จักการใช้บริการห้องสมุด
5. สนับสนุนครูให้รู้จักใช้ห้องสมุดเป็นแหล่งค้นคว้าทางวิชาการ
6. ส่งเสริมการศึกษาด้วยตนเอง⁵³

การแนะแนว

การแนะแนว เป็นสิ่งสำคัญและมีความจำเป็นมากในด้านการบริหารงานวิชาการ เพราะจะเป็นการช่วยเหลือนักเรียนให้มองเห็นอนาคต และเลือกวิถีการดำเนินชีวิตของตนให้เหมาะสมกับสภาพความเป็นอยู่ได้ การบริหารแนะแนวนั้นเป็นการจัดบริการให้กับนักเรียนที่มีปัญหา หรือนักเรียนที่ต้องการได้รับความช่วยเหลือแนะนำบางอย่างในการจัดบริหารต่างๆ เหล่านี้ ผู้บริหารจำเป็นจะต้องใช้เทคนิค และบุคลากรให้ถูกต้องเหมาะสมกับงาน จึงจะทำให้งานแนะแนวมีประสิทธิภาพ และบรรลุวัตถุประสงค์ สำหรับการ

แนะแนวได้มีนัยการศึกษาให้หลักการและความสำคัญดังนี้

Raymond N. Hatch ได้กล่าวว่า การแนะแนวเป็นวิธีการหรือบริการอย่างหนึ่งที่จะช่วยให้บุคคลรู้จักตัวเองอย่างถ่องแท้⁵⁴

ภิญโญ สาร ได้กล่าวถึงบริการแนะแนวในโรงเรียนควรมีลักษณะดังนี้

1. บริการให้คำปรึกษา (Counselling Services)
2. บริการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับเด็ก (Child Study Services)
3. บริการข่าวสาร (Orientation Programs)
4. บริการปฐมนิเทศ (Information Services)
5. บริการวางแผนการศึกษาและการประกอบอาชีพ (Educational and Vocational Planning)
6. บริการหางานให้นักเรียนทำ (Job Placement)
7. บริการติดตามความก้าวหน้าของนักเรียน ทั้งศิษย์ปัจจุบันและศิษย์เก่า (Follow-up Program)
8. บริการพัฒนาความเป็นผู้นำ และความสามารถในการเข้าสังคม (Leadership and Social development)⁵⁵

กิจกรรมนักเรียน

กิจกรรมนักเรียน หมายถึง กิจกรรมที่จัดขึ้นด้วยความร่วมมือของนักเรียน เพื่อสนองความต้องการและความสนใจ อันจะเป็นทางเสริมสร้างประสบการณ์และพัฒนาการด้านต่าง ๆ กิจกรรมที่จัดขึ้นอาจจะไม่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมในห้องเรียน แต่อาจมีกิจกรรมบางอย่างที่ช่วยส่งเสริมกิจกรรมในห้องเรียนให้มีคุณค่า และมีประโยชน์มากขึ้น กิจกรรมนักเรียนส่วนมากจัดนอกห้องเรียน มีบรรยากาศเป็นกันเอง โดยมีอาจารย์ที่ปรึกษาปฏิบัติงานร่วมอยู่ด้วย

กิติมา ปรีดีดิลก ได้กล่าวถึงการจัดกิจกรรมนักเรียนขึ้นในโรงเรียนนั้นมีวัตถุประสงค์ดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. เพื่อสนองความต้องการทางจิตวิทยาของเด็ก
2. เพื่อเป็นการเตรียมเด็ก ให้ดำรงชีวิตอยู่ในสังคม
ประชาธิปไตย เพราะกิจกรรมนักเรียนจะสอนความร่วมมือกับ
ทางสังคม การรู้จักเคารพกฎ และคำสั่ง เพื่อก่อให้เกิดวินัยที่ดี
การยอมรับนับถือความคิดเห็นของผู้อื่น
3. เพื่อเสริมสร้างการรู้จักนำตนเองและบังคับตนเองได้
ช่วยให้นักเรียนปรับตนเองให้เข้ากับสภาพชีวิตได้ด้วยความเชื่อมั่น
ในตนเอง
4. เพื่อสำรวจพัฒนาความสนใจ และความถนัดของแต่ละ
บุคคล ทั้งนี้เพื่อจะได้ฝึกฝนและพัฒนาความสามารถนั้น ๆ ให้ดียิ่ง
ขึ้น
5. เพื่อให้เด็กสนใจกับกิจกรรมของโรงเรียนให้มากขึ้น
อันจะเป็นโอกาสให้นักเรียน ได้สร้างเกียรติ และความเจริญ
รุ่งเรืองให้แก่สถานศึกษา ทั้งยังจะทำให้นักเรียนเกิดความรู้สึก
ภูมิใจและเป็นเจ้าของกิจกรรมร่วมกัน
6. เพื่อส่งเสริมให้รู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์
7. เพื่อจัดกิจกรรมให้สัมพันธ์กับวิชาที่เรียนในหลักสูตร
เป็นการส่งเสริมการเรียนรู้ในหลักสูตรให้ได้ผลดียิ่งขึ้น^{๕๐}

กิจกรรมตามหลักสูตร ถือว่าเป็นหมวดวิชาหนึ่ง หัวหน้าหน่วย
งานนี้จึงมักจะเรียกกันว่า หัวหน้าหมวดกิจกรรม รับผิดชอบงานภายใต้การ
กำกับดูแลของผู้ช่วยฝ่ายวิชาการ เช่นเดียวกัน กิจกรรมเสริมหลักสูตรนี้เป็น
ส่วนหนึ่งของกระบวนการให้การศึกษาที่กำหนดไว้ในโครงสร้างของหลักสูตร
นักเรียนทุกคนจะต้องผ่านกระบวนการนี้ มิฉะนั้นจะถือว่าไม่จบหลักสูตร
การจัดระบบกิจกรรมจึงต้องรัดกุม เช่นเดียวกับการเรียนการสอนในราย
วิชาปกติ กิจกรรมที่ว่าจะจัดตามความถนัดและความสนใจ เปิดโอกาสให้
นักเรียนได้เข้าร่วมทั่วถึงกันทุกคนโดยมีวัตถุประสงค์หลักเพื่อฝึกให้นักเรียนรู้
จักการทำงานเป็นหมู่คณะ ตามวิถีทางของระบอบประชาธิปไตย มีความคิด
ริเริ่มสร้างสรรค์ มีวินัย และความรับผิดชอบในตัวเอง ครูเป็นเพียงที่
ปรึกษา ควบคุมดูแลอยู่ห่างเท่านั้น กิจกรรมเหล่านี้มีกำหนดเป็นกลุ่มใหญ่ ๆ
เอาไว้เป็นส่วนประกอบของหลักสูตร เช่น กิจกรรมผู้นำเพ็ญประโยชน์
กิจกรรมลูกเสือและยุวกาชาด กิจกรรมอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

กิจกรรมศาสนาและศิลปวัฒนธรรม เป็นต้น บางโรงเรียนอาจแยกย่อยกิจกรรมตามโครงสร้างของหลักสูตรนี้ออกไปอีกหลายสิบกิจกรรม ทั้งนี้เพื่อเปิดโอกาสให้ทั้งครูและนักเรียนได้เข้าร่วมในกิจกรรม ตามความถนัด และความสนใจอย่างทั่วถึงกันนั่นเอง

สำหรับกิจกรรมเสริมนี้ เป็นกิจกรรมซึ่งทางโรงเรียนเห็นว่า จะเป็นประโยชน์ต่อสถานศึกษา หรือนักเรียนโดยส่วนรวม หรืออาจเห็นว่า กิจกรรมนั้นสามารถใช้เป็นเครื่องเสริมประสบการณ์ให้แก่นักเรียนได้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น จึงจัดให้มีกิจกรรมพิเศษเหล่านี้ โดยไม่จำเป็นต้องปรากฏอยู่ในหลักสูตร นักเรียนเองก็สามารถเข้าร่วมได้ ตามความสมัครใจอย่างแท้จริง ไม่มีผลเกี่ยวกับการจบหรือไม่จบหลักสูตร ควรจัดในลักษณะอาสาสมัครหรือพอใจจริง ๆ เพราะหากกำหนดเงื่อนไขบังคับแล้ว คุณภาพของกิจกรรมและจิตใจของคนที่เข้าร่วมกิจกรรมจะลดลง

การนิเทศการศึกษา

การนิเทศการศึกษา เป็นสิ่งสำคัญที่มีความสำคัญยิ่งต่อการจัดการศึกษา เนื่องจากเป็นขั้นตอนที่กระทำเพื่อชี้แนะแนวทางในการปฏิบัติงานแก่ครู สร้างขวัญและกำลังใจในการทำงานให้แก่ครู เพราะการนิเทศการศึกษาจะช่วยให้ครูมีความมั่นใจในการทำงานมากขึ้น ทำงานได้ตรงตามจุดหมายและหลักการของหลักสูตร รวมทั้งเป็นส่วนหนึ่งในการประเมินผลการทำงานของคณะครูด้วย

เมธี ปิลันชนานนท์ ได้กล่าวถึงความหมายของการนิเทศการศึกษาว่า

เป็นการร่วมมือกันทำงาน โดยให้เหตุผลและปัญหา การติดต่อสื่อสารกัน การใช้มนุษยสัมพันธ์ การเปลี่ยนแปลงเพื่อความก้าวหน้า การพิจารณาถึงความต้องการของสถาบันและปัจเจกบุคคล เพื่อพัฒนาการบริหารหลักสูตรและการเรียนการสอน ให้มีการปฏิบัติได้อย่างถูกต้องก้าวหน้าและเกิดประโยชน์สูงสุด ซึ่งมีจุดมุ่งหมายดังนี้

1. เพื่อแก้ไข (Corrective)

2. เพื่อการป้องกัน (Preventive)
3. เพื่อการก่อหรือสร้าง (Constructive)
4. เพื่อการสร้างสรรค์ (Creative)⁵⁷

ภิญโญ สาร ได้กล่าวถึงความหมายของการนิเทศการศึกษาว่า

การนิเทศการศึกษา หมายถึง ความพยายามทุกชนิดของเจ้าหน้าที่ฝ่ายการศึกษา ที่ได้รับมอบหมายให้ทำหน้าที่นิเทศการศึกษา ในการแนะนำครูหรือผู้อื่นที่ทำงานเกี่ยวกับการศึกษา ให้รู้วิธีปรับปรุงการสอนหรือการให้การศึกษา⁵⁸

อภิรมย์ ณ นคร และคณะ ได้กล่าวถึงความหมายของการนิเทศการศึกษาว่า การนิเทศการศึกษา หมายถึง กระบวนการที่ช่วยเหลือครูเพื่อผลในการปรับปรุงสภาพการเรียนรู้ของเด็กให้ดีขึ้น⁵⁹

นิพนธ์ กิณาวงศ์ ได้กล่าวถึงความหมายของการนิเทศการศึกษาว่า

การนิเทศการศึกษา คือ การปรับปรุงคุณภาพของการศึกษานั้นเองการนิเทศการศึกษาเกี่ยวข้องกับการพัฒนาของบุคคลหลายฝ่าย และจุดหมายของการนิเทศการศึกษาคือ การจัดบริการทางการศึกษาที่ดีและมีคุณภาพสูง⁶⁰

Kimball Wiles ได้กล่าวว่า การนิเทศ เป็นการแนะนำซึ่งกันและกันวางแผนงานร่วมกัน ปรึกษาหารือซึ่งกันและกัน เพื่อให้เกิดแนวทางปรับปรุงการเรียนการสอนให้ดีขึ้น⁶¹

กล่าวโดยสรุป การนิเทศการศึกษา หมายถึง ความพยายามทุกชนิดของเจ้าหน้าที่ฝ่ายการศึกษาที่ได้รับมอบหมายให้ทำหน้าที่นิเทศการศึกษาได้วางแผนงานที่จัดขึ้น เพื่อปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอน โดยการแนะนำครูหรือผู้เกี่ยวข้องให้รู้จักวิธีปรับปรุงการให้การศึกษา ด้วยการช่วยเหลือร่วมมือซึ่งกันและกัน การนิเทศการศึกษเป็นส่วนหนึ่งของการบริหารโรงเรียน เพื่อจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสม บรรลุผลสัมความมุ่งหมายทุก

ประการ

ขอบข่ายของงานนิเทศการศึกษา

1. การปรับปรุงการเรียนการสอน
2. การประเมินผลการเรียนการสอน
3. การเป็นผู้นำในการให้ความช่วยเหลือครู
4. การทำความเข้าใจกระบวนการเรียนการสอน
5. การเสริมสร้างมนุษยสัมพันธ์
6. การจัดฝึกอบรมทางการศึกษา
7. การพัฒนาหลักสูตร^{๑,๒}

ลักษณะงานนิเทศการศึกษา

การนิเทศการศึกษา เป็นงานสำคัญที่ผู้บริหาร และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องต่อการจัดการศึกษา จะต้องให้ความสนใจและกระทำอย่างต่อเนื่อง ซึ่ง Ben M. Harris ได้แบ่งงานนิเทศการศึกษาออกเป็น 10 ประการ คือ

1. งานพัฒนาหลักสูตร (Developing Curriculum) การพิจารณาปรับปรุงหลักสูตร ให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ทั่วไป ซึ่งมีองค์ประกอบ เช่นเค้าโครงหลักสูตร การนำไปใช้กับบุคคล ระดับไหน โดยคำนึงถึงวุฒิภาวะ (Maturity) เป็นต้น
2. งานดำเนินการเรียนการสอน (Organizing for Instruction) จัดดำเนินการเกี่ยวกับหลักสูตรแปลความหมายของหลักสูตรได้อย่างเหมาะสม
3. การเลือกสรรบุคลากร (Staffing) จัดให้มีคณะบุคคล ผู้รับผิดชอบในการจัดกิจกรรม การดำเนินการฝึกอบรมรวมทั้งการคัดเลือกบรรจุ เลือกเฟ้น การทดสอบ การเก็บรักษาระเบียบแต่ละบุคคล
4. การจัดบริการความสะดวก (Facility) จัดให้มีเครื่องวัสดุอุปกรณ์การเรียนการสอนให้พอเพียงเพื่อให้การสอนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น วางแผนจัดหาวัสดุและดูแลรักษา พัฒนา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5. การคัดเลือก การจำแนก การทดสอบ ซึ่งวัสดุ (Software) และอุปกรณ์ (Hardware) ที่จะใช้ประโยชน์ในการเรียนการสอน

6. จัดฝึกอบรมประจำการ (In-service training) จัดฝึกอบรมเพื่อความเจริญก้าวหน้าทางวิชาการแก่คณะครู เพื่อประสิทธิผลในการปฏิบัติงานการฝึกอบรมจะช่วยให้ผู้รับทันต่อเหตุการณ์ (Up-to-date)

7. การปฐมนิเทศ (Orientation) เป็นงานช่วยเหลือครูผู้บรรจุใหม่เพื่อให้สามารถปรับตัวได้เพื่อให้ทราบข้อมูลสถานที่บุคคล ระเบียบข้อปฏิบัติต่าง ๆ

8. งานที่เกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตร นโยบายในการปฏิบัติงาน ปรับขยายให้เหมาะสมกับสถานการณ์ สภาพแวดล้อมต่างๆ

9. การติดต่อกับชุมชน (Public Relations) งานนิเทศเป็นงานที่เชื่อมความสัมพันธ์ ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนให้มีความเข้าใจดีระหว่างกัน ความเข้าใจระหว่างผู้บริหาร กับโรงเรียน เป็นต้น เป็นการสื่อสารสัมพันธ์สองทาง (Two-ways Communications)

10. งานประเมินผล (Evaluation) จัดให้มีการประเมินผลทางการเรียนการสอนเพื่อหาข้อบกพร่อง ปรับปรุงขบวนการเรียนการสอนให้ดียิ่งขึ้น^{๕๓}

บทบาทของผู้บริหารโรงเรียนในการนิเทศการศึกษา

1. ประชุม อบรมครู อาจารย์ ให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับองค์ประกอบต่าง ๆ ของหลักสูตร ฉบับที่ใช้ในโรงเรียน

2. ประชุม อบรมชี้แนะแนวทางการใช้หลักสูตรให้บุคลากรฝ่ายต่าง ๆ ในโรงเรียน ตามบทบาทหน้าที่ของตน เช่น ครูฝ่ายบริหาร ครูฝ่ายปฏิบัติการสอน ครูฝ่ายสนับสนุนการเรียนการสอน เพื่อให้การใช้หลักสูตรในโรงเรียนเหมาะสมกับนักเรียน และสภาพของท้องถิ่นโดยเฉพาะอย่างยิ่งครูผู้สอนในกลุ่มประสบการณ์วิชาหรือรายวิชาต่าง ๆ

3. ติดตามดูแลการใช้หลักสูตร เช่น หาโอกาสพูดคุยกับครู

ผู้สอน ครูฝ่ายบริการหลักสูตร เพื่อทราบอุปสรรคปัญหาเกี่ยวกับงานที่เขาปฏิบัติเพื่อจะได้ให้คำปรึกษาแนะนำและช่วยเหลือ เพื่อแก้ปัญหาเฉพาะหน้า

4. เพิ่มพูนความรู้ด้านต่าง ๆ ให้แก่บุคลากรทุกฝ่าย เช่น แนะนำหนังสือให้อ่าน ประชุม ปฏิบัติการแนะนำให้เยี่ยมชมชั้นเรียน ที่สอนได้ดีตามแนวของหลักสูตรพาไปศึกษาดูงาน

5. พยายามส่งเสริมขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานของบุคลากรฝ่ายต่างๆ เช่น เห็นผลงานที่เขาปฏิบัติ สกย่อง ชมเชย ตามโอกาสอันควร ให้บริการสวัสดิการที่พึงได้รับ ให้คำปรึกษา และช่วยเหลือปัญหาส่วนตัว

6. ติดตามผลการใช้หลักสูตรในโรงเรียนหาทางแก้ปัญหา เช่น สังเกตการปฏิบัติงานของบุคลากร รับฟังความคิดเห็นจากครู นักเรียน ผู้ปกครอง ใช้แบบสำรวจการใช้หลักสูตรจากบุคคลฝ่ายต่าง ๆ พิจารณาผลการเรียนของนักเรียน

7. จัดให้มีการประชุมสัมมนา เพื่อแก้ปัญหาการใช้หลักสูตรตามโอกาสสมควร^{๕๔}

การพัฒนาบุคลากรทางการสอน

สมิตร คุณานุกร ได้กล่าวว่า

การพัฒนาบุคลากร เป็นการเสริมสร้างความเจริญงอกงามในด้านความคิดเห็น การกระทำ ความรู้สึก และความสามารถของผู้ปฏิบัติงานให้กว้างขวางก้าวหน้าออกไปเพื่อให้งานมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด^{๕๕}

เมธี ปิลันธนานนท์ ได้เน้นถึงการพัฒนาบุคลากรว่า

นับเป็นกิจกรรมที่เด่นที่สุดในกระบวนการบริหารบุคคลเพราะเป็นกิจกรรมที่เกี่ยวกับการผูกพัน การยอมรับไว้ การปรับปรุงคุณภาพและปริมาณของสมาชิกในองค์การหรือหน่วยงานซึ่งมีความจำเป็นที่จะต้องแก้ปัญหา และทำให้เป้าประสงค์ขององค์การ

บรรณผล^{๑๑}

สมาน ริงลิโยภุณณ์ ได้แสดงทัศนะเกี่ยวกับการพัฒนาบุคลากรทางการสอนว่า "บุคลากรทางการสอนมีความจำเป็นอย่างยิ่ง ที่ต้องได้รับการพัฒนา เพื่อให้มีความรู้ความสามารถและทักษะในการทำงานให้ดีขึ้น"^{๑๖}

วัฒนา อิศรางกูล ณ อยุธยา กล่าวว่า

การลงทุนด้านทรัพยากรมนุษย์ โดยการปรับปรุงคุณภาพของบุคลากรด้วยการให้การศึกษาและฝึกอบรมถือว่าเป็นปัจจัยที่สำคัญประการหนึ่ง ในการก่อให้เกิดความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ ประเทศที่ไม่สามารถพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ ความชำนาญและมีคุณภาพดี รวมทั้งไม่สามารถให้บุคลากรในทางที่เป็นประโยชน์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ แล้วก็ไม่สามารถพัฒนาประเทศได้เลย^{๑๘}

จากแนวความคิดดังกล่าวพอสรุปได้ว่า การพัฒนาบุคลากร คือ ขบวนการให้การศึกษา อบรมบุคลากร ให้แนวความคิดใหม่ เพื่อให้บุคลากรดำเนินการไปอย่างมีประสิทธิภาพ และทั้งเพิ่มพูนสร้างเสริม และเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของบุคลากรในด้านความรู้ ความสามารถ ความชำนาญ ทัศนคติ ค่านิยม คุณธรรม จริยธรรม โดยมุ่งให้บุคลากรมีคุณภาพดีขึ้น ซึ่งทั้งหมดนี้จะส่งผลสะท้อนให้หน่วยงานที่ปฏิบัติงานอยู่อย่างมีประสิทธิภาพสูงขึ้น

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าการนิเทศ และพัฒนาบุคลากรทางด้านการสอน หมายถึง กิจกรรมต่าง ๆ ในการปรับปรุงการเรียนการสอนของครูให้ดีขึ้น ได้แก่ การประชุมนิเทศครูใหม่ การจัดประชุมก่อนเปิดภาคเรียน การสังเกตการสอนในชั้นเรียน การเยี่ยมชั้นเรียน การสาธิตการสอน การให้คำปรึกษาหารือเป็นรายคนหรือรายหมู่ การจัดประชุมเชิงปฏิบัติการ การอบรมครู การสัมมนา การจัดหนังสือมีคุณค่าทางวิชาการ การสนับสนุนให้ครูฝึกงานดูงาน การให้ศึกษาเพิ่มเติม การส่งเสริมให้ครูค้นคว้าทดลองสิ่งแปลกใหม่เพื่อนำมาใช้ในการเรียนการสอนของครูให้มีประสิทธิภาพ

การวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอน

ในการจัดการเรียนการสอนนั้น สิ่งที่จะขาดไม่ได้ในการบริหารงานวิชาการ คือ การวัดผลและประเมินผลเพื่อจะได้นำผลมาปรับปรุงงานวิชาการให้มีคุณภาพยิ่งขึ้น ฉะนั้นการวัดผลและประเมินผลจึงเป็นหัวใจสำคัญของการบริหารงานวิชาการ

การวัดผลการศึกษา หมายถึง ขบวนการในการกำหนดตัวเลขหรือคะแนน หรือสัญลักษณ์อื่นใด เพื่อแทนปริมาณหรือคุณภาพของพฤติกรรมแต่ละด้าน ที่เจริญก้าวหน้าในตัวนักเรียน ทั้งนี้ย่อมต้องอาศัยเครื่องมือหรือวิธีการที่เหมาะสม

การประเมินผลการศึกษา หมายถึง ขบวนการในการตัดสินใจลงสรุปคุณลักษณะ หรือพฤติกรรมที่เจริญก้าวหน้าในตัวนักเรียนว่า มีคุณค่าเพียงพอหรือไม่หรือมีคุณภาพดีระดับใด ทั้งนี้ย่อมต้องอาศัยเกณฑ์อย่างใดอย่างหนึ่งเป็นหลักในการเปรียบเทียบ

การวัดผลและประเมินผล เป็นสิ่งจำเป็นในกระบวนการเรียนการสอน เพราะการวัดผลและประเมินผลจะช่วยให้เกิดประโยชน์ในเรื่องต่าง ๆ ดังนี้

1. เพื่อปรับปรุงการสอนของครู ทำให้ครูทราบว่าผลการสอนของตนเองเป็นอย่างไร จะได้ปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้น
2. เพื่อปรับปรุงการเรียนของนักเรียน นักเรียนจะได้ทราบว่าตนเองเก่ง อ่อน อย่างไรและครูก็จะทราบว่าเด็กคนไหนเก่ง อ่อน แค่นั้นจะได้แก้ไขปรับปรุงเป็นราย ๆ ไป
3. เพื่อปรับปรุงระบบการบริหารในโรงเรียน ทำให้ทราบสภาพที่แท้จริงของหลักสูตร โครงสร้างสอน และบันทึกการสอน ที่นำมาสู่ภาคปฏิบัติประสบกับปัญหาอย่างไร ตรงไหนที่ควรจะทำการแก้ไขหรือพัฒนาต่อไป
4. เพื่อเป็นข้อมูลทางการศึกษาทั่วไป เช่น เพื่อแสดงผลการเรียนจบและเป็นหลักฐานให้ผู้ปกครองได้ทราบ

บทบาทของผู้บริหารในการประเมินผลการเรียน

ในการวัดและประเมินผลการเรียนนั้น ผู้บริหารจะต้องมีบทบาทและหน้าที่สำคัญ ในการที่จะบริหารงานวิชาการให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

เพราะการวัดและประเมินผลการเรียนจะเป็นเครื่องชี้จุดเด่น และจุดอ่อนของการเรียนการสอน ซึ่งผู้บริหารโรงเรียน ควรมีบทบาทและหน้าที่ดังต่อไปนี้

1. ดำเนินการให้ครูมีเครื่องมือที่จะใช้ ในการประเมินทุกชนิด ทั้งการประเมินก่อนเรียน ระหว่างเรียนปลายภาค หรือปลายปี ทั้งนี้เพื่อให้ครูมีความสะดวกในการประเมินผลนักเรียนในชั้นของตน โดยมิต้องจัดสร้างเครื่องมือเป็นครั้งคราวอยู่เรื่อยไป

2. จัดให้มีเอกสารการประเมินผลการเรียนทุกชนิดสำหรับครู และโรงเรียนได้ใช้ตามระเบียบ

3. ส่งเสริมให้ครูประเมินผลการเรียนของนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ และมุ่งที่จะประเมินเพื่อปรับปรุงการเรียนการสอนเป็นสำคัญ

4. สดับรับฟังปัญหาในการประเมินผลการเรียน เพื่อจะได้ แนะนำช่วยเหลือหรือให้การนิเทศการศึกษาในลักษณะต่าง ๆ แก่ไขปัญหาในเรื่องนี้

5. จัดให้มีวัสดุอุปกรณ์ สื่อการเรียน ที่จะใช้ได้ดีในการสอนซ่อมเสริมแก่นักเรียน และสนับสนุนการปรับปรุงการสอนของตัวครูเองด้วย

6. ส่งเสริมให้มีการประสานสัมพันธ์ ระหว่างผู้ปกครองและโรงเรียนในการที่ให้ทางบ้านได้ทราบผลการเรียน ของเด็กอย่างสม่ำเสมอในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อร่วมมือกันในการพัฒนาเด็ก

7. พิจารณาความก้าวหน้าของโรงเรียนของตน โดยส่วนรวมว่าการจัดการศึกษาในโรงเรียนได้พัฒนาก้าวหน้าไปเพียงไร โดยดูจากผลการประเมินรวมของแต่ละชั้นที่ผ่านมาทุก ๆ ปีว่าความสามารถโดยส่วนรวมของนักเรียนแต่ละชั้นแสดงถึงการพัฒนาของโรงเรียนให้ก้าวหน้าขึ้นเป็นลำดับหรือไม่ หากโรงเรียนได้พยายามปรับปรุงตนเองอยู่ตลอดเวลา ผลการเรียนของนักเรียนรุ่นหลังๆ ย่อมเชยขึ้นสูงกว่ารุ่นก่อนๆ เมื่อใช้เครื่องมือประเมินอย่างเดียวกัน ข้อมูลเหล่านี้ จะช่วยให้โรงเรียนวางแผนพัฒนาการศึกษา ภายในโรงเรียนได้อย่างเที่ยงตรง⁷⁰

หน้าที่ครูใหญ่เกี่ยวกับการจัดการวัดผลการศึกษา

1. กำหนดนโยบายโดยทั่วไปที่เกี่ยวกับการวัดผล
2. จัดหาเครื่องมือเครื่องใช้ต่าง ๆ จำเป็นในการสอน
3. ส่งเสริมครูให้มีความสามารถในการวัดผลเพิ่มขึ้น ทั้งการออกข้อสอบ การให้การประเมินผลข้อสอบ ตลอดจนการรายงานผลการสอบ
4. การจัดตารางสอบ กำหนดครูผู้คุมสอบ เวลาที่ใช้ในการสอบ การจัดห้องสอบ
5. ครูใหญ่ต้องแจ้งให้ครูในโรงเรียนทราบถึง ระเบียบที่กระทรวงศึกษาธิการวางไว้ จะได้เป็นแนวทางปฏิบัติแบบเดียวกัน
6. หลังจากการสอบไล่เสร็จแล้วควรมีการประเมินผลการสอบว่ามีข้อบกพร่องมากน้อยเพียงใด ทั้งนี้เพื่อจะได้หาทางแก้ไขข้อบกพร่องนั้นๆ ต่อไป⁷¹

การปรับปรุงการเรียนการสอน

ผลจากการประเมินเพื่อปรับปรุงการเรียนการสอน ได้แก่ การประเมินก่อนเรียน การประเมินผลระหว่างเรียน และการประเมินผลปลายภาคเรียน ครูและโรงเรียนย่อมสามารถนำมาใช้เพื่อปรับปรุงการเรียนของนักเรียนและปรับปรุงการสอนของครู

ในด้านการปรับปรุงตัวครู ผลจากการประเมินผลทำให้ทราบว่า กิจกรรมการเรียนการสอนที่ครูจัดขึ้น เพื่อให้ให้นักเรียนมีความสามารถตามจุดประสงค์ที่ได้ผลจริงหรือไม่ หากมีนักเรียนจำนวนมากยังไม่มีความสามารถตามจุดประสงค์ ครูก็จะตระหนักได้ว่า กิจกรรมที่ใช้ไปนั้นยังมีข้อบกพร่องที่ต้องปรับปรุงแก้ไข ซึ่งอาจจะเนื่องมาจากขั้นตอนของกิจกรรมยังไม่เหมาะสม มีความสับสน หรือมีการละเลยกิจกรรมย่อยบางอย่างหรืออาจเป็นเพราะสื่อการเรียนที่ใช้ขาดประสิทธิภาพ ข้อมูลจากการประเมินจะมีส่วนช่วยให้ครูวิเคราะห์ หรือวินิจฉัยหาข้อบกพร่องในการสอนของตนได้

ในด้านการปรับปรุงการเรียนของนักเรียน หากผลจากการประเมินโดยเฉพาะการประเมินผลระหว่างเรียนชี้บ่งว่า นักเรียนยังขาดความสามารถในเรื่องใด ครูผู้สอนจึงจำเป็นต้องจัดให้มีการสอนซ่อมเสริมแก่นักเรียนนั้น ด้วยวิธีการต่าง ๆ เพื่อให้นักเรียนมีความสามารถนั้นก่อนที่จะเรียนต่อไปได้ ทั้งนี้เพราะการเรียนในระดับประถมศึกษาชั้นนี้ เรื่องที่เรียนในตอนต้น ๆ จะเป็นพื้นฐานสำหรับการเรียนเรื่องต่อไป หากไม่มีการแก้ไขข้อบกพร่องตั้งแต่ต้นแล้ว จะทำให้นักเรียนเรียนต่อไปได้ลำบาก⁷²

การควบคุมมาตรฐานทางวิชาการ

ปกรณ ศิริดอนไผ่ ได้กล่าวถึง การควบคุมมาตรฐานทางวิชาการว่าควรมีข้อปฏิบัติดังนี้

1. ผู้บริหารโรงเรียนจะต้องรับผิดชอบ การพัฒนาจุดมุ่งหมาย เป้าหมายและนโยบายของโรงเรียนเพื่อจะได้ใช้เป็นแนวทางในการเรียนการสอน การกระทำเช่นนี้ผู้บริหารโรงเรียนจะต้องมีความรู้ความสามารถ 4 ประการ คือ
 - 1.1 สร้างความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการของนักเรียนกับจุดมุ่งหมายของโรงเรียน และกำหนดของกฎหมายที่เกี่ยวข้อง
 - 1.2 กำหนดจุดมุ่งหมาย และนโยบายที่เหมาะสมสำหรับโรงเรียน
 - 1.3 จัดหน่วยทางการสอนเพื่อให้สามารถดำเนินการตามเป้าหมายที่ต้องไว้ได้
 - 1.4 ประสานเป้าหมายและนโยบายของหน่วยงานต่าง ๆ ภายในโรงเรียนให้สอดคล้องกัน
2. ผู้บริหารโรงเรียนจะต้องรับผิดชอบในการวางตัวบุคคล เพื่อให้สามารถทำหน้าที่ได้บรรลุตามความมุ่งหมายทางการศึกษาของโรงเรียนการกระทำของผู้บริหารต้องมีความรู้ความสามารถ 4 ประการ คือ
 - 2.1 กำหนดลักษณะงานของแต่ละตำแหน่งให้สัมพันธ์กับกระบวนการเรียนการสอน

2.2 มีส่วนในการสรรหา และคัดเลือกบุคลากรที่มีความ
ความรับผิดชอบทางวิชาการ

2.3 กำหนดตัวผู้สอนหรือเปลี่ยนแปลงตัวผู้สอน เพื่อ
ให้การสอนเกิดประสิทธิภาพสูงสุด

2.4 พิจารณาให้คณให้โทษ แก่บุคลากร เช่น การ
บรรจุการเลื่อนตำแหน่ง การเลื่อนขึ้นเงินเดือน

3. ผู้บริหารโรงเรียนจะต้องรับผิดชอบ ในการจัดสรร
เวลาและสถานที่เพื่อประโยชน์ของการสอนผู้บริหารต้องมีความรู้
ความสามารถ 3 ประการคือ

3.1 จัดประเมินตามความต้องการด้านเวลา และ
สถานที่สำหรับการสอนที่เปลี่ยนแปลงไปจากเดิม

3.2 จัดสรรเวลาและสถานที่ให้แก่กิจกรรมการเรียน
การสอน

3.3 จัดกลุ่มนักเรียนเพื่อประโยชน์ของการสอน

4. ผู้บริหารโรงเรียนจะต้องรับผิดชอบ ในด้านการจัดวัสดุ
อุปกรณ์ และอาคารสถานที่ เพื่อให้ได้ประโยชน์ทางการศึกษา
สูงสุด ผู้บริหารต้องมีความรู้ความสามารถ 5 ประการ
ได้แก่

4.1 จัดประเมินความต้องการทางด้านวัสดุอุปกรณ์
และอาคารสถานที่

4.2 จัดสรรวัสดุอุปกรณ์และสถานที่

4.3 ควบคุมการเลือกสรรวัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็น

4.4 ประสานงานการใช้ใช้อุปกรณ์

4.5 ช่วยพัฒนาวัสดุอุปกรณ์ทางการศึกษาขึ้นให้เอง

5. ผู้บริหารโรงเรียนจะต้องรับผิดชอบการบริหารส่งเสริม
การเรียนการสอน เพื่อให้การสอนบรรลุเป้าหมาย ผู้บริหาร
จะต้องมีความรู้ความสามารถ 2 ประการ คือ

5.1 จัดประเมินความต้องการทางด้านบริการสนับสนุน
การสอน

5.2 ประสานงานบริหารด้านส่งเสริมการสอน เพื่อให้
เกิดประโยชน์สูงสุด

6. ผู้บริหารโรงเรียนจะต้องรับผิดชอบ การสร้างความ

สัมพันธ์อันดีระหว่างโรงเรียนกับชุมชน เพื่อผลประโยชน์ทางการศึกษา ผู้บริหารจะต้องมีความรู้ความสามารถ 4 ประการคือ

6.1 ติดต่อสื่อสารกับชุมชน เพื่อทราบความต้องการของชุมชนเพื่อจัดวางเป้าหมายของโรงเรียนได้ถูกต้อง

6.2 อภิบาลนโยบายการศึกษา และรายงานปัญหาและสัมฤทธิ์ผลของโรงเรียนแก่ชุมชน

6.3 จัดระบบรายงานผลการศึกษา ของนักเรียนแก่ผู้ปกครองและสถาบันอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

6.4 สื่อสารความต้องการของชุมชนต่อครูและเจ้าหน้าที่

7. ผู้บริหารโรงเรียนจะต้องรับผิดชอบการจัดรายการเพื่อปรับปรุงการเรียนการสอน ผู้บริหารจะต้องมีความรู้ความสามารถ 6 ประการ คือ

7.1 จัดให้มีการสัมมนาครู

7.2 แนะนำการเข้าอบรมของครูทั้งจัดขึ้น ภายในนอกโรงเรียน

7.3 ผู้บริหารจับอบรมครูเอง

7.4 จัดและประสานงานฝึกอบรมเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด

7.5 ฝึกอบรมบุคลากร ให้สามารถดำเนินการจัดฝึกอบรมได้

7.6 ประเมินผลการฝึกอบรม

8. ผู้บริหารโรงเรียน ต้องรับผิดชอบในการประเมินความต้องการของโรงเรียน และประเมินผลกระบวนการและผลผลิตของโรงเรียน เพื่อจะได้เป็นพื้นฐานในการปรับปรุงการเรียน ผู้บริหารจะต้องมีความรู้ความสามารถ 3 ประการ คือ

8.1 เก็บรวบรวมวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการทำงานของครู

8.2 จัดรวบรวมวิเคราะห์ข้อมูลอื่น นอกเหนือจากสถิติผลครู

8.3 เก็บรวบรวมวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับ สัมฤทธิ์ผลของนักเรียน⁷³

การปรับปรุงงานวิชาการในสถานศึกษา

การบริหารงานวิชาการ เป็นสิ่งจำเป็นที่ผู้บริหาร และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดการศึกษา จะต้องติดตามผลของการปฏิบัติงานอยู่ตลอดเวลา เพื่อจะได้ผลนั้นมาปรับปรุงให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลยิ่งขึ้น

บุญญ สาทร ได้ให้หลักการปรับปรุงงานวิชาการ ที่ควรระลึกถึงอยู่เสมอ ประมาณ 15 อย่าง ดังนี้

1. พิจารณาหลักสูตรที่ใช้อยู่โดยรอบคอบให้รู้วัตถุประสงค์สำคัญของการสอนรายวิชา รู้เนื้อหาของวิชาที่จะต้องสอนตามหลักสูตรว่ามีอะไรบ้าง มีกิจกรรมอะไรบ้าง ที่ควรนำมาปฏิบัติในการสอนเพื่อเสริมหลักสูตร หรือเพื่อส่งเสริมความรู้ความเข้าใจวิชานั้น ๆ ของนักเรียน

2. พิจารณาแบบเรียนและหนังสืออ่านประกอบโดยรอบคอบดูว่าเนื้อหาของแบบเรียนหรือหนังสืออ่านประกอบตรงกับหลักสูตรเพียงใด ตอนใดขาดตกบกพร่องก็จะได้หาทางเพิ่มเติมเท่าที่ควรแบบฝึกหัดต่าง ๆ ทำสบบทเรียนเหมาะสมเพียงใด บางที่ครูที่สอนจำเป็นต้องจะต้องเพิ่มเติมแก้ไข หรือปรับปรุงด้วยตนเองตามความเหมาะสม

3. ในกรณีที่มีประมวลการสอนอยู่แล้ว ครูจะต้องร่วมกันพิจารณาความเหมาะสม และความสมบูรณ์ของประมวลการสอนด้วย การพิจารณาดังกล่าว ควรเปรียบเทียบกับทางปฏิบัติด้วย เพราะบางที่ประมวลการสอนบางตอนไม่อาจปฏิบัติได้สมบูรณ์หรือไม่สะดวกที่จะสอนตามลำดับนั้น ๆ ก็อาจต้องแก้ไขปรับปรุงเสียใหม่ให้เหมาะสมถ้ายังไม่ีประมวลการสอน ครูใหญ่ต้องเป็นผู้นำให้ครูร่วมกันจัดทำขึ้นใช้ในโรงเรียนด้วยตนเองเพื่อเป็นแนวทางการควบคุมการสอน ให้อยู่ในระเบียบแบบแผน และตรงเป้าหมายของหลักสูตร

4. พิจารณาข้อสอบวิชาต่างๆ ที่เคยจัดสอบมาแล้ว เพื่อทราบแนวทางของข้อสอบ เพราะโดยปกติข้อสอบแสดงวัตถุประสงค์ของการสอนวิชานั้นๆ ออกมาชัดเจนดีกว่าหลักสูตรเสีย

อีก แนวของข้อสอบจะช่วยครูได้มากในการสอนให้ถูกทิศทาง

5. การเปลี่ยนแปลงหลักสูตร หรือการเปลี่ยนแบบเรียน ไม่มีประโยชน์เลย ถ้าครูไม่ยอมเปลี่ยนวิธีการสอนให้เหมาะสมกับนักเรียนและสภาพแวดล้อมการปรับปรุงหลักสูตรและแบบเรียน ดังนั้น การอบรมครูให้รู้จักวิธีการใหม่ๆ ในการสอน โดยผู้ทรงคุณวุฒิ มีส่วนช่วยปรับปรุงงานวิชาการได้มาก ครูใหญ่จึงควรจัดให้มีการแสดงปาฐกถาในด้านวิชาการ โดยเฉพาะเรื่องวิธีสอน ให้ครูได้ฟังเป็นครั้งคราว ปาฐกถาดังกล่าว อาจเป็นการเสริมความรู้ ในด้านเนื้อหาวิชาที่ครูต้องสอนหรือเกี่ยวกับวิธีสอนก็ได้ทั้งนั้น แต่ควรให้ผู้แสดงปาฐกถาเป็นผู้ทรงคุณวุฒิเฉพาะวิชานั้น ๆ จริง ๆ จึงจะได้ผล

6. ในด้านนักเรียน ครูใหญ่ควรจัดให้ผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งเป็นที่รู้จักกันทั่วไปมาบรรยายวิธีการเรียนที่จะก่อให้เกิดผลดีเป็นครั้งคราว ถ้าเป็นไปได้ควรให้ศิษย์เก่าของโรงเรียน ที่ได้รับความสำเร็จจากการเรียนและการทำงานมาแล้วเป็นผู้บรรยาย จะได้กระตุ้นใจหรือบำรุงขวัญให้นักเรียนขยันขันแข็งในการเรียนได้มากขึ้น เป็นการส่งเสริมวิชาการอีกแรงหนึ่ง

7. การกำหนดให้ครูในโรงเรียนผลิตเปลี่ยนเป็นผู้บรรยายพิเศษในการประชุมนักเรียนบางชั้น ทั้งโรงเรียนซึ่งจัดให้มีเป็นครั้งคราว ช่วยให้นักเรียนได้รับความรู้พิเศษ เพิ่มเติมได้มาก ครูใหญ่จึงควรจัดให้มีเป็นประจำอย่างน้อย 2 ครั้ง ในภาคเรียนหนึ่ง ๆ

8. ควรนำผลการสอบของแต่ละวิชาแต่ละชั้นมาวิเคราะห์ทุกสิ้นปีการศึกษา อาจนำคะแนนที่นักเรียนสอบได้มาวิเคราะห์ให้รู้ว่า คะแนนสูงสุด ต่ำสุด เท่าใด คะแนนมัธยฐาน (Median) เท่าใด ครูจะรู้ว่าการสอนวิชานั้นๆ ได้ผลเพียงใด ถ้าคะแนนที่นักเรียนสอบได้กระจุกกระจายมากแสดงว่าการสอนไม่มีประสิทธิภาพ ถ้าคะแนนเกาะกลุ่มในทางสูง แสดงว่าการสอนได้ผล แต่ถ้าคะแนนเกาะกลุ่มในทางต่ำ อาจจะเพราะสอนไม่ดี นักเรียนไม่เข้าใจไม่รู้เรื่อง จึงพากันสอบตกส่วนมากก็ได้ ในปีการศึกษาถัดไปครูใหญ่จะตักเตือนครูผู้สอนวิชานั้น ๆ ให้แก้ไขปรับปรุงการสอนเสียใหม่

9. ครูใหญ่ควรชักจูงให้ครูทุกคนอ่านหนังสือ หรือตำรา วิชาครูเสียบ้างเป็นครั้งคราว แม้จะเคยเรียนมาแล้ว แต่เมื่อเวลาผ่านไปความรู้ทางวิชา ครูอาจจะบกพร่องไปก็ได้ หนังสือ วิชาครูของผู้ทรงคุณวุฒิต่าง ๆ ควรมีประจำตู้หนังสือสำหรับครูให้ ครูหยิบฉวยมาอ่านได้สะดวกทุกเวลา

10. ควรมีการประชุมครู เพื่ออภิปรายร่วมกันเกี่ยวกับการ สอนและการเรียนของนักเรียนเสียบ้าง อย่างน้อยภาคเรียนหนึ่ง ควรทำได้สัก 2 ครั้ง

11. ครูใหญ่ควรไปเยี่ยมห้องเรียนขณะครูสอนเสียบ้างให้รู้ ว่าในโรงเรียนครูเขาสอนกันอย่างไร และควรทำเป็นประจำ จนครูรู้สึกเป็นของธรรมดาที่ครูใหญ่มาทอดูการสอน

12. ครูใหญ่ควรชักจูงให้ครูน้อยที่มีชั่วโมงว่าง เข้าไปนั่งดู เพื่อนครูสอนเสียบ้าง จะได้ช่วยกันตักเตือนแก้ไขวิธีสอนให้ดีขึ้น และบางที่อาจเกิดความคิดดี ๆ นำมาแก้ไขปรับปรุงตนเองก็ได้

13. ครูใหญ่ ไม่ควรแสดงการสอนให้ครูน้อยดูด้วยตนเอง เพราะอาจผิดพลาดได้ แต่ถ้าอยากให้ครูเห็นวิธีการดี ๆ อาจ เชิญครูอื่นที่เห็นว่ามี ความสามารถมาแสดงให้ดูจะดีกว่า พึง ระลึกเสมอว่าวิธีสอนของใครก็ของคนนั้น ยากที่จะเลียนแบบกันได้ เพราะบุคลิกภาพของครูแต่ละคนไม่เหมือนกัน นักเรียนแต่ละห้องเรียนก็ไม่เหมือนกัน

14. ในระหว่างหยุดเรียนปลายปี โรงเรียนควรจัดให้มีการ สัมมนาของคณะครูทั้งโรงเรียนเสียบ้าง เพื่อให้ครูมีส่วนร่วมแสดง ความคิดเห็นเกี่ยวกับการสอน ในบรรยากาศทางวิชาการ ใน การนี้โรงเรียนอาจเชิญผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกมาสมทบด้วยก็ได้

15. ส่งครูไปร่วมอบรมครูที่ครูสภา วิทยาลัย มหาวิทยาลัย หรือหน่วยงานอื่น เมื่อเขาจัดขึ้นเป็นครั้งคราวเสียบ้างเป็นการ เปิดโอกาสให้ครูได้เปิดหูเปิดตา เห็นโลกกว้าง แทนที่จะเห็น แต่โรงเรียนของตนเองเพียงอย่างเดียว⁷⁴

วิลาวัณย์ ตันวัฒนะพงษ์ ได้ทำการวิจัยเรื่องความคิดเห็น ของผู้บริหารและครูเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน ราษฎร์อาชีวศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า

1. ผู้บริหารกับครูผู้สอนมีความเห็นตรงกันว่า โรงเรียนราชภัฏอาชีวศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีการปฏิบัติงานด้านวิชาการระดับมาก ในด้านกระบวนการบริหารงานวิชาการ หลักสูตร และการนำหลักสูตรไปใช้ และน้อยในด้านการใช้แหล่งความรู้ในท้องถิ่น ส่วนที่เหลืออีก 6 ด้าน คือการดำเนินการสอน วัสดุอุปกรณ์การสอนและห้องสมุด การนิเทศการสอน กิจกรรมเสริมหลักสูตร และแนว การวัดและประเมินผลนั้น ผู้บริหารและครูผู้สอนมีความเห็นต่างกันโดยผู้บริหารเห็นว่าโรงเรียนได้ปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ขณะที่ครูผู้สอนเห็นว่ามีการปฏิบัติน้อย

2. ในการศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติงานวิชาการนั้น พบว่าส่วนใหญ่มีปัญหายุ่งยากอยู่ในระดับน้อยถึงน้อยที่สุด นอกจากนั้นในส่วนที่เป็นปัญหาคืออื่น ๆ ซึ่งได้มาจากความคิดเห็นที่ไม่ซ้ำกันของผู้บริหารและครูผู้สอนบางคน ได้พบว่าเรื่องต่อไปนี้เป็นปัญหาที่ประสบอยู่ในการบริหารงานวิชาการคือ

- 2.1 ครูไม่มีโอกาสเข้ารับการอบรมทางวิชาการ
- 2.2 ขาดตำราเรียนและหนังสือประกอบการค้นคว้า
- 2.3 ขาดผู้แนะนำช่วยเหลืองานด้านวิชาการ
- 2.4 โรงเรียนจัดชั่วโมงสอนให้ครูมากเกินไป
- 2.5 ผู้ปกครองไม่เอาใจใส่ในการเรียนของนักเรียน
- 2.6 พื้นฐานการศึกษาเดิมของนักเรียนอยู่ในเกณฑ์ต่ำ
- 2.7 ครูยึดการสอนเป็นงานชั่วคราว⁷⁵

ชวนชม คำหอมกล ได้ทำการวิจัยเรื่องการบริหารงานวิชาการระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาในกรุงเทพมหานครพบว่า

ด้านหลักสูตรและองค์ประกอบของหลักสูตร ส่วนใหญ่ปฏิบัติมาก มีปัญหาด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยส่วนรวมมีการปฏิบัติน้อยทุกเรื่อง การร่วมมือกับหน่วยงานธุรกิจและอุตสาหกรรมหรือหน่วยงานอื่นๆ เพื่อประโยชน์ในการจัดการศึกษา และเรื่องการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร สถานศึกษาส่วนใหญ่ มีการปฏิบัติด้านการนิเทศ และพัฒนาบุคลากรทางการสอนโดยส่วน

รวม โรงเรียนที่มีการปฏิบัติน้อย^{๗๖}

จากผลงานวิจัยของ วิลาวรรณ์ ต้นวัฒนะพงษ์ และ ชวนชม คำหอมกุล ได้ทำวิจัยเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ ในโรงเรียนเอกชน อาชีวศึกษา ซึ่งมีความคิดเห็นตรงกันว่า ในด้านกระบวนการบริหารงาน วิชาการ หลักสูตร และการนำหลักสูตรไปใช้ มีการปฏิบัติมาก และมีการปฏิบัติน้อยในเรื่องของการใช้แหล่งความรู้ในท้องถิ่น ในด้านการติดตามผู้สำเร็จการศึกษาที่สำเร็จไปแล้ว ยังมีการปฏิบัติน้อย และปัญหาที่สอดคล้องกันคือ ครูไม่มีโอกาสเข้ารับการอบรมทางวิชาการทำให้ครูไม่มีประสบการณ์ในการที่จะดำเนินการสอนเท่าที่ควร

ประกาศ – เข็นกลาง ได้ทำการวิจัยเรื่อง การปฏิบัติงานของ ผู้ช่วยผู้บริหารฝ่ายวิชาการ โรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่ในเขตการศึกษา 11 พบว่า

1. ผู้ช่วยผู้บริหารฝ่ายวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษา มีการปฏิบัติงานวิชาการที่อยู่ในเกณฑ์มาก คือ การประเมินผลการศึกษา วิธีการสอน การจัดห้องวิชาการและการนิเทศงานวิชาการ ในโรงเรียน
2. ความคิดเห็นของผู้บริหาร ผู้ช่วยผู้บริหารและครูอาจารย์ เกี่ยวกับการจัดลำดับความสำคัญของงานวิชาการที่ผู้บริหารควรปฏิบัติ คือ หลักสูตร การวางแผนงานวิชาการ เอกสารประกอบ การใช้หลักสูตร
3. ปัญหาและอุปสรรคของการปฏิบัติงานวิชาการ ได้แก่ ครูขาดความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรใหม่ เอกสารประกอบ การใช้หลักสูตรไม่เพียงพอและหาซื้อได้ยากงบประมาณไม่เพียงพอ ครูขาดความรับผิดชอบในการสอน ผู้บริหารฝ่ายวิชาการไม่มีอำนาจในกาควบคุมการเรียนการสอน การจัดอบรมครูทางวิชาการทำน้อย ครูยังใช้วิธีสอนแบบเดิม ระเบียบการประเมินผลไม่ชัดเจน มีการเปลี่ยนแปลงบ่อย ขาดการนิเทศงานวิชาการ ครูขาดความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมที่มีในหลักสูตร^{๗๗}

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อเนก หิรัญ ได้ทำการวิจัยเรื่องการบริหารงานวิชาการใน
โรงเรียนมัธยมศึกษาในภาคกลาง พบว่า

1. โรงเรียนมัธยมศึกษาในภาคกลาง ส่วนใหญ่ปฏิบัติงาน
วิชาการน้อยทุกด้าน งานวิชาการที่มีการปฏิบัติมีน้อยกว่าด้านอื่นๆ
ได้แก่ การวัดผลและการ ประเมินผลการศึกษา การนิเทศการ
ศึกษา การวางแผนปรับปรุงงานวิชาการ การใช้ทรัพยากรและ
แหล่งวิชาการในท้องถิ่น หลักสูตร และเอกสารการใช้หลักสูตร
วัสดุอุปกรณ์การสอนและห้องสมุดกระบวนการบริหารงานวิชาการ
ของโรงเรียนการแนะแนว การกำหนดให้ครูอาจารย์ปฏิบัติงาน
วิชาการ ตารางสอนและวิธีสอนกิจกรรมนักเรียน ซึ่งมีการปฏิบัติ
กันน้อย

2. ปัญหาสำคัญในการบริหารงาน และปฏิบัติงานวิชาการ
ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในภาคกลาง คือ ผู้บริหารโรงเรียนยัง
ให้ความสำคัญต่องานวิชาการน้อยไป ผู้บริหารงานวิชาการยัง
ขาดความรู้ความสามารถในด้านการวัดผล และการประเมินผล
การศึกษาและการนิเทศ ปัญหาการขาดแคลนวัสดุอุปกรณ์ ห้อง
เรียนและบุคลากร ตลอดจนรายได้ และสวัสดิการของครูไม่
เหมาะสมกับภาวะเศรษฐกิจที่เป็นอยู่ทำให้การปฏิบัติงานของครู
ขาดประสิทธิภาพ⁷⁸

สุดใจ ไส่สุก ได้ทำการวิจัยเรื่อง การบริหารงานวิชาการ
โรงเรียนมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร พบว่า

1. โครงสร้างการบริหารงาน ของโรงเรียนมัธยมศึกษา
ในกรุงเทพมหานคร ส่วนมากแบ่งงานบริหารออกเป็น 3 ฝ่ายคือ
ฝ่ายวิชาการ ฝ่ายธุรการและฝ่ายปกครอง แต่บางโรงเรียนซึ่ง
เป็นโรงเรียนขนาดใหญ่จะแบ่งงานออกเป็น 4 ฝ่ายโดยเพิ่มฝ่าย
บริหารหรือกิจกรรมนักเรียนขึ้นมาอีกฝ่ายหนึ่ง ตำแหน่ง ผู้ช่วย
ผู้บริหารโรงเรียน ฝ่ายวิชาการมีจำนวนมากกว่าผู้ช่วยฝ่ายอื่น ๆ
โรงเรียนมัธยมศึกษาเปิดการสอน 8 หมวดวิชา คือ ภาษาไทย
ภาษาอังกฤษ คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ สังคมศึกษา พลานามัย
ศิลปศึกษา และศิลปปฏิบัติ โรงเรียนได้แต่งตั้งให้มีคณะกรรมการ

ฝ่ายวิชาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนซึ่งจะมีหัวหน้าหน่วย
แนะนำเข้าร่วมเป็นกรรมการฝ่ายวิชาการมากกว่าตำแหน่งอื่นๆ
การมอบหมายงานวิชาการให้บุคคลอื่นปฏิบัติแทนโดยมากผู้บริหาร
โรงเรียนมอบให้ผู้ช่วยฝ่ายวิชาการ ผู้ช่วยฝ่ายวิชาการจะมอบให้
แก่หัวหน้าหมวดวิชา และครูอาจารย์ที่ไว้วางใจและหัวหน้าหมวด
วิชาจะมอบหมายงานให้แก่ ครูอาจารย์ที่ไว้วางใจปฏิบัติงานแทน

2. การกิจ และการปฏิบัติงานวิชาการที่เป็นจริง ใน
โรงเรียนมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร ผู้บริหารงานวิชาการ
และผู้ปฏิบัติงานวิชาการมีความเห็นเหมือนกันว่า มีการปฏิบัติงาน
วิชาการทั้ง 11 ด้าน อยู่ระดับน้อย ยกเว้นงานด้านกระบวนการ
บริหาร งานวิชาการ ด้านวิธีสอนและตารางสอน การกำหนด
ให้ครูอาจารย์ปฏิบัติงานวิชาการ การแนะนำ ที่ผู้บริหารและครู
อาจารย์มีความเห็นขัดแย้งกัน โดยผู้บริหารเห็นว่าโรงเรียน ได้
ปฏิบัติมาก แต่ครูอาจารย์เห็นว่าการปฏิบัติน้อย

จากค่าเฉลี่ยโดยส่วนรวมของการปฏิบัติงานแต่ละด้านเรียง
ลำดับการปฏิบัติงานวิชาการจากมากไปหาน้อย ได้ดังนี้ การ
กำหนดให้ครูอาจารย์ปฏิบัติงานวิชาการ การแนะนำ กระบวนการ
การบริหารวิชาการของโรงเรียน วิธีสอน และตารางสอน
กิจกรรมนักเรียน วัสดุอุปกรณ์การเรียนการสอนและห้องสมุด
หลักสูตรและเอกสารการใช้หลักสูตร การวัดผลและการประเมิน
ผลการศึกษา การใช้ทรัพยากรและแหล่งความรู้ในท้องถิ่น การ
วางแผนปรับปรุงงานวิชาการ การนิเทศงานวิชาการ

3. ปัญหา และอุปสรรคในการปฏิบัติงานวิชาการ ของ
โรงเรียนมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานครคือ ผู้บริหารโรงเรียน
ให้ความสนใจงานด้านธุรการมากกว่างานวิชาการ ขาดมนุษย
สัมพันธ์ที่ดี ไม่ยอมรับฟังความคิดเห็นของครูอาจารย์ โรงเรียน
ขาดการวางแผนงานร่วมกันระหว่างผู้บริหารและครูอาจารย์ขาด
ประสิทธิภาพในการประสานงานระหว่างฝ่ายบริหารกับฝ่ายปฏิบัติ
การ ขาดวัสดุอุปกรณ์ห้องเรียน และบุคลากร ชุมชนในท้องถิ่น
ให้ความสนใจ ในกิจการของโรงเรียนน้อย⁷⁰

วุฒิ จุลพรหม ได้ทำการวิจัย เรื่องการบริหารงานวิชาการ
โรงเรียนมัธยมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า

1. โรงเรียนมัธยมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือส่วนใหญ่ มีผู้ช่วยผู้บริหารโรงเรียน 3 ฝ่ายคือ ฝ่ายธุรการ ฝ่ายวิชาการ และฝ่ายปกครอง และเปิดสอนครบทุกสาขาวิชา คือ ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ คณิตศาสตร์ พลานามัย ศิลปะศึกษา และศิลปปฏิบัติ

2. โรงเรียนมัธยมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือส่วนใหญ่ปฏิบัติงานวิชาการน้อยทุกด้าน งานที่มีการปฏิบัติน้อยกว่าด้านอื่น ๆ เป็นอันดับแรก ได้แก่การนิเทศการศึกษา รองลงมา ได้แก่ การใช้ทรัพยากรแหล่งวิชาในท้องถิ่นการวางแผนปรับปรุงงานวิชาการ ส่วนงานด้านหลักสูตรและเอกสารใช้หลักสูตร การวัดผล และการประเมินผล วัสดุอุปกรณ์การสอน ห้องสมุด กระบวนการบริหารงานวิชาการ การแนะแนว กิจกรรมนักเรียน การกำหนดให้ครูอาจารย์ปฏิบัติงานวิชาการ ตารางสอนและวิธีสอน ก็มีการปฏิบัติน้อยเช่นกันตามลำดับ

3. ปัญหาสำคัญในการบริหารงาน และปฏิบัติงานวิชาการของโรงเรียนมัธยมในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ คือ ผู้บริหารโรงเรียน ยังให้ความสำคัญต่องานวิชาการไม่มากเท่าที่ควร ผู้บริหารวิชาการยังขาดความรู้ ความสามารถในการนิเทศ และการวางแผนปัญหาการขาดแคลนวัสดุอุปกรณ์ ห้องเรียน และบุคลากรสภาพท้องถิ่นยังไม่อำนวยที่จะก่อให้เกิดประโยชน์ ต่อการเรียนการสอนเท่าที่ควรโดยเฉพาะในท้องถิ่นชนบทที่ห่างไกลความเจริญ^{๑๐}

นิพนธ์ รอดภัย ได้ทำการวิจัยเรื่องโครงสร้าง และกระบวนการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ในจังหวัดปราจีนบุรีพบว่า

1. โครงสร้างการบริหารงานวิชาการ ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดปราจีนบุรี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.1 การแบ่งสายงาน โรงเรียนขนาดใหญ่แบ่งสายงานออกเป็น 4 ฝ่ายคือ ฝ่ายวิชาการ ฝ่ายธุรการ ฝ่ายปกครอง และฝ่ายบริการ ส่วนโรงเรียนขนาดกลางและขนาดเล็กนั้นแบ่งสายงานออกเป็น 3 ฝ่าย คือ ฝ่ายวิชาการ ฝ่ายธุรการ และฝ่ายปกครอง

1.2 ตำแหน่งผู้ช่วยฝ่ายต่างๆ โรงเรียนขนาดใหญ่และขนาดกลาง ตำแหน่งผู้ช่วยฝ่ายวิชาการจะมีมากกว่าฝ่ายอื่นๆ ส่วนโรงเรียนขนาดเล็กนั้น ส่วนใหญ่ยังไม่มี การแต่งตั้งผู้ช่วยผู้บริหารแต่มีการมอบหมายงานในหน้าที่นี้ให้ครูในโรงเรียนปฏิบัติหน้าที่เป็นการภายใน

1.3 การจัดการเรียนการสอน โรงเรียนทั้งสามขนาดได้จัดการเรียนการสอนครบทั้ง 8 หมวดวิชา

1.4 กรรมการวิชาการ โรงเรียนทั้งสามขนาด มีการแต่งตั้งกรรมการวิชาการเพื่อบริหารงานวิชาการร่วมกับฝ่ายบริหาร มีหัวหน้าหมวดวิชา เป็นตำแหน่งที่มีส่วนร่วมเป็นกรรมการวิชาการ มากกว่าตำแหน่งอื่น ๆ

1.5 การมอบหมายงานวิชาการ โรงเรียนขนาดใหญ่และขนาดกลาง ได้มอบหมายงานวิชาการให้ผู้ช่วยฝ่ายวิชาการปฏิบัติการแทน ส่วนโรงเรียนขนาดเล็กนั้น ได้มอบหมายให้ครูอาจารย์ในโรงเรียนปฏิบัติการแทน

2. กระบวนการบริหารงานวิชาการ ของโรงเรียนมัธยมศึกษา ในจังหวัดปราจีนบุรี โดยส่วนรวมแล้ว โรงเรียนได้ปฏิบัติตามกระบวนการบริหารงานวิชาการด้านต่าง ๆ ในระดับน้อย เรียงลำดับการปฏิบัติได้ดังนี้ คือ การจัดเวลาเรียนของนักเรียน การจัดตารางสอน การปฏิบัติงานวิชาการของครูอาจารย์ การจัดกิจกรรมนักเรียน การประเมินผลการศึกษา การวางแผนงานวิชาการ วิธีการสอน การสอนซ่อมเสริม การใช้หลักสูตร การประเมินผลงานวิชาการ เอกสารใช้หลักสูตร อุปกรณ์การสอน การจัดห้องวิชาการ การนิเทศงานวิชาการ และอันดับสุดท้ายคือ การให้ทรัพยากรและแหล่งวิชาชีพในท้องถิ่น

3. ปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติงาน ที่เกิดจากโครงสร้างและกระบวนการบริหารงานวิชาการ โดยส่วนรวมแล้วเป็น

ปัญหาอยู่ในระดับมาก โดยมีสาเหตุมาจากผู้บริหารวิชาการยังขาดความรู้และประสบการณ์ในงานวิชาการ ทำให้ไม่สามารถควบคุม และให้การนิเทศงานวิชาการแก่ครูอาจารย์ได้ดีพอและให้ความสนใจในงานด้านนี้น้อย การบริหารงานยังขาดการกระจายอำนาจ และการประสานงานระหว่างผู้บริหารและครูอาจารย์ ทำให้ครูอาจารย์ขาดความจริงจังในการที่จะให้ความร่วมมือในการปฏิบัติงาน และแก้ปัญหาในงานอย่างจริงจัง นอกจากนี้โรงเรียนยังไม่ได้ได้รับความร่วมมือจากชุมชนเท่าที่ควร^๑

จากงานวิจัยที่เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนมัธยมศึกษา ได้พบว่า

1. ผู้บริหารงานวิชาการยังขาดความรู้ และประสบการณ์ในงานวิชาการทำให้ไม่สามารถควบคุมและนิเทศงานวิชาการแก่ครูอาจารย์ได้ดีพอ
2. โรงเรียนไม่ได้ได้รับความร่วมมือจากชุมชนเท่าที่ควร
3. ขาดแคลนวัสดุอุปกรณ์ ห้องเรียน และบุคลากร ทำให้การปฏิบัติงานของครูไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร
4. การบริหารงานยังขาดการกระจายอำนาจ และมอบหมายอำนาจหน้าที่ให้กับผู้ช่วยฝ่ายวิชาการและครูปฏิบัติการเท่าที่ควร

ไกร ไทยกกล้า ได้ทำการวิจัยเรื่องการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา จังหวัดแพร่ พบว่า

1. โครงสร้างการบริหารวิชาการ ของโรงเรียนประถมศึกษาจังหวัดแพร่ โรงเรียนทุกขนาดได้กำหนดนโยบาย หรือ เป้าหมายของโรงเรียนไว้ชัดเจน ส่วนการแบ่งหน้าที่รับผิดชอบงานการบริหารงานวิชาการ ระดับสายวิชาหรือสายชั้น และการจัดทำแผนภูมิแสดงโครงสร้างการบริหารงานในโรงเรียนมีความแตกต่างกันโดยที่โรงเรียนขนาดใหญ่แสดงไว้อย่างละเอียดชัดเจนกว่าโรงเรียนขนาดกลางและขนาดเล็ก
2. ภารกิจและการปฏิบัติงาน ด้านวิชาการที่เป็นจริง ในโรงเรียนประถมศึกษา จังหวัดแพร่ ด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ ด้านการดำเนินการเรียนการสอน และด้านการ

นิตศการศึกษา โรงเรียนขนาดใหญ่ และขนาดเล็กมีการปฏิบัติ อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนด้านอาคารสถานที่นั้นโรงเรียนขนาดใหญ่และขนาดกลางมีการปฏิบัติระดับปานกลางแต่โรงเรียนขนาดเล็กอยู่ในระดับปฏิบัติน้อย และสำหรับด้านกิจกรรมนักเรียน โรงเรียนทุกขนาดมีการปฏิบัติอยู่ในระดับปฏิบัติน้อย

3. ปัญหา และอุปสรรคของการบริหารงานวิชาการ ในโรงเรียนประถมศึกษา จังหวัดแพร่ โรงเรียนขนาดเล็กมีปัญหา อยู่ในเกณฑ์มากเกี่ยวกับจำนวนบุคลากรในโรงเรียนไม่เหมาะสมกับงาน และความไม่เพียงพอของห้องเรียน ห้องสมุด หนังสือ และสารต่าง ๆ ส่วนด้านอื่น ๆ คือ การนำหลักสูตรไปใช้ การดำเนินการเรียนการสอน กิจกรรมนักเรียน และการนิตศการศึกษาโรงเรียนทุกขนาด เป็นปัญหาอยู่ในเกณฑ์น้อย²

คำนิ้ง สุวรรณรัตน์ ได้ทำการวิจัยเรื่องบทบาทของผู้ช่วยครูใหญ่ ฝ่ายวิชาการโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสงขลา พบว่า

1. โดยส่วนรวมแล้ว ครูใหญ่ ผู้ช่วยครูใหญ่ ผู้ช่วยครูใหญ่ ฝ่ายวิชาการและครูประจำการ มีความคิดเห็น ว่า บทบาทของผู้ช่วยครูใหญ่ฝ่ายวิชาการอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งสามารถจัดลำดับการปฏิบัติงานของผู้ช่วยครูใหญ่ฝ่ายวิชาการได้ดังนี้คือ การจัดวัสดุหลักสูตรและสื่อการเรียน การจัดการเรียนการสอน การวัดและการประเมินผล การจัดหลักสูตร เอกสารประกอบหลักสูตร และตารางสอน การนิตศการสอน และการจัดห้องสมุดและศูนย์วิชาการ

2. ผู้ช่วยครูใหญ่ฝ่ายวิชาการกับครูประจำการมีความคิดเห็นแตกต่างกัน 4 ด้าน คือ การจัดหลักสูตร เอกสารประกอบหลักสูตร และตารางสอน การจัดวัสดุหลักสูตรและสื่อการเรียน การนิตศการสอน และการจัดห้องสมุดและศูนย์วิชาการ และมีความเห็นไม่แตกต่างกัน 2 ด้าน คือ การจัดการเรียนการสอน การวัดและการประเมินผล

3. ครูใหญ่กับครูประจำการมีความคิดเห็น ไม่แตกต่างกัน เกี่ยวกับบทบาทของผู้ช่วยครูใหญ่ฝ่ายวิชาการทุกด้าน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. ครูใหญ่กับผู้ช่วยครูใหญ่ฝ่ายวิชาการ มีความคิดเห็น
ไม่แตกต่างกันเกี่ยวกับบทบาทของผู้ช่วยครูใหญ่ฝ่ายวิชาการทุกด้าน^{๕๓}

ธิดา หอวัฒนกุล ได้ทำการวิจัย เรื่องการจัดการนิเทศใน
โรงเรียนราษฎร์อาชีวศึกษา หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พบว่า

1. ครูใหญ่ ครูวิชาชีพ และครูวิชาสามัญ มีความเห็นว่
ต้องการการนิเทศการศึกษา

2. สำหรับการปฏิบัติงานนิเทศศึกษานั้น มีความต้อง
การให้โรงเรียนร่วมกับสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน^{๕๔}

สิริลักษณ์ บุญวงศ์ ได้ทำการวิจัย เรื่องการประเมินความต้อง
การเกี่ยวกับการนิเทศการสอนของครูอาจารย์ ในสถานศึกษาสังกัดกอง
วิทยาลัยเทคนิคกรมอาชีวศึกษา พบว่า

ครูอาจารย์ แผนกวิชาช่างก่อสร้าง ช่างไฟฟ้า ช่างกล
โรงงาน มีความต้องการที่จะได้รับการนิเทศอยู่ระดับปานกลาง
ในด้านหลักสูตรด้านเทคนิค และวิธีสอนด้านสื่อการเรียนการสอน
ด้านการวัดผลและประเมินผล ด้านอาคารสถานที่ เครื่องจักรและ
เครื่องมือด้านปัจจัยสนับสนุน ส่วนครูอาจารย์แผนกวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ ช่างเชื่อมโลหะแผ่น ช่างยนต์และแผนกวิชาสามัญ มี
ความต้องการที่จะได้รับการนิเทศอยู่ในระดับมากทุก ๆ ด้าน^{๕๕}

พรทิพย์ ชีรวรางกูร ได้ทำการวิจัย เรื่องสถานภาพทางโสต
ทัศนูปกรณ์ของสถาบันการศึกษาในสังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร
พบว่า

สถาบันส่วนมากขาดแคลนอุปกรณ์และไม่มีศูนย์โสตทัศนศึกษา
เป็นสัดส่วนของตนเอง ส่วนมากกระจุกกระจายอยู่ตามหน่วยงาน
อื่น การใช้และการจัดหาโสตทัศนูปกรณ์ เพื่อประกอบการสอน
ของครูอาจารย์โดยปกติแล้วน้อยมากเนื่องจากขาดความรู้ในการ
ใช้ และการผลิตขึ้นใช้เองนอกจากนั้นครูยังมีชั่วโมงสอนมากเกินไป

ไป ไม่มีเวลาเตรียม และจัดหามาใช้ นักเรียนและนักศึกษาเอง มีความต้องการใช้โสตทัศนูปกรณ์ในการเรียนรู้มากกว่า โดยไม่ใช่อุปกรณ์ และผู้บริหารส่วนใหญ่มีทัศนคติที่ดี และสนับสนุนงานโสตทัศนศึกษา^{๘๖}

ปฐม ทศพล ได้ทำการวิจัยเรื่องทัศนะของอาจารย์และนักศึกษา ที่มีต่อการดำเนินงานด้านวิชาการ ของวิทยาลัยเทคนิคในภาคเหนือ พบว่า

อาจารย์ส่วนรวมมีปัญหาด้านการปรับปรุงการเรียนการสอน มากที่สุดในจำนวนงานวิชาการ ส่วนความคิดเห็นของนักศึกษา โดยส่วนรวมมีปัญหาด้าน การวัดผลและประเมินผลมากที่สุดจากการศึกษา ทัศนะของความต้อต้องการ ด้านการปรับปรุงการเรียน การสอนมากกว่างานด้านอื่น^{๘๗}

วัลลภ จันทรตระกูล ได้ทำการวิจัยเรื่องปัญหาการสอนวิชาช่างอุตสาหกรรม สาขาเครื่องกล ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ของอาจารย์ ในโรงเรียนอาชีวศึกษารัฐบาลพบว่า

ปัญหาในด้านการจัดทำอุปกรณ์การสอน ขาดหนังสือตำราที่ ต้องการใช้ การขาดแคลนอุปกรณ์ที่ดี เครื่องมือเครื่องจักรไม่ เพียงพอกับจำนวนนักเรียน และมีความล้าสมัย ประสิทธิภาพในการใช้งานต่ำ การจัดหลักสูตรและกิจกรรมเสริมหลักสูตรยังมีความล้าหลัง ไม่ทันกับวิชาการ และความต้องการของท้องถิ่น ไม่สัมพันธ์กับตำรา อุปกรณ์ตลอดจนขาดความสอดคล้องกับจำนวน และคุณภาพของเครื่องมือเครื่องจักรที่มีอยู่ สำหรับปัญหาเกี่ยวกับตัวนักเรียนเป็นปัญหามากคือ มีพื้นฐานความรู้ต่ำ และหนังสือในห้องสมุดมีน้อยนอกจากนี้ยังพบว่าครูอาจารย์ที่สอนวิชาช่างอุตสาหกรรม ส่วนมากต้องให้มีการอบรมและนิเทศการศึกษา ตลอดจนความรู้ เกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผลการสร้าง การใช้อุปกรณ์การสอน และการควบคุมพฤติกรรมของนักเรียน^{๘๘}

วีระ ทองประสิทธิ์ ได้ทำการวิจัยเรื่องความคิดเห็นของผู้บริหาร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

และครู เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาใน
เขตการศึกษา 5 พบว่า

**มีการปฏิบัติงานด้านวิชาการ ในระดับมาก ด้านกระบวนการ
การบริหารงานวิชาการหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ วัสดุ
อุปกรณ์การสอนและห้องสมุด และการวัดผลประเมินผลการศึกษา
ในการศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการบริหารงานวิชาการ พบว่า
ส่วนใหญ่มีปัญหายอยู่ในระดับน้อย^{๕๐}**

จากรายงานของการวิจัยดังกล่าวเกี่ยวกับ การบริหารงานวิชา
การในโรงเรียน จะพบปัญหาและอุปสรรคคล้ายๆ กัน โดยระดับอาชีวศึกษา
จะพบกับปัญหาการอบรมบุคลากรในด้านวิชาการ การใช้แหล่งความรู้จาก
ชุมชนและท้องถิ่น ตลอดจนการมีประสิทธิภาพของครูผู้สอน ในสถานศึกษา
เอกชนอาชีวศึกษา ส่วนในระดับมัธยมศึกษา นั้น ก็จะมีกับปัญหาด้านคล้าย ๆ กับ
ระดับอาชีวศึกษา โดยเฉพาะการมอบหมายงานให้กับครูผู้ปฏิบัติการและผู้ช่วย
ฝ่ายวิชาการยังมีไม่มากเท่าที่ควร ในระดับประถมศึกษา นั้น จะขาดแคลน
ด้านวัสดุอุปกรณ์และห้องเรียน ตลอดจนบุคลากรในการทำงานด้านวิชาการ

ในด้านปัจจัยองค์ประกอบของการบริหารงานวิชาการในด้านการ
นิเทศ ครูผู้ปฏิบัติการมีความต้องการการนิเทศมาก เพื่อจะได้ปรับปรุงและ
พัฒนาการสอนให้มีคุณภาพยิ่งขึ้นในด้านของนวัตกรรม หรือเทคโนโลยีทาง
การศึกษานั้น พบว่า ยังขาดแคลนอุปกรณ์ และไม่มีศูนย์โสตทัศนศึกษาที่มี
มาตรฐานและยังพบว่า ครูมีชั่วโมงสอนมากเกินไป ไม่มีเวลาจัดเตรียมและ
จัดหาสื่อมาประกอบการเรียนการสอน

เชิงอรรถ

¹ คณะกรรมการการศึกษาเอกชน, สำนักงาน, การจัดโรงเรียน เพื่อความเป็นเลิศ, (กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2532), หน้า 3.

² คณะกรรมการการศึกษาเอกชน, สำนักงาน, โครงการจัดทำเอกสาร และคู่มือการดำเนินงานเกี่ยวกับโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เล่ม 2, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2531), หน้า 2.

³ คณะกรรมการการศึกษาเอกชน, สำนักงาน, โครงการจัดทำเอกสารและคู่มือการดำเนินงานเกี่ยวกับโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เล่ม 1, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2531), หน้า 69.

⁴ เรื่องเดียวกัน, หน้า 74.

⁵ เรื่องเดียวกัน, หน้า 87.

⁶ คณะกรรมการการศึกษาเอกชน, สำนักงาน, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 17.

⁷ เรื่องเดียวกัน, หน้า 59.

⁸ ภิญญู สาธร, หลักการบริหารศึกษา (กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา, 2526), หน้า 231.

⁹ ชำนาญ เงินทอง, "การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนราชบุรีระดับประถมศึกษาในกรุงเทพมหานคร," (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต แผนกวิชาบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2521), หน้า 2.

¹⁰เอกวิทย์ ณ ถลาง, "การบริหารงานวิชาการ," รายงานการประชุมผู้ตรวจการศึกษาศึกษาและศึกษาจังหวัด, (พระนคร : โรงพิมพ์คุรุสภา, 2526), หน้า 113.

¹¹สมิทร คุณานุกร, "การส่งเสริมวิชาการในโรงเรียนและความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรประถมศึกษา," วิทยาสาร ฉบับที่ 3 (มีนาคม 2518), หน้า 16-18.

¹²Van Miller, The Public Administration of American School Systems (New York : The Mcmillan Company, 1965), p.175.

¹³Robert S. Fisk, Administration Behavior in Education (New York : Harper and Row, 1957), p.214.

¹⁴บุญญ์ สาร, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 232-233.

¹⁵คณะกรรมการการศึกษาเอกชน, สักงาน, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 18.

¹⁶นิพนธ์ กิณาวงค์, หลักเบื้องต้นเกี่ยวกับการบริหารโรงเรียนและการนิเทศการศึกษา (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์พิมพ์, 2526), หน้า 68-69.

¹⁷สุธีระ ทานตวนิช, การบริหารการศึกษา (ชลบุรี : ภาควิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน, 2511), หน้า 153.

¹⁸ชาวี มณีศรี, การบริหารงานวิชาการในโรงเรียน วารสารวิชาการคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน ปีที่ 1,

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ฉบับที่ 65-66 (มิถุนายน-ตุลาคม 2525), หน้า 45.

¹⁹ ประถม แสงสว่าง, การบริหารการศึกษาเบื้องต้น (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ประยูรวงศ์, 2525), หน้า 46-47.

²⁰ เอกวิทย์ ณ กลาง, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 113.

²¹ กิติมา ปรีดีดิolk, เอกสารคำสอนการบริหารและการนิเทศการศึกษาเบื้องต้น (กรุงเทพ : ภาควิชาบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร : 2529), หน้า 83.

²² นพพงษ์ บุญจิตราดุลย์, ก้าวเข้าสู่ผู้บริหารการศึกษา, (กรุงเทพ : ภาควิชาบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2529), หน้า 30.

²³ คณะกรรมการการศึกษาเอกชน, สำนักงาน, คู่มือบริหารโรงเรียนเอกชน เรื่องการบริหารงานบุคคล, เอกสารวิชาการที่ กส. 2532/3 (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ครุสภาลาดพร้าว, 2532), หน้า 2-10.

²⁴ คณะกรรมการการศึกษาเอกชน, สำนักงาน, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 13.

²⁵ เรื่องเดียวกัน, หน้า 19-22.

²⁶ เอกวิทย์ ณ กลาง, "ข้อคิดเรื่องหลักสูตร," คู่มือการนิเทศการศึกษา (กรุงเทพมหานคร : วิทยาลัยครูสวนสุนันทา, 2511), หน้า 108.

²⁷ ภิญโญ สาร, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 236.

²⁸ วิชัย วงษ์ใหญ่, พัฒนาหลักสูตรและการสอนมิติใหม่ (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์รุ่งเรืองธรรม, 2521), หน้า 2.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

²⁹ สันต์ ธรรมบำรุง, หลักสูตรและการบริหารหลักสูตร (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์กรมการศาสนา, 2521), หน้า 5.

³⁰ พันัส หันนาคินทร์, หลักการบริหารโรงเรียน (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์พัฒนาพานิช, 2524), หน้า 175.

³¹ กิติมา ปรีดีดิลก, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 90.

³² ดำรง ลิมพลีวงศ์, การบริหารการศึกษา (กรุงเทพมหานคร : ภาควิชาพื้นฐานการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ วิทยาลัยครูนครสวรรค์, 2524), หน้า 247.

³³ อภิรมย์ ณ นคร และคนอื่นๆ, การบริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2522), หน้า 73.

³⁴ ประถม แสงสว่าง, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 117.

³⁵ Hilda Taba, Curriculum Development : Theory and Practice (New York : Harocurt, Brace and Word, 1962), p.9.

³⁶ Willam B. Ragan and Gene D. Shepherd, Modern Elementary Curriculum (5th ed : Holt, Rinehart and Winston, 1977), p.192.

³⁷ Harold G. Shane and E.T.Mc.Swain, Evaluation and the Elementary Curriculum, (New York : Henry Holt and Company, 1951), p.170.

³⁸ Franklin Bobbitt, The Curriculum, (Boston : Houghtos Mifflim, 1918), p.42.

³⁹Galen Saylor and Willam M. Alexander, **Curruculum Planning for the Better Teaching and Learning**, (New York : Rinehart and Company, Inc., 1959), p.4.

⁴⁰Arvida Chandra, **Curriculum Development and Evaluation in Education**, (New Delhi : Stering Publishers, 1977), p.10.

⁴¹George A. Beauchamp, **Curriculum Theory**, 3rd ed. (Ilinois : the Kagg Press, 1975), p.164.

⁴²ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์, **การบริหารงานวิชาการ** (กรุงเทพมหานคร : ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพ, 2535), หน้า 199.

⁴³ภิญโญ สารธร, **สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว**, หน้า 240.

⁴⁴กิตติมา ปรีดีติลล, **สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว**, หน้า 93.

⁴⁵มานิดา อุษชิน, "ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการเรียนการสอน วิชาชีพ, เอกสารการประชุมเชิงปฏิบัติการ กระทรวงศึกษาธิการ, 2525, หน้า 1.

⁴⁶กิตติมา ปรีดีติลล, **สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว**, หน้า 98.

⁴⁷พนัส หันนาคินทร์, **สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว**, หน้า 196-197.

⁴⁸สันต์ ธรรมบำรุง, **สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว**, หน้า 125-126.

⁴⁹เรื่องเดียวกัน, หน้า 131-132.

⁵⁰Jacobson, Paul B., and others. **The Effective**

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

School Principle. (New Jersey : Prentice - Hall, Inc., 1963), p.466-478.

⁵¹สิริ รังสินันท์, การให้บริการด้านวิชาการแก่ชุมชน
(กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราชา, 2529), หน้า 59.

⁵²อภิรมย์ ณ นคร และคนอื่น ๆ, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 86-87.

⁵³กิติมา ปรีดีติลก, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 101.

⁵⁴Raymond N. Hatch, Administration of Guidance Services, (Newyork Prentice Holt, Inc., 1965), p.20.

⁵⁵กัญญา สาธร, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 202-204.

⁵⁶กิติมา ปรีดีติลก, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 271-272.

⁵⁷เมธี ปลืณนันทน์, การบริหารอาชีพและเทคโนโลยีศึกษา,
(กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์โอเดียนสโตร์, 2533), หน้า 92.

⁵⁸กัญญา สาธร, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 274.

⁵⁹อภิรมย์ ณ นคร และคนอื่น ๆ, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 82.

⁶⁰นิพนธ์ กิनावงศ์, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 101.

⁶¹Kimball Wiles, Supervision for Better Schools,
(New Jersey : Prentice - Hall, Inc., 1956), p.6.

⁶²มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราชา, เอกสารการสอนวิชาชุดฝึก
อบรมผู้บริหารสถานศึกษา ระดับประถมศึกษา หน่วยที่ 1 - 4 (กรุงเทพ

มหานคร : โรงพิมพ์รุ่งศิลป์การพิมพ์, 2527), หน้า 200.

⁶³Ben M. Harris, *Supervisory Behavior in Education*, (Newyork : University of Texas Press, 1963), pp.201-202.

⁶⁴วิชัย ราชวรศิริ, เอกสารเก็บเล่มวิชาหลักสูตรและการบริหารหลักสูตร (นครปฐม : ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ วิทยาลัยครูนครปฐม, 2529), หน้า 97-98.

⁶⁵สุมิตร คุณานุกร และคนอื่น ๆ, เกณฑ์ประเมินผลโรงเรียนประถมศึกษา (กรุงเทพมหานคร : วัฒนาพานิช, 2519), หน้า 121.

⁶⁶เมธี ปิลันธนาพันธ์, การบริหารงานบุคคลในองค์การศึกษา (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์โอเดียนสโตร์, 2529), หน้า 106.

⁶⁷สมาน รังสิโยภุชณ์, ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการบริหารบุคคล (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์สวัสดิการสำนักพิมพ์ ก.พ., 2521), หน้า 73.

⁶⁸วัฒนา อิศรางกูล ณ อยุธยา, เศรษฐศาสตร์สำหรับประเทศกำลังพัฒนา (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2522), หน้า 167.

⁶⁹บรรดล สุขปิติ, การประเมินผลและการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ภาควิชาทดสอบและวิจัยการศึกษา วิทยาลัยครูนครปฐม, 2529), หน้า 4-5.

⁷⁰มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 181.

⁷¹อภิรมย์ ณ นคร และคนอื่น ๆ, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 91.

⁷²มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 180.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

⁷³ ปกรณ์ ศรีดอนไพร, การบริหารการศึกษา (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ปิ่นเกล้าการพิมพ์, 2530), หน้า 101-103.

⁷⁴ ภิญญ สาธร, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 234-235.

⁷⁵ วิลาวัณย์ ตันวัฒนะพงษ์, "ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนราษฎร์อาชีวศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ" (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตร์มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525). หน้า 30.

⁷⁶ ชวนชม คำหอมกุล, "การบริหารวิชาการระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร", (วิทยานิพนธ์ปริญญาโท บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน, 2527), หน้า 1.

⁷⁷ ประกาศ เข็นกลาง, "การปฏิบัติงานของผู้ช่วยผู้บริหารฝ่ายวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่ ในเขตการศึกษา 11," (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตร์มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524), หน้า 20.

⁷⁸ เอนก หิรัญ, "การบริหารงานวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาในภาคกลาง," (วิทยาลัยนิพนธ์ปริญญาครุศาสตร์มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2521), หน้า 25.

⁷⁹ สุดใจ ไสสุก, "การบริหารงานวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร," (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตร์มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2521), หน้า 31.

⁸⁰ วุฒิ จุลพรหม, "การบริหารงานวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ," (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตร์มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2520), หน้า 32.

^{๘๑}นิพนธ์ รอดภัย, "โครงสร้างและกระบวนการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษา ในจังหวัดปราจีนบุรี," (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524), หน้า 38.

^{๘๒}ไกร ไทยกล้า, "การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาจังหวัดแพร่," (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2523), หน้า 34.

^{๘๓}คำนิง สุวรรณรัตน์, "บทบาทของผู้ช่วยครูใหญ่ฝ่ายวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดการบริหารส่วนจังหวัดสงขลา," (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2523), หน้า 35.

^{๘๔}ธิดา หอวัฒนกุล, "การจัดการนิเทศการศึกษาในโรงเรียนราษฎร์อาชีวศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ," (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524), หน้า 28.

^{๘๕}สิริลักษณ์ บุญวงศ์, "การประเมินความต้องการเกี่ยวกับการนิเทศการสอนของครูอาจารย์ในสถานศึกษาของวิทยาลัยเทคนิค กรมอาชีวศึกษา," (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530), หน้า 35.

^{๘๖}พรทิพย์ ชีรวรางกูร, "สถานภาพทางโสตทัศนูปกรณ์ของสถาบันการศึกษาในสังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร," (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2522), หน้า 28.

^{๘๗}ปฐม ทศพล, "ทัศนะของอาจารย์และนักศึกษาที่มีต่อการดำเนินงานด้านวิชาการของวิทยาลัยเทคนิคในภาคเหนือ," (วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิชญโลก, 2524), หน้า 29.

^{๘๘}วัลลภ จันทระกุล, "การศึกษาปัญหาการสอนช่างอุตสาหกรรม สาขาเครื่องกล ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ของอาจารย์ในโรงเรียน อาชีวศึกษาของรัฐบาล," (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต ภาควิชาครุศาสตร์เครื่องกล สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ, 2523), หน้า 32.

^{๘๙}วีระ ทองประสิทธิ์, "ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ ของโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในเขต การศึกษา 5," (ปริญญาครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต, ภาควิชาครุศาสตร์ อุตสาหกรรม, บัณฑิตวิทยาลัย, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง, 2534), หน้า 1.

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมีความมุ่งหมายที่จะสำรวจความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ ตลอดจนปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติงานด้านวิชาการของโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ ผู้บริหารและครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาสังกัด สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร ที่เปิดสอนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง และหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพเทคนิค ในปีการศึกษา 2535

กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ประกอบด้วย บุคคล 2 กลุ่ม ได้แก่

1. กลุ่มผู้บริหารจากจำนวนผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาสังกัด สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนในเขตกรุงเทพมหานครโดยใช้โรงเรียนที่มีจำนวนครูตั้งแต่ 10 คน ขึ้นไป จำนวน 95 โรงเรียน ได้จำนวนผู้บริหาร คือครูใหญ่ ผู้ช่วยครูใหญ่ฝ่ายวิชาการ และหัวหน้าหมวดวิชาใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างโรงเรียนละ 3 คน จำนวนทั้งสิ้น 147 คนโดยการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

2. กลุ่มครูจากจำนวนครูที่สอนอยู่ในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาสังกัด สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ในกรุงเทพมหานคร จำนวน 95 โรงเรียนการสร้างกลุ่มตัวอย่างกระทำโดย วิธีการเรียงลำดับจำนวนครูในโรงเรียน ตามจำนวนที่ได้แจ้งบรรจุไว้กับกองทะเบียนและสถิติ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน แล้วใช้วิธีการสุ่มตัวอย่าง โดยใช้ทฤษฎีความน่าจะเป็น (Probability Sampling) ด้วยวิธีสุ่มแบบง่าย (Simple Random Sampling) จากจำนวนครูในโรงเรียนขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่ โรงเรียนละ 6 คน กับกลุ่มโรงเรียนแต่ละขนาด จำนวนขนาดละ 15 โรงเรียน ได้จำนวนครูแต่ละขนาดโรงเรียนได้ดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โรงเรียนขนาดเล็ก จำนวน 66 คน
 โรงเรียนขนาดกลาง จำนวน 127 คน
 โรงเรียนขนาดใหญ่ จำนวน 72 คน
 รวมกลุ่มครูทั้งหมด จำนวน 265 คน

จากโรงเรียนต่าง ๆ ดังนี้

ตารางที่ 2

แสดงจำนวนครู
 โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา
 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน

ลำดับ	รายชื่อ โรงเรียน	จำนวน ครู
<u>จำนวนครูในโรงเรียนขนาดเล็ก</u>		
1	อานันท์พัฒนศึกษา	11
2	ช่างสำรวจภาษาอนุสรณ์บางแค	12
3	มหานครพัฒนศึกษา	15
4	เทคโนโลยีปิ่นมณฑล	17
5	พัฒนศึกษามินบุรี	17
6	พัฒนศึกษาเสริมศึกษา	18
7	พัฒนศึกษาบางโพ	18
8	สายประสิทธิ์พัฒนศึกษา	20
9	พัฒนศึกษาธวัชรินทร์	20
10	พัฒนศึกษาบัณฑิต	21
11	เทคนิคกรุงเทพพัฒนศึกษา	21

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลำดับ	รายชื่อ โรงเรียน	จำนวน ครู
12	เทคนิคพระรามหก	21
13	พัฒนศึกษาปิ่นวัฒนา	22
14	ปัญญพัฒน์วิทยา	22
15	พนมเทคนิคช่างกล-พัฒนศึกษา	22
16	เทคโนโลยีอุตสาหกรรม	23
17	อรรถวิทย์พัฒนศึกษา	24
18	สาธิตประดิษฐ์พัฒนศึกษา	24
19	เทคนิคชนบุรี	24
20	กิตติพัฒน์พัฒนศึกษาแผนกพัฒนศึกษาและธุรกิจ	24
21	อาชีวศิลปศึกษา	25
22	วิบูลย์บริหารธุรกิจ	25
23	เทคนิคพัฒนศึกษาชนบุรี	25
24	วัฒนศิลป์พัฒนศึกษา	25
25	พัฒนศึกษาบางอ้อ	25
26	พัฒนศึกษาสามเสน	26
27	กรุงเทพโปลีเทคนิค	26
28	เทคนิคสัจจวัฒน์	27
29	เทคนิคมาрдานุเคราะห์บริหารธุรกิจ	27
30	เทคนิควิทยา ปวส.	27
31	ไทยวิจิตรศิลป์	27
32	พระนครพัฒนศึกษา	28
33	ศิลปพระนคร	29
34	เทคนิคเจ้าพระยา	29
35	เทคนิคบูรณพนธ์	30
36	ตรีนิตพัฒนศึกษา	30
37	พัฒนศึกษาภาษาอนุสรณ์บางแค	30
38	เทคนิคเปรมฤทัย	30
39	พัฒนศึกษารัตนโกสินทร์	30

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลำดับ	รายชื่อ โรงเรียน	จำนวน ครู
40	พระดุษิษย์พิทยากรธุรกิจและพัฒนศึกษา	30
41	เทคนิครัตนโกสินทร์	39
42	ดอนบอสโก	40
43	กรุงเทพวิจิตรศิลป์และพัฒนศึกษา	45
44	สหพาณิชย์แผนกพัฒนศึกษา	47
45	พัฒนศึกษากรุงเทพ	48
	รวม	1,170
<u>จำนวนครูโรงเรียนขนาดกลาง</u>		
46	ศิลปะ	51
47	เทคนิคพัฒนศึกษาจันทบุรี	54
48	ไทยโปลีเทคนิค ภาคบ้าย	54
49	เทคนิควิทยา	55
50	พัฒนศึกษาจรัสสินทวงศ์	55
51	เซนต์จอห์นเทคนิคกรุงเทพ	55
52	พัฒนศึกษาตั้งตรงจิตร	57
53	สยามธุรกิจพัฒนศึกษา	59
54	กนกเทคโนโลยี	59
55	วิมลพัฒนศึกษาศรียาน	60
56	กุลสิริเทคโนโลยี	61
57	เทคนิคพัฒนศึกษาจรัสสินทวงศ์	63
58	เทคโนโลยีกรุงธน	65
59	เทคนิควิมลพัฒนศึกษาประชาชน	65
60	พัฒนศึกษาเจ้าพระยา	66
61	พัฒนศึกษาสันติราษฎร์	69
62	ไทยโปลีเทคนิค	70

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลำดับ	รายชื่อ โรงเรียน	จำนวน ครู
63	พัฒนการสุโขทัย	78
64	รัตนพัฒนการ	79
65	พัฒนการสีลม	81
66	ศรีวัฒนาบริหารธุรกิจ	83
67	พัฒนการจันทบุรี	84
68	ดุสิตพัฒนการภาคพายัพ	84
69	เทคโนโลยีบางกะปิ	89
70	พัฒนการสีลมภาคพายัพ	95
71	กองทัพบกอุปถัมภ์ช่างกล ชส.ทบ.	97
72	ตั้งตรงจิตรพัฒนการ	99
รวม		1,883
<u>จำนวนครูในโรงเรียนขนาดใหญ่</u>		
73	ดุสิตพิทยพัฒน์	101
74	โยนออฟอาร์คพัฒนการ	102
75	กรุงเทพธุรกิจพัฒนการ	107
76	เทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ	110
77	เซนต์จอห์นเทคโนโลยี	111
78	เทคนิคศรีวัฒนา	115
79	มิตรพลพัฒนการ	117
80	ช่างฝีมือปัญญาวิทยา	117
81	เทคโนโลยีไทยสุริยะ	119
82	พัฒนการสยาม	121
83	พระรามหกเทคโนโลยี	125
84	พัฒนการราชดำเนิน	126
85	อัสสัมชัญพัฒนการ	129

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลำดับ	รายชื่อ โรงเรียน	จำนวน ครู
86	เทคโนโลยีสยาม	132
87	ดุสิตพัฒนชยการ	135
88	ช่างอุตสาหกรรมกรุงเทพ	139
89	เทคโนโลยีหมู่บ้านครู	143
90	ไทยวิจิตรศิลป์อาชีวะ	148
91	พัฒนชยการราชดำเนิน ธนบุรี	153
92	กรุงเทพการบัญชีวิทยาลัย	159
93	เทคโนโลยีกรุงเทพ	164
94	เซนต์จอห์นโพลีเทคนิค	166
95	เกษมโพลีเทคนิค	171
	รวม	3,010

แหล่งที่มา : ฝ่ายสารสนเทศ กองนโยบายและแผน สำนักงานคณะกรรมการ
การศึกษาเอกชน ปีการศึกษา 2535

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล เพื่อศึกษาวิจัย ผู้วิจัยได้ใช้
แบบสอบถามจำนวน 2 ชุด เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating
Scale) 5 ระดับ

ชุดที่ 1 เป็นแบบสอบถามสำหรับผู้บริหาร ประกอบด้วย 2 ตอน คือ
ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามสภาพทั่วไปของผู้ตอบ แบบสอบถาม
เกี่ยวกับตำแหน่งปัจจุบัน และขนาดของโรงเรียนของผู้บริหารและครู
โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร ลักษณะของแบบสอบ
ถามเป็นแบบเลือกตอบ (Multiple-Choice) ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง
ตอนที่ 2 เป็นคำถาม เกี่ยวกับสภาพการบริหารงานวิชาใน

ทรงเรียนซึ่งลักษณะของแบบสอบถามใช้แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) โดยแบ่งเนื้อหาออกเป็น 6 ด้าน คือ

- 2.1 หลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ จำนวน 10 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 16.13
- 2.2 การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน จำนวน 10 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 16.13
- 2.3 การแนะแนวและการใช้บริการชุมชนจำนวน 10 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 16.13
- 2.4 วัสดุอุปกรณ์การสอนและห้องสมุด จำนวน 10 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 16.13
- 2.5 การนิเทศและการพัฒนาบุคลากรทางการสอน จำนวน 11 ข้อคิดเป็นร้อยละ 17.74
- 2.6 การวัดผลและการประเมินผลการเรียนการสอน จำนวน 11 ข้อคิดเป็นร้อยละ 17.74

ในแต่ละหัวข้อ ให้ผู้ตอบแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพในการบริหารงานวิชาการ โดยให้น้ำหนักคะแนนแต่ละตัวมีความหมาย ดังนี้

5	หมายถึง	มีการปฏิบัติมากที่สุด
4	หมายถึง	มีการปฏิบัติมาก
3	หมายถึง	มีการปฏิบัติปานกลาง
2	หมายถึง	มีการปฏิบัติน้อย
1	หมายถึง	มีการปฏิบัติน้อยที่สุด

ชุดที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ในการบริหารงานวิชาการซึ่งแบบสอบถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating-scale) และข้อเสนอแบบปลายเปิด (Open-ended) โดยให้น้ำหนักคะแนนแต่ละตัวมีความหมาย ดังนี้

3	หมายถึง	มีปัญหามาก
2	หมายถึง	มีปัญหปานกลาง
1	หมายถึง	มีปัญหาน้อย

สำหรับคำถามเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรค ในการบริหารงานวิชาการ ได้กำหนดช่วงคะแนน ดังต่อไปนี้

4.50 - 5.00	มีปัญหาและอุปสรรคมากต้องรับแก้ไขอย่างเร่งด่วน
3.50 - 4.49	มีปัญหาและอุปสรรคมาก
2.50 - 3.49	มีปัญหาและอุปสรรคน้อย
1.50 - 2.49	มีปัญหาและอุปสรรคน้อยที่สุด
1.00 - 1.49	ไม่มีปัญหาและอุปสรรคเลย

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้จัดสร้างขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ เพื่อการวิจัยในครั้งนี้โดยมีขั้นตอนดำเนินการดังนี้

1. สร้างแบบสอบถาม โดยการศึกษาจากทฤษฎีและหลักการจากตำราคู่มือการบริหาร และงานวิจัย ของคุณวิลาวัลย์ ต้นวัฒนะพงษ์ ปี พ.ศ. 2525¹ กับจากหนังสือคู่มือการวิจัยทางการศึกษาของ รวีวรรณ ชินะตระกูล² และที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานวิชาการ ซึ่งจำแนกงานวิชาการออกเป็น 6 ด้านดังนี้

1. หลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้
2. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
3. การแนะแนวและการใช้บริการชุมชน
4. วัสดุอุปกรณ์การสอนและห้องสมุด
5. การนิเทศและการพัฒนาทางบุคลากรทางการสอน
6. การวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอน

2. ผู้วิจัย ได้นำแบบสอบถามต่างๆ ที่สร้างขึ้นแล้วไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญด้านภาษา ด้านการศึกษา นักจิตวิทยา นักวิจัยจำนวน 5 ท่าน คือ รศ.ดร. วิมลยุตต์ วรรณสว่าง สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ รศ.ดร.สมบัติ ทิมทรัพย์ และ รศ.ดร. เสาวนีย์ ลิกขาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร ดร.เช้นแก้วยศ กรมวิชาการ ดร.ศิริพรรณ ชุ่มนุกรมอาชีพศึกษา ทำการตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหาและความสมบูรณ์ของข้อคำถาม

3. นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Tryout) กับครูใหญ่ ผู้ช่วยครูใหญ่ฝ่ายวิชาการ หัวหน้าแผนกและครูที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการบริหารงานวิชาการ จำนวน 3 โรงเรียนดังนี้

โรงเรียนเทคโนโลยีนครปฐม	จำนวน	15	คน
โรงเรียนเทคโนโลยีหมู่บ้านครู	จำนวน	15	คน
โรงเรียนเทคโนโลยีปิ่นมณฑล	จำนวน	15	คน

ซึ่งแบบสอบถามที่ทดลองใช้รวม 45 คน หลังจากได้ตรวจแบบสอบถามแล้ว นำไปหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha-Coefficient)³ ตามวิธีการของ (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ 0.96

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตัวเอง ด้วยการนำแบบสอบถามไปส่ง และกำหนดวันที่ผู้วิจัยได้รับแบบสอบถามคืน โดยนำแบบสอบถามสำหรับผู้บริหารโรงเรียนขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ จำนวน 135 ฉบับและสำหรับครูโรงเรียนขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ จำนวน 270 ฉบับ พร้อมทำหนังสือส่งจากผู้วิจัยถึงผู้บริหารสถานศึกษาทั้ง 45 แห่ง ในกรุงเทพมหานคร และหลังจากส่งแบบสอบถามแล้วประมาณ 25 วัน ผู้วิจัยได้ไปรับแบบสอบถามคืนด้วยตนเอง รับแบบสอบถามคืนมาจำนวน 265 ฉบับคิดเป็นร้อยละ 65.43

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ตรวจสอบพิจารณาความสมบูรณ์ของคำตอบจากแบบสอบถาม ที่ได้รับคืนมาจำนวน 405 ฉบับ
2. พิจารณาข้อมูลเกี่ยวกับสภาพของผู้ตอบแบบสอบถามแสดงด้วยค่าร้อยละ
3. การวิเคราะห์ข้อมูล โดยผู้ตอบแบบสอบถามจะพิจารณาและประเมินผล การปฏิบัติงานของการบริหารงานวิชาการที่เป็นจริง ในโรงเรียนตามรายการของข้อคำถาม โดยอาศัยข้อเท็จจริง และการปฏิบัติจริงในโรงเรียนที่ตนสังกัดอยู่เป็นหลักสำคัญ โดยวิเคราะห์จากค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) โดยได้แปลผลข้อมูลดังนี้

มีการปฏิบัติมากที่สุด หมายถึง ค่าเฉลี่ยของคะแนนระหว่าง 4.50-5.00

มีการปฏิบัติมาก หมายถึง ค่าเฉลี่ยของคะแนนระหว่าง 3.50-4.49

มีการปฏิบัติปานกลาง หมายถึง ค่าเฉลี่ยของคะแนนระหว่าง 2.50-3.49

มีการปฏิบัติน้อย หมายถึง ค่าเฉลี่ยของคะแนนระหว่าง 1.50-2.49

มีการปฏิบัติน้อยที่สุด หมายถึง ค่าเฉลี่ยของคะแนนระหว่าง 1.00-1.49⁴

4. การทดสอบสมมติฐานของการศึกษาวิจัย

4.1 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ จำแนกตามตำแหน่งและขนาดของโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาในกรุงเทพมหานคร

4.1.1 เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร ต่อความคิดเห็นของครู t-test

4.1.2 เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารตามตำแหน่ง F-test

4.1.3 เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารต่อขนาดโรงเรียน F-test

4.1.4 เปรียบเทียบความคิดเห็นของครูต่อขนาดโรงเรียน F-test

4.2 เพื่อศึกษาถึงสภาพปัญหาและอุปสรรคในการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร

4.2.1 เปรียบเทียบสภาพปัญหาและอุปสรรค ความคิดเห็นของผู้บริหาร ต่อความคิดเห็นของครู t-test

4.2.2 เปรียบเทียบสภาพปัญหาและอุปสรรค ความคิดเห็นของผู้บริหารตามตำแหน่ง F-test

4.2.3 เปรียบเทียบสภาพปัญหาและอุปสรรค ความคิดเห็นของครูต่อขนาดโรงเรียน F-test

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้ศึกษาวิจัยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป SPSS/PC+ (Statistical Package for the Social Sciences/Personal Computer Plus)

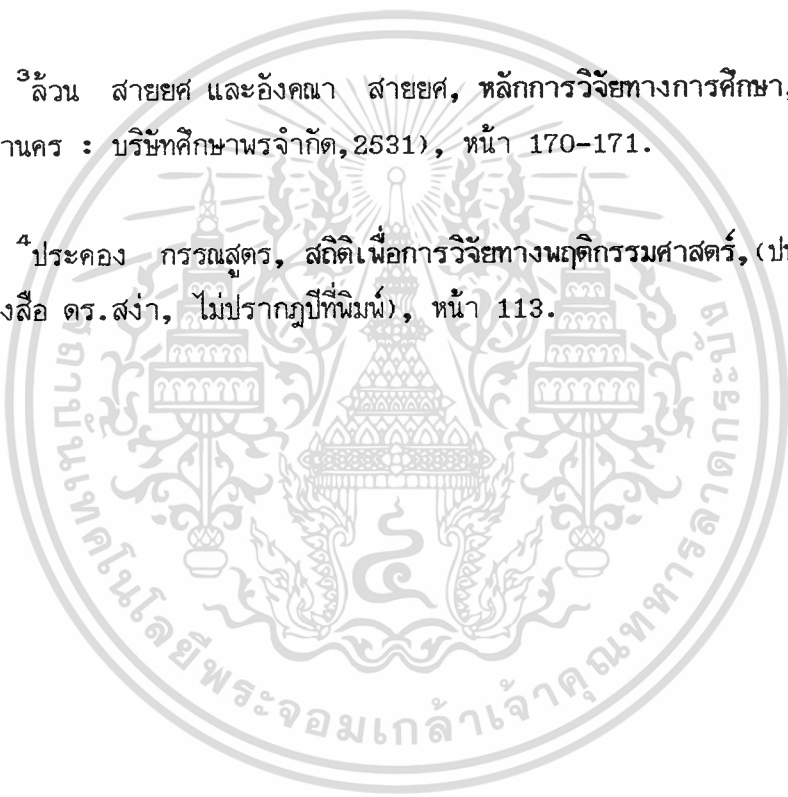
เชิงอรรถ

¹วิลาวัณย์ ตันวัฒนพงษ์, "ความคิดเห็นของผู้บริหารครูเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนราษฎร์อาชีวศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ" (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525).

²รวีวรรณ ชินะตระกูล, วิธีวิจัยการศึกษา (กรุงเทพมหานคร : ภาพพิมพ์, 2535). หน้า 60-80.

³ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, หลักการวิจัยทางการศึกษา, (กรุงเทพมหานคร : บริษัทศึกษาพรจำกัด, 2531), หน้า 170-171.

⁴ประคอง กรรณสูตร, สถิติเพื่อการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์, (ปทุมธานี : บริษัทศูนย์หนังสือ ดร.สง่า, ไม่ปรากฏปีที่พิมพ์), หน้า 113.

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์ มาจัดลำดับของการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้:-

ตอนที่ 1 ข้อมูลเบื้องต้น เกี่ยวกับสภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม แสดงด้วยคำร้อยละ

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นในการบริหารงานวิชาการโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ซึ่งวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. หาค่าคะแนนเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับความคิดเห็นในการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารและครู
2. ทดสอบเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างความคิดเห็น ในการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร และครู โดยใช้ค่า t-test
3. ทดสอบเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างความคิดเห็น ในการบริหารงานวิชาการ จำแนกตำแหน่งและขนาดของผู้บริหารและครูโดยใช้ค่า F-test

ตอนที่ 3 ปัญหา และอุปสรรคในการปฏิบัติงาน ด้านบริหารวิเคราะห์ โดยหาค่าคะแนนเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานกับทดสอบเพื่อเปรียบเทียบ จากตำแหน่งและขนาดโดยใช้ค่า F-test

ตอนที่ 1 ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับสภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งได้รับแบบสอบถามคืนจากผู้ตอบแบบสอบถามเพื่อนำมาวิเคราะห์ข้อมูลดังแสดงไว้ ในตารางนี้:-

ตารางที่ 3

จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม โดยจำแนก เพศ อายุ
ระดับการศึกษา ระยะเวลาทำงาน ตำแหน่ง และขนาดของโรงเรียน

ตัวแปร	ผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน	ร้อยละ
เพศ	ชาย	111	41.1
	หญิง	154	58.9
	รวม	265	100.0
อายุ	21 - 30 ปี	53	20.0
	31 - 40 ปี	125	47.1
	41 - 50 ปี	64	24.2
	50 - ขึ้นไป	23	8.7
	รวม	265	100.0
ระดับการศึกษา	ต่ำกว่าปริญญาตรี	22	8.3
	ปริญญาตรี	217	81.9
	สูงกว่าปริญญาตรี	26	9.8
	รวม	265	100.0
ระยะเวลาทำงาน	ต่ำกว่า 10 ปี	108	40.8
	10 - 15 ปี	94	35.4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตัวแปร	ผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน	ร้อยละ
	มากกว่า 15 ปี	63	23.8
	รวม	265	100.0
ตำแหน่งผู้บริหาร	ครูใหญ่	46	17.4
	ผู้ช่วยครูใหญ่ฝ่ายวิชาการ	39	14.7
	หัวหน้าหมวดวิชา	62	14.7
	ครูผู้สอน	118	44.5
	รวม	265	100.0
ขนาดโรงเรียน	ขนาดเล็ก	66	24.9
	ขนาดกลาง	127	47.9
	ขนาดใหญ่	72	27.2
	รวม	265	100.0

ตารางที่ 3 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นเพศชาย ร้อยละ 41.1 เป็นเพศหญิงร้อยละ 58.9

สำหรับอายุของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่าอายุระหว่าง 21-30 ปี มีร้อยละ 20.0 อายุระหว่าง 31-40 ปี มีร้อยละ 47.1 อายุระหว่าง 41-50 ปีมีร้อยละ 24.21 สำหรับอายุระหว่าง 50 ปีขึ้นไป มีร้อยละ 8.7

สำหรับระดับการศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่มีวุฒิปริญญาตรี ร้อยละ 81.9 ผู้ที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรี ร้อยละ 9.8 และซึ่งมีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรี มีร้อยละ 8.3

สำหรับระยะเวลาทำงานในโรงเรียนของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ส่วนใหญ่ปฏิบัติงานในโรงเรียนมาเป็นเวลาน้อยกว่า 10 ปี มีร้อยละ 40.8 ระหว่าง 10-15 ปี มีร้อยละ 35.4 ส่วนครูผู้สอนปฏิบัติงานในโรงเรียนมากกว่า 15 ปี มีร้อยละ 23.8

สำหรับตำแหน่งของผู้บริหารในโรงเรียน พบว่าเป็นครูใหญ่ร้อยละ 17.4 ผู้
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ช่วยครูใหญ่ฝ่ายวิชาการของโรงเรียน มีร้อยละ 23.4 ส่วนครูผู้สอนในโรงเรียนเอกชน มีจำนวนร้อยละ 44.5

สำหรับขนาดของโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า เป็นโรงเรียนขนาดเล็ก ร้อยละ 24.9 โรงเรียนขนาดกลาง ร้อยละ 47.9 ส่วนที่เป็น โรงเรียนขนาดใหญ่ มีร้อยละ 27.2

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนซึ่งลักษณะของแบบสอบถาม ใช้แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) จำนวน 62 ข้อเป็นแบบสอบถามที่ใช้สำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ ซึ่งแยกออกเป็น 6 ด้าน คือ

1. หลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้
2. กิจกรรมการเรียนการสอน
3. การแนะแนวและการให้บริการชุมชน
4. วัสดุอุปกรณ์การสอนและห้องสมุด
5. การนิเทศและการพัฒนาบุคลากรทางการสอน
6. การวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอน

การวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้บริหารและครู เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ ทั้ง 6 ด้าน ของโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4

ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
ความคิดเห็นของผู้บริหารและครู
โดยภาพรวมเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ

การบริหารงานวิชาการ	ผู้บริหารและครู N = 265			
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ การ ปฏิบัติ	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย
1. หลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้	3.53	.78	มาก	3
2. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอน	3.83	.59	มาก	1
3. การแนะแนวและการให้บริการชุมชน	3.24	.69	ปานกลาง	6
4. วัสดุอุปกรณ์การสอนและห้องสมุด	3.50	.70	มาก	4
5. การนิเทศและการพัฒนาบุคลากรทางการสอน	3.45	.74	ปานกลาง	5
6. การวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอน	3.69	.69	มาก	2
รวม	3.54	.66	มาก	

ตารางที่ 4 พบว่าผู้บริหารและครูมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ
ในโรงเรียนโดยภาพรวมเห็นว่าโรงเรียนมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยรวม 3.54
เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอน มีการปฏิบัติมาก มี
ค่าเฉลี่ย 3.83 รองลงมา การวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ย 3.69
จัดอยู่ในระดับปฏิบัติมาก และมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ด้านการแนะแนวและการให้บริการชุมชน มี
ค่าเฉลี่ย 3.24 จัดอยู่ในระดับที่มีการปฏิบัติปานกลาง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 5

ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
 ความคิดเห็นของผู้บริหารและครู เกี่ยวกับ
 การบริหารงานวิชาการด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้

หลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้	ผู้บริหารและครู N = 265			
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ การ ปฏิบัติ	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย
1. มีการประชุมชี้แจงให้ครูเข้าใจจุดมุ่งหมาย หลักการโครงสร้างของหลักสูตร และปรัชญา การอาชีวศึกษา	3.68	.78	มาก	7
2. มีการประชุมชี้แจงหรือแนะนำครูผู้สอน ให้เข้าใจหลักสูตร และสิ่งที่เกี่ยวข้องกับการ ใช้หลักสูตร	3.69	.75	มาก	5
3. การประชุมวางแผนร่วมกันระหว่างผู้บริหาร โรงเรียนและครู เพื่อให้การสอนเป็นไปตาม หลักสูตรกำหนด	3.70	.75	มาก	4
4. การจัดเวลาเรียนระหว่างภาคทฤษฎีกับภาค ปฏิบัติ ในตารางสอนแต่ละวันอย่างเหมาะสม ถูกต้องตามหลักการของหลักสูตร	3.95	.67	มาก	1
5. จัดให้มีคณะกรรมการวิเคราะห์หลักสูตรและ การสอน เพื่อสนับสนุนและส่งเสริมการใช้ หลักสูตรภายในโรงเรียน	3.12	.92	ปานกลาง	9
6. มีการจัดหาหนังสือหลักสูตร และเอกสาร ประกอบหลักสูตร เช่น คู่มือครู ใบงาน	3.69	.79	มาก	5

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้	ผู้บริหารและครู N = 265			
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ การ ปฏิบัติ	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย
หนังสืออ่านประกอบไว้สำหรับการปฏิบัติงาน ของครู				
7. ครูในโรงเรียนได้ปฏิบัติตามวัตถุประสงค์ขอ หลักสูตร	3.79	.63	มาก	2
8. มีการติดตามดูแลให้ครูดำเนินการสอนเป็นไป ตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร	3.76	.71	มาก	3
9. คีษานีเทศก์และฝ่ายวิชาการของ สช. มา ช่วยเหลือให้คำปรึกษาแก่ครูทางด้านการใช้ หลักสูตร ให้ครอบคลุมเนื้อหาและถูกต้อง	2.62	.97	ปานกลาง	10
10. โรงเรียนของท่านได้มีการประเมินผลการใช้ หลักสูตร	3.24	.88	ปานกลาง	8
รวม	3.53	.53	มาก	

ตารางที่ 5 พบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูเกี่ยวกับการบริหารงาน
วิชาการด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.12-3.95 โดย
มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.53 จัดอยู่ในระดับความคิดเห็นที่มีการปฏิบัติมาก เมื่อพิจารณา
เป็นรายข้อ พบว่า การจัดเวลาเรียน ระหว่างภาคทฤษฎีกับภาคปฏิบัติ ในตารางสอน
แต่ละวันอย่างเหมาะสมถูกต้องตามหลักการของหลักสูตรมีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3.95 จัดอยู่ใน
ความคิดเห็นที่มีการปฏิบัติมาก ส่วนที่รองลงมา ครูในโรงเรียนได้ปฏิบัติตามวัตถุประสงค์
ของหลักสูตร มีค่าเฉลี่ย 3.79 จัดอยู่ในระดับปฏิบัติมาก และค่าเฉลี่ยต่ำสุด จัดให้มี
คณะกรรมการวิเคราะห์หลักสูตรและการสอนเพื่อสนับสนุน และส่งเสริมการใช้หลักสูตรภายใน
โรงเรียน มีค่าเฉลี่ย 3.12 จัดอยู่ในระดับความคิดเห็นที่มีการปฏิบัติปานกลาง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 6

ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
ความคิดเห็นของผู้บริหารและครู เกี่ยวกับ
การบริหารงานวิชาการด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	ผู้บริหารและครู N = 265			
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ การ ปฏิบัติ	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย
1. ทางโรงเรียนได้มีการจัดการให้ความรู้เกี่ยวกับวิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน	3.60	.76	มาก	8
2. ให้ครูผู้สอนมีส่วนร่วมในการคัดเลือกแบบเรียนแบบฝึกหัด และหนังสือประกอบการเรียน	3.82	1.05	มาก	6
3. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ครบคลุมเนื้อหา และถูกต้องตามหลักสูตรกำหนด	3.96	.70	มาก	4
4. มีการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรด้านวิชาการให้นักเรียนเพื่อเพิ่มประสบการณ์ในการเรียนรู้	3.65	.83	มาก	7
5. ให้อาจารย์ทำโครงการสอนและบันทึกการสอน	4.28	.70	มาก	1
6. จัดอบรมให้ครูรู้จักวิธีใช้อุปกรณ์การสอนและสื่อการสอน	3.48	.97	มาก	10
7. ส่งเสริมให้นักศึกษาฝึกงานในสถานประกอบการทั้งภาครัฐและเอกชน	4.05	.94	มาก	2
8. โรงเรียนให้งบประมาณสนับสนุนงานวิชาการอย่างเหมาะสม	3.52	.90	มาก	9
9. มีการส่งเสริมการเรียนการสอนโดยสอดคล้อง	4.00	.72	มาก	3

คุณธรรม จริยธรรม ในทุกกระบวนการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	ผู้บริหารและครู N = 265			
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ การ ปฏิบัติ	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย
10. มีการติดตาม กำกับ ดูแล และแก้ปัญหาการเรียนการสอนให้ทันต่อเหตุการณ์	3.89	.72	มาก	5
รวม	3.83	.59	มาก	

ตารางที่ 6 พบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.48-4.28 โดยมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.83 จัดอยู่ในระดับความคิดเห็นที่มีการปฏิบัติมากเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ทางโรงเรียนได้มีการจัดการให้ความรู้เกี่ยวกับวิธีสอน และกิจกรรมการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 4.28 จัดอยู่ในระดับ ความคิดเห็นที่มีการปฏิบัติมากส่วนที่รองลงมา ส่งเสริมให้นักศึกษาฝึกงานในสถานประกอบการ ทั้งภาครัฐและเอกชน มีค่าเฉลี่ย 4.05 จัดอยู่ในระดับความคิดเห็นที่มีการปฏิบัติมาก และค่าเฉลี่ยต่ำสุดจัดอบรมให้อาจารย์รู้จักวิธีใช้อุปกรณ์การสอนและสื่อการสอน มีค่าเฉลี่ย 3.48 จัดอยู่ในระดับความคิดเห็นที่มีการปฏิบัติมาก

ตารางที่ 7

ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
 ความคิดเห็นของผู้บริหารและครู เกี่ยวกับ
 การบริหารงานวิชาการ ด้านการแนะแนวและการให้บริการชุมชน

การแนะแนวและการให้บริการชุมชน	ผู้บริหารและครู N = 265			
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ การ ปฏิบัติ	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย
1. โรงเรียนของท่านได้จัดให้มีฝ่ายแนะแนวทางการศึกษาได้เหมาะสม และเพียงพอกับความต้องการของนักเรียน	3.46	.87	ปานกลาง	3
2. ครูในโรงเรียนสามารถช่วยเหลือแนะนำให้นักเรียนวางแผนการเรียนและการดำเนินชีวิต	3.73	.73	มาก	1
3. นักเรียนในโรงเรียนมีส่วนร่วมในการใช้บริการแนะแนวของโรงเรียน	3.29	.83	ปานกลาง	5
4. การแนะแนวของโรงเรียนมีผลต่อการเรียนการสอนของครูและนักเรียน	3.60	.79	มาก	2
5. โรงเรียนมีการติดตามประเมินผลด้านการแนะแนว	3.38	.91	ปานกลาง	4
6. มีการให้ครูไปเป็นวิทยากร เพื่อเผยแพร่ความรู้ทางวิชาการให้กับชุมชนหรือหน่วยงานธุรกิจอื่น	3.06	1.12	ปานกลาง	7
7. มีการเชิญผู้ทรงคุณวุฒิในท้องถิ่น หรือผู้ชำนาญงานในวิชาชีพต่าง ๆ มาเป็นวิทยากรเพื่อให้ความรู้และประสบการณ์แก่นักเรียน	3.23	1.03	ปานกลาง	6

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การแนะแนวและการใช้บริการชุมชน	ผู้บริหารและครู N = 265			
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ การ ปฏิบัติ	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย
8. มีการจัดเก็บข้อมูลเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน ปัญหาและความต้องการของชุมชน	2.81	.98	ปานกลาง	10
9. มีการเผยแพร่ตำรา เอกสาร แผ่นพับ สิ่งพิมพ์ทางราชการให้กับชุมชนได้ทราบ	2.91	1.02	ปานกลาง	8
10. ชุมชนได้ให้การสนับสนุนการบริหารงานวิชาการกับโรงเรียนในด้านต่าง ๆ	2.86	1.00	ปานกลาง	9
รวม	3.24	.69	ปานกลาง	

ตารางที่ 7 พบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ ด้านการแนะแนวและการใช้บริการชุมชน มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.81 - 3.73 โดยมีค่าเฉลี่ยรวม 3.24 จัดอยู่ในระดับความคิดเห็นที่มีการปฏิบัติมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ครูในโรงเรียนสามารถช่วยเหลือแนะนำให้นักเรียนวางแผนการเรียนและการดำเนินชีวิต มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3.73 จัดอยู่ในระดับความคิดเห็นที่มีการปฏิบัติมา ส่วนที่รองลงมา การแนะแนวของโรงเรียนมีผลต่อการเรียนการสอนของครูและนักเรียน มีค่าเฉลี่ย 3.60 จัดอยู่ในระดับความคิดเห็นที่มีการปฏิบัติมากและค่าเฉลี่ยต่ำสุด มีการจัดเก็บข้อมูลเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน ปัญหาและความต้องการของชุมชน มีค่าเฉลี่ย 2.81 จัดอยู่ในระดับความคิดเห็นที่มีการปฏิบัติปานกลาง

ตารางที่ 8

ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
ความคิดเห็นของผู้บริหารและครู เกี่ยวกับ
การบริหารงานวิชาการด้านวัสดุอุปกรณ์การสอนและห้องสมุด

วัสดุอุปกรณ์การสอนและห้องสมุด	ผู้บริหารและครู N = 265			
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ การ ปฏิบัติ	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย
1. มีการจัดงบประมาณสำหรับการจัดหาหนังสือ เอกสาร วารสาร สำหรับการคำควาของครู และนักเรียน	3.48	.92	ปานกลาง	4
2. มีการสำรวจความต้องการและความพร้อมของ อุปกรณ์การสอน ก่อนเปิดภาคเรียนทุกภาค	3.73	.89	มาก	3
3. โรงเรียนจัดให้มีศูนย์อุปกรณ์การสอนเพื่อเก็บ รักษาอุปกรณ์การสอนที่ครูผลิตขึ้นและจัดทามา รวมทั้งให้บริการครูในโรงเรียนเป็นอย่างดี	3.22	.98	ปานกลาง	9
4. มีการอบรมเรื่องการผลิตการใช้สื่อ และ สนับสนุนการผลิตการใช้สื่อการเรียนการสอน	3.28	.97	ปานกลาง	8
5. จำนวนห้องเรียน มีเพียงพอกับจำนวนนักเรียน	4.08	.70	มาก	1
6. อาคารเรียนที่ใช้ในการสอนภาคปฏิบัติ มีความเหมาะสม	3.89	.81	มาก	2
7. โรงเรียนจัดให้มีหนังสือสำหรับบริการครูและ นักเรียนในการศึกษาค้นคว้าจำนวนมาก เพียงพอกับความต้องการและทันสมัย	3.48	.90	ปานกลาง	4
8. มีบรรณารักษ์แนะนำการใช้ห้องสมุดให้กับ	3.35	1.04	ปานกลาง	7

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วัตถุประสงค์การสื่อนและห้องสมุด	ผู้บริหารและครู N = 265			
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ การ ปฏิบัติ	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย
นักเรียนก่อนการใช้ห้องสมุด				
9. บรรณารักษ์จัดสถานที่อย่างเพียงพอ และให้บริการความสะดวกแก่ครูและนักเรียนในการใช้ห้องสมุด	3.43	.98	ปานกลาง	6
10. โรงเรียนมีการติดตามประเมินผลการใช้ห้องสมุดและอุปกรณ์การสื่อน	3.07	1.01	ปานกลาง	10
รวม	3.50	.70	มาก	

ตารางที่ 8 พบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการด้านวัตถุประสงค์การสื่อนและห้องสมุด มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.07-4.08 โดยมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.50 จัดอยู่ในระดับความคิดเห็นที่มีการปฏิบัติมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า จำนวนห้องเรียน มีเพียงพอกับจำนวนนักเรียน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 4.08 จัดอยู่ในระดับความคิดเห็นที่มีการปฏิบัติมาก ส่วนที่รองลงมาอาคารเรียนที่ใช้ในการสื่อนภาคปฏิบัติมีความเหมาะสม มีค่าเฉลี่ย 3.89 จัดอยู่ในระดับความคิดเห็นที่มีการปฏิบัติมากและค่าเฉลี่ยต่ำสุด โรงเรียนมีการติดตามประเมินผลการใช้ห้องสมุดและ อุปกรณ์การสื่อนมีค่าเฉลี่ย 3.07 จัดอยู่ในระดับความคิดเห็นที่มีการปฏิบัติปานกลาง

ตารางที่ 9

ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
ความคิดเห็นของผู้บริหารและครู เกี่ยวกับ
การบริหารงานวิชาการ ด้านการนิเทศและการพัฒนาบุคลากรการสอน

การนิเทศและการพัฒนาบุคลากรทางการสอน	ผู้บริหารและครู N = 265			
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ การ ปฏิบัติ	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย
1. มีการประชุมครู เพื่อดำเนินการเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน ก่อนเปิดภาคเรียน	4.23	.76	มาก	1
2. โรงเรียนของท่านได้กำหนดนโยบายและชี้แจงเกี่ยวกับการนิเทศการสอนให้ครูเข้าใจ	3.90	.81	มาก	2
3. โรงเรียนได้จัดตั้งทีมงานนิเทศได้เหมาะสม	3.32	1.00	ปานกลาง	7
4. โรงเรียนได้กระทำการนิเทศภายในอย่างต่อเนื่อง	3.33	1.01	ปานกลาง	6
5. มีการส่งเสริมให้ครูในโรงเรียนหรือวิทยากรภายนอกได้มาสาธิตหรือแนะนำความรู้ใหม่ให้กับครู	3.32	.98	ปานกลาง	7
6. มีการส่งเสริมให้ครูได้รับการอบรมฝึกงานหรือจัดประชุมสัมมนาเชิงปฏิบัติการ เพื่อนำความรู้มาปรับปรุงการเรียนการสอน	3.62	.97	มาก	4
7. มีการส่งเสริม ยกย่อง ชื่นชมเชยครูที่มีความสามารถดีเด่น	3.51	1.02	มาก	5
8. การให้ครูไปดูงานด้านวิชาการ ในสถานบันการศึกษาอื่น เพื่อเป็นแนวทางในการ	3.25	1.09	ปานกลาง	9

การนิเทศและการพัฒนาบุคลากรทางการสอน	ผู้บริหารและครู N = 265			
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ การ ปฏิบัติ	ลำดับ- คะแนน เฉลี่ย
ปรับปรุงการเรียนการสอน				
9. การให้ครูได้ศึกษาต่อ เพื่อเพิ่มพูนความรู้ให้สูงขึ้น	3.64	1.07	มาก	3
10. มีศึกษานิเทศก์หรือเจ้าหน้าที่จาก สช. เข้ามาช่วยเหลือโรงเรียนด้านวิชาการ	2.62	1.04	ปานกลาง	11
11. โรงเรียนได้มีการประเมินผลการนิเทศการสอน	3.21	1.05	ปานกลาง	10
รวม	3.45	.74	ปานกลาง	

ตารางที่ 9 พบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการด้านการนิเทศ และการพัฒนาบุคลากรทางการสอน มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.62-4.26 โดยมีค่าเฉลี่ย รวมเท่ากับ 3.45 จัดอยู่ในระดับความคิดเห็นที่มีการปฏิบัติปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีการประชุมครู เพื่อดำเนินการเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน ก่อนเปิดภาคเรียน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 4.23 จัดอยู่ในระดับความคิดเห็นที่มีการปฏิบัติมาก ส่วนที่รองลงมา โรงเรียนของท่านได้กำหนดนโยบาย และชี้แจงเกี่ยวกับการนิเทศการสอนให้ครูเข้าใจ มีค่าเฉลี่ย 3.90 จัดอยู่ในระดับความคิดเห็นที่มีการปฏิบัติมากและค่าเฉลี่ยต่ำสุด มีศึกษานิเทศก์หรือเจ้าหน้าที่จาก สช. เข้ามาช่วยเหลือโรงเรียนด้านวิชาการมีค่าเฉลี่ย 2.62 จัดอยู่ในระดับความคิดเห็นที่มีการปฏิบัติปานกลาง

ตารางที่ 10

ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
ความคิดเห็นของผู้บริหารและครู เกี่ยวกับ
การบริหารงานวิชาการด้านการวัดผลและการประเมินผลการเรียนการสอน

การวัดผลและการประเมินผลการเรียนการสอน	ผู้บริหารและครู N = 265			
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ การ ปฏิบัติ	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย
1. การประชุมครู เพื่อกำหนดแนวทางในการวัดผลและการประเมินผลการเรียนการสอน	3.89	.86	มาก	3
2. การส่งเสริมให้ครูเข้ารับการฝึกอบรมเกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอน	3.48	.93	ปานกลาง	9
3. มีการกำหนดวัน-เวลา ในการวัดและประเมินผลการเรียนไว้ล่วงหน้าตลอดปีการศึกษา	4.01	.86	มาก	2
4. การจัดทำ Progress Chart เพื่อให้นักเรียนทราบผลการปฏิบัติงานของตนเอง	3.24	1.08	ปานกลาง	11
5. ส่งเสริมสนับสนุนให้ครูประเมินผลการเรียนการสอนอย่างสม่ำเสมอและเป็นไปตามวัตถุประสงค์	3.76	.84	มาก	5
6. การจัดให้มีเอกสาร คู่มือ อุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ ซึ่งอำนวยความสะดวกในการวัดผลและประเมินผล	3.60	.89	มาก	7
7. มีการจัดตั้งกรรมการเพื่อดำเนินการเกี่ยวกับกิจกรรมการวัดผลการสอนและประเมินผลการเรียนการสอน	3.58	.99	มาก	8

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การวัดผลและการประเมินผลการเรียนการสอน	ผู้บริหารและครู N = 265			
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ การ ปฏิบัติ	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย
8. มีการวัดผลและประเมินผลการศึกษาของนักเรียนทั้งภาคทฤษฎี ภาคปฏิบัติ และงานที่มอบหมายให้นักศึกษาทำ โดยครอบคลุมเนื้อหา ของรายวิชาตลอดภาคเรียน	3.86	.83	มาก	7
9. มีการรายงานผลการศึกษาของนักศึกษาให้นักศึกษาและผู้ปกครองทราบทุกครั้งในเวลาอันสมควร	4.06	.77	มาก	1
10. การติดตามผลนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาไปแล้วเพื่อนำมาปรับปรุงการเรียนการสอน	3.42	.90	ปานกลาง	10
11. มีการประชุมครู เพื่อให้ครูนำผลที่ได้รับจากการประเมิน มาปรับปรุงการเรียนการสอน	3.69	.90	มาก	6
รวม	3.69	.69	มาก	

ตารางที่ 10 พบว่าความคิดเห็นของผู้บริหารและครู เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอนมีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.06-3.24 โดยมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.69 จัดอยู่ในระดับความคิดเห็นที่มีการปฏิบัติมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีการรายงานผลการศึกษาของนักศึกษาให้นักศึกษา และผู้ปกครองทราบ ทุกครั้งในเวลาอันสมควร มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 4.06 จัดอยู่ในระดับความคิดเห็นที่มีการปฏิบัติมาก ส่วนที่รองลงมา มีการกำหนดวัน-เวลา ในการวัดและประเมินผลการเรียนไว้ล่วงหน้าตลอดปีการศึกษา มีค่าเฉลี่ย 4.01 จัดอยู่ในระดับความคิดเห็นที่มีการปฏิบัติมาก และค่าเฉลี่ยต่ำสุดการจัดทำ Progress Chart เพื่อให้นักเรียนทราบผลการปฏิบัติงานของตนเอง มีค่าเฉลี่ย 3.24 จัดอยู่ในระดับความคิดเห็นที่มีการปฏิบัติปานกลาง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 11

ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
ความคิดของผู้บริหารและครู เกี่ยวกับ
การบริหารงานวิชาการ โดยภาพรวม

การบริหารงานวิชาการ	ผู้บริหาร N = 147				ครูผู้สอน N = 118			
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ การ ปฏิบัติ	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ การ ปฏิบัติ	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย
1. หลักสูตรและการนำหลัก สูตรไปใช้	3.61	.47	มาก	5	3.43	.58	ปานกลาง	4
2. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การสอน	4.00	.48	มาก	1	3.61	.66	มาก	1
3. การแนะแนวและการใช้ บริการชุมชน	3.39	.60	ปานกลาง	6	3.07	.77	ปานกลาง	6
4. วัสดุอุปกรณ์การสอนและ ห้องสมุด	3.64	.63	มาก	3	3.66	.73	มาก	3
5. การนิเทศและการพัฒนา บุคลากรทางการสอน	3.62	.61	มาก	4	3.26	.83	ปานกลาง	5
6. การวัดผลและประเมินผล การเรียนรู้การสอน	3.83	.62	มาก	2	3.51	.72	มาก	2
รวม	3.68	.57	มาก		3.37	.72	ปานกลาง	

ตารางที่ 11 พบว่าผู้บริหารและครูผู้สอน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงาน
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิชาการในโรงเรียน โดยภาพรวมเห็นว่าโรงเรียนปฏิบัติอยู่ในระดับมากได้แก่ การจัดกิจกรรม การเรียนการสอน การวัดผลประเมินผลการเรียนการสอน

ส่วนความคิดเห็นทั้ง 2 กลุ่มมีความคิดเห็นไม่ตรงกัน โดยผู้บริหารมีความเห็นว่า โรงเรียนปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ได้แก่ หลักสูตรและองค์ประกอบของหลักสูตร การแนะแนวและการให้บริการชุมชนวัสดุอุปกรณ์การสอนและห้องสมุด การนิเทศและการพัฒนาบุคลากรทางการสอน

ในขณะที่ครูผู้สอนเห็นว่าโรงเรียนปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลางได้แก่ หลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ การแนะแนวและการให้บริการชุมชน วัสดุอุปกรณ์การสอนและห้องสมุด และการนิเทศด้านการพัฒนาบุคลากรทางการสอน

ตารางที่ 12

ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
ความคิดเห็นของผู้บริหารและครู เกี่ยวกับ
การบริหารงานวิชาการ ด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้

หลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้	ผู้บริหาร N = 147				ครูผู้สอน N = 118			
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ การ ปฏิบัติ	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ การ ปฏิบัติ	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย
1. มีการประชุมชี้แจงให้ครู เข้าใจจุดมุ่งหมายหลัก การ โครงสร้างของ หลักสูตร และปรัชญา การอาชีวศึกษา	3.73	.79	มาก	7	3.60	3.60	มาก	4
2. มีการประชุมชี้แจงหรือ แนะนำครูผู้สอน ให้	3.80	.70	มาก	6	3.54	.79	มาก	6

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้	ผู้บริหาร N = 147				ครูผู้สอน N = 118			
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ การ ปฏิบัติ	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ การ ปฏิบัติ	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย
เข้าใจหลักสูตรและสิ่งที่เกี่ยวข้องกับการใช้หลักสูตร								
3. การประชุมวางแผนร่วมกันระหว่างผู้บริหารโรงเรียนและครูเพื่อให้การสอนเป็นไปตามหลักสูตรกำหนด	3.88	.66	มาก	2	3.59	.83	มาก	5
4. การจัดเวลาเรียนระหว่างภาคทฤษฎีกับภาคปฏิบัติ ในตารางสอนแต่ละวันอย่างเหมาะสมถูกต้องตามหลักการของหลักสูตร	4.10	.63	มาก	1	3.78	.68	มาก	1
5. จัดให้มีคณะกรรมการวิเคราะห์หลักสูตรและการสอนเพื่อสนับสนุนและส่งเสริมการใช้หลักสูตรภายในโรงเรียน	3.12	.90	ปานกลาง	9	3.15	.93	ปานกลาง	9
6. มีการจัดหาหนังสือหลักสูตรและเอกสารประกอบหลักสูตร เช่น คู่มือครู ใบงาน หนังสือเรียน หนังสืออ่านประกอบไว้	3.87	.72	มาก	4	3.47	.82	ปานกลาง	7

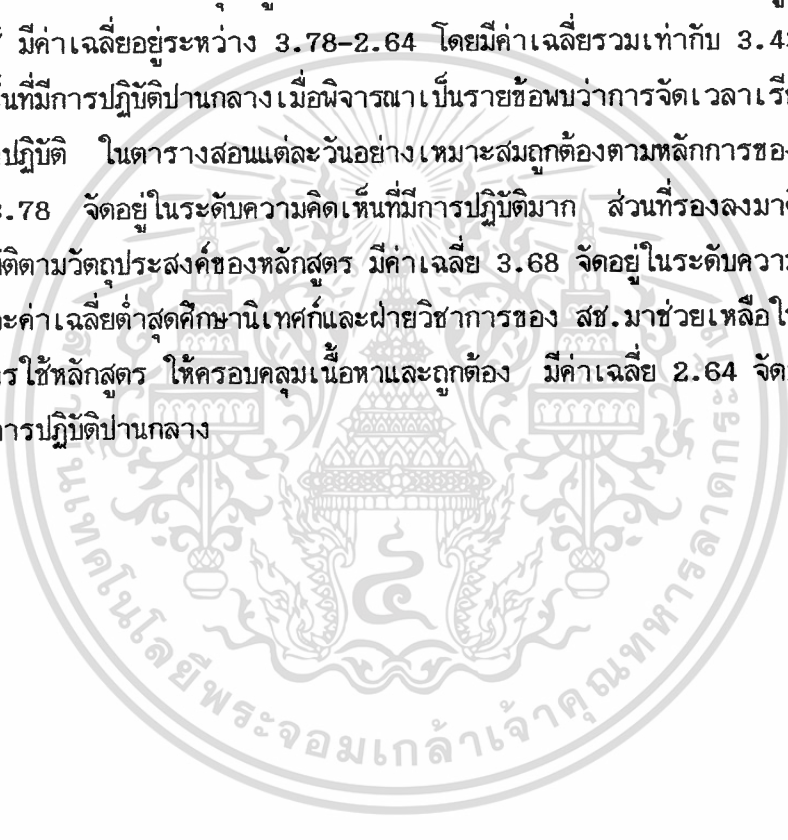
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หลักสูตรและการนำหลักสูตร ไปใช้	ผู้บริหาร N = 147				ครูผู้สอน N = 118			
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ การ ปฏิบัติ	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ การ ปฏิบัติ	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย
สำหรับการปฏิบัติงานของ ครู								
7. ครูในโรงเรียนได้ปฏิบัติ ตามวัตถุประสงค์ของ หลักสูตร	3.88	.52	มาก	2	3.68	.73	มาก	2
8. มีการติดตามดูแลให้ครู ดำเนินการสอนเป็นไป ตามจุดมุ่งหมายของ หลักสูตร	3.58	.67	มาก	5	3.65	.74	มาก	3
9. ศึกษาวิเคราะห์และผ่านวิชา การของ สช. มาช่วย เหลือให้คำปรึกษาแก่ครู ทางด้านการใช้หลักสูตร ให้ครอบคลุมเนื้อหาและ ถูกต้อง	2.60	.95	ปานกลาง	10	2.64	1.00	ปานกลาง	10
10. โรงเรียนของท่านได้มี การประเมินผลการใช้ หลักสูตร	3.31	.86	ปานกลาง	8	3.16	.89	ปานกลาง	8
รวม	3.61	.47	มาก		3.43	.58	ปานกลาง	

ตารางที่ 12 พบว่าความคิดเห็นของผู้บริหารเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการด้าน
หลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.10-2.60 โดยมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.61 จัดอยู่ในระดับความคิดเห็นที่มีการปฏิบัติมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าการจัดเวลาเรียนระหว่างภาคทฤษฎีกับภาคปฏิบัติในตารางสอนแต่ละวันอย่างเหมาะสมถูกต้อง ตามหลักการของหลักสูตร มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 4.10 จัดอยู่ในระดับความคิดเห็นที่มีการปฏิบัติมาก ส่วนที่รองลงมา การประชุมวางแผนร่วมกันระหว่างผู้บริหารโรงเรียนและครู เพื่อให้การสอนเป็นไปตามหลักสูตรกำหนด มีค่าเฉลี่ย 3.88 จัดอยู่ในระดับความคิดเห็นที่มีการปฏิบัติมากและค่าเฉลี่ยต่ำสุด ศึกษานิเทศก์และฝ่ายวิชาการของ สช.มาช่วยเหลือให้คำปรึกษาแก่ครูทางด้านการใช้หลักสูตรให้ครอบคลุมเนื้อหาและถูกต้อง มีค่าเฉลี่ย 2.60 จัดอยู่ในระดับความคิดเห็นที่มีการปฏิบัติปานกลาง

ส่วนความคิดเห็นของกลุ่มครู เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.78-2.64 โดยมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.43 จัดอยู่ในระดับความคิดเห็นที่มีการปฏิบัติปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าการจัดเวลาเรียนระหว่างภาคทฤษฎีกับภาคปฏิบัติ ในตารางสอนแต่ละวันอย่างเหมาะสมถูกต้องตามหลักการของหลักสูตรมีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3.78 จัดอยู่ในระดับความคิดเห็นที่มีการปฏิบัติมาก ส่วนที่รองลงมาคือ ครูในโรงเรียนได้ปฏิบัติตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร มีค่าเฉลี่ย 3.68 จัดอยู่ในระดับความคิดเห็นที่มีการปฏิบัติมากและค่าเฉลี่ยต่ำสุด ศึกษานิเทศก์และฝ่ายวิชาการของ สช.มาช่วยเหลือให้คำปรึกษาแก่ครูทางด้านการใช้หลักสูตร ให้ครอบคลุมเนื้อหาและถูกต้อง มีค่าเฉลี่ย 2.64 จัดอยู่ในระดับความคิดเห็นที่มีการปฏิบัติปานกลาง

ตารางที่ 13

ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
 ความคิดเห็นของผู้บริหารและครู เกี่ยวกับ
 การบริหารงานวิชาการด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

การจัดกิจกรรมการเรียน การสอน	ผู้บริหาร N = 147				ครูผู้สอน N = 118			
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ การ ปฏิบัติ	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ การ ปฏิบัติ	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย
1. ทางโรงเรียนได้มีการจัดการให้ความรู้เกี่ยวกับวิธีสอน และกิจกรรมการเรียนการสอน	3.75	.67	มาก	7	3.40	.83	ปานกลาง	8
2. ให้ครูผู้สอนมีส่วนร่วมในการคัดเลือกแบบเรียนแบบฝึกหัดและหนังสือประกอบการเรียน	4.12	.93	มาก	3	3.46	1.09	ปานกลาง	6
3. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนครอบคลุมเนื้อหาและถูกต้องตามหลักสูตรกำหนด	4.10	.60	มาก	5	3.79	.77	มาก	4
4. มีการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรด้านวิชาการให้นักเรียนเพื่อเพิ่มประสบการณ์ในการเรียน	3.81	.77	มาก	10	3.46	.87	ปานกลาง	6

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การจัดกิจกรรมการเรียน การสอน	ผู้บริหาร N = 147				ครูผู้สอน N = 118			
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ การ ปฏิบัติ	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ การ ปฏิบัติ	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย
5. ให้ครูทำโครงการสอน และบันทึกการสอน	4.39	.67	มาก	1	4.14	.72	มาก	1
6. จัดอบรมให้ครูรู้จักวิธีใช้ อุปกรณ์การสอนและสื่อ การสอน	3.70	.91	มาก	8	3.22	.97	ปานกลาง	10
7. ส่งเสริมให้นักศึกษา ฝึกงานในสถานประกอบการ ทั้งภาครัฐและเอกชน	4.21	.85	มาก	2	3.83	1.01	มาก	3
8. โรงเรียนให้งบประมาณ สนับสนุนงานวิชาการ อย่างเหมาะสม	3.69	.77	มาก	9	3.31	1.00	ปานกลาง	9
9. มีการส่งเสริมการเรียน การสอนโดยสอดแทรก คุณธรรม จริยธรรม ใน ในกระบวนวิชา	4.12	.66	มาก	3	3.86	.78	มาก	2
10. มีการติดตาม กำกับ ดูแล และแก้ปัญหาการเรียน การสอนให้ทันต่อ เหตุการณ์	4.01	.65	มาก	6	3.74	.79	มาก	5
รวม	4.00	.48	มาก		3.61	.66	มาก	

ตารางที่ 13 พบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการด้าน
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.39 - 3.81 โดยมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.00 จัดอยู่ในระดับความคิดเห็นที่มีการปฏิบัติมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าให้ครูทำโครงการสอนและบันทึกการสอนมีค่าเฉลี่ยสูงสุด 4.39 จัดอยู่ในระดับความคิดเห็นที่มีการปฏิบัติมาก ส่วนที่รองลงมาส่งเสริมให้นักศึกษาฝึกงานในสถานประกอบการทั้งภาครัฐและเอกชน มีค่าเฉลี่ย 4.21 จัดอยู่ในระดับความคิดเห็นที่มีการปฏิบัติมากและค่าเฉลี่ยต่ำสุดมีการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร ด้านวิชาการให้แก่นักเรียนเพื่อเพิ่มประสบการณ์ในการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ย 3.81 จัดอยู่ในระดับความคิดเห็นที่มีการปฏิบัติปานกลาง

ส่วนความคิดเห็นของกลุ่มครูเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.14-3.22 โดยมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.61 จัดอยู่ในระดับความคิดเห็นที่มีการปฏิบัติมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ให้ครูทำโครงการสอนและบันทึกการสอน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 4.14 จัดอยู่ในระดับความคิดเห็นที่มีการปฏิบัติมาก ส่วนที่รองลงมาคือ มีการส่งเสริมการเรียนการสอนโดยสอดคล้องกับคุณธรรม จริยธรรม ในทุกกระบวนการวิชามีค่าเฉลี่ย 3.86 จัดอยู่ในระดับความคิดเห็นที่มีการปฏิบัติมากและค่าเฉลี่ยต่ำสุดจัดอบรมให้ครูรู้จักวิธีใช้อุปกรณ์การสอนและสื่อการสอน มีค่าเฉลี่ย 3.22 จัดอยู่ในระดับความคิดเห็นที่มีการปฏิบัติปานกลาง

ตารางที่ 14

ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
ความคิดเห็นของผู้บริหารและครู เกี่ยวกับ
การบริหารงานวิชาการด้านการแนะแนวและการให้บริการชุมชน

การแนะแนวและการให้บริการชุมชน	ผู้บริหาร N = 147				ครูผู้สอน N = 118			
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ การ ปฏิบัติ	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ การ ปฏิบัติ	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย
1. โรงเรียนของท่านได้จัด	3.66	.77	มาก	3	3.22	.94	ปานกลาง	4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การแนะแนวและการใช้ บริการชุมชน	ผู้บริหาร N = 147				ครูผู้สอน N = 118			
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ การ ปฏิบัติ	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ การ ปฏิบัติ	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย
ให้มีฝ่ายแนะแนวทางการ ศึกษาได้เหมาะสม และ เพียงพอกับความต้องการ ของนักเรียน								
2. ครูในโรงเรียนสามารถ ช่วยเหลือแนะนำให้ นักเรียนวางแผนการ เรียนและการดำเนิน ชีวิต	3.83	.60	มาก	1	3.61	.85	มาก	2
3. นักเรียนในโรงเรียนมี ส่วนร่วมในการใช้บริการ แนะแนวของโรงเรียน	3.39	.74	ปานกลาง	6	3.17	.91	ปานกลาง	5
4. การแนะแนวของโรงเรียน มีผลต่อการเรียนการสอน ของครูและนักเรียน	3.72	.70	มาก	2	3.47	.87	ปานกลาง	1
5. โรงเรียนมีการติดตาม ประเมินผลด้านการ แนะแนว	3.51	.82	มาก	4	3.23	.99	ปานกลาง	3
6. มีการให้ครูไปเป็นวิทยา การเพื่อเผยแพร่ความรู้ ทางวิชาการให้กับชุมชน หรือหน่วยงานธุรกิจอื่น	3.26	1.11	ปานกลาง	7	2.82	1.08	ปานกลาง	7
7. มีการเชิญผู้ทรงคุณวุฒิใน ท้องถิ่นหรือผู้ชำนาญงาน	3.43	.91	ปานกลาง	5	2.99	1.13	ปานกลาง	6

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การแนะแนวและการใช้ บริการชุมชน	ผู้บริหาร N = 147				ครูผู้สอน N = 118			
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ การ ปฏิบัติ	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ การ ปฏิบัติ	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย
ในวิชาชีพต่าง ๆ มาเป็น วิทยากรเพื่อให้ความรู้ และประสบการณ์แก่นักเรียน								
8. มีการจัดเก็บข้อมูลเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันปัญหาและความต้องการของชุมชน	2.90	.96	ปานกลาง	10	2.69	1.00	ปานกลาง	10
9. มีการเผยแพร่ตำราเอกสาร แผ่นพับ สิ่งพิมพ์ทางราชการให้กับชุมชนได้ทราบ	3.04	.96	ปานกลาง	8	2.74	1.08	ปานกลาง	8
10. ชุมชนได้ให้การสนับสนุนการบริหารงานวิชาการกับโรงเรียนในด้านต่าง ๆ	2.94	.97	ปานกลาง	9	2.73	1.01	ปานกลาง	9
รวม	3.39	.60	ปานกลาง		3.07	.77	ปานกลาง	

ตารางที่ 14 พบว่า ความคิดเห็นของกลุ่มผู้บริหาร เกี่ยวกับการบริหารงานด้านการแนะแนวและการใช้บริการชุมชน มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.83-2.90 โดยมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.90 จัดอยู่ในระดับความคิดเห็นที่มีการปฏิบัติปานกลางเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าครูในโรงเรียนสามารถช่วยเหลือแนะนำให้นักเรียนวางแผนการเรียนและการดำเนินชีวิต มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3.83 จัดอยู่ในระดับความคิดเห็นที่มีการปฏิบัติมาก ส่วนที่รองลงมา การแนะแนวของโรงเรียนมีผลต่อการเรียนการสอนของครูและนักเรียน มีค่าเฉลี่ย 3.72 จัดอยู่ในระดับความคิดเห็นว่าเป็นเอกสารที่ส่งงานวิชาสำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เห็นที่มีการปฏิบัติมาก และค่าเฉลี่ยต่ำสุด มีการจัดเก็บข้อมูลเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันปัญหาและความต้องการของชุมชน มีค่าเฉลี่ย 2.90 จัดอยู่ในระดับความคิดเห็นที่มีการปฏิบัติปานกลาง

ส่วนความคิดเห็นของกลุ่มครู เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการด้านการแนะแนวและการให้บริการชุมชน มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.47 - 2.69 โดยมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.07 จัดอยู่ในระดับความคิดเห็นที่มีการปฏิบัติปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า การแนะแนวของโรงเรียนมีผลต่อการเรียนการสอนของครูและนักเรียน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3.47 จัดอยู่ในระดับความคิดเห็นที่มีการปฏิบัติปานกลาง ส่วนที่รองลงมา ครูในโรงเรียนสามารถช่วยเหลือและนำให้นักเรียนวางแผนการเรียน และการดำเนินชีวิต มีค่าเฉลี่ย 3.61 จัดอยู่ในระดับความคิดเห็นที่มีการปฏิบัติมาก และค่าเฉลี่ยต่ำสุดมีการจัดเก็บข้อมูลเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันปัญหาและความต้องการของชุมชน มีค่าเฉลี่ย 2.69 จัดอยู่ในระดับความคิดเห็นที่มีการปฏิบัติปานกลาง

ตารางที่ 15

ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
ความคิดเห็นของผู้บริหารและครู เกี่ยวกับ
การบริหารงานวิชาการด้านวัสดุอุปกรณ์การสอนและห้องสมุด

วัสดุอุปกรณ์การสอนและ ห้องสมุด	ผู้บริหาร N = 147				ครูผู้สอน N = 118			
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ การ ปฏิบัติ	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ การ ปฏิบัติ	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย
1. มีการจัดงบประมาณสำหรับการจัดหาหนังสือ เอกสาร วารสาร สำหรับการค้นคว้าของครู และนักเรียน	3.63	.88	มาก	4	3.31	.95	ปานกลาง	5

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วัตถุประสงค์การสอนและ ห้องสมุด	ผู้บริหาร N = 147				ครูผู้สอน N = 118			
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ การ ปฏิบัติ	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ การ ปฏิบัติ	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย
2. มีการสำรวจความต้องการและความพร้อมของอุปกรณ์การสอน ก่อนเปิดภาคเรียนทุกภาค	3.91	.80	มาก	3	3.52	.95	มาก	3
3. โรงเรียนจัดให้มีศูนย์อุปกรณ์การสอนเพื่อเก็บรักษาอุปกรณ์การสอนที่ครูผลิตขึ้นและจัดหามา รวมมทั้งให้บริการครูในโรงเรียนเป็นอย่างดี	3.31	.93	ปานกลาง	9	3.13	1.03	ปานกลาง	8
4. มีการอบรมเรื่องการผลิตการใช้สื่อและสนับสนุนการผลิต การใช้สื่อต่อการเรียนการสอน	3.44	.97	มาก	8	3.10	.94	ปานกลาง	9
5. จำนวนห้องเรียน มีเพียงพอกับจำนวนนักเรียน	4.23	.65	มาก	1	3.91	.72	มาก	1
6. อาคารเรียนที่ใช้ในการสอนภาคปฏิบัติมีความเหมาะสม	4.03	.73	มาก	2	3.71	.87	มาก	2
7. โรงเรียนจัดให้มีหนังสือสำหรับครูและนักเรียนในการศึกษาค้นคว้าจำนวนมากเพียงพอกับความต้องการและการทันสมัย	3.62	.89	มาก	5	3.33	.88	ปานกลาง	4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไมอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วัตถุประสงค์การสอบและ ห้องสมุด	ผู้บริหาร N = 147				ครูผู้สอน N = 118			
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ การ ปฏิบัติ	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ การ ปฏิบัติ	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย
8. มีบรรณารักษ์แนะนำการใช้ห้องสมุดให้กับนักเรียนก่อนการใช้ห้องสมุด	3.54	.97	มาก	7	3.14	1.09	ปานกลาง	7
9. บรรณารักษ์จัดสถานที่อย่างเพียงพอและให้บริการความสะดวกแก่ครูและนักเรียนในการใช้ห้องสมุด	3.59	.97	มาก	6	3.24	1.01	ปานกลาง	6
10. โรงเรียนมีการติดตามประเมินผลการใช้ห้องสมุดและอุปกรณ์การสอน	3.14	.97	ปานกลาง	10	2.98	1.04	ปานกลาง	10
รวม	3.64	.64	มาก		3.33	.73	ปานกลาง	

ตารางที่ 15 พบว่า ความคิดเห็นของกลุ่มผู้บริหารเกี่ยวกับการบริหารงานด้านวัตถุประสงค์การสอบและห้องสมุด มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.23 - 3.14 โดยมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.64 จัดอยู่ในระดับความคิดเห็นที่มีการปฏิบัติมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าจำนวนห้องเรียนมีเพียงพอกับจำนวนนักเรียน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 4.23 จัดอยู่ในระดับความคิดเห็นที่มีการปฏิบัติมาก ส่วนที่รองลงมาอาคารเรียนที่ใช้ในการสอบภาคปฏิบัติมีความเหมาะสม มีค่าเฉลี่ย 4.03 จัดอยู่ในระดับความคิดเห็นที่มีการปฏิบัติมาก และค่าเฉลี่ยต่ำสุด โรงเรียนมีการติดตามประเมินผลการใช้ห้องสมุดและอุปกรณ์การสอน 3.14 จัดอยู่ในระดับความคิดเห็นที่มีการปฏิบัติปานกลาง

ส่วนความคิดเห็นของกลุ่มครูเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการด้านวัตถุประสงค์การสอบและห้องสมุด มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.91 - 2.98 โดยมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.33 จัดอยู่ในเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ระดับความคิดเห็นที่มีการปฏิบัติปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าจำนวนห้องเรียนมีเพียงพอ กับจำนวนนักเรียน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3.91 จัดอยู่ในระดับความคิดเห็นที่มีการปฏิบัติมาก ส่วนที่ รองลงมาอาคารเรียนที่ใช้ในการสอนภาคปฏิบัติมีความเหมาะสม มีค่าเฉลี่ย 3.71 จัดอยู่ในระดับ ความคิดเห็นที่มีการปฏิบัติมาก และค่าเฉลี่ยต่ำสุด โรงเรียนมีการติดตามประเมินผลการใช้ห้อง สมุดและอุปกรณ์การสอนมีค่าเฉลี่ย 2.98 จัดอยู่ในระดับความคิดเห็นที่มีการปฏิบัติปานกลาง

ตารางที่ 16

ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
ความคิดเห็นของผู้บริหารและครู เกี่ยวกับ
การบริหารงานวิชาการ ด้านการนิเทศและการพัฒนาบุคลากรทางการสอน

การนิเทศและการพัฒนา บุคลากรทางการสอน	ผู้บริหาร N = 147				ครูผู้สอน N = 118			
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ การ ปฏิบัติ	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ การ ปฏิบัติ	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย
1. มีการประชุมครูเพื่อ ดำเนินการ เกี่ยวกับการจัดการเรียน การสอน ก่อนเปิดภาค เรียน	4.35	.66	มาก	1	4.09	.85	มาก	1
2. โรงเรียนของท่านได้ กำหนดนโยบายและชี้แจง เกี่ยวกับการนิเทศการสอน ให้ครูเข้าใจ	4.06	.74	มาก	2	3.71	.85	มาก	2
3. โรงเรียนได้จัดตั้งทีมงาน	3.42	.94	ปานกลาง	6	3.21	1.06	ปานกลาง	6

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การนิเทศและการพัฒนา บุคลากรทางการสอน	ผู้บริหาร N = 147				ครูผู้สอน N = 118			
	X	S.D.	ระดับ การ ปฏิบัติ	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย	X	S.D.	ระดับ การ ปฏิบัติ	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย
4. โรงเรียนได้กระทำการ นิเทศภายในอย่างต่อเนื่อง	3.47	.92	ปานกลาง	5	3.15	1.09	ปานกลาง	7
5. มีการส่งเสริมให้ครูใน โรงเรียนหรือวิทยากร ภายนอกมาสาธิตหรือแนะนำ ความรู้ใหม่ให้กับครู	3.50	.85	มาก	9	3.11	1.08	ปานกลาง	8
6. มีการส่งเสริมให้ครูได้ รับการอบรมฝึกงานหรือ จัดประชุมสัมมนาเชิง ปฏิบัติการ เพื่อนำความรู้ มาปรับปรุงการเรียน การสอน	3.81	.84	มาก	4	3.40	1.03	ปานกลาง	3
7. มีการส่งเสริม ยกย่อง ชมเชยครูที่มีความสามารถ ดีเด่น	3.71	.92	มาก	8	3.27	1.08	ปานกลาง	5
8. การให้ครูไปดูงานด้าน วิชาการในสถาบันการ ศึกษาอื่นเพื่อเป็นแนวทาง ในการปรับปรุงการเรียน การสอน	3.41	1.05	ปานกลาง	7	3.06	1.12	ปานกลาง	9
9. การให้ครูได้ศึกษาต่อเพื่อ เพิ่มพูนความรู้ให้สูงขึ้น	3.83	.95	มาก	3	3.40	1.16	ปานกลาง	3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การนิเทศและการพัฒนา บุคลากรทางการสอน	ผู้บริหาร N = 147				ครูผู้สอน N = 118			
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ การ ปฏิบัติ	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ การ ปฏิบัติ	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย
10. มีศึกษานิเทศก์หรือ เจ้าหน้าที่จาก สช. เข้า มาช่วยเหลือโรงเรียน ด้านวิชาการ	2.65	.99	ปานกลาง	11	2.57	1.11	ปานกลาง	11
11. โรงเรียนได้มีการ ประเมินผลการนิเทศ การสอน	3.37	.95	ปานกลาง	10	3.03	1.15	ปานกลาง	10
รวม	3.62	.61	มาก		3.26	.83	ปานกลาง	

ตารางที่ 16 พบว่า ความคิดเห็นของกลุ่มผู้บริหาร เกี่ยวกับการบริหารงานด้าน
การนิเทศและการพัฒนาบุคลากรทางการสอนมีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.35-2.65 โดยมีค่าเฉลี่ย
รวมเท่ากับ 3.62 จัดอยู่ในระดับความคิดเห็นที่มีการปฏิบัติมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า
มีการประชุมครู เพื่อดำเนินการเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน ก่อนเปิดภาคเรียน มีค่าเฉลี่ย
สูงสุด 4.35 จัดอยู่ในระดับความคิดเห็นที่มีการปฏิบัติมาก ส่วนที่รองลงมา โรงเรียนของท่าน
ได้กำหนดนโยบาย และชี้แจงเกี่ยวกับการนิเทศการสอนให้ครูเข้าใจ มีค่าเฉลี่ย 4.06 จัดอยู่ใน
ระดับความคิดเห็นที่มีการปฏิบัติมาก และค่าเฉลี่ยต่ำสุด มีศึกษานิเทศก์หรือเจ้าหน้าที่จาก สช.
เข้ามาช่วยเหลือโรงเรียนด้านวิชาการ มีค่าเฉลี่ย 2.65 จัดอยู่ในระดับความคิดเห็นที่มีการ
ปฏิบัติปานกลาง

ส่วนความคิดเห็นของกลุ่มครู เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการด้านการนิเทศและการ
พัฒนาบุคลากรทางการสอน มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.09-2.57 โดยมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.26
จัดอยู่ในระดับความคิดเห็นที่มีการปฏิบัติปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีการประชุมครู
เพื่อดำเนินการเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน ก่อนเปิดภาคเรียน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 4.09

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จัดอยู่ในระดับความคิดเห็นที่มีการปฏิบัติมากส่วนที่รองลงมา โรงเรียนของท่านได้กำหนดนโยบาย และชี้แจงเกี่ยวกับการนิเทศการสอน ให้ครูเข้าใจ มีค่าเฉลี่ย 3.71 จัดอยู่ในระดับความคิดเห็นที่มีการปฏิบัติมาก และค่าเฉลี่ยต่ำสุด มีศึกษานิเทศก์หรือเจ้าหน้าที่จาก สช. เข้ามาช่วยเหลือ โรงเรียนด้านวิชาการ ค่าเฉลี่ย 2.57 จัดอยู่ในระดับความคิดเห็นที่มีการปฏิบัติปานกลาง

ตารางที่ 17

ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
ความคิดเห็นของผู้บริหารและครู เกี่ยวกับ
การบริหารงานวิชาการ ด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอน

การวัดผลและประเมินผล การเรียนการสอน	ผู้บริหาร N = 147				ครูผู้สอน N = 118			
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ การ ปฏิบัติ	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ การ ปฏิบัติ	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย
1. การประชุมครู เพื่อ กำหนดแนวทางการวัดผล และการประเมินผล การเรียนการสอน	4.03	.74	มาก	3	3.66	.95	มาก	3
2. การส่งเสริมให้ครูเข้ารับ การฝึกอบรมเกี่ยวกับการ วัดผลและประเมินผล การเรียนการสอน	3.68	.86	มาก	9	3.26	.95	ปานกลาง	8
3. มีการกำหนดวัน-เวลา ในการวัดผลและประเมิน ผลการเรียนไว้อย่างชัดเจน	4.11	.79	มาก	2	3.88	.93	มาก	1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การวัดผลและประเมินผล การเรียนการสอน	ผู้บริหาร N = 147				ครูผู้สอน N = 118			
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ การ ปฏิบัติ	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ การ ปฏิบัติ	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย
ตลอดปีการศึกษา								
4. การจัดทำ Progress Chart เพื่อให้นักเรียนทราบผลการเรียน และ การปฏิบัติงานของตนเอง	3.26	1.05	ปานกลาง	10	3.22	1.12	ปานกลาง	11
5. ส่งเสริมสนับสนุนให้ครู ประเมินผลการเรียน การสอนอย่างสม่ำเสมอ และเป็นไปตามวัตถุประสงค์	3.94	.77	มาก	5	3.56	.86	มาก	6
6. การจัดให้มีเอกสาร คู่มือ อุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ซึ่งอำนวยความสะดวก ในการวัดผลและประเมินผล	3.76	.90	มาก	7	3.42	.85	ปานกลาง	7
7. มีการจัดตั้งกรรมการเพื่อบำรุงกิจการเกี่ยวกับ กิจกรรมการวัดผลการ สอนและประเมินผลการ เรียนการสอน	3.84	.95	มาก	6	3.26	.95	ปานกลาง	8
8. มีการวัดผลและประเมิน ผลการศึกษาของนักเรียน ทั้งภาคทฤษฎี ภาคปฏิบัติ และงานที่มอบหมายให้	4.03	.76	มาก	3	3.65	.87	มาก	4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การวัดผลและประเมินผล การเรียนการสอน	ผู้บริหาร N = 147				ครูผู้สอน N = 118			
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ การ ปฏิบัติ	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ การ ปฏิบัติ	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย
นักศึกษาทำ โดยครอบคลุมเนื้อหาของรายวิชาตลอดภาคเรียน								
9. มีการรายงานผลการศึกษานักศึกษาให้นักศึกษาและผู้ปกครองทราบทุกครั้งในเวลาอันควร	4.25	.69	มาก	1	3.83	.80	มาก	2
10. การติดตามผลนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาไปแล้วเพื่อนำมาปรับปรุงการเรียนการสอน	3.55	.88	มาก	9	3.25	.90	ปานกลาง	10
11. มีการประชุมครู เพื่อให้ผลที่ได้รับจากการประเมินมาปรับปรุงการเรียนการสอน	3.76	.90	มาก	7	3.60	.90	มาก	5
รวม	3.83	.62	มาก		3.51	.72	มาก	

ตารางที่ 17 พบว่า ความคิดเห็นของกลุ่มผู้บริหาร เกี่ยวกับการบริหารงานด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.25-3.26 โดยมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.83 จัดอยู่ในระดับความคิดเห็นที่มีการปฏิบัติมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีการรายงานผลการศึกษานักศึกษาให้นักศึกษา และผู้ปกครองทราบทุกครั้งในเวลาอันควร มีเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ค่าเฉลี่ยสูงสุด 4.25 จัดอยู่ในระดับความคิดเห็นที่มีการปฏิบัติมาก ส่วนที่รองลงมา มีการกำหนดวัน-เวลา ในการวัดและประเมินผลการเรียนไว้ล่วงหน้าตลอดปีการศึกษา มีค่าเฉลี่ย 4.11 จัดอยู่ในระดับความคิดเห็นที่มีการปฏิบัติมากและค่าเฉลี่ยต่ำสุดการจัดทำ Progress Chart เพื่อให้นักเรียนทราบผลการปฏิบัติงานของตนเอง มีค่าเฉลี่ย 3.26 จัดอยู่ในระดับความคิดเห็นที่มีการปฏิบัติปานกลาง

ส่วนความคิดเห็นของกลุ่มครู เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ ด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.88 - 1.12 โดยมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.51 จัดอยู่ในระดับความคิดเห็นที่มีการปฏิบัติมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีการกำหนดวัน - เวลา ในการวัดและประเมินผลการเรียนไว้ล่วงหน้าตลอดปีการศึกษา มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3.88 จัดอยู่ในระดับความคิดเห็นที่มีการปฏิบัติมากส่วนที่รองลงมา มีการรายงานผลการเรียนของนักศึกษาให้นักศึกษาและผู้ปกครองทราบทุกครั้งในเวลาอันควร มีค่าเฉลี่ย 4.25 จัดอยู่ในระดับความคิดเห็นที่มีการปฏิบัติมาก และค่าเฉลี่ยต่ำสุดการจัดทำ Progress Chart เพื่อให้ นักเรียนทราบผลการปฏิบัติงานของตนเอง 3.22 จัดอยู่ในระดับความคิดเห็นที่มีการปฏิบัติปานกลาง

ตารางที่ 18

ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
ความคิดเห็นของผู้บริหารจำแนกตำแหน่ง โดยภาพรวม
เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ

การบริหารงานวิชาการ	ครูใหญ่ N = 46						ผ.ฝ่ายวิชาการ N = 39						หัวหน้าหมวด N = 62					
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ การปฏิบัติ	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ การปฏิบัติ	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ การปฏิบัติ	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ การปฏิบัติ	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย		
1. หลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ 2. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอน 3. การแนะแนวและใช้วิธีการชุมชน 4. วัสดุอุปกรณ์การสอนและห้องสมุด 5. การนำเทคโนโลยีและการพัฒนาบุคลากรทางการสอน 6. การวัดผลและประเมินผลทางการเรียนการสอน	3.78	.39	มาก	5	3.68	.47	มาก	5	3.44	.46	ปานกลาง	3						
	4.15	.41	มาก	1	4.16	.47	มาก	1	3.79	.45	มาก	1						
	3.50	.55	มาก	6	3.47	.66	ปานกลาง	6	3.24	.56	ปานกลาง	6						
	3.90	.53	มาก	3	3.76	.63	มาก	3	3.38	.60	ปานกลาง	4						
	3.85	.52	มาก	4	3.71	.61	มาก	4	3.38	.61	ปานกลาง	4						
	4.06	.59	มาก	2	4.00	.56	มาก	2	3.57	.60	มาก	2						
รวม	3.87	.60	มาก		3.80	.49	มาก		3.47	.55	ปานกลาง							

วัตถุประสงค์การวิจัย	รร.ขนาดเล็ก N = 66					รร.ขนาดกลาง N = 127					รร.ขนาดใหญ่ N = 72				
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ การ ปฏิบัติ	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ การ ปฏิบัติ	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ การ ปฏิบัติ	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย			
1. วัตถุประสงค์การวิจัย	3.36	.97	ปานกลาง	3	3.88	.86	มาก	3	3.77	.78	มาก	3			
2. มีการสำรวจความต้องการและการเรียนการสอนก่อนเปิดภาคเรียนทุกภาค	2.92	.97	ปานกลาง	8	3.34	.87	ปานกลาง	9	3.24	1.13	ปานกลาง	9			
3. โรงเรียนจัดให้ครูผู้สอนมีการสอนเพื่อเก็บรักษาอุปกรณ์การสอนที่ครูผลิตขึ้นและจัดทำมา รวมทั้งให้บริการครูในโรงเรียนเป็นอย่างดี	2.89	.84	ปานกลาง	9	3.43	.91	ปานกลาง	7	3.37	1.10	ปานกลาง	8			
4. มีการอบรมเรื่องการผลิตการใช้สื่อ และสนับสนุนการผลิตการใช้สื่อต่อการเรียนการสอน	3.98	.69	มาก	1	4.13	.69	มาก	1	4.09	.74	มาก	1			
5. จำนวนห้องเรียน มีเพียงพอกับจำนวนนักเรียน	3.62	.79	มาก	2	3.96	.77	มาก	2	3.99	.85	มาก	2			
6. อาคารเรียนที่ใช้ในการสอนภาคปฏิบัติ มีความเหมาะสม	3.19	.92	ปานกลาง	4	3.52	.83	มาก	5	3.66	.92	มาก	4			
7. โรงเรียนจัดให้มีหนังสือสำหรับบริการครูและนักเรียนในการศึกษาค้นคว้าจำนวนมาก เพียงพอกับความต้องการและทันสมัย	3.05	1.11	ปานกลาง	7	3.36	.97	ปานกลาง	8	3.36	1.05	มาก	7			
8. มีบรรณารักษ์แนะนำการใช้ห้องสมุดให้กับนักเรียนก่อนการใช้ห้องสมุด	3.06	1.00	ปานกลาง	6	3.49	.89	ปานกลาง	6	3.64	1.04	มาก	6			
9. บรรณารักษ์จัดสถานที่อย่างเพียงพอ และให้บริการความสะดวกแก่ครูและนักเรียนในการใช้ห้องสมุด															

ตารางที่ 18 พบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารจำแนกตามแหล่งครูใหญ่ ผู้ช่วยครูใหญ่ฝ่ายวิชาการ หัวหน้าหมวดวิชา โดยภาพรวม มีค่าเฉลี่ยรวม 3.87, 3.80, 3.47 ตามลำดับจัดอยู่ในระดับความคิดเห็นที่ว่าการปฏิบัติมากในส่วนการสอนครูใหญ่และผู้ช่วยครูใหญ่และผู้ช่วยครูใหญ่ฝ่ายวิชาการส่วนหัวหน้าหมวดวิชาที่มีการปฏิบัติระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 4.15, 4.16, 3.79 มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ส่วนที่รองลงมา ค่าการวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ย 4.05, 4.00, 3.57 มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ส่วนที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ การแนะแนวและการให้บริการชุมชน มีค่าเฉลี่ย 3.60, 3.47, 3.24 สำหรับครูใหญ่และผู้ช่วยครูใหญ่ฝ่ายวิชาการ มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ส่วนหัวหน้าหมวดวิชาที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 19
ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
ความคิดเห็นของผู้บริหาร จำแนกตำแหน่งเกี่ยวกับ
การบริหารงานวิชาการ ค่าเฉลี่ยสูงสุดและการนำหลักสูตรไปใช้

หลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้	ครูใหญ่ N = 46				ผศ. ฝ่ายวิชาการ N = 39				หัวหน้าหมวด N = 62			
	$\bar{X}$	S.D.	การปฏิบัติ	ลำดับคะแนนเฉลี่ย	$\bar{X}$	S.D.	การปฏิบัติ	ลำดับคะแนนเฉลี่ย	$\bar{X}$	S.D.	การปฏิบัติ	ลำดับคะแนนเฉลี่ย
	4.02	.62	มาก	4	3.77	.78	มาก	7	3.50	.84	มาก	7
1. มีการประชุมชี้แจงให้ครูเข้าใจจุดมุ่งหมาย หลักการ โครงสร้างของหลักสูตร และปรัชญาการอาชีวศึกษา	4.02	.62	มาก	4	3.90	.68	มาก	5	3.58	.71	มาก	6
2. มีการประชุมชี้แจงหรือแนะนำครูผู้สอน ให้เข้าใจ												

หลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้	ครูใหญ่ N = 46				ผศ.ฝ่ายวิชาการ N = 39				หัวหน้าหมวด N = 62			
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ การปฏิบัติ	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ การปฏิบัติ	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ การปฏิบัติ	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย
หลักสูตร และสิ่งที่เกี่ยวข้องกับการใช้หลักสูตร 3. การประชุมวางแผนร่วมกันระหว่างผู้บริหารโรงเรียน และครู เพื่อให้การสอนเป็นไปตามหลักสูตรกำหนด 4. การจัดเวลาเรียนระหว่างภาคทฤษฎีกับภาคปฏิบัติ ใน ตารางสอนแต่ละวันอย่างเหมาะสมถูกต้องตามหลักการ ของหลักสูตร 5. จัดให้มีคณะกรรมการการวิเคราะห์หลักสูตรและการสอน เพื่อสนับสนุนและส่งเสริมการใช้หลักสูตรภายในโรงเรียน 6. มีการจัดทำหนังสือหลักสูตร และเอกสารประกอบหลักสูตร เช่น คู่มือครู ใบงาน หนังสือเรียน หนังสืออ่านประกอบ ไว้สำหรับการปฏิบัติงานของครู 7. ครูในโรงเรียนได้ปฏิบัติตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร 8. มีการติดตามดูแลให้ครูดำเนินการสอนเป็นไปตามจุด มุ่งหมายของหลักสูตร 9. ศึกษานิเทศก์และฝ่ายวิชาการของ สช. มาช่วยเหลือ ให้คำปรึกษาแนะแนวทางด้านการให้หลักสูตร ให้ครอบคลุม เนื้อหาและถูกต้อง	4.00	.68	มาก	6	3.85	.67	มาก	6	3.62	.61	มาก	3
	4.36	.53	มาก	1	4.24	.59	มาก	1	3.82	.62	มาก	1
	3.25	.84	ปานกลาง	9	3.24	.94	ปานกลาง	9	2.95	.91	ปานกลาง	9
	4.18	.53	มาก	2	3.95	.72	มาก	2	3.60	.73	มาก	5
	4.00	.48	มาก	6	3.92	.53	มาก	4	3.77	.53	มาก	2
	4.09	.56	มาก	3	3.95	.65	มาก	2	3.61	.69	มาก	4
	2.60	.91	ปานกลาง	10	2.51	1.02	ปานกลาง	10	2.66	.95	ปานกลาง	10

หลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้	ครูใหญ่ N = 46				ผ.ฝ่ายวิชาการ N = 39				หัวหน้าหมวด N = 62			
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ปฏิบัติ	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ปฏิบัติ	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ปฏิบัติ	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย
	3.29	.76	ปานกลาง	8	3.44	1.07	มาก	8	3.25	.79	ปานกลาง	8
รวม	3.78	.39	มาก		3.68	.49	มาก		3.44	.46	ปานกลาง	

ตารางที่ 19 พบว่าความคิดเห็นของผู้บริหารเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการด้านการนำหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ จำนวนค่าแห่งครูใหญ่ ผู้ช่วยครูใหญ่ ฝ่ายวิชาการ หัวหน้าหมวดวิชา โดยมีค่าเฉลี่ยรวม 3.78, 3.68 และ 3.44 ตามลำดับ จัดอยู่ในระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติมาก ค่าแห่งครูใหญ่และผู้ช่วยครูใหญ่ฝ่ายวิชาการส่วนในตำแหน่งหัวหน้าหมวดวิชาที่มีการนำหลักสูตรไปใช้ เราขอพบว่า การจัดเวลาเรียนระหว่างภาคปฏิบัติในตารางสอนแต่ละวันอย่างเหมาะสมถูกต้องตามหลักการของหลักสูตร มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 4.36, 4.24 และ 3.82 ตามลำดับ จัดอยู่ในระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติมากส่วนที่รองลงมา มีการจัดทำหนังสือหลักสูตร และเอกสารประกอบหลักสูตร เช่น คู่มือครู ใบงาน หนังสือเรียน หนังสืออ่านประกอบไว้สำหรับการปฏิบัติงานของครู มีค่าเฉลี่ย 4.18 และ 3.95 สำหรับความคิดเห็นของครูใหญ่ และผู้ช่วยครูใหญ่ฝ่ายวิชาการที่มีการนำหลักสูตรไปใช้ในระดับมาก ส่วนครูในโรงเรียนได้ปฏิบัติตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร มีค่าเฉลี่ย 3.77 สำหรับความคิดเห็นของหัวหน้าหมวดวิชา และมีการนำหลักสูตรไปใช้ในระดับมากเช่นเดียวกัน ส่วนที่ค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ศึกษาในหลักสูตรและฝ่ายวิชาการของ สช.มาช่วยเหลือ ให้คำปรึกษาแก่ครูทางด้านการให้หลักสูตร ให้ครอบคลุมเนื้อหาและถูกต้อง มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด 2.60, 2.51 และ 2.66 ตามลำดับ จัดอยู่ในระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติปานกลาง

ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
ความคิดเห็นของผู้บริหารจำแนกตำแหน่ง เกี่ยวกับ
การบริหารงานวิชาการด้านการจัดการเรียนการสอน

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	ครูใหญ่ N = 46				ผ.ฝ่ายวิชาการ N = 39				หัวหน้าหมวด N = 32			
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ การปฏิบัติ	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ การปฏิบัติ	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ การปฏิบัติ	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย
1. ทางโรงเรียนได้จัดการให้ความรู้เกี่ยวกับวิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน	4.02	.51	มาก	7	3.87	.61	มาก	9	3.48	.72	มาก	7
2. ให้ครูผู้สอนมีส่วนร่วมในการคัดเลือกแบบเรียน แบบฝึกหัด และหนังสือประกอบการเรียน	4.13	.79	มาก	5	4.26	.99	มาก	4	4.02	.98	มาก	2
3. การจัดการเรียนการสอน ครอบคลุมเนื้อหา และถูกต้องตามหลักสูตรกำหนด	4.18	.44	มาก	4	4.26	.69	มาก	4	3.94	.67	มาก	3
4. มีการจัดการส่งเสริมหลักสูตรด้านวิชาการ ให้แก่แก่เรียน เพื่อเพิ่มประสบการณ์ในการเรียนรู้	4.00	.74	มาก	8	4.00	.83	มาก	7	3.35	.69	ปานกลาง	10
5. ให้อาจารย์ทำโครงการสอนและบันทึกการสอน	4.49	.63	มาก	1	4.64	.64	มาก	1	4.16	.71	มาก	1
6. จัดอบรมให้ครูรู้จักวิธีใช้อุปกรณ์การสอนและสื่อการสอน	3.82	.82	มาก	10	3.90	.99	มาก	8	3.48	.88	ปานกลาง	7

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอน	ครูใหญ่ N = 46				ผศ.ฝ่ายวิชาการ N = 39				หัวหน้าหมวด N = 62			
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ การ ปฏิบัติ	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ การ ปฏิบัติ	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ การ ปฏิบัติ	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย
7. ส่งเสริมให้นักศึกษาฝึกงานในสถานประกอบการ ทั้งภาครัฐและเอกชน	4.47	.69	มาก	2	4.41	.72	มาก	2	3.90	.94	มาก	5
8. โรงเรียนให้งบประมาณสนับสนุนงานวิชาการอย่างเหมาะสม	4.00	.74	มาก	8	3.74	.79	มาก	10	3.44	.69	ปานกลาง	9
9. มีการส่งเสริมการเรียนรู้การสอน โดยสอดคล้องกับทฤษฎีการเรียนรู้ ในทฤษฎีบททฤษฎี	4.13	.66	มาก	5	4.38	.59	มาก	3	3.93	.65	มาก	4
10. มีการติดตาม กำกับ ดูแล และแก้ปัญหาการเรียนการสอน ให้ทันต่อเหตุการณ์	4.20	.55	มาก	3	4.18	.68	มาก	6	3.77	.62	มาก	6
รวม	4.15	.41	มาก		4.16	.47	มาก		3.79	.45	มาก	

ตารางที่ 20 พบว่าความคิดเห็นของผู้บริหารเกี่ยวกับการดำเนินงานวิชาการด้านการจัดการเรียนการสอนเจ้าแห่งครูใหญ่ ผู้ช่วยครูใหญ่ ฝ่ายวิชาการ หัวหน้าหมวดวิชา โดยมีค่าเฉลี่ยรวม 4.15, 4.16 และ 3.79 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ให้อาจารย์ทำโครงการการสอนและบันทึกการสอนมีค่าเฉลี่ยสูงสุด 4.49, 4.64 และ 4.16 ตามลำดับ จัดอยู่ในระดับความคิดเห็นที่มากที่สุด ส่วนที่รองลงมา ส่งเสริมให้นักศึกษาฝึกงานในสถานประกอบการ ทั้งภาครัฐและเอกชน มีค่าเฉลี่ย 4.47 และ 4.41 ลำดับความคิดเห็นของครูใหญ่ และผู้ช่วยครูใหญ่ฝ่ายวิชาการที่มีการปฏิบัติอยู่มาก ส่วน ให้ครูผู้สอนมีส่วน

ร่วมในการคัดเลือกแบบเรียน แบบฝึกหัดและหนังสือประกอบบทเรียน มีค่าเฉลี่ย 4.02 สำหรับความคิดเห็นของหัวหน้าหมวดวิชา ที่มีการปฏิบัติมากแต่เดียวกัน ส่วนที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด จัดอบรมให้อาจารย์ผู้จัดวิธีใช้อุปกรณ์การสื่อสารสื่อการสอน มีค่าเฉลี่ย 3.82 สำหรับความคิดเห็นของผู้ที่รับผิดชอบการปฏิบัติมาก และโรงเรียนให้งบประมาณสนับสนุนงานวิชาการอย่างเหมาะสม มีค่าเฉลี่ย 3.74 สำหรับความคิดเห็นของผู้ช่วยครูใหญ่ฝ่ายวิชาการที่มีระดับปฏิบัติมาก ส่วน มีการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรค่าวิชาการศึกษาให้แก่นักเรียนเพื่อเพิ่มประสบการณ์ในการเรียนรู้ให้อาจารย์ทำโครงการสอนและบันทึกการสอน มีค่าเฉลี่ย 3.35 ตามความ คิดเห็นของหัวหน้าหมวดวิชาที่มีระดับปฏิบัติปานกลาง

ตารางที่ 21

ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
ความคิดเห็นของผู้บริหารจำแนกตำแหน่ง เกี่ยวกับ
การบริหารงานวิชาการ ด้านการแนะแนวและการใช้บริหารชุมชน

การแนะแนวและการใช้บริหารชุมชน	ครูใหญ่ N = 46				ผ.ฝ่ายวิชาการ N = 39				หัวหน้าหมวด N = 62			
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ การ ปฏิบัติ	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ การ ปฏิบัติ	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ การ ปฏิบัติ	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย
	3.87	.73	มาก	3	3.72	.86	มาก	2	3.48	.70	ปานกลาง	3
1. โรงเรียนของท่านได้จัดให้มีฝ่ายแนะแนวทางการศึกษา ได้เหมาะสม และเพียงพอกับความต้องการของนักเรียน	4.00	.62	มาก	1	3.90	.60	มาก	1	3.66	.63	มาก	1
2. ครูในโรงเรียนสามารถช่วยเหลือแนะนำให้นักเรียน												

การแนะแนวและการใช้บริการชุมชน	ครูใหญ่ N = 46				ผศ. ฝ่ายวิชาการ N = 39				หัวหน้าหมวด N = 62			
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ การ ปฏิบัติ	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ การ ปฏิบัติ	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ การ ปฏิบัติ	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย
วางแผนการเรียนและการดำเนินชีวิต												
3. นักเรียนในโรงเรียนมีส่วนร่วมในการใช้บริการแนะแนวของโรงเรียน	3.49	.66	ปานกลาง	6	3.55	.86	มาก	6	3.21	.69	ปานกลาง	5
4. การแนะแนวของโรงเรียนมีผลต่อการเรียนการสอนของครูและนักเรียน	3.89	.65	มาก	2	3.66	.85	มาก	3	3.64	.61	มาก	2
5. โรงเรียนมีการติดตามประเมินผลด้านการแนะแนว	3.64	.65	มาก	4	3.63	1.00	มาก	4	3.33	.79	ปานกลาง	4
6. มีการให้ครูไปเป็นวิทยากร เพื่อเผยแพร่ความรู้ทางวิชาการให้กับชุมชนหรือหน่วยงานธุรกิจอื่น	3.48	1.13	ปานกลาง	7	3.41	1.14	ปานกลาง	7	3.02	1.04	ปานกลาง	7
7. มีการเชิญผู้ทรงคุณวุฒิในท้องถิ่น หรือผู้ชำนาญในวิชาชีพต่างๆ มาเป็นวิทยากรเพื่อให้ความรู้ และประสบการณ์แก่นักเรียน	3.59	.90	มาก	5	3.62	.94	มาก	5	3.20	.85	ปานกลาง	6
8. มีการจัดเก็บข้อมูลเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน ปัญหาและความต้องการของชุมชน	3.09	.83	ปานกลาง	8	2.92	1.11	ปานกลาง	10	2.75	.92	ปานกลาง	10
9. มีการเผยแพร่ตำรา เอกสาร แผ่นพับ สิ่งพิมพ์ ทางราชการให้กับชุมชนได้ทราบ	3.09	.82	ปานกลาง	8	3.21	1.13	ปานกลาง	8	2.90	.93	ปานกลาง	8

ตารางที่ 22

ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
ความคิดเห็นของผู้บริหารจำแนกตำแหน่ง
เกี่ยวกับการบริหารงานด้านวัสดุอุปกรณ์การสอนและห้องสมุด

วัสดุอุปกรณ์การสอนและห้องสมุด	ครูใหญ่ N = 46						ผ.ฝ่ายวิชาการ N = 39						หัวหน้าหมวด N = 62					
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ การ ปฏิบัติ	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ การ ปฏิบัติ	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ การ ปฏิบัติ	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ การ ปฏิบัติ	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย		
1. มีการจัดงบประมาณสำหรับบริหารจัดการหนังสือ เอกสาร วารสาร สำหรับบทความความรู้ และนักเรียน	3.87	.84	มาก	5	3.77	.96	มาก	5	3.37	.78	ปานกลาง	4						
2. มีการสำรวจความต้องการและการและความพร้อมของอุปกรณ์ การสอน ก่อนเปิดภาคเรียนเทคนิก	4.13	.63	มาก	3	4.10	.85	มาก	3	3.62	.80	ปานกลาง	3						
3. โรงเรียนจัดให้มีศูนย์อุปกรณ์การสอน เพื่อเก็บรักษาอุปกรณ์ การสอบเพื่อผลิตข้อและจัดทำมา รวมทั้งให้บริการครูใน โรงเรียนเป็นอย่างดี	3.57	.87	มาก	9	3.33	.96	ปานกลาง	10	3.10	.92	ปานกลาง	9						
4. มีการอบรมเรื่องการผลิตการใช้สื่อ และสนับสนุนการผลิต การใช้สื่อต่อการเรียนการสอน	3.71	.82	มาก	8	3.51	1.00	มาก	8	3.18	1.00	ปานกลาง	8						
5. จำนวนห้องเรียน มีเพียงพอกับจำนวนนักเรียน	4.38	.53	มาก	1	4.42	.68	มาก	1	4.00	.64	มาก	1						173

วัตถุประสงค์การสอบและห้องสมุด	ครูใหญ่ N = 46					ผศ.ฝ่ายวิชาการ N = 39					หัวหน้าหมวด N = 62				
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ การปฏิบัติ	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ การปฏิบัติ	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ การปฏิบัติ	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ การปฏิบัติ
6. อาคารเรียนที่ใช้ในการสอนภาคปฏิบัติ มีความเหมาะสม	4.18	.81	มาก	2	4.15	.67	มาก	2	3.85	.66	มาก	2	3.85	.66	มาก
7. โรงเรียนจัดใหม่ทั้งสัปดาห์หรือสัปดาห์ละวัน	3.87	.69	มาก	5	3.79	1.00	มาก	4	3.32	.87	ปานกลาง	5	3.32	.87	ปานกลาง
8. มีการศึกษาค้นคว้าจำนวนมาก เพียงพอกับความต้องการและทันสมัย															
9. มีบรรณารักษ์แนะนำการใช้ห้องสมุดให้กับนักเรียนก่อนการใช้ห้องสมุด	3.82	.83	มาก	7	3.67	1.01	มาก	6	3.25	.98	ปานกลาง	7	3.25	.98	ปานกลาง
10. บรรณารักษ์จัดสถานที่อย่างเพียงพอ และให้บริการความสะดวกแก่ครูและนักเรียนในการใช้ห้องสมุด	3.89	.83	มาก	4	3.67	.98	มาก	6	3.31	.89	ปานกลาง	6	3.31	.89	ปานกลาง
10. โรงเรียนมีการติดตามประเมินผลการใช้ห้องสมุดและอุปกรณ์การสอน	3.27	.89	ปานกลาง	10	3.36	1.01	ปานกลาง	9	2.91	.97	ปานกลาง	10	2.91	.97	ปานกลาง
รวม	3.90	.63	มาก		3.76	.63	มาก		3.38	.60	ปานกลาง		3.38	.60	ปานกลาง

ตารางที่ 22 พบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารเกี่ยวกับการบริหารงานด้านการสอบและห้องสมุด ครูใหญ่ฝ่ายวิชาการ หัวหน้าหมวดวิชา โดยมีค่าเฉลี่ยรวม 3.90, 3.76 และ 3.38 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาไปเรื่อยๆ พบว่า จำนวนนักเรียน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 4.38, 4.42 และ 4.00 ตามลำดับ จัดอยู่ในระดับความเกิดเหตุการณ์การปฏิบัติมาก ส่วนที่รองลงมาอาจารเรียนที่ใช้ในการสอบภาค

ปฏิบัติ มีความเหมาะสม มีค่าเฉลี่ย 4.18, 4.16 และ 3.85 จัดอยู่ในระดับความคิดเห็นดีมาก และค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ โรงเรียนมีการติดตามประเมินผลการใช้ห้องสมุดและอุปกรณ์การสอน มีค่าเฉลี่ย 3.27 และ 2.91 ความคิดเห็นของครูใหญ่และหัวหน้าหมวดวิชาที่มีการปฏิบัติระดับปานกลาง ส่วนโรงเรียนจัดให้มีศูนย์อุปกรณ์การสอนเพื่อเก็บรักษาอุปกรณ์การสอนให้ครูผลิตชิ้นและจัดหา มา รวมทั้งให้บริการครูในโรงเรียนเป็นอย่างดี มีค่าเฉลี่ย 3.33 ความคิดเห็นของผู้ช่วยครูใหญ่ มีระดับปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลางเช่นเดียวกัน

ตารางที่ 23

ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
ความคิดเห็นของผู้บริหารจำแนกค่าแห่ง เกี่ยวกับการ
บริหารงานวิชาการ ด้านการนิเทศและการพัฒนาบุคลากรทางการสอน

	ครูใหญ่ N = 46				ผศ.ฝ่ายวิชาการ N = 39				หัวหน้าหมวด N = 62			
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ การปฏิบัติ	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ การปฏิบัติ	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ การปฏิบัติ	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย
1. มีการประชุมครู เพื่อดำเนินการเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน ก่อนเปิดภาคเรียน	4.66	.53	มาก	1	4.41	.68	มาก	1	4.08	.65	มาก	1
2. โรงเรียนของทำาได้กำหนดนโยบาย และชี้แจงเกี่ยวกับการนิเทศการสอนให้ครูเข้าใจ	4.31	.70	มาก	2	4.13	.73	มาก	2	3.82	.72	มาก	2
3. โรงเรียนได้จัดตั้งทีมงานนิเทศได้เหมาะสม	3.75	.75	มาก	8	3.65	.88	มาก	9	3.08	1.00	ปานกลาง	10

การนิเทศและการพัฒนาบุคลากรทางการสอน	ครูใหญ่ N = 46				ผช.ฝ่ายวิชาการ N = 39				หัวหน้าหมวด N = 62			
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ การ ปฏิบัติ	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ การ ปฏิบัติ	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ การ ปฏิบัติ	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย
4. โรงเรียนได้กระทำการนิเทศภายในอย่างต่อเนื่อง	3.84	.77	มาก	6	3.59	.91	มาก	8	3.12	.90	ปานกลาง	9
5. มีการส่งเสริมให้ครูในโรงเรียนหรือวิทยากรภายนอกได้ มาสาธิตหรือแนะนำความรู้ใหม่ให้กับครู	3.82	.78	มาก	7	3.54	.88	มาก	10	3.23	.80	ปานกลาง	6
6. มีการส่งเสริมให้ครูได้รับการอบรมฝึกงานหรือจัดประชุม สัมมนาเชิงปฏิบัติการ เพื่อนำความรู้มาปรับปรุงการเรียน การสอน	4.04	.80	มาก	5	3.90	.970	มาก	3	3.58	.74	มาก	4
7. มีการส่งเสริม ยกล่อง ชมเชยครูที่ความสามารถดีเด่น	4.13	.76	มาก	3	3.79	.98	มาก	6	3.34	.85	ปานกลาง	5
8. การให้ครูอาจารย์ไม่ดูงานด้านวิชาการ ในสถาบันการ ศึกษาอื่น เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงการเรียน การสอน	3.58	.92	มาก	9	3.67	1.22	มาก	7	3.13	.97	ปานกลาง	8
9. การให้ครูได้ศึกษาต่อ เพื่อเพิ่มพูนความรู้ให้สูงขึ้น	4.11	.83	มาก	4	3.87	.98	มาก	4	3.59	.96	มาก	3
10. มีศึกษานิเทศก์หรือเจ้าหน้าที่จาก สช. เข้ามาร่วมช่วยเหลือ โรงเรียนด้านวิชาการ	2.55	1.04	ปานกลาง	11	2.85	1.06	ปานกลาง	5	2.60	.91	ปานกลาง	11
11. โรงเรียนได้มีการประเมินผลการนิเทศการสอน	3.47	.87	ปานกลาง	10	3.54	1.00	มาก	10	3.18	.94	ปานกลาง	7
รวม	3.85	.52	มาก		3.71	.61	มาก		3.38	.61	ปานกลาง	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 23 พบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารเกี่ยวกับการดำเนินการในศตวรรษที่ 21 และการพัฒนาบุคลากรทางการสอน จำแนกตามตำแหน่ง ครูใหญ่ ผู้ช่วยครูใหญ่ฝ่ายวิชาการ หัวหน้าหน่วยงานวิชาการ โดยมีค่าเฉลี่ยรวม 3.85, 3.71 และ 3.93 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีการประชุมครู เพื่อดำเนินการเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน ก่อนเปิดภาคเรียน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 4.66, 4.41 และ 4.08 ตามลำดับ จัดอยู่ในระดับความคิดเห็นมีการปฏิบัติมาก ส่วนที่รองลงมา โรงเรียนของท่านได้กำหนดนโยบาย และชี้แจงเกี่ยวกับการนิเทศการสอนให้ครูเข้าใจ มีค่าเฉลี่ย 4.31, 4.13 และ 3.82 จัดอยู่ในระดับความคิดเห็นมีการปฏิบัติมาก และค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ มีศึกษานิเทศก์หรือเจ้าหน้าที่จาก สส. เข้ามาช่วยเหลือโรงเรียนด้านวิชาการ มีค่าเฉลี่ย 2.55 และ 2.60 ความคิดเห็นของครูใหญ่และหัวหน้าหน่วยงานวิชาการปฏิบัติระดับปานกลาง ส่วนที่มีการส่งเสริมให้ครูในโรงเรียนเพื่อวิทยากรภายนอก ได้มาสาธิตหรือแนะนำความรู้ใหม่ให้กับครู โรงเรียนได้มีการประเมินผลการนิเทศการสอน มีค่าเฉลี่ย 3.54 ความคิดเห็นของผู้ช่วยครูใหญ่ฝ่ายวิชาการ มีความคิดเห็นทั้ง 2 ข้อ ที่มีการปฏิบัติมากและปานกลาง

ตารางที่ 24

ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
ความคิดเห็นของผู้บริหารจำแนกตามตำแหน่ง เกี่ยวกับการ
บริหารงานวิชาการด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอน

การวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอน	ครูใหญ่ N = 46				ผ.ฝ่ายวิชาการ N = 39				หัวหน้าหมวด N = 62			
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ การ ปฏิบัติ	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ การ ปฏิบัติ	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ การ ปฏิบัติ	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย
1. การประชุมครู เพื่อกำหนดแนวทางในการวัดผลและการ ประเมินผลการเรียนการสอน	4.24	.65	มาก	3	4.21	.70	มาก	3	3.75	.70	มาก	4

การวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอน	ครูใหญ่ N = 46				ผศ.ฝ่ายวิชาการ N = 39				หัวหน้าหมวด N = 62			
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ การ ปฏิบัติ	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ การ ปฏิบัติ	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ การ ปฏิบัติ	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย
2. การส่งเสริมให้ครูเข้ารับการฝึกอบรมเกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอน	3.96	.80	มาก	8	3.87	.77	มาก	8	3.34	.85	ปานกลาง	8
3. มีการกำหนดวัน-เวลา ในการวัดและประเมินผล การเรียนไว้ล่วงหน้าตลอดปีการศึกษา	4.36	.74	มาก	1	4.23	.67	มาก	2	3.85	.83	มาก	2
4. การจัดทำ Progress Chart เพื่อให้นักเรียนทราบผลการปฏิบัติงานของตนเอง	3.40	1.10	ปานกลาง	11	3.51	1.05	มาก	11	3.00	.97	ปานกลาง	11
5. ส่งเสริมสนับสนุนให้ครูประเมินผลการเรียนการสอนอย่างสม่ำเสมอ และเป็นไปตามวัตถุประสงค์	4.16	.67	มาก	6	4.15	.67	มาก	4	3.64	.82	มาก	5
6. การจัดให้มีเอกสาร คู่มือ อุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ ซึ่งอำนวยความสะดวกในการวัดผลและประเมินผล	4.07	.75	มาก	7	3.92	.84	มาก	7	3.40	.91	ปานกลาง	7
7. มีการจัดตั้งกรรมการเพื่อดำเนินการเกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผล และการประเมินผลการเรียนการสอน	4.22	.70	มาก	5	4.08	1.06	มาก	6	3.42	.88	ปานกลาง	10
8. มีการวัดผลและประเมินผลการศึกษาของนักเรียน ทั้งภาคทฤษฎี ภาคปฏิบัติ และงานที่มอบหมายให้นักศึกษา ทำ โดยครอบคลุมเนื้อหาของรายวิชาตลอดภาคเรียน	4.23	.77	มาก	4	4.13	.68	มาก	5	3.84	.77	มาก	3
9. มีการรายงานผลการศึกษานักศึกษาให้นักศึกษา และ ผู้ปกครองทราบทุกครั้งที่ถึงเวลาอันควร	4.31	.79	มาก	2	4.33	.62	มาก	1	4.15	.65	มาก	1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 25

ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
ความคิดเห็นของครู อาจารย์และคณาจารย์โรงเรียนโดยภาพรวม
เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ

การบริหารงานวิชาการ	รร. ขนาดเล็ก N = 66					รร. ขนาดกลาง N = 127					รร. ขนาดใหญ่ N = 72				
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ การ ปฏิบัติ	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ การ ปฏิบัติ	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ การ ปฏิบัติ	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย			
1. หลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้	3.38	.45	ปานกลาง	3	3.57	.56	มาก	3	3.59	.53	มาก	5			
2. การจัดการรวมการเรียนการสอน	3.59	.60	มาก	1	3.89	.58	มาก	1	3.59	.56	มาก	1			
3. การแนะแนวและการใช้บริการชุมชน	3.03	.68	ปานกลาง	6	3.26	.69	ปานกลาง	6	3.38	.68	ปานกลาง	6			
4. วัสดุอุปกรณ์การสอนและห้องสมุด	3.19	.72	ปานกลาง	4	3.57	.63	มาก	3	3.62	.73	มาก	4			
5. การนำเทคโนโลยีและการพัฒนาบุคลากรทางการสอน	3.10	.77	ปานกลาง	5	3.53	.68	มาก	5	3.63	.73	มาก	3			
6. การวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอน	3.48	.68	ปานกลาง	2	3.75	.67	มาก	2	3.80	.65	มาก	2			
รวม	3.30	.65	ปานกลาง		3.60	.64	มาก		3.66	.65	มาก				

ตารางที่ 25 พบว่า ความคิดเห็นของครูชำนาญการเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ มีค่าเฉลี่ยรวม 3.30, 3.60, 3.66 ตามลำดับ จัดอยู่ในระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติของโรงเรียนขนาดเล็กปานกลาง ส่วนของโรงเรียนขนาดกลางและใหญ่ปฏิบัติอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3.59, 3.89, 3.95 มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ส่วนที่รองลงมาด้านการจัดผลและประเมินผล การเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ย 3.48, 3.75, 3.80 มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ส่วนที่ค่าเฉลี่ยต่ำสุดด้านการแนะแนวและการให้บริการชุมชน มีค่าเฉลี่ย 3.03, 3.26, 3.38 จัดอยู่ในระดับความคิดเห็นเห็นการปฏิบัติปานกลาง

ตารางที่ 26

ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
ความคิดเห็นของครู จ्ञาณขนาดเกี่ยวกับ
การบริหารงานวิชาการด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้

หลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้	ร.ร. ขนาดเล็ก N = 66				ร.ร. ขนาดกลาง N = 127				ร.ร. ขนาดใหญ่ N = 72			
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ การปฏิบัติ	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ การปฏิบัติ	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ การปฏิบัติ	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย
	3.45	.79	มาก	7	3.76	.74	มาก	4	3.73	.83	มาก	6
1. มีการประชุมชี้แจงให้ครูเข้าใจจุดมุ่งหมาย หลักการ โครงสร้างของหลักสูตร และปรัชญาการศึกษา	3.50	.73	มาก	5	3.75	.75	มาก	5	3.76	.76	มาก	4
2. มีการประชุมชี้แจงหรือแนะนำครูผู้สอน ให้เข้าใจ												181

หลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้	ร.ร. ขนาดเล็ก N = 66				ร.ร. ขนาดกลาง N = 127				ร.ร. ขนาดใหญ่ N = 72			
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ การ ปฏิบัติ	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ การ ปฏิบัติ	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ การ ปฏิบัติ	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย
หลักสูตร และสิ่งที่เกี่ยวข้องกับการใช้หลักสูตร												
3. การประชุมวางแผนร่วมกันระหว่างผู้บริหารโรงเรียน และครู เพื่อให้การสอนเป็นไปตามหลักสูตรกำหนด	3.46	.66	ปานกลาง	6	3.81	.71	มาก	2	3.75	.84	มาก	5
4. การจัดเวลาเรียนระหว่างภาคทฤษฎีกับภาคปฏิบัติ ในตารางสอนแต่ละวันอย่างเหมาะสมถูกต้องตามหลักการของหลักสูตร	3.86	.63	มาก	1	3.94	.66	มาก	1	4.06	.71	มาก	1
5. จัดให้มีคณะกรรมการการวิเคราะห์หลักสูตรและการสอน เพื่อสนับสนุนและส่งเสริมการใช้หลักสูตรภายในโรงเรียน	2.94	.82	ปานกลาง	9	3.11	.96	ปานกลาง	9	3.31	.93	ปานกลาง	9
6. มีการจัดทำหนังสือหลักสูตร และเอกสารประกอบหลักสูตร เช่น คู่มือครู ใบงาน หนังสือเรียน หนังสืออ่านประกอบ ไว้สำหรับการปฏิบัติงานของตนเอง	3.63	.70	มาก	4	3.73	.86	มาก	6	3.68	.73	มาก	7
7. ครูในโรงเรียน ได้ปฏิบัติตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร	3.76	.50	มาก	2	3.79	.67	มาก	3	3.82	.66	มาก	2
8. มีการติดตามดูแลให้ครูดำเนินการสอนเป็นไปตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร	3.74	.64	มาก	3	3.73	.74	มาก	6	3.82	.72	มาก	2
9. ศึกษาวิเคราะห์และผ่านรายการของ สช. มาช่วยเหลือ ให้คำปรึกษาแก่ครูทางด้านการใช้หลักสูตร ให้ครอบคลุมเนื้อหาและถูกต้อง	2.62	.89	ปานกลาง	10	2.66	1.04	ปานกลาง	10	2.55	.92	ปานกลาง	10

หลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้	รร.ขนาดเล็ก N = 66				รร.ขนาดกลาง N = 127				รร.ขนาดใหญ่ N = 72			
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ การ ปฏิบัติ	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ การ ปฏิบัติ	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ การ ปฏิบัติ	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย
	2.98	.76	ปานกลาง	8	3.30	.93	ปานกลาง	8	3.37	.84	ปานกลาง	8
รวม	3.38	.45	ปานกลาง		3.57	.56	มาก		3.59	.53	มาก	

ตารางที่ 26 พบว่าความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการจัดการหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ จำนวนภาคโรงเรียน ขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ โดยมีค่าเฉลี่ยรวม 3.38, 3.57 และ 3.59 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การจัดเวลาเรียนระหว่างภาคทฤษฎีกับภาคปฏิบัติ ในตารางสอนแต่ละวันอย่างเหมาะสมถูกต้องตามหลักการของหลักสูตร มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3.86, 3.94 และ 4.06 ตามลำดับ จัดอยู่ในระดับความคิดเห็นที่เกี่ยวกับการปฏิบัติมาก ส่วนที่รองลงมา ครูในโรงเรียนได้ปฏิบัติตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร สำหรับความคิดเห็นของครูในโรงเรียนขนาดเล็ก และขนาดใหญ่นั้นเกี่ยวกับการปฏิบัติ มีค่าเฉลี่ย 3.76, 3.82 ส่วน การประชุมวางแผนร่วมกันระหว่างผู้บริหารโรงเรียนและครู เพื่อให้การสอนเป็นไปตามหลักสูตรกำหนด มีค่าเฉลี่ย 3.81 ตามความคิดเห็นของครูในโรงเรียนขนาดเล็ก ที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดศึกษาพิเศษและฝ่ายวิชาการของ ส.ช. มาช่วยเหลือ ให้คำปรึกษา แก่ครูทางด้านการใช้หลักสูตร ให้ครอบคลุมเนื้อหาและถูกต้อง มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด 2.62, 2.66 และ 2.55 ตามลำดับ จัดอยู่ในระดับความคิดเห็นที่เกี่ยวกับการปฏิบัติปานกลาง

ค่าเฉลี่ยความพึงพอใจแบบมาตรฐาน
ความคิดเห็นของครู จำนวนภาคที่เกี่ยวข้องกับ
การบริหารงานวิชาการ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	вр.ขนาดเล็ก N = 66				вр.ขนาดกลาง N = 127				вр.ขนาดใหญ่ N = 72			
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ การ ปฏิบัติ	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ การ ปฏิบัติ	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ การ ปฏิบัติ	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย
1. ทางโรงเรียนได้มีการจัดการให้ความรู้เกี่ยวกับวิธีสอน และกิจกรรมการเรียนการสอน	3.42	.79	ปานกลาง	8	3.66	.75	มาก	8	3.66	.74	มาก	9
2. ให้ครูผู้สอนมีส่วนร่วมในการคัดเลือกแบบเรียน แบบฝึกหัด และหนังสือประกอบการเรียน	3.47	1.10	ปานกลาง	6	4.00	1.00	มาก	4	3.84	1.04	มาก	6
3. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ครอบคลุมเนื้อหา และ ถูกต้องตามหลักสูตรกำหนด	3.71	.76	มาก	4	4.04	.64	มาก	3	4.04	.71	มาก	5
4. มีการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรด้านวิชาการให้แก่นักเรียน เพื่อเพิ่มประสบการณ์ในการเรียนรู้	3.44	.77	ปานกลาง	7	3.71	.84	มาก	7	3.73	.86	มาก	7
5. ให้ครูทำโครงการสอนและบันทึกการสอน	4.05	.72	มาก	1	4.35	.64	มาก	1	4.36	.76	มาก	1
6. จัดอบรมให้ครูรู้จักวิธีใช้อุปกรณ์การสอนและสื่อการสอน	3.14	.78	ปานกลาง	10	3.57	.98	มาก	10	3.65	1.03	มาก	10

184

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอน	รร.ขนาดเล็ก N = 66				รร.ขนาดกลาง N = 127				รร.ขนาดใหญ่ N = 72			
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ การ ปฏิบัติ	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ การ ปฏิบัติ	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ การ ปฏิบัติ	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย
7. ส่งเสริมให้เด็กศึกษาในงานในสถานประกอบการ ทั้งภาครัฐและเอกชน	3.77	1.08	มาก	3	4.13	.80	มาก	2	4.13	1.00	มาก	4
8. โรงเรียนให้งบประมาณสนับสนุนงานวิชาการอย่างเหมาะสม	3.18	1.01	ปานกลาง	9	3.60	.82	มาก	9	3.68	.84	มาก	8
9. มีการส่งเสริมการเรียนรู้การสอนโดยสอดคล้องหลักสูตรรวมจริยธรรม ในทศวรรษนิวา	3.83	.70	มาก	2	3.98	.77	มาก	5	4.20	.65	มาก	2
10. มีการติดตาม กำกับ ดูแล และแก้ปัญหาการเรียนการสอนให้ทันต่อเหตุการณ์	3.66	.76	มาก	5	3.85	.74	มาก	6	4.17	.59	มาก	3
รวม	3.59	.60	มาก		3.89	.68	มาก		3.95	.56	มาก	

ตารางที่ 27 พบว่าความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการดำเนินการเรียนการสอน จำนวนขนาดเล็ก โรงเรียน ขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ โดยค่าเฉลี่ยรวม 3.59, 3.89 และ 3.95 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าให้อาจารย์ทำโครงการสอนและบันทึกการสอน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 4.05, 4.35 และ 4.35 ตามลำดับ จัดอยู่ในระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติมาก ส่วนการส่งเสริมการเรียนรู้การสอนโดยสอดคล้องหลักสูตรรวมจริยธรรม ในทศวรรษนิวา มีค่าเฉลี่ย 3.83, 4.20 ตามความคิดเห็นของครูในโรงเรียนขนาดเล็ก ขนาดใหญ่ เห็นว่ามีการปฏิบัติมาก ส่งเสริมให้เกิดศึกษาได้งานใน

สถาปนาประกอบ การ ทั้งภาครัฐและเอกชน มีค่าเฉลี่ย 4.13 ตามความคิดเห็นของครูในโรงเรียนขนาดเล็ก ส่วนที่ค่าเฉลี่ยต่ำสุด จัดอบรมให้อาจารย์รู้จักวิธีใช้อุปกรณ์การสอนและสื่อการสอน มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด 3.14, 3.65 และ 3.57 ตามลำดับ จัดอยู่ในระดับความคิดเห็นของครูในโรงเรียนขนาดเล็กเห็นว่าการปฏิบัติปานกลาง ส่วนครูในโรงเรียนขนาดเล็กเห็นว่าการปฏิบัติมาก

ตารางที่ 28

ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
ความคิดเห็นของครู จำนวนเกณฑ์เกี่ยวกับ
การบริหารงานวิชาการด้านการแนะแนวและการใช้วิธีการชุมชน

	รร.ขนาดเล็ก N = 66				รร.ขนาดกลาง N = 127				รร.ขนาดใหญ่ N = 72			
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ การ ปฏิบัติ	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ การ ปฏิบัติ	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ การ ปฏิบัติ	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย
1. โรงเรียนของท่านได้จัดให้มีฝ่ายแนะแนวทางการศึกษาได้เหมาะสม และเพียงพอกับความต้งการของนักเรียน	3.24	.87	ปานกลาง	3	3.46	.84	ปานกลาง	3	3.65	.90	มาก	3
2. ครูในโรงเรียนสามารถช่วยเหลือแนะนำให้นักเรียนวางแผนการเรียนและการดำเนินชีวิต	3.58	.81	มาก	1	3.72	.65	มาก	1	3.89	.77	มาก	1
3. นักเรียนในโรงเรียนมีส่วนร่วมในการใช้บริการแนะแนวของโรงเรียน	3.17	.86	ปานกลาง	4	3.25	.83	ปานกลาง	5	3.45	.77	ปานกลาง	6

การแนะแนวและการให้บริการชุมชน	ร.ร.ขนาดเล็ก N = 66					ร.ร.ขนาดกลาง N = 127					ร.ร.ขนาดใหญ่ N = 72				
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ การ ปฏิบัติ	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ การ ปฏิบัติ	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ การ ปฏิบัติ	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ การ ปฏิบัติ
4. การแนะแนวของโรงเรียนเมื่อผลการเรียนการสอนของครูและนักเรียน	3.47	.84	ปานกลาง	2	3.60	.77	มาก	2	3.72	.78	มาก	2	3.72	.78	มาก
5. โรงเรียนมีการติดตามประเมินผลด้านการแนะแนว	3.17	.88	ปานกลาง	4	3.44	.91	ปานกลาง	4	3.46	.91	ปานกลาง	5	3.46	.91	ปานกลาง
6. มีการให้ครูไปเป็นวิทยากร เพื่อเผยแพร่ความรู้ทางวิชาการให้กับชุมชนหรือหน่วยงานอื่น	2.83	1.03	ปานกลาง	7	3.09	1.11	ปานกลาง	7	3.23	1.19	ปานกลาง	7	3.23	1.19	ปานกลาง
7. มีการเชิญผู้ทรงคุณวุฒิในท้องถิ่น หรือผู้ชำนาญในวิชาอื่นต่าง ๆ มาเป็นวิทยากรเพื่อให้ความรู้ และประสบการณ์แก่โรงเรียน	2.91	.93	ปานกลาง	6	3.23	1.04	ปานกลาง	6	3.51	1.05	มาก	4	3.51	1.05	มาก
8. มีการจัดเก็บข้อมูลเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน ปัญหาและความต้องการของชุมชน	2.56	.85	มาก	10	2.90	1.03	ปานกลาง	10	2.86	.96	ปานกลาง	10	2.86	.96	ปานกลาง
9. มีการเผยแพร่ตำรา เอกสาร แผ่นพับ สิ่งพิมพ์ ทางราชการ ให้กับชุมชนได้ทราบ	2.72	.95	ปานกลาง	8	2.96	1.08	ปานกลาง	8	2.99	.98	ปานกลาง	9	2.99	.98	ปานกลาง
10. ชุมชนได้ให้การสนับสนุนการบริหารงานวิชาการกับโรงเรียนในด้านต่าง ๆ	2.58	.96	ปานกลาง	9	2.91	1.00	ปานกลาง	9	3.01	.99	ปานกลาง	8	3.01	.99	ปานกลาง
รวม	3.03	.68	ปานกลาง		3.26	.69	ปานกลาง		3.38	.68	ปานกลาง		3.38	.68	ปานกลาง

ตารางที่ 28 พบว่าความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการด้านการแนะแนวและการให้บริการชุมชน จำนวนภาคโรงเรียน ขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่โดยมีค่าเฉลี่ยรวม .3.03, 3.26 และ 3.38 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าครูในโรงเรียนสามารถช่วยเหลือนำให้เด็กเรียน วางแผนการเรียนและการค่าเงินชีวิต มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3.68, 3.72 และ 3.89 ตามลำดับ จัดอยู่ในระดับความคิดเห็นดีมาก ส่วนที่รองลงมา การแนะแนวของโรงเรียนมีผลต่อการเรียนและการสอนของครูและนักเรียน มีค่าเฉลี่ย 3.47, 3.60 และ 3.72 ตามลำดับ จัดอยู่ในระดับความคิดเห็นดีมาก ส่วนที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด มีการจัดเก็บข้อมูลเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน ปัญหาและความต้องการของชุมชน มีค่าเฉลี่ย 2.56, 2.90 และ 2.86 จัดอยู่ในระดับที่ปรับปรุงปฏิบัติปานกลาง

ตารางที่ 29

ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
ความคิดเห็นของครู จำนวนภาคโรงเรียน
การบริหารงานวิชาการ ด้านวัสดุอุปกรณ์การสอนและห้องสมุด

วัสดุอุปกรณ์การสอนและห้องสมุด	รร.ขนาดเล็ก N = 66				รร.ขนาดกลาง N = 127				รร.ขนาดใหญ่ N = 72			
	S.D.	ระดับการปฏิบัติ	ลำดับคะแนนเฉลี่ย	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการปฏิบัติ	ลำดับคะแนนเฉลี่ย	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการปฏิบัติ	ลำดับคะแนนเฉลี่ย	
	3.10	.89	ปานกลาง	5	3.57	.92	มาก	4	3.66	.84	มาก	4
1. มีการจัดงบประมาณสำหรับการจัดหาหนังสือ เอกสาร วารสาร สำหรับการค้นคว้าของครู และนักเรียน												188

วัตถุประสงค์	รร. ขนาดเล็ก N = 66				รร. ขนาดกลาง N = 127				รร. ขนาดใหญ่ N = 72			
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ การ ปฏิบัติ	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ การ ปฏิบัติ	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ การ ปฏิบัติ	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย
	2.80	.97	ปานกลาง	10	3.12	.97	ปานกลาง	10	3.12	1.09	ปานกลาง	10
10. โรงเรียนมีการติดตามประเมินผลการให้ห้องสมุดและ อุปกรณ์การสอบ	3.19	.72	ปานกลาง		3.67	.63	มาก		3.62	.73	มาก	
รวม												

ตารางที่ 29 พบว่าความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการบริหารจัดการด้านวัสดุอุปกรณ์การสอบและห้องสมุด จำนวนภาคโรงเรียน ขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ โดยมีค่าเฉลี่ยรวม 3.19, 3.67 และ 3.62 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาไปรายข้อ พบว่า จำนวนห้องเรียน มีเพียงพอกับจำนวนนักเรียน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3.98, 4.13 และ 4.09 ตามลำดับ จัดอยู่ในระดับความคิดเห็นที่มาก ส่วนค่าเฉลี่ยที่รองลงมา อาคารเรียนที่ใช้ในการสอบภาคปฏิบัติ มีความเหมาะสม มีค่าเฉลี่ย 3.62, 3.96 และ 3.99 จัดอยู่ในระดับความคิดเห็นที่มาก และค่าเฉลี่ยที่ต่ำสุด คือโรงเรียนมีการติดตามประเมินผลการใช้ห้องสมุดและอุปกรณ์การสอบ มีค่าเฉลี่ย 2.80, 3.12 และ 3.12 จัดอยู่ในระดับความคิดเห็นของครูจำนวนภาคโรงเรียนที่มีการปฏิบัติปานกลาง

ตารางที่ 30

ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
ความคิดเห็นของครู จำแนกขนาดเกี่ยวกับ
การบริหารงานวิชาการ ด้านการนิเทศและการพัฒนาบุคลากรทางการสอน

การนิเทศและการพัฒนาบุคลากรทางการสอน	ร.ร. ขนาดเล็ก N = 66				ร.ร. ขนาดกลาง N = 127				ร.ร. ขนาดใหญ่ N = 72			
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ การ ปฏิบัติ	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ การ ปฏิบัติ	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ การ ปฏิบัติ	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย
1. มีการประชุมครู เพื่อดำเนินการเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน ก่อนเปิดภาคเรียน	4.05	.77	มาก	1	4.26	.80	มาก	1	4.35	.66	มาก	1
2. โรงเรียนของท่านได้กำหนดนโยบาย และชี้แจงเกี่ยวกับ การนิเทศการสอนให้ครูเข้าใจ	3.66	.76	มาก	2	3.95	.78	มาก	2	4.03	.86	มาก	2
3. โรงเรียนได้จัดตั้งทีมงานนิเทศได้เหมาะสม มาสาธิตหรือแนะนำความรู้ใหม่ให้กับครู	2.97	.97	ปานกลาง	6	3.38	.96	ปานกลาง	7	3.55	1.03	มาก	6
4. โรงเรียนได้กระทำการนิเทศภายในอย่างต่อเนื่อง	2.97	.93	ปานกลาง	6	3.33	.98	ปานกลาง	7	3.54	1.03	มาก	7
5. มีการส่งเสริมให้ครูในโรงเรียนหรือวิทยากรภายนอกได้	2.97	.98	ปานกลาง	6	3.42	.92	ปานกลาง	6	3.46	1.01	ปานกลาง	8
6. มีการส่งเสริมให้ครูได้รับการอบรมฝึกงานหรือจัดประชุม สัมมนาเชิงปฏิบัติการ เพื่อนำความรู้มาปรับปรุงการเรียน	3.25	.96	ปานกลาง	3	3.73	.86	มาก	3	3.66	1.08	มาก	5

การให้และการพัฒนาบุคลากรทางการสอน	รร. ขนาดเล็ก N = 66				รร. ขนาดกลาง N = 127				รร. ขนาดใหญ่ N = 72			
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ การ ปฏิบัติ	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ การ ปฏิบัติ	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ การ ปฏิบัติ	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย
การสอน												
7. มีการส่งเสริม ยกระดับ คุณภาพครูที่มีความสามารถดีเด่น	3.17	1.24	ปานกลาง	4	3.52	.88	มาก	5	3.81	.94	มาก	4
8. การให้ครูไปดูงานด้านวิชาการ ในสถาบันการศึกษาอื่น	2.94	1.20	ปานกลาง	9	3.33	1.01	ปานกลาง	10	3.41	1.10	ปานกลาง	10
เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงการเรียนการสอน												
9. การให้ครูได้ศึกษาต่อ เพื่อเพิ่มพูนความรู้ให้สูงขึ้น	3.21	1.27	ปานกลาง	5	3.75	.92	มาก	4	3.83	1.00	มาก	3
10. มีศึกษานิเทศก์หรือเจ้าหน้าที่จาก ส.ช. เข้ามาช่วยเหลือ	2.25	.96	ปานกลาง	11	2.68	1.06	ปานกลาง	11	2.81	.99	ปานกลาง	11
โรงเรียนด้านวิชาการ												
11. โรงเรียนได้มีการประเมินผลการให้การสอน	2.71	1.08	ปานกลาง	10	3.35	1.00	ปานกลาง	9	3.42	.96	ปานกลาง	9
รวม	3.10	.77	ปานกลาง		3.53	.68	มาก		3.63	.73	มาก	

ตารางที่ 30 พบว่าความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการดำเนินงานวิชาการด้านการบริหารงานวิชาการและพัฒนาศักยภาพครูสอน จำนวน ขนาดโรงเรียน ขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ โดยค่าเฉลี่ยรวม 3.10, 3.53 และ 3.63 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีการประชุมครู เพื่อ ดำเนินการเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน ก่อนเปิดภาคเรียน ค่าเฉลี่ยสูงสุด 4.05, 4.26 และ 4.35 ตามลำดับจัดอยู่ในระดับความคิดเห็นที่มาก ส่วนค่าเฉลี่ยที่รองลงมา โรงเรียนของทางได้กำหนดนโยบาย และชี้แจงเกี่ยวกับบทเรียนการสอนให้ครูเข้าใจ มีค่าเฉลี่ย 3.65, 3.95 และ 4.03 จัดอยู่ใน ระดับความคิดเห็นที่มาก และค่าเฉลี่ยต่ำสุด มีศึกษานิเทศก์หรือเจ้าหน้าที่จาก สช. เข้ามาช่วยเหลือโรงเรียนด้านวิชาการ มีค่าเฉลี่ย 2.25, 2.68

และ 2.81 ตามลำดับ จัดอยู่ในระดับความคิดเห็นที่เกี่ยวกับการปฏิบัติป่ากลาง

ตารางที่ 31
ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
ความคิดเห็นของครู จำนวนภาคใต้เกี่ยวกับ
การบริหารงานวิชาการ ด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอน

	รร.ขนาดเล็ก N = 66					รร. ขนาดกลาง N = 127					รร. ขนาดใหญ่ N = 72				
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ การ ปฏิบัติ	ระดับ คะแนน เฉลี่ย	ลำดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ การ ปฏิบัติ	ระดับ คะแนน เฉลี่ย	ลำดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ การ ปฏิบัติ	ระดับ คะแนน เฉลี่ย	
1. การประชุมครู เพื่อกำหนดแนวทางในการวัดผลและการประเมินผลการเรียนการสอน	3.62	.91	มาก	5	3.92	.85	มาก	3	3.97	.77	มาก	3	3.97	.77	
2. การส่งเสริมให้ครูเข้ารับการฝึกอบรมเกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอน	3.14	.96	ปานกลาง	10	3.60	.87	มาก	9	3.63	.91	มาก	9	3.63	.91	
3. มีการกำหนดวัน-เวลา ในการวัดและประเมินผลการเรียนไว้ล่วงหน้าตลอดปีการศึกษา	3.74	1.07	มาก	2	4.10	.76	มาก	2	4.10	.75	มาก	2	4.10	.75	

	รร.ขนาดเล็ก N = 66				รร.ขนาดกลาง N = 127				รร.ขนาดใหญ่ N = 72			
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ การ ปฏิบัติ	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ การ ปฏิบัติ	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ การ ปฏิบัติ	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย
4. การจัดทำ Progress Chart เพื่อให้นักเรียนทราบผล การปฏิบัติงานของตนเอง	3.05	1.07	ปานกลาง	11	3.39	1.05	ปานกลาง	11	3.17	1.10	ปานกลาง	11
5. ส่งเสริมสนับสนุนให้ครูประเมินผลการเรียนรู้การสอนอย่าง สม่ำเสมอ และเก็บไปตามวัตถุประสงค์	3.58	.86	มาก	6	3.80	.85	มาก	5	3.90	.77	มาก	5
6. การจัดให้มีเอกสาร คู่มือ อุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ ซึ่งอำนวยความสะดวกในการวัดผลและประเมินผล	3.17	.89	ปานกลาง	9	3.73	.84	มาก	6	3.80	.84	มาก	6
7. มีการจัดตั้งกรรมการเพื่อดำเนินการเกี่ยวกับกิจกรรม การวัดผลการสอน และประเมินผลการเรียนรู้การสอน	3.27	.990	ปานกลาง	8	3.64	.99	มาก	8	3.77	.94	มาก	7
8. มีการวัดผลและประเมินผลการศึกษาของนักเรียน ทั้งภาคทฤษฎี ภาคปฏิบัติ และงานที่มอบหมายให้นักศึกษา ทำ โดยครอบคลุมเนื้อหาของรายวิชาตลอดภาคเรียน	3.69	.83	มาก	3	3.91	.83	มาก	4	3.97	.76	มาก	3
9. มีการรายงานผลการศึกษาของนักศึกษาให้นักศึกษา และ ผู้ปกครองทราบทุกครั้งที่ขึ้นเวลาดูแล	3.94	.70	มาก	1	4.11	.73	มาก	1	4.13	.81	มาก	1
10. การติดตามผลนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษามาแล้วเพื่อนำมา ปรับปรุงการเรียนการสอน	3.32	.70	ปานกลาง	7	3.44	.93	ปานกลาง	10	3.57	.93	มาก	10

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 32

การเปรียบเทียบคะแนนความคิดเห็น
ของผู้บริหารและครู โดยภาพรวมเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ

การบริหารวิชาการ	ผู้บริหาร N=147		ครู N=118		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1. หลักสูตรและการนำหลักสูตร ไปใช้	3.61	.47	3.43	.58	2.71*
2. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	4.00	.48	3.61	.66	5.22*
3. การแนะแนวการใช้บริการชุมชน	3.39	.60	3.07	.77	3.52*
4. วัสดุอุปกรณ์การสอนและห้องสมุด	3.64	.63	3.33	.73	3.61*
5. การนิเทศและการพัฒนาบุคลากรทางการสอน	3.62	.61	3.26	.83	3.87*
6. การวัดผลและประเมินผลทางการเรียนการสอน	3.83	.63	3.51	.72	3.87*
รวม	3.68	.57	3.37	.72	3.80*

*P < .05

ตารางที่ 32 พบว่าความคิดเห็นของผู้บริหารและครู เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ โดยภาพรวมมีคะแนนความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่ากลุ่มของผู้บริหารมีคะแนนความคิดเห็น เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการทุกด้านสูงกว่าครู ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าการบริหารงานทุกด้าน ที่ผู้บริหารและครู มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือผู้บริหารมีความคิดเห็น เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการทุกด้านสูงกว่าครูผู้สอน

ตารางที่ 33

การเปรียบเทียบคะแนนความคิดเห็นของผู้บริหารและครู
เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้

หลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้	ผู้บริหาร N=147		ครู N=118		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1. มีการประชุมชี้แจงให้ครูเข้าใจจุดมุ่งหมาย หลักการ โครงสร้างของหลักสูตร และปรัชญาการอาชีวศึกษา	3.73	.79	3.60	.78	1.35
2. มีการประชุมชี้แจงหรือแนะนำครูผู้สอนให้เข้าใจหลักสูตรและสิ่งที่เกี่ยวข้องกับการใช้หลักสูตร	3.80	.70	3.54	.79	2.82*
3. การประชุมวางแผนร่วมกันระหว่างบริหารโรงเรียนและครู เพื่อให้การสอนเป็นไปตามหลักสูตรกำหนด	3.80	.67	3.59	.83	2.18*
4. การจัดเวลาเรียนระหว่างภาคทฤษฎีกับภาคปฏิบัติในตารางสอนแต่ละวันอย่างเหมาะสมถูกต้องตามหลักการของหลักสูตร	4.10	.63	3.78	.68	3.92*

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้	ผู้บริหาร N=147		ครู N=118		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
5. จัดให้มีคณะกรรมการวิเคราะห์หลักสูตรและการสอนเพื่อสนับสนุนและส่งเสริมการใช้หลักสูตรภายในโรงเรียน	3.12	.91	3.15	.93	-0.24
6. มีการจัดหาหนังสือหลักสูตร และเอกสารประกอบหลักสูตร เช่น คู่มือครู ใบงาน หนังสือเรียน หนังสืออ่านประกอบ ไว้สำหรับการปฏิบัติงานของครู	3.87	.72	3.47	.82	4.23*
7. ครูในโรงเรียนได้ปฏิบัติตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร	3.88	.52	3.68	.73	2.66*
8. มีการติดตามดูแลให้ครูดำเนินการสอนเป็นไปตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร	3.85	.67	3.65	.74	2.26*
9. ศึกษานิเทศและฝ่ายวิชาการของ สช. มาช่วยเหลือให้คำปรึกษาแก่ครูทางด้านการใช้หลักสูตร ให้ครอบคลุมเนื้อหาและถูกต้อง	2.60	.95	2.64	1.00	-0.36
10. โรงเรียนของท่านได้มีการประเมินผลการใช้หลักสูตร	3.31	.86	3.16	.89	1.42
รวม	3.61	.47	3.43	.58	2.71*

*P < .05

ตารางที่ 33 พบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูเกี่ยวกับการบริหารงาน เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิชาการด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ โดยภาพรวมมีคะแนนความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่ากลุ่มของผู้บริหารมีคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ ด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้สูงกว่ากลุ่มของครู ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มี 6 ข้อ ที่กลุ่มของผู้บริหารและกลุ่มครูมีคะแนนความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ กลุ่มผู้บริหารมีคะแนนความคิดเห็น เกี่ยวกับการประชุมชี้แจงหรือแนะนำครูอาจารย์ผู้สอน ให้เข้าใจหลักสูตร และสิ่งที่เกี่ยวข้องกับการใช้หลักสูตรการประชุมวางแผนร่วมกันระหว่างผู้บริหารโรงเรียนและครู เพื่อให้การสอนเป็นไปตามหลักสูตรกำหนด การจัดเวลาเรียนระหว่างภาคทฤษฎีกับภาคปฏิบัติ ในตารางสอนแต่ละวันอย่างเหมาะสมถูกต้องตามหลักการของหลักสูตรมีการจัดหาหนังสือหลักสูตร และเอกสารประกอบหลักสูตร เช่น คู่มือครู ใบงาน หนังสือเรียน หนังสืออ่านประกอบไว้สำหรับการปฏิบัติงานของครู ครูในโรงเรียนได้ปฏิบัติตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตรมีการติดตามดูแลให้ครูดำเนินการสอนเป็นไปตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร สูงกว่ากลุ่มของครูผู้สอน

ตารางที่ 34

การเปรียบเทียบคะแนนความคิดเห็นของผู้บริหารและครู
เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	ผู้บริหาร N=147		ครู N=118		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1. ทางโรงเรียนได้มีการจัดการให้ความรู้เกี่ยวกับวิธีสอนและกิจกรรมการเรียน	3.75	.67	3.40	.83	3.79*

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	ผู้บริหาร N=147		ครู N=118		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
การสอน					
2. ให้ครูผู้สอนมีส่วนร่วมในการคัดเลือก แบบเรียน แบบฝึกหัด และหนังสือ ประกอบการเรียน	4.12	.93	3.46	1.10	5.25*
3. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ครอบคลุมเนื้อหา และถูกต้องตามหลักสูตร กำหนด	4.10	.60	3.79	.77	3.55*
4. มีการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรด้านวิชา การให้แก่นักเรียน เพื่อเพิ่มประสบการณ์ ในการเรียนรู้	3.81	.77	3.46	.87	3.41*
5. ให้ครูทำโครงการสอนและบันทึกการสอน	4.39	.67	4.14	.72	2.98*
6. จัดอบรมให้ครูรู้จักวิธีใช้อุปกรณ์การสอน และสื่อการสอน	3.70	.91	3.22	.97	4.11*
7. ส่งเสริมให้นักศึกษาฝึกงานในสถาน ประกอบการทั้งภาครัฐและเอกชน	4.21	.85	3.83	1.01	3.34*
8. โรงเรียนให้งบประมาณสนับสนุนงาน วิชาการอย่างเหมาะสม	3.69	.77	3.31	1.00	3.52*
	3.88	.52	3.68	.73	2.66*
9. มีการส่งเสริมการเรียนการสอนโดยสอดคล้อง แทรกคุณธรรม จริยธรรม ในทุกกระบวนการ วิชา	4.12	.66	3.86	.78	2.84*

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	ผู้บริหาร N=147		ครู N=118		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
10. มีการติดตาม กำกับ ดูแล และแก้ปัญหาการเรียนการสอนให้ทันต่อเหตุการณ์	4.01	.65	3.74	.79	3.01*
รวม	4.00	.48	3.61	.66	5.22*

* P < .05

ตารางที่ 34 พบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยภาพรวมมีคะแนนความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่ากลุ่มของผู้บริหารมีคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน สูงกว่ากลุ่มของครู ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าทุกข้อ ที่กลุ่มของผู้บริหารและกลุ่มครูมีคะแนนความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ กลุ่มผู้บริหารมีคะแนนความคิดเห็น เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน สูงกว่ากลุ่มของครูผู้สอน

ตารางที่ 35

การเปรียบเทียบคะแนนความคิดเห็นของผู้บริหารและครู
เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการด้านการแนะแนวและการให้บริการชุมชน

การแนะแนวและการให้บริการห้องสมุด	ผู้บริหาร N=147		ครู N=118		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1. โรงเรียนของท่านได้จัดให้มีฝ่ายแนะแนวทางการศึกษาได้เหมาะสม และเพียงพอ กับความต้องการของนักเรียน	3.66	.77	3.22	.94	4.14*
2. ครูในโรงเรียนสามารถช่วยเหลือแนะนำให้นักเรียนวางแผนการเรียนและการดำเนินชีวิต	3.83	.61	3.61	.850	2.37*
3. นักเรียนในโรงเรียนมีส่วนร่วมในการใช้บริการแนะแนวของโรงเรียน	3.39	.74	3.17	.91	2.09*
4. การแนะแนวของโรงเรียนมีผลต่อการเรียนการสอนของครูและนักเรียน	3.72	.70	3.47	.87	2.58*
5. โรงเรียนมีการติดตามประเมินผลด้านการแนะแนว	3.51	.82	3.23	.99	2.42*
6. มีการให้ครูไปเป็นวิทยากรเพื่อเผยแพร่ความรู้ทางวิชาการให้กับชุมชน หรือหน่วยงานธุรกิจอื่น	3.26	1.11	2.82	1.08	3.25*
7. มีการเชิญผู้ทรงคุณวุฒิในท้องถิ่น หรือผู้ชำนาญงานในวิชาชีพต่างๆ มาเป็น	3.43	.91	2.99	1.13	3.42*

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การแนะแนวและการให้บริการห้องสมุด	ผู้บริหาร N=147		ครู N=118		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
วิทยาการเพื่อให้ความรู้ และประสบการณ์ การแก่แก่นักเรียน					
8. มีการจัดเก็บข้อมูลเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน ปัญหาและความต้องการของชุมชน	2.90	.96	2.69	1.00	1.74*
9. มีการเผยแพร่ตำรา เอกสาร แผ่นพับ สิ่งพิมพ์ทาง ราชการให้กับชุมชนได้ทราบ	3.04	.96	2.74	1.08	2.36*
10. ชุมชนได้ให้การสนับสนุนการบริหารงาน วิชาการกับโรงเรียนในด้านต่าง ๆ	2.97	.97	2.73	1.01	1.93*
รวม	3.39	.60	3.07	.77	3.52*

* $P < .05$

ตารางที่ 35 พบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูเกี่ยวกับการบริหารงาน วิชาการด้านการแนะแนวและการให้บริการชุมชน โดยภาพรวม มีคะแนนความคิดเห็น แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่ากลุ่มของผู้บริหารมีคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการด้านการแนะแนว และการให้บริการชุมชน สูงกว่า กลุ่มของครู ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าทุกข้อ ที่กลุ่มของผู้บริหารและกลุ่มครูมีคะแนน ความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ กลุ่มผู้บริหารมีคะแนน ความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการด้านการแนะแนวและการให้บริการชุมชน สูง กว่ากลุ่มของครูผู้สอน

ตารางที่ 36

การเปรียบเทียบคะแนนความคิดเห็นของผู้บริหารและครู
เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการด้านวัสดุอุปกรณ์การสอนและห้องสมุด

วัสดุอุปกรณ์การสอนและห้องสมุด	ผู้บริหาร N=147		ครู N=118		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1. มีการจัดงบประมาณสำหรับการจัดหาหนังสือ เอกสาร วารสาร สำหรับการค้นคว้าของครู และนักเรียน	3.63	.88	3.31	.95	2.86*
2. มีการสำรวจความต้องการและความพร้อมของอุปกรณ์การสอน ก่อนเปิดภาคเรียนทุกภาค	3.91	.80	3.52	.950	3.63*
3. โรงเรียนจัดให้มีศูนย์อุปกรณ์การสอนเพื่อเก็บรักษาอุปกรณ์การสอนที่ครูผลิตขึ้นและจัดหามา รวมทั้งให้บริการครูในโรงเรียนเป็นอย่างดี	3.31	.93	3.13	1.03	1.49*
4. มีการอบรมเรื่องการผลิตการใช้สื่อ และสนับสนุนการผลิตการใช้สื่อต่อการเรียนการสอน	3.44	.97	3.10	.94	2.82*
5. จำนวนห้องเรียน มีเพียงพอกับจำนวนนักเรียน	4.23	.65	3.91	.72	3.83*
6. อาคารเรียนที่ใช้ในการสอนภาคปฏิบัติ มีความเหมาะสม	4.04	.73	3.71	.87	3.22*
7. โรงเรียนจัดให้มีหนังสือสำหรับบริการครู	3.62	.89	3.33	.883	2.61*

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วัตถุประสงค์การสอนและห้องสมุด	ผู้บริหาร N=147		ครู N=118		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
และนักเรียนในการศึกษาค้นคว้าจำนวนมาก เพียงพอกับความต้องการและทันสมัย					
8. มีบรรณารักษ์แนะนำการใช้ห้องสมุดให้นักเรียนก่อนการใช้ห้องสมุด	3.54	.97	3.14	1.09	3.13*
9. บรรณารักษ์จัดสถานที่อย่างเพียงพอ และให้บริการความสะดวกแก่ครูและนักเรียนในการใช้ห้องสมุด	3.59	.93	3.24	1.01	2.87*
10. โรงเรียนมีการติดตามประเมินผลการใช้ห้องสมุดและอุปกรณ์การสอน	3.14	.97	2.98	1.04	1.29
รวม	3.64	.63	3.33	.73	3.61*

* $P < .05$

ตารางที่ 36 พบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการด้านวัตถุประสงค์การสอนและห้องสมุด โดยภาพรวม มีคะแนนความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่ากลุ่มของผู้บริหารมีคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการด้านวัตถุประสงค์การสอนและห้องสมุด สูงกว่ากลุ่มของครู ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าทุกข้อ ยกเว้นโรงเรียนจัดให้มีศูนย์อุปกรณ์การสอนเพื่อเก็บรักษาอุปกรณ์การสอนที่ครูผลิตขึ้นและจัดหามา รวมทั้งให้บริการครูในโรงเรียน เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เป็นอย่างดี โรงเรียนมีการติดตามประเมินผลการใช้ห้องสมุดและอุปกรณ์การสอน ที่กลุ่มของผู้บริหาร และกลุ่มครูมีคะแนนความคิดเห็นแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ กลุ่มผู้บริหารมีคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ ด้านวัสดุอุปกรณ์การสอนและห้องสมุด สูงกว่ากลุ่มของครูผู้สอน

ตารางที่ 37

การเปรียบเทียบคะแนนความคิดเห็นของผู้บริหารและครู
เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการด้านการนิเทศและการพัฒนาบุคลากรการสอน

การนิเทศและการพัฒนาบุคลากรทางการสอน	ผู้บริหาร N=147		ครู N=118		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1. มีการประชุมครู เพื่อดำเนินการเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน ก่อนเปิดภาคเรียน	4.35	.66	4.09	.85	2.93*
2. โรงเรียนของท่านได้กำหนดนโยบายและชี้แจงเกี่ยวกับการนิเทศการสอนให้ครูเข้าใจ	4.06	.74	3.71	.850	3.46*
3. โรงเรียนได้จัดตั้งทีมงานนิเทศได้เหมาะสม	3.42	.99	3.21	1.06	1.64*
4. โรงเรียนได้กระทำการนิเทศภายในอย่างต่อเนื่อง	3.47	.92	3.15	1.09	2.52*
5. มีการส่งเสริมให้ครูในโรงเรียนหรือวิทยากรภายนอกได้ มาสาธิตหรือแนะนำ	3.50	.85	3.11	1.08	3.15*

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้拿去ใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การนิเทศและการพัฒนาบุคลากรทางการสอน	ผู้บริหาร N=147		ครู N=118		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
ความรู้ใหม่ให้กับครู					
6. มีการส่งเสริมให้ครูได้รับการอบรม ฝึกงานหรือจัดประชุมสัมมนาเชิงปฏิบัติการ เพื่อนำความรู้มาปรับปรุงการเรียนการสอน	3.81	.84	3.40	1.03	3.46*
7. มีการส่งเสริม ยกย่อง ชมเชยครูที่มีความสามารถดีเด่น	3.71	.92	3.27	1.08	3.54*
8. การให้ครูไปดูงานด้านวิชาการในสถานศึกษาอื่น เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงการเรียนการสอน	3.41	1.05	3.06	1.12	2.64*
9. การให้ครูได้ศึกษาต่อ เพื่อเพิ่มพูนความรู้ให้สูงขึ้น	3.83	.95	3.40	1.16	3.24*
10. มีศึกษานิเทศก์หรือเจ้าหน้าที่จาก สช. เข้ามาช่วยเหลือโรงเรียนด้านวิชาการ	2.65	.99	2.57	1.11	0.55
11. โรงเรียนได้มีการประเมินผลการนิเทศการสอน	3.37	.93	3.03	1.15	2.52*
รวม	3.62	.61	3.26	.83	3.87*

*P < .05

ตารางที่ 37 พบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการด้านการนิเทศและการพัฒนาบุคลากรทางการสอน โดยภาพรวม มีคะแนนความคิดเห็นเอกสารนี้เป็นเอกสารที่ส่งวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่ากลุ่มของผู้บริหาร มีคะแนนความคิดเห็น เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ ด้านการนิเทศ และพัฒนาบุคลากรทางการสอน สูงกว่ากลุ่มของครู ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าทุกข้อ ยกเว้นมีศึกษานิเทศก์หรือเจ้าหน้าที่จาก สช. เข้ามาช่วยเหลือโรงเรียนด้านวิชาการ ที่กลุ่มของผู้บริหารและกลุ่มของครู มีคะแนนความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ กลุ่มผู้บริหารมีคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการด้านการนิเทศและการพัฒนาบุคลากรทางการสอน สูงกว่ากลุ่มของครูผู้สอน

ตารางที่ 38

การเปรียบเทียบคะแนนความคิดเห็นของผู้บริหารและครู
เกี่ยวกับการบริหารงานด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอน

การวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอน	ผู้บริหาร N=147		ครู N=118		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1. การประชุมครู เพื่อกำหนดแนวทางในการวัดผลและการประเมินผลการเรียนการสอน	4.03	.74	3.66	.95	3.39*
2. การส่งเสริมให้ครูเข้ารับการฝึกอบรมเกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอน	3.68	.86	3.26	.95	3.72*
3. มีการกำหนดวัน-เวลา ในการวัดและประเมินผลการเรียนไว้ล่วงหน้า	4.11	.79	3.88	.93	2.13*

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอน	ผู้บริหาร N=147		ครู N=118		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
ตลอดปีการศึกษา					
4. การจัดทำ Progress Chart เพื่อให้ นักเรียนทราบผลการปฏิบัติงานของตนเอง	3.26	1.05	3.22	1.12	0.30
5. ส่งเสริมสนับสนุนให้ครูประเมินผล การเรียนการสอนอย่างสม่ำเสมอ และ เป็นไปตามวัตถุประสงค์	3.94	.78	3.56	.87	3.69*
6. การจัดให้มีเอกสาร คู่มือ อุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ ซึ่งอำนวยความสะดวก สะดวกในการวัดผลและประเมินผล	3.76	.90	3.42	.85	3.18*
7. มีการจัดตั้งกรรมการเพื่อดำเนินการ เกี่ยวกับกิจกรรมการวัดผลการสอน และ ประเมินผลการเรียนการสอน	3.84	.95	3.26	.94	4.93*
8. มีการวัดผลและประเมินผลการศึกษาของ นักเรียน ทั้งภาคทฤษฎี ภาคปฏิบัติ และ งานที่มอบหมายให้นักศึกษา ทำโดย ครอบคลุมเนื้อหาของรายวิชาตลอด ภาคเรียน	4.03	.74	3.65	.87	3.81*
9. มีการรายงานผลการศึกษาของนักศึกษา ให้นักศึกษา และผู้ปกครองทราบทุกครั้ง ในเวลาอันควร	4.25	.69	3.83	.80	4.53*
10. การติดตามผลนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษา ไปแล้วเพื่อนำมาปรับปรุงการเรียน การสอน	3.55	.88	3.25	.90	2.75*
11. มีการประชุมครู เพื่อให้ครูนำผลที่ได้รับ	3.76	.90	3.60	.90	1.42*

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีนำไปใช้

การวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอน	ผู้บริหาร N=147		ครู N=118		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
จากการประเมินมาปรับปรุงการเรียนการสอน					
รวม	3.88	.63	3.51	.72	3.87*

* $P < .05$

ตารางที่ 38 พบ ว่าความคิดเห็นของผู้บริหารและครูเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอน โดยภาพรวมมีคะแนนความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่ากลุ่มของผู้บริหาร มีคะแนนความคิดเห็น เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอน สูงกว่ากลุ่มของครู ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าทุกข้อ ยกเว้น การจัดทำ Progress Chart เพื่อให้นักเรียนทราบผลการปฏิบัติงานของตนเอง มีการประชุมครู เพื่อให้ครูนำผลที่ได้รับจากการประเมิน มาปรับปรุงการเรียนการสอน ที่กลุ่มของผู้บริหารและกลุ่มของครู มีคะแนนความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัย สำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ กลุ่มผู้บริหารมีคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการด้านการ การวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอน สูงกว่ากลุ่มของครูผู้สอน

ตารางที่ 39

เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
ความคิดเห็นของผู้บริหาร จำแนกตำแหน่งครูใหญ่ ผู้ช่วยครูใหญ่ฝ่ายวิชาการ
หัวหน้าหมวดวิชา โดยภาพรวมเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ

ตำแหน่ง	จำนวน	$\bar{X}$	S.D.	F
ครูใหญ่	38	3.89	.42	8.89*
ผู้ช่วยครูใหญ่ฝ่ายวิชาการ	34	3.77	.50	
หัวหน้าหมวดวิชา	50	3.49	.45	
รวม	122	3.69	.49	

*P < .05

$\bar{X}$	ตำแหน่ง	หัวหน้าหมวดวิชา	ผู้ช่วยครูใหญ่ฝ่ายวิชาการ	ครูใหญ่
3.49	หัวหน้าหมวดวิชา			
3.77	ผู้ช่วยครูใหญ่ฝ่ายวิชาการ	*		
3.89	ครูใหญ่	*		

ตารางที่ 39 พบว่า ความคิดเห็นของครูใหญ่ ผู้ช่วยครูใหญ่ฝ่ายวิชาการ หัวหน้าหมวดวิชา เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ โดยภาพรวม มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าความคิดเห็นของครูใหญ่ ผู้ช่วยครูใหญ่ฝ่ายวิชาการ หัวหน้าหมวดวิชา มีคะแนนความ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คิดเห็นแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

แต่เมื่อทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยวิธีของ Scheffe's test พบว่ามี 2 คู่ที่มีความแตกต่างที่ระดับ .05 ซึ่งได้แก่ความคิดเห็นของครูใหญ่และผู้ช่วยครูใหญ่ฝ่ายวิชาการกับหัวหน้าหมวดวิชา ซึ่งมีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 3.89$, $\bar{X} = 3.77$ ตามลำดับ แสดงว่าความคิดเห็นของครูใหญ่และผู้ช่วยครูใหญ่ฝ่ายวิชาการ โดยภาพรวม มีคะแนนความคิดเห็นสูงกว่าหัวหน้าหมวดวิชา

ตารางที่ 40

เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร
จำแนกตำแหน่งครูใหญ่ ผู้ช่วยครูใหญ่ หัวหน้าหมวดวิชา
เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ ในด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้

ตำแหน่ง	จำนวน	$\bar{X}$	S.D.	F
ครูใหญ่	44	3.78	.39	7.45*
ผู้ช่วยครูใหญ่ฝ่ายวิชาการ	37	3.68	.49	
หัวหน้าหมวดวิชา	59	3.44	.46	
รวม	140	3.61	.47	

*P < .05

$\bar{X}$	ตำแหน่ง	หัวหน้าหมวดวิชา	ผู้ช่วยครูใหญ่ฝ่ายวิชาการ	ครูใหญ่
3.44	หัวหน้าหมวดวิชา			
3.68	ผู้ช่วยครูใหญ่ฝ่ายวิชาการ			
3.78	ครูใหญ่	*		

ตารางที่ 40 พบว่า เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนความคิดเห็นของผู้บริหารจากตำแหน่งครูใหญ่ ผู้ช่วยครูใหญ่ฝ่ายวิชาการ หัวหน้าหมวดวิชา ในการจัดการเรียนการสอน ด้านหลักสูตร และการนำหลักสูตรไปใช้ พบว่าตำแหน่งครูใหญ่ ผู้ช่วยครูใหญ่ฝ่ายวิชาการ หัวหน้าหมวดวิชาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ.05 แสดงว่าครูใหญ่ ผู้ช่วยครูใหญ่ฝ่ายวิชาการ หัวหน้าหมวดวิชา มีคะแนนการบริหารงานวิชาการแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

แต่เมื่อ ทดสอบความแตกต่างของคะแนนค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีของ Scheffe's test พบว่า มีเพียง 1 คู่ ที่มีความแตกต่างกันที่ระดับ .05 ซึ่ง ได้แก่ กลุ่มครูใหญ่กับหัวหน้าหมวดวิชา ซึ่งมีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 3.78$ กับ $\bar{X} = 3.44$ ตามลำดับ แสดงว่าความคิดเห็นของครูใหญ่ มีคะแนนความคิดเห็นสูงกว่าหัวหน้าหมวดวิชา

ตารางที่ 41

เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร
จำแนกตำแหน่งครูใหญ่ ผู้ช่วยครูใหญ่ฝ่ายวิชาการ หัวหน้าหมวด
เกี่ยวกับการบริหารวิชาการ ในด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

ตำแหน่ง	จำนวน	$\bar{X}$	S.D.	F
ครูใหญ่	44	4.15	.41	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตำแหน่ง	จำนวน	$\bar{X}$	S.D.	F
ผู้ช่วยครูใหญ่ฝ่ายวิชาการ	39	4.16	.47	12.06*
หัวหน้าหมวดวิชา	60	3.79	.45	
รวม	143	4.00	.48	

* $P < .05$

$\bar{X}$	ตำแหน่ง	หัวหน้าหมวดวิชา	ผู้ช่วยครูใหญ่ฝ่ายวิชาการ	ครูใหญ่
3.79	หัวหน้าหมวดวิชา			
4.15	ผู้ช่วยครูใหญ่ฝ่ายวิชาการ	*		
4.16	ครูใหญ่	*		

ตารางที่ 41 พบว่า เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนความคิดเห็นของผู้บริหาร จากตำแหน่งครูใหญ่ ผู้ช่วยครูใหญ่ฝ่ายวิชาการ หัวหน้าหมวดวิชาเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ ในด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน พบว่าตำแหน่งครูใหญ่ ผู้ช่วยครูใหญ่ฝ่ายวิชาการ หัวหน้าหมวดวิชา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าครูใหญ่ ผู้ช่วยครูใหญ่ฝ่ายวิชาการ หัวหน้าหมวดวิชา มีคะแนนการบริหารงานวิชาการที่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

แต่เมื่อ ทดสอบความแตกต่างของคะแนนค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ โดยวิธีของ Scheffe's test พบว่ามี 2 คู่ที่มีความแตกต่างกันที่ระดับ .05 ซึ่งได้แก่ครูใหญ่ ผู้ช่วยครูใหญ่ฝ่ายวิชาการกับหัวหน้าหมวดวิชาซึ่งมีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 4.15$, $\bar{X} = 4.16$ กับ $\bar{X} = 3.79$ ตามลำดับ แสดงว่าความคิดเห็นของครูใหญ่ ผู้ช่วยครูใหญ่ฝ่ายวิชาการ มีคะแนนความคิดเห็นสูงกว่าหัวหน้าหมวดวิชา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 42

เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร
 จำแนกตำแหน่งครูใหญ่ ผู้ช่วยครูใหญ่ฝ่ายวิชาการ หัวหน้าหมวดวิชา
 เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ ในด้านการแนะแนวและการให้บริการชุมชน

ตำแหน่ง	จำนวน	$\bar{X}$	S.D.	F
ครูใหญ่	44	3.50	.55	2.99
ผู้ช่วยครูใหญ่ฝ่ายวิชาการ	37	3.47	.66	
หัวหน้าหมวดวิชา	56	3.24	.56	
รวม	136	3.39	.60	

$P > .05$

ตารางที่ 42 พบว่า เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูใหญ่ ผู้ช่วยครูใหญ่ฝ่ายวิชาการ หัวหน้าหมวดวิชา เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ ในด้านการแนะแนวและการให้บริการชุมชน พบว่ามีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่าง ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าครูใหญ่ ผู้ช่วยครูใหญ่ฝ่ายวิชาการ หัวหน้าหมวดวิชา มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันในด้านของการแนะแนวและการให้บริการชุมชน

ตารางที่ 43

เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร
 จำแนกตำแหน่งครูใหญ่ ผู้ช่วยครูใหญ่ฝ่ายวิชาการ หัวหน้าหมวดวิชา
 เกี่ยวกับด้านวัสดุอุปกรณ์การสอนและห้องสมุด

ตำแหน่ง	จำนวน	$\bar{X}$	S.D.	F
ครูใหญ่	43	3.90	.53	10.58*
ผู้ช่วยครูใหญ่ฝ่ายวิชาการ	38	3.76	.63	
หัวหน้าหมวดวิชา	59	3.38	.60	
รวม	140	3.64	.63	

*P < .05

$\bar{X}$	ตำแหน่ง	หัวหน้าหมวดวิชา	ผู้ช่วยครูใหญ่ฝ่ายวิชาการ	ครูใหญ่
3.38	หัวหน้าหมวดวิชา			
3.76	ผู้ช่วยครูใหญ่ฝ่ายวิชาการ	*		
3.60	ครูใหญ่	*		

ตารางที่ 43 พบว่า ความคิดเห็นของครูใหญ่ ผู้ช่วยครูใหญ่ฝ่ายวิชาการ หัวหน้าหมวดวิชา เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการด้านวัสดุอุปกรณ์การสอน และห้องสมุด ของโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา พบว่าความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ .05 แสดงว่าครูใหญ่ ผู้ช่วยครูใหญ่ฝ่ายวิชาการ หัวหน้าหมวดวิชา มีคะแนนความ เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คิดเห็นแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

แต่เมื่อ ทดสอบความแตกต่างของคะแนนค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีของ Scheffe's testพบว่า มี 2 คู่ ที่มีความแตกต่างกันที่ระดับ .05 ซึ่งได้แก่ครูใหญ่และผู้ช่วยครูใหญ่ฝ่ายวิชาการ กับหัวหน้าหมวดวิชา ซึ่งมีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 3.90$ กับ $\bar{X} = 3.76$ ตามลำดับ แสดงว่าความคิดเห็นของครูใหญ่และผู้ช่วยครูใหญ่ฝ่ายวิชาการมีคะแนนความคิดเห็นสูงกว่าหัวหน้าหมวดวิชา

ตารางที่ 44

เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร
จำแนกตำแหน่งครูใหญ่ ผู้ช่วยครูใหญ่ฝ่ายวิชาการ หัวหน้าหมวดวิชา
เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการในด้านการนิเทศและการพัฒนาบุคลากรทางการสอน

ตำแหน่ง	จำนวน	$\bar{X}$	S.D.	F
ครูใหญ่	43	3.85	.52	8.31*
ผู้ช่วยครูใหญ่ฝ่ายวิชาการ	39	3.71	.61	
หัวหน้าหมวดวิชา	56	3.38	.61	
รวม	138	3.62	.61	

*P < .05

$\bar{X}$	ตำแหน่ง	หัวหน้าหมวดวิชา	ผู้ช่วยครูใหญ่ฝ่ายวิชาการ	ครูใหญ่
3.38	หัวหน้าหมวดวิชา			
3.71	ผู้ช่วยครูใหญ่ฝ่ายวิชาการ	*		
3.85	ครูใหญ่	*		

ตารางที่ 44 พบว่า ความคิดเห็นของครูใหญ่-ผู้ช่วยครูใหญ่ฝ่ายวิชาการ หัวหน้าหมวดวิชา เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการในด้านการนิเทศ และการพัฒนาบุคลากรทางการสอนของโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาพบว่าความคิดเห็นของครูใหญ่ ผู้ช่วยครูใหญ่ฝ่ายวิชาการ หัวหน้าหมวดวิชา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าความคิดเห็นของครูใหญ่ ผู้ช่วยครูใหญ่ฝ่ายวิชาการ หัวหน้าหมวดวิชา มีคะแนนความคิดเห็นแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

แต่เมื่อ ทดสอบความแตกต่างของคะแนนค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีของ Scheffe's test พบว่ามี 2 คู่ ที่มีความแตกต่างกันที่ระดับ .05 ซึ่งได้แก่ความคิดเห็นของครูใหญ่ และผู้ช่วยฝ่ายวิชาการกับหัวหน้าหมวดวิชา ซึ่งมีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 3.85$, $\bar{X} = 3.71$ ตามลำดับ แสดงว่าความคิดเห็นของครูใหญ่และผู้ช่วยครูใหญ่ฝ่ายวิชาการ มีคะแนนความคิดเห็นสูงกว่าหัวหน้าหมวดวิชา

ตารางที่ 45

เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร

จำแนกตำแหน่ง ครูใหญ่ ผู้ช่วยครูใหญ่ฝ่ายวิชาการ หัวหน้าหมวดวิชา
เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการในด้านการวัดผลและประเมินผลทางการเรียนการสอน

ตำแหน่ง	จำนวน	$\bar{X}$	S.D.	F
ครูใหญ่	44	4.05	.59	10.62*
ผู้ช่วยครูใหญ่ฝ่ายวิชาการ	39	4.00	.56	
หัวหน้าหมวดวิชา	60	3.57	.60	
รวม	143	3.83	.62	

*P < .05

$\bar{X}$	ตำแหน่ง	หัวหน้าหมวดวิชา	ผู้ช่วยครูใหญ่ฝ่ายวิชาการ	ครูใหญ่
3.57	หัวหน้าหมวดวิชา			
4.00	ผู้ช่วยครูใหญ่ฝ่ายวิชาการ	*		
4.05	ครูใหญ่	*		

ตารางที่ 45 พบว่า ความคิดเห็นของครูใหญ่ ผู้ช่วยครูใหญ่ฝ่ายวิชาการ หัวหน้าหมวดวิชาเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการในด้านการวัดผลและการประเมินผลทางการเรียนการสอนของโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา พบว่าความคิดเห็นของครูใหญ่ ผู้ช่วยครูใหญ่ฝ่ายวิชาการ หัวหน้าหมวดวิชา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แสดงว่าความคิดเห็นของครูใหญ่ ผู้ช่วยครูใหญ่ฝ่ายวิชาการ หัวหน้าหมวดวิชา มีคะแนนความคิดเห็นแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

แต่เมื่อทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยวิธีของ Scheffe's test พบว่ามี 2 คู่ ที่มีความแตกต่างกันที่ระดับ .05 ซึ่งได้แก่ความคิดเห็นของครูใหญ่และผู้ช่วยครูใหญ่ฝ่ายวิชาการกับหัวหน้าหมวดวิชา ซึ่งมีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 4.05$, $\bar{X} = 4.00$ ตามลำดับ แสดงว่าความคิดเห็นของครูใหญ่และผู้ช่วยครูใหญ่ฝ่ายวิชาการ มีคะแนนความคิดเห็น สูงกว่าหัวหน้าหมวดวิชา

ตารางที่ 46

เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
ความคิดเห็นของผู้บริหาร จำแนกขนาดของโรงเรียนขนาดเล็ก ขนาดกลาง
ขนาดใหญ่ โดยภาพรวม เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ

ขนาดของโรงเรียน	จำนวน	$\bar{X}$	S.D.	F
ขนาดเล็ก	25	3.40	.48	7.01*
ขนาดกลาง	59	3.72	.46	
ขนาดใหญ่	37	3.85	.46	
รวม	121	3.69	.49	

*P < .05

$\bar{X}$	ขนาดของโรงเรียน	ขนาดเล็ก	ขนาดกลาง	ขนาดใหญ่
3.40	ขนาดเล็ก			
3.72	ขนาดกลาง	*		
3.85	ขนาดใหญ่	*		

ตารางที่ 46 พบว่า เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างคะแนนความคิดเห็นของผู้บริหาร และครู จำแนกตามขนาดของโรงเรียนขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ โดยภาพรวม พบว่า โรงเรียนขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าความคิดเห็นของผู้บริหาร และครูจำแนกตามขนาดของโรงเรียนขนาดเล็ก ขนาดเล็ก ขนาดใหญ่ มีคะแนนการบริหารงานวิชาการ โดยภาพรวมแตกต่างกันซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

แต่เมื่อทดสอบความแตกต่าง ของคะแนนค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ โดยวิธีของ Seheffe's test พบว่ามี 2 คู่ ที่มีคะแนนความแตกต่างที่ระดับ .05 ซึ่งได้แก่ โรงเรียนขนาดใหญ่และขนาดกลาง กับขนาดเล็ก ซึ่งมีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 3.85$, $\bar{X} = 3.72$ ตามลำดับแสดงว่าความคิดเห็นของผู้บริหาร และครูในโรงเรียนขนาดใหญ่และขนาดกลาง โดยภาพรวม มีคะแนนความคิดเห็นสูงกว่าโรงเรียนขนาดเล็ก

ตารางที่ 47

เปรียบเทียบ ความคิดเห็นของผู้บริหาร จำแนกขนาดของ
โรงเรียนขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ
ในด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้

ขนาดของ โรงเรียน	จำนวน	$\bar{X}$	S.D.	F
ขนาดเล็ก	30	3.37	.39	
ขนาดกลาง	68	3.66	.50	5.56*

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขนาดของโรงเรียน	จำนวน	$\bar{X}$	S.D.	F	P
ขนาดใหญ่	41	3.71	.42		
รวม	139	3.61	.47		

*P < .05

$\bar{X}$	ขนาดของโรงเรียน	ขนาดเล็ก	ขนาดกลาง	ขนาดใหญ่
3.37	ขนาดเล็ก			
3.66	ขนาดกลาง	*		
3.71	ขนาดใหญ่	*		

ตารางที่ 47 พบว่า เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างคะแนนความคิดเห็นของผู้บริหาร จากขนาดของโรงเรียน ขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ ในด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ ของโรงเรียนเอกชน อาชีวศึกษา พบว่าโรงเรียน ขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าโรงเรียนขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ มีคะแนนการบริหารงานวิชาการด้านหลักสูตรและองค์ประกอบของหลักสูตรแตกต่างกันซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

แต่เมื่อ ทดสอบความแตกต่างของคะแนนค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีของ Scheffe's test พบว่ามี 2 คู่ ที่มีคะแนนความแตกต่างที่ระดับ.05 ซึ่งได้แก่โรงเรียนขนาดใหญ่ และขนาดกลางกับขนาดเล็ก ซึ่งมีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 3.71$, $\bar{X} = 3.66$, $\bar{X} = 3.37$ ตามลำดับ แสดงว่าความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนขนาดใหญ่ ขนาดกลาง มีคะแนนความคิดเห็นสูงกว่าโรงเรียนขนาดเล็ก

ตารางที่ 48

เปรียบเทียบ ความคิดเห็นของผู้บริหาร จำแนกขนาดของ
โรงเรียนขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ
ในด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

ขนาดของโรงเรียน	จำนวน	$\bar{X}$	S.D.	F
ขนาดเล็ก	32	3.77	.49	5.48*
ขนาดกลาง	70	4.04	.43	
ขนาดใหญ่	40	4.11	.52	
รวม	142	4.00	.48	

*P < .05

$\bar{X}$	ขนาดของโรงเรียน	ขนาดเล็ก	ขนาดกลาง	ขนาดใหญ่
3.37	ขนาดเล็ก			
4.04	ขนาดกลาง	*		
4.11	ขนาดใหญ่	*		

ตารางที่ 48 พบว่า เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างคะแนนความคิดเห็นของ
ผู้บริหาร จากขนาดของโรงเรียน ขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ เกี่ยวกับการ
บริหารงานวิชาการ ในด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ของโรงเรียนเอกชน
อาชีวศึกษา พบว่าโรงเรียน ขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ แตกต่างกันอย่างมีนัย
สำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าโรงเรียนขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ มี
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คะแนนการบริหารงานวิชาการด้านกิจกรรมการเรียนการสอน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

แต่เมื่อ ทดสอบความแตกต่างของคะแนนค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีของ Scheffe's test พบว่ามี 2 คู่ ที่มีคะแนนความแตกต่างที่ระดับ.05 ซึ่งได้แก่โรงเรียนขนาดใหญ่ และขนาดกลางกับขนาดเล็ก ซึ่งมีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 4.11$, $\bar{X} = 4.05$, $\bar{X} = 3.77$ ตามลำดับ แสดงว่าความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนขนาดใหญ่ ขนาดกลาง มีคะแนนความคิดเห็นสูงกว่าโรงเรียนขนาดเล็ก

ตารางที่ 49

เปรียบเทียบ ความคิดเห็นของผู้บริหาร จำแนกขนาดของ
โรงเรียนขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ
ในด้านการแนะแนวและการใช้บริการชุมชน

ขนาดของโรงเรียน	จำนวน	$\bar{X}$	S.D.	F
ขนาดเล็ก	29	3.10	.60	5.11*
ขนาดกลาง	65	3.41	.57	
ขนาดใหญ่	41	3.54	.57	
รวม	135	3.38	.60	

*P < .05

$\bar{X}$	ขนาดของโรงเรียน	ขนาดเล็ก	ขนาดกลาง	ขนาดใหญ่
3.10	ขนาดเล็ก			
3.41	ขนาดกลาง			
3.54	ขนาดใหญ่	*		

ตารางที่ 49 พบว่า เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างคะแนนความคิดเห็นของผู้บริหาร จากขนาดของโรงเรียน ขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ ในด้านการแนะแนวและการให้บริการชุมชน ของโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา พบว่าโรงเรียน ขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าโรงเรียนขนาดเล็ก ขนาดกลางขนาดใหญ่ มีคะแนนเฉลี่ยการบริหารงานวิชาการด้านการแนะแนวและการให้บริการชุมชน แตกต่างกันซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

แต่เมื่อ ทดสอบความแตกต่างของคะแนนค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีของ Scheffe's test พบว่ามี 1 คู่ ที่มีคะแนนความแตกต่างที่ระดับ .05 ซึ่งได้แก่ โรงเรียนขนาดใหญ่กับโรงเรียนขนาดเล็ก ซึ่งมีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 3.54$, $\bar{X} = 3.10$ ตามลำดับ แสดงว่าความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนขนาดใหญ่ มีคะแนนความคิดเห็นสูงกว่าโรงเรียนขนาดเล็ก

ตารางที่ 50

เปรียบเทียบ ความคิดเห็นของผู้บริหาร จำแนกขนาดของ
โรงเรียนขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ
ในด้านวัสดุอุปกรณ์การสอนและห้องสมุด

ขนาดของ โรงเรียน	จำนวน	$\bar{X}$	S.D.	F
ขนาดเล็ก	29	3.24	.75	7.80*
ขนาดกลาง	70	3.72	.55	
ขนาดใหญ่	40	3.78	.56	
รวม	139	3.64	.63	

* $P < .05$

$\bar{X}$	ขนาดของ โรงเรียน	ขนาดเล็ก	ขนาดกลาง	ขนาดใหญ่
3.24	ขนาดเล็ก			
3.72	ขนาดกลาง	*		
3.78	ขนาดใหญ่	*		

ตารางที่ 50 พบว่า เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างคะแนนความคิดเห็นของ
ผู้บริหาร จากขนาดของโรงเรียน ขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ เกี่ยวกับการ
บริหารงานวิชาการ ในด้านวัสดุอุปกรณ์การสอนและห้องสมุด ของโรงเรียนเอกชน
อาชีวศึกษา พบว่าโรงเรียน ขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ แตกต่างกันอย่างมีนัย
สำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าโรงเรียนขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ มี
คะแนนเฉลี่ยการบริหารงานวิชาการด้านวัสดุอุปกรณ์และห้องสมุด แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กับสมมติฐานที่ตั้งไว้

แต่เมื่อ ทดสอบความแตกต่างของคะแนนค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีของ Scheffe's test พบว่ามี 2 คู่ ที่มีคะแนนความแตกต่างที่ระดับ .05 ซึ่งได้แก่ โรงเรียนขนาดใหญ่และขนาดกลาง กับขนาดเล็ก ซึ่งมีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 3.78$, $\bar{X} = 3.72$, $\bar{X} = 3.24$ ตามลำดับ แสดงว่าความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนขนาดใหญ่ ขนาดกลาง มีคะแนนความคิดเห็นสูงกว่าโรงเรียนขนาดเล็ก

ตารางที่ 51

เปรียบเทียบ ความคิดเห็นของผู้บริหาร จำแนกขนาดของ
โรงเรียนขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ
ในด้านการนิเทศและการพัฒนาบุคลากรทางการสอน

ขนาดของ โรงเรียน	จำนวน	$\bar{X}$	S.D.	F
ขนาดเล็ก	30	3.32	.61	5.53*
ขนาดกลาง	67	3.66	.58	
ขนาดใหญ่	40	3.78	.61	
รวม	137	3.62	.61	

*P < .05

$\bar{X}$	ขนาดของโรงเรียน	ขนาดเล็ก	ขนาดกลาง	ขนาดใหญ่
3.32	ขนาดเล็ก			

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

$\bar{X}$	ขนาดของโรงเรียน	ขนาดเล็ก	ขนาดกลาง	ขนาดใหญ่
3.66	ขนาดกลาง	*		
3.78	ขนาดใหญ่	*		

ตารางที่ 51 พบว่า เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างคะแนนความคิดเห็นของผู้บริหาร จากขนาดของโรงเรียน ขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ ในด้านการนิเทศและการพัฒนาบุคลากรทางการสอน ของโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา พบว่า โรงเรียนขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าโรงเรียนขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ มีคะแนนเฉลี่ยการบริหารงานวิชาการด้านการนิเทศและการพัฒนาทางการสอน แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

แต่เมื่อ ทดสอบความแตกต่างของคะแนนค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีของ Scheffe's test พบว่ามี 2 คู่ ที่มีคะแนนความแตกต่างที่ระดับ .05 ซึ่งได้แก่ โรงเรียนขนาดใหญ่และขนาดกลาง และขนาดกลางกับโรงเรียนขนาดเล็ก ซึ่งมีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 3.78$, $\bar{X} = 3.66$, $\bar{X} = 3.32$ ตามลำดับ แสดงว่าความคิดเห็นของผู้บริหาร โรงเรียนขนาดใหญ่ และขนาดกลาง มีคะแนนความคิดเห็นสูงกว่าโรงเรียนขนาดเล็ก

ตารางที่ 52

เปรียบเทียบ ความคิดเห็นของผู้บริหาร จำแนกขนาดของ
โรงเรียนขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ
ในด้านการวัดผลและประเมินผลทางการเรียนการสอน

ขนาดของโรงเรียน	จำนวน	$\bar{X}$	S.D.	F
ขนาดเล็ก	33	3.56	.60	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขนาดของโรงเรียน	จำนวน	$\bar{X}$	S.D.	F
ขนาดกลาง	70	3.87	.57	6.38*
ขนาดใหญ่	39	4.05	.60	
รวม	142	3.85	.61	

* $P < .05$

$\bar{X}$	ขนาดของโรงเรียน	ขนาดเล็ก	ขนาดกลาง	ขนาดใหญ่
3.56	ขนาดเล็ก			
3.87	ขนาดกลาง			
4.05	ขนาดใหญ่	*		

ตารางที่ 52 พบว่า เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างคะแนนความคิดเห็นของผู้บริหาร จากขนาดของโรงเรียน ขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ ในด้านการวัดผลและการประเมินผลทางการเรียนการสอน ของโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา พบว่าโรงเรียน ขนาดใหญ่ ขนาดกลาง ขนาดเล็ก แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าโรงเรียนขนาดใหญ่ ขนาดกลาง ขนาดเล็กมีคะแนนเฉลี่ยการบริหารงานวิชาการด้านการวัดผลและการประเมินผลทางการเรียนการสอน แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

แต่เมื่อ ทดสอบความแตกต่างของคะแนนค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีของ Scheffe's test พบว่ามี 1 คู่ ที่มีคะแนนความแตกต่างที่ระดับ .05 ซึ่งได้แก่ โรงเรียนขนาดใหญ่กับโรงเรียนขนาดเล็กซึ่งมีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 4.05$, $\bar{X} = 3.56$ ตามลำดับ แสดงว่าความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนขนาดใหญ่ มีคะแนนความคิดเห็นสูงกว่าโรงเรียนขนาดเล็ก

ตารางที่ 53

เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
ความคิดเห็นของครู จำแนกขนาดของโรงเรียนขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่
โดยภาพรวม เกี่ยวกับการบริหารงานด้านวิชาการ

ขนาดของโรงเรียน	จำนวน	$\bar{X}$	S.D.	F
ขนาดเล็ก	25	3.19	.66	1.22
ขนาดกลาง	50	3.42	.65	
ขนาดใหญ่	23	3.45	.70	
รวม	98	3.37	.67	

P > .05

ตารางที่ 53 พบว่า เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ย
ความคิดเห็นของครู จำแนกตามขนาดของโรงเรียน ขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่
เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ โดยภาพรวม พบว่ามีคะแนนความคิดเห็นแตกต่างกัน
อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าความคิดเห็นของครูจำแนกตามขนาด
ของโรงเรียนขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันซึ่งไม่
สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตารางที่ 54

เปรียบเทียบความคิดเห็นของครู จำแนกขนาดของ
โรงเรียนขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ เกี่ยวกับการ
การบริหารวิชาการ ในด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้

ขนาดของโรงเรียน	จำนวน	$\bar{X}$	S.D.	F
ขนาดเล็ก	30	3.39	.50	.15
ขนาดกลาง	56	3.346	.61	
ขนาดใหญ่	28	3.41	.62	
รวม	114	3.43	.58	

$P > .05$

ตารางที่ 54 พบว่าเมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นของครูต่อขนาดโรงเรียนขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการในด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ ของโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา พบว่ามีคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าความคิดเห็นของครูต่อโรงเรียนขนาดใหญ่ ขนาดกลาง ขนาดเล็ก มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ซึ่ง ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตารางที่ 55

เปรียบเทียบความคิดเห็นของครู จำแนกขนาดของ
โรงเรียนขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ เกี่ยวกับ
การบริหารวิชาการ ในด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

ขนาดของ โรงเรียน	จำนวน	$\bar{X}$	S.D.	F
ขนาดเล็ก	30	3.39	.66	2.42
ขนาดกลาง	53	3.69	.68	
ขนาดใหญ่	27	3.71	.55	
รวม	110	3.61	.66	

P > .05

ตารางที่ 55 พบว่า เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นของครูต่อขนาดโรงเรียนขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการในด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ของโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา พบว่ามีคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าความคิดเห็นของครูต่อโรงเรียนขนาดใหญ่ ขนาดกลาง ขนาดเล็ก มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตารางที่ 56

เปรียบเทียบความคิดเห็นของครู จำแนกขนาดของ
โรงเรียนขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ เกี่ยวกับการ
การบริหารวิชาการ ในด้านการแนะแนวและการให้บริการชุมชน

ขนาดของโรงเรียน	จำนวน	$\bar{X}$	S.D.	F
ขนาดเล็ก	29	2.97	.75	.46
ขนาดกลาง	55	3.08	.78	
ขนาดใหญ่	29	3.16	.78	
รวม	113	3.07	.77	

$P > .05$

ตารางที่ 56 พบว่าเมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นของครูต่อขนาดโรงเรียนขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการในด้านการแนะแนวและการให้บริการชุมชนของโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาพบว่า มีคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าความคิดเห็นของครูต่อโรงเรียนขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ซึ่ง ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตารางที่ 57

เปรียบเทียบความคิดเห็นของครู จำแนกขนาดของ
โรงเรียนขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ เกี่ยวกับ
การบริหารวิชาการ ในด้านวัสดุอุปกรณ์การสอนและห้องสมุด

ขนาดของโรงเรียน	จำนวน	$\bar{X}$	S.D.	F
ขนาดเล็ก	30	3.14	.69	1.54
ขนาดกลาง	53	3.38	.67	
ขนาดใหญ่	28	3.45	.86	
รวม	111	3.33	.73	

P > .05

ตารางที่ 57 พบว่าเมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นของครูต่อขนาดโรงเรียนขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการในด้านวัสดุอุปกรณ์การสอนและห้องสมุด ของ โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา พบว่ามีคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 แสดงว่าความคิดเห็นของครูต่อโรงเรียนขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ซึ่ง ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตารางที่ 58

เปรียบเทียบความคิดเห็นของครู จำแนกขนาดของ
โรงเรียนขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ เกี่ยวกับการ
การบริหารวิชาการ ในด้านการนิเทศและการพัฒนาบุคลากรทางการสอน

ขนาดของโรงเรียน	จำนวน	$\bar{X}$	S.D.	F
ขนาดเล็ก	31	2.90	.85	4.27*
ขนาดกลาง	53	3.37	.76	
ขนาดใหญ่	28	3.44	.84	
รวม	112	3.26	.83	

* P < .05

$\bar{X}$	ขนาดของ โรงเรียน	ขนาดเล็ก	ขนาดกลาง	ขนาดใหญ่
2.90	ขนาดเล็ก			
3.37	ขนาดกลาง	*		
3.44	ขนาดใหญ่	*		

ตารางที่ 58 พบว่า เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ย
ความคิดเห็นของครูต่อขนาดของโรงเรียนขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ เกี่ยวกับการ
บริหารงานวิชาการ ในด้านการนิเทศและการพัฒนาบุคลากรทางการสอน ของโรงเรียน
เอกชนอาชีวศึกษา พบว่าความคิดเห็นของครูต่อขนาดโรงเรียนขนาดเล็ก ขนาดกลาง
ขนาดใหญ่ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าความคิดเห็นของครู
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ต่อขนาดโรงเรียนมีคะแนนการบริหารงานวิชาการ ด้านการนิเทศและการพัฒนาบุคลากรทางการสอน แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

แต่เมื่อ ทดสอบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีของ Scheffe's test พบว่ามี 2 คู่ ที่มีคะแนนความแตกต่างที่ระดับ .05 ซึ่งได้แก่ โรงเรียนขนาดใหญ่ และโรงเรียนขนาดกลาง กับโรงเรียนขนาดเล็ก ซึ่งมีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 3.44$, $\bar{X} = 3.37$, $\bar{X} = 2.90$ ตามลำดับ แสดงว่าความคิดเห็นของครูต่อโรงเรียนขนาดใหญ่ ขนาดกลาง มีคะแนนความคิดเห็นสูงกว่าโรงเรียนขนาดเล็ก

ตารางที่ 59 .

เปรียบเทียบความคิดเห็นของครู จำแนกขนาดของ
โรงเรียนขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ เกี่ยวกับการบริหารวิชาการ ในด้านการวัดผลและประเมินผลทางการเรียนการสอน

ขนาดของโรงเรียน	จำนวน	$\bar{X}$	S.D.	F
ขนาดเล็ก	31	3.38	.76	1.06
ขนาดกลาง	55	3.61	.77	
ขนาดใหญ่	26	3.45	.54	
รวม	112	3.51	.72	

$$P > .05$$

ตารางที่ 59 พบว่า เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นของครูต่อขนาดโรงเรียนขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการในด้านการวัดผลและประเมินผลของโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา พบว่ามีคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าความคิดเห็นของครูต่อโรงเรียนขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ เกี่ยวกับสภาพปัญหาและอุปสรรค ด้านการบริหารวิชาการทั้ง 6 ด้าน โดยหาค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานกับทดลองเปรียบเทียบจากตำแหน่ง และขนาดของโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 60

ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
สภาพปัญหาและอุปสรรค ความคิดเห็นของผู้บริหารและครู
โดยภาพรวม เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ

การบริหารงานวิชาการ	ผู้บริหารและครู N = 265			
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับของปัญหา	ลำดับคะแนนเฉลี่ย
1. หลักสูตรและการนำหลักสูตร ไปใช้	1.93	.45	น้อยที่สุด	1
2. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	1.85	.49	น้อยที่สุด	5
3. การแนะแนวและให้บริการชุมชน	1.89	.52	น้อยที่สุด	4
4. วัสดุอุปกรณ์การสอนและห้องสมุด	1.90	.53	น้อยที่สุด	3
5. การนิเทศและการพัฒนาบุคลากรทางการสอน	1.92	.52	น้อยที่สุด	2
6. การวัดผลและประเมินผลทางการเรียนการสอน	1.80	.51	น้อยที่สุด	6
รวม	1.88	.50	น้อยที่สุด	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 60 พบว่า ผู้บริหารและครู มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการในด้านของสภาพปัญหาและอุปสรรค โดยภาพรวม เห็นว่าการบริหารงานวิชาการที่มีสภาพปัญหาและอุปสรรคน้อยที่สุด มีค่าเฉลี่ยรวม 1.88 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า การบริหารงานวิชาการด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ มีค่าเฉลี่ย 1.93 จัดอยู่ในระดับที่มีปัญหาน้อยที่สุด รองลงมา ด้านการนิเทศและการพัฒนาบุคลากรทางการสอน มีค่าเฉลี่ย 1.92 จัดว่ามีปัญหาน้อยที่สุด และที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด 1.80 ด้านการวัดผลและประเมินการเรียนรู้การสอน จัดว่ามีระดับการปฏิบัติที่มีปัญหาและอุปสรรคน้อยที่สุดเช่นเดียวกัน

ตารางที่ 61

ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
สภาพปัญหาและอุปสรรค ความคิดเห็นของผู้บริหารและครู
เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ ด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้

หลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้	ผู้บริหารและครู N = 265			
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ของ ปัญหา	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย
1. หลักสูตรมีการเปลี่ยนแปลงบ่อย ทำให้ล้าสมัยต่อการปฏิบัติ	2.01	.65	น้อยที่สุด	3
2. การเปลี่ยนแปลงหลักสูตร ทำให้มีปัญหาสำหรับนักเรียนที่ตกค้างและโอนย้ายสถานศึกษา	2.24	.78	น้อยที่สุด	1
3. หลักสูตรบางรายวิชา ไม่เหมาะสมต่อระดับชั้นเรียนและท้องถิ่น	2.10	.74	น้อยที่สุด	4
4. ครูมีชั่วโมงสอนต่อสัปดาห์มากเกินไป ทำให้ไม่	2.12	.72	น้อยที่สุด	2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้	ผู้บริหารและครู N = 265			
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ของ ปัญหา	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย
บรรลุผลตามหลักสูตร				
5. โรงเรียนไม่สามารถจัดหาตำราเรียน วัสดุ อุปกรณ์ได้ตรงตามหลักสูตร	1.68	.70	น้อยที่สุด	8
6. โรงเรียนขาดการติดตามผลการใช้หลักสูตร เพื่อนำมาปรับปรุงการเรียนการสอน	1.82	.68	น้อยที่สุด	7
7. หลักสูตรเน้นวิชาการมากเกินไป จนขาดการ ปฏิบัติ	1.83	.63	น้อยที่สุด	6
8. หลักสูตรไม่ยืดหยุ่นเข้ากับสภาวะการณ์ใน ปัจจุบัน	1.85	.64	น้อยที่สุด	5
9. ครูสอนไม่ทันหรือ ไม่ครบตามหลักสูตร	1.72	.74	น้อยที่สุด	9
รวม	1.93	.45	น้อยที่สุด	

ตารางที่ 61 พบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูเกี่ยวกับสภาพปัญหาและอุปสรรคในการบริหารงานวิชาการด้านหลักสูตร และการนำหลักสูตรไปใช้ มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.24-1.72 โดยมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 1.93 จัดอยู่ในระดับความคิดเห็นต่อสภาพปัญหาและอุปสรรคน้อยที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าการเปลี่ยนแปลงหลักสูตรทำให้มีปัญหสำหรับนักเรียนที่ตกค้างและโอนย้ายสถานศึกษา มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 2.24 จัดอยู่ในระดับความคิดเห็นต่อสภาพปัญหาและอุปสรรคน้อยที่สุด ส่วนที่รองลงมา พบว่า ครูมีชั่วโมงสอนต่อสัปดาห์มากเกินไป ทำให้ไม่บรรลุผลตามหลักสูตร มีค่าเฉลี่ย 2.12 จัดอยู่ในระดับความคิดเห็นต่อสภาพปัญหาและอุปสรรคน้อยที่สุด และค่าเฉลี่ยต่ำสุด พบว่า ครูสอนไม่ทัน หรือไม่ครบตามหลักสูตร มีค่าเฉลี่ย 1.72 จัดอยู่ในระดับความคิดเห็นต่อสภาพปัญหาและอุปสรรคน้อยที่สุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 62

ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
สภาพปัญหาและอุปสรรค ความคิดเห็นของผู้บริหารและครู
เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	ผู้บริหารและครู N = 265			
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ของ ปัญหา	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย
1. มีเวลาน้อยจนเกินไป ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	1.85	.66	น้อยที่สุด	4
2. ขาดงบประมาณ และขาดอุปกรณ์ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	1.81	.76	น้อยที่สุด	6
3. ลักษณะของกิจกรรมไม่ได้ส่งเสริมให้นักเรียนเป็นผู้ที่มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ เพราะส่วนใหญ่ครูเป็นผู้กำหนดให้ทำมากกว่านักเรียนคิดขึ้นเอง	1.88	.71	น้อยที่สุด	3
4. ครูผู้สอนขาดความรู้ความสามารถ และขาดความเชื่อมั่นในตนเอง	1.56	.63	น้อยที่สุด	8
5. หนังสือที่ใช้สำหรับการค้นคว้า เพื่อประกอบการเรียนการสอน มีจำนวนน้อย	1.90	.71	น้อยที่สุด	2
6. ครูไม่มีส่วนร่วมในการจัดวางแผนงานวิชาการ	1.84	.69	น้อยที่สุด	5
7. ครูไม่มีโอกาสเข้าร่วมอบรมสัมมนาทางวิชาการ	1.78	.75	น้อยที่สุด	7
8. ครูบางคนขาดประสบการณ์ในการสอน เนื่อง	2.07	.75	น้อยที่สุด	1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	ผู้บริหารและครู N = 265			
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ของ ปัญหา	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย
จากไม่ได้เรียนมาทางวิชาครู และเพิ่งสำเร็จ การศึกษาใหม่				
รวม	1.85	.49	น้อยที่สุด	

ตารางที่ 62 พบว่าความคิดเห็นของผู้บริหารและครูเกี่ยวกับสภาพปัญหา และอุปสรรค ในการบริหารด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.07-1.56 โดยมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 1.85 จัดอยู่ในระดับความคิดเห็นต่อสภาพปัญหา และอุปสรรคน้อยที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าครูบางคนขาดประสบการณ์ในการสอน เนื่องจากไม่ได้เรียนมาทางวิชาครูและเพิ่งสำเร็จการศึกษาใหม่ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 2.07 จัดอยู่ในความคิดเห็นต่อสภาพปัญหาและอุปสรรคน้อยที่สุด ส่วนที่รองลงมา พบว่า หนังสือที่ใช้สำหรับการค้นคว้า เพื่อประกอบการเรียนการสอน มีจำนวนน้อย มีค่าเฉลี่ย 1.90 จัดอยู่ในระดับความคิดเห็นต่อสภาพปัญหาและอุปสรรคน้อยที่สุด และค่าเฉลี่ยต่ำสุด ครูผู้สอนขาดความรู้ความสามารถ และขาดความเชื่อมั่นในตนเอง มีค่าเฉลี่ย 1.56 จัดอยู่ในระดับความคิดเห็นต่อสภาพปัญหาและอุปสรรคน้อยที่สุด

ตารางที่ 63

ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
สภาพปัญหาและอุปสรรคความคิดเห็นของผู้บริหารและครู
เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการด้านการแนะแนวและการให้บริการชุมชน

การแนะแนวและการให้บริการชุมชน	ผู้บริหารและครู N = 265			
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ของ ปัญหา	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย
1. โรงเรียนขาดบุคลากรในด้านการแนะแนวโดยตรง	2.17	.74	น้อยที่สุด	1
2. ครูไม่มีส่วนร่วมในการเสนอความคิดเห็นในด้านการแนะแนว	1.86	.74	น้อยที่สุด	4
3. นักเรียนในโรงเรียน ไม่มีส่วนร่วมในการใช้บริการแนะแนวของโรงเรียน	1.86	.74	น้อยที่สุด	4
4. โรงเรียนขาดงบประมาณสนับสนุนงานแนะแนว	1.85	.75	น้อยที่สุด	6
5. โรงเรียนขาดงบประมาณที่สนับสนุนงานด้านบริการชุมชน	1.89	.78	น้อยที่สุด	3
6. ชุมชนไม่สนใจที่จะรับบริการทางด้านวิชาการจากสถานศึกษา	1.87	.71	น้อยที่สุด	7
7. โรงเรียนมิให้ครูไปเป็นวิทยากรเผยแพร่ความรู้ทางวิชาการแก่ชุมชน	1.68	.73	น้อยที่สุด	8
8. ขาดการเผยแพร่ตำรา เอกสาร สิ่งพิมพ์ทางวิชาการให้กับชุมชน	2.00	.77	น้อยที่สุด	2
รวม	1.89	.52	น้อยที่สุด	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 63 พบว่าความคิดเห็นของผู้บริหารและครูเกี่ยวกับสภาพปัญหาและอุปสรรคในการบริหารงานวิชาการด้านการแนะแนวและการให้บริการชุมชน มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.17-1.68 จัดอยู่ในระดับความคิดเห็นต่อสภาพปัญหาและอุปสรรคน้อยที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า โรงเรียนขาดบุคลากรในด้านการแนะแนวโดยตรง มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 2.17 จัดอยู่ในระดับความคิดเห็นต่อสภาพปัญหาและอุปสรรคน้อยที่สุด ส่วนที่รองลงมา พบว่าขาดการเผยแพร่ตำรา เอกสาร สิ่งพิมพ์ทางวิชาการให้กับชุมชน มีค่าเฉลี่ย 2.00 จัดอยู่ในระดับความคิดเห็นต่อสภาพปัญหาและอุปสรรคน้อยที่สุด และค่าเฉลี่ยต่ำสุด พบว่า โรงเรียนมิให้ครูไปเป็นวิทยากรเผยแพร่ความรู้ทางวิชาการแก่ชุมชน มีค่าเฉลี่ย 1.68 จัดอยู่ในระดับความคิดเห็นต่อสภาพปัญหาและอุปสรรคน้อยที่สุด

ตารางที่ 64

ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
สภาพปัญหาและอุปสรรคความคิดเห็นของผู้บริหารและครู
เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการด้านวัสดุอุปกรณ์การสอนและห้องสมุด

วัสดุอุปกรณ์การสอนและห้องสมุด	ผู้บริหารและครู N = 265			
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ของ ปัญหา	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย
1. ครูใช้เวลาทางด้านกิจกรรม หรือทำการผลิตสื่อ น้อย เพราะมีชั่วโมงการสอนและงานพิเศษพิเศษจากการสอนมาก	2.18	.70	น้อยที่สุด	1
2. การจัดซื้อวัสดุอุปกรณ์ของ โรงเรียนล่าช้า ไม่ตรงตามกำหนด	1.93	.73	น้อยที่สุด	4
3. ขั้นตอน ด้านงานวัสดุมีมากเกินไป ทำให้งาน	1.77	.69	น้อยที่สุด	7

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วัสดุอุปกรณ์การสอนและห้องสมุด	ผู้บริหารและครู N = 265			
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ของ ปัญหา	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย
ล่าช้าไม่ตรงตามกำหนด				
4. วัสดุอุปกรณ์ล้ำสมัย ไม่ทันต่อการเรียน เปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี	1.84	.74	น้อยที่สุด	6
5. วัสดุอุปกรณ์มีจำนวนน้อย เมื่อเทียบกับจำนวน นักเรียน	1.89	.77	น้อยที่สุด	5
6. สถานที่ตั้งของห้องสมุดไม่เหมาะสม อยู่ชั้นบน สุดของอาคาร	1.58	.73	น้อยที่สุด	8
7. หนังสือมีไม่ครบทุกสาขา หนังสือสามัญมีมาก หนังสือที่เกี่ยวกับวิชาชีพมีน้อยมาก	2.00	.79	น้อยที่สุด	3
8. โรงเรียนขาดการติดตามประเมินผลในการ ใช้วัสดุอุปกรณ์การสอนของครูและห้องสมุด	2.01	.72	น้อยที่สุด	2
รวม	1.90	.53	น้อยที่สุด	

ตารางที่ 64 พบว่าความคิดเห็นของผู้บริหารและครูเกี่ยวกับสภาพปัญหาและอุปสรรค ในการบริหารงานวิชาการ ด้านวัสดุอุปกรณ์การสอนและห้องสมุด มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.18-1.58 จัดอยู่ในระดับความคิดเห็นต่อสภาพปัญหาและอุปสรรคน้อยที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าครูใช้เวลาทางด้านกิจกรรม หรือทำการผลิตสื่อ น้อย เพราะมีชั่วโมงการสอนและงานพิเศษจากการสอนมาก มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 2.18 จัดอยู่ในระดับความคิดเห็นต่อสภาพปัญหาและอุปสรรคน้อยที่สุด ส่วนที่รองลงมา พบว่า โรงเรียนขาดการติดตามประเมินผลในการใช้วัสดุอุปกรณ์การสอนของครูและห้องสมุด มีค่าเฉลี่ย 2.01 จัดอยู่ในระดับความคิดเห็นต่อสภาพปัญหาและอุปสรรคน้อยที่สุด และค่าเฉลี่ยต่ำสุด พบว่า สถานที่ตั้งของห้องสมุดไม่เหมาะสม อยู่ชั้นบนสุดของอาคาร มีค่าเฉลี่ย 1.58 จัดอยู่ใน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ระดับความคิดเห็นต่อสภาพปัญหาและอุปสรรคน้อยที่สุด

ตารางที่ 65

ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
สภาพปัญหาและอุปสรรค ความคิดเห็นของผู้บริหารและครู
เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ ด้านการนิเทศและการพัฒนาบุคลากรทางการสอน

การนิเทศและการพัฒนาบุคลากรทางการสอน	ผู้บริหารและครู N = 265			
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ของ ปัญหา	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย
1. โรงเรียนไม่กระทำการนิเทศอย่างต่อเนื่อง	1.95	.73	น้อยที่สุด	3
2. โรงเรียนขาดบุคลากรทางด้าน การนิเทศทาง การศึกษา	2.07	.75	น้อยที่สุด	2
3. โรงเรียนขาดการจัดส่งบุคลากรเข้ารับการ อบรมฝึกงานในสถานประกอบการ	1.92	.79	น้อยที่สุด	4
4. ผู้บริหารและฝ่ายวิชาการขาดความรู้ความ เข้าใจเรื่องการนิเทศ	1.69	.71	น้อยที่สุด	8
5. สช.ร่วมมือกับทาง โรงเรียนทำการนิเทศทาง การศึกษา	1.81	.70	น้อยที่สุด	7
6. การพัฒนาบุคลากรส่วนใหญ่กระทำอย่าง ไม่ต่อ เนื่อง และไม่ตรงกับความต้องการ	1.90	.74	น้อยที่สุด	5
7. มีการประชุมเป็นบางครั้ง แต่นำไปใช้ในการ ปฏิบัติจริงน้อย	1.89	.70	น้อยที่สุด	6

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การนิเทศและการพัฒนาบุคลากรทางการสอน	ผู้บริหารและครู N = 265			
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ของ ปัญหา	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย
8. บุคลากรมีจำนวนจำกัด โอกาสที่จะส่งไปอบรม สัมมนาภายนอกมีน้อย เพราะมีผลต่อการเรียน การสอน	2.14	.78	น้อยที่สุด	1
รวม	1.92	.52	น้อยที่สุด	

ตารางที่ 65 พบว่าความคิดเห็นของผู้บริหารและครูเกี่ยวกับสภาพปัญหาและอุปสรรคในการบริหารงานวิชาการด้านการนิเทศและการพัฒนาบุคลากรทางการสอน มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.14-1.69 โดยมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 1.92 จัดอยู่ในระดับความคิดเห็นต่อสภาพปัญหาและอุปสรรคน้อยที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า บุคลากรมีจำนวนจำกัด โอกาสที่จะส่งไปอบรมสัมมนาภายนอกมีน้อยเพราะมีผลต่อการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 2.14 จัดอยู่ในระดับความคิดเห็นต่อสภาพปัญหาและอุปสรรคน้อยที่สุด ส่วนที่รองลงมา พบว่า โรงเรียนขาดบุคลากรทางด้านเทคนิคทางการศึกษามีค่าเฉลี่ยต่ำสุด พบว่า ผู้บริหารและฝ่ายวิชาการขาดความรู้ความเข้าใจเรื่องการนิเทศ มีค่าเฉลี่ย 1.69 จัดอยู่ในระดับความคิดเห็นต่อสภาพปัญหาและอุปสรรคน้อยที่สุด

ตารางที่ 66

ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
สภาพปัญหาและอุปสรรคความคิดเห็นของผู้บริหารและครู
เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอน

การวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอน	ผู้บริหารและครู N = 265			
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ของ ปัญหา	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย
1. ครูขาดความสนใจในการวิเคราะห์ข้อสอบ เพื่อนำมาปรับปรุง และทำคลังข้อสอบภายใน สถานศึกษา	2.09	.74	น้อยที่สุด	1
2. ครูผู้สอนไม่เข้าใจเรื่องการวัดผลประเมินผล ดีพอ เพราะไม่ได้เรียนจบมาทางด้านวิชาชีพ ครูโดยตรง	1.93	.70	น้อยที่สุด	2
3. ระยะเวลาในการวัดผลไม่เหมาะสม	1.64	.64	น้อยที่สุด	5
4. โรงเรียนไม่ได้ติดตามและนำผลที่ประเมินทาง วิชาการมาปรับปรุงการเรียนการสอน	1.73	.69	น้อยที่สุด	4
5. โรงเรียนไม่ได้มีการติดตามการมีงานทำของ ผู้สำเร็จการศึกษาอย่างต่อเนื่อง	1.84	.75	น้อยที่สุด	3
6. โรงเรียนขาดการกำหนดแนวทางในการส่งผล การเรียนถึงผู้ปกครองนักเรียนอย่างต่อเนื่อง	1.54	.65	น้อยที่สุด	6
รวม	1.80	.51	น้อยที่สุด	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 66 พบว่าความคิดเห็นของผู้บริหาร และครูเกี่ยวกับสภาพปัญหาและอุปสรรคในการบริหารงานวิชาการด้านการวัดผล และประเมินผลการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.09-1.54 โดยมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 1.80 จัดอยู่ในระดับความคิดเห็นต่อสภาพปัญหาและอุปสรรคน้อยที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ครูขาดความสนใจในการวิเคราะห์ข้อสอบ เพื่อนำมาปรับปรุงและทำคลังข้อสอบภายในสถานศึกษา มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 2.09 จัดอยู่ในระดับความคิดเห็นต่อสภาพปัญหาและอุปสรรคน้อยที่สุด ส่วนที่รองลงมา พบว่า ครูผู้สอนไม่เข้าใจเรื่องการวัดผลประเมินผลดีพอเพราะไม่ได้เรียนจบมาทางด้านวิชาชีพครูโดยตรง มีค่าเฉลี่ย 1.93 จัดอยู่ในระดับความคิดเห็นต่อสภาพปัญหาและอุปสรรคน้อยที่สุดและค่าเฉลี่ยต่ำสุดโรงเรียนขาดการกำหนดแนวทางในการส่งผลการเรียนถึงผู้ปกครองนักเรียนอย่างต่อเนื่อง มีค่าเฉลี่ย 1.54 จัดอยู่ในระดับความคิดเห็นต่อสภาพปัญหาและอุปสรรคน้อยที่สุด

ตารางที่ 67

ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
สภาพปัญหาและอุปสรรค ความคิดเห็นของผู้บริหารและครู
โดยภาพรวม เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ

การบริหารงานวิชาการ	ผู้บริหาร N = 147				ครูผู้สอน N = 118			
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ของ ปัญหา	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ของ ปัญหา	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย
1. หลักสูตรและการนำ หลักสูตรไปใช้	1.94	.45	น้อยที่สุด	1	1.91	.44	น้อยที่สุด	2
2. การจัดกิจกรรมการเรียน การสอน	1.84	.51	น้อยที่สุด	5	1.84	.47	น้อยที่สุด	5
3. การแนะแนวและการใช้ บริการชุมชน	1.85	.49	น้อยที่สุด	4	1.95	.55	น้อยที่สุด	1
4. วัสดุอุปกรณ์การสอนและ ห้องสมุด	1.89	.52	น้อยที่สุด	3	1.90	.54	น้อยที่สุด	4
5. การนิเทศและการพัฒนา บุคลากรทางการสอน	1.92	.52	น้อยที่สุด	2	1.91	.53	น้อยที่สุด	2
6. การวัดผลและประเมินผล ทางการเรียนการสอน	1.80	.53	น้อยที่สุด	6	1.79	.49	น้อยที่สุด	6
รวม	1.87	.50	น้อยที่สุด		1.88	.50	น้อยที่สุด	

ตารางที่ 67 พบว่าความคิดเห็นของผู้บริหารและครูเกี่ยวกับสภาพปัญหาและอุปสรรค
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ โดยภาพรวม ซึ่งทั้ง 2 กลุ่ม มีความคิดเห็นตรงกันว่า มีปัญหาและอุปสรรคน้อยที่สุด

ความคิดเห็นของกลุ่มผู้บริหารเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 1.80-1.94 โดยมีค่าเฉลี่ยรวม 1.87 จัดอยู่ในระดับของปัญหาและอุปสรรคน้อยที่สุดเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า หลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 1.94 จัดอยู่ในระดับปัญหาและอุปสรรคน้อยที่สุด และค่าเฉลี่ยต่ำสุด การวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ย 1.80 จัดอยู่ในระดับที่มีปัญหาและอุปสรรคน้อยที่สุด

ส่วนความคิดเห็นของกลุ่มครู เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 1.79-1.95 โดยมีค่าเฉลี่ยรวม 1.88 จัดอยู่ในระดับที่มีปัญหาและอุปสรรคน้อยที่สุดเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า การแนะแนวและการใช้บริการชุมชน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 1.95 จัดอยู่ในระดับที่มีปัญหาและอุปสรรคน้อยที่สุด และค่าเฉลี่ยต่ำสุด การวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ย 1.79 จัดอยู่ในระดับที่มีปัญหาและอุปสรรคน้อยที่สุด

ตารางที่ 68

ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
สภาพปัญหาและอุปสรรคความคิดเห็นของผู้บริหารและครู
เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้

หลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้	ผู้บริหาร N = 147				ครูผู้สอน N = 118			
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับของปัญหา	ลำดับคะแนนเฉลี่ย	$\bar{X}$	S.D.	ระดับของปัญหา	ลำดับคะแนนเฉลี่ย
1. หลักสูตรมีการเปลี่ยนแปลงบ่อยทำให้ลำบากต่อการปฏิบัติ	2.04	.64	น้อยที่สุด	4	1.96	.66	น้อยที่สุด	4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หลักสูตรและการนำหลักสูตร ไปใช้	ผู้บริหาร N = 147				ครูผู้สอน N = 118			
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ของ ปัญหา	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ของ ปัญหา	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย
2. การเปลี่ยนแปลงหลักสูตร ทำให้ มีปัญหาสำหรับนักเรียนที่ ตกค้างและโอนย้ายสถาน ศึกษา	2.35	.74	น้อยที่สุด	1	2.09	.80	น้อยที่สุด	2
3. หลักสูตรบางรายวิชาไม่ เหมาะต่อระดับชั้นเรียน และท้องถิ่น	2.14	.74	น้อยที่สุด	2	2.03	.75	น้อยที่สุด	3
4. ครูมีชั่วโมงสอนต่อสัปดาห์ มากเกินไปทำให้ไม่บรรลุ ตามหลักสูตร	2.10	.75	น้อยที่สุด	3	2.15	.70	น้อยที่สุด	1
5. โรงเรียนไม่สามารถจัด หาตำราเรียนวัสดุอุปกรณ์ ได้ตรงตามหลักสูตร	1.66	.75	น้อยที่สุด	9	1.71	.64	น้อยที่สุด	8
6. โรงเรียนขาดการติดตาม ผลการใช้หลักสูตรเพื่อนำ มาปรับปรุงการเรียน การสอน	1.79	.69	น้อยที่สุด	6	1.84	.65	น้อยที่สุด	7
7. หลักสูตรเน้นวิชาการมาก เกินไปจนขาดการปฏิบัติ	1.78	.63	น้อยที่สุด	7	1.88	.64	น้อยที่สุด	5
8. หลักสูตร ไม่ยืดหยุ่นเข้ากับ สภาวะการณ์ในปัจจุบัน	1.84	.64	น้อยที่สุด	5	1.85	.64	น้อยที่สุด	6

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หลักสูตรและการนำหลักสูตร ไปใช้	ผู้บริหาร N = 147				ครูผู้สอน N = 118			
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ของ ปัญหา	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ของ ปัญหา	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย
9. ครูสอนไม่ทันหรือไม่ครบ ตามหลักสูตร	1.73	.75	น้อยที่สุด	8	1.70	.72	น้อยที่สุด	9
รวม	1.94	.45	น้อยที่สุด		1.91	.44	น้อยที่สุด	

ตารางที่ 68 พบว่าความคิดเห็นของกลุ่มผู้บริหารเกี่ยวกับสภาพปัญหาและอุปสรรคในการบริหารงานวิชาการด้านหลักสูตร และการนำหลักสูตรไปใช้ มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.35-1.66 โดยมีค่าเฉลี่ยรวม 1.94 จัดอยู่ในระดับความคิดเห็นที่มีปัญหาและอุปสรรคน้อยที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า การเปลี่ยนแปลงหลักสูตร ทำให้มีปัญหสำหรับนักเรียน ที่ตกค้างและโอนย้ายสถานศึกษา มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 2.35 จัดอยู่ในระดับความคิดเห็นที่มีปัญหาและอุปสรรคน้อยที่สุด ส่วนที่รองลงมาหลักสูตรบางรายวิชาไม่เหมาะสมต่อระดับชั้นเรียนและท้องถิ่น มีค่าเฉลี่ย 2.14 จัดอยู่ในระดับความคิดเห็นที่มีปัญหาและอุปสรรคน้อยที่สุดและค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด โรงเรียนไม่สามารถจัดหาตำราเรียนวัสดุอุปกรณ์ได้ตรงตามหลักสูตรมีค่าเฉลี่ย 1.66 จัดอยู่ในระดับความคิดเห็นที่มีปัญหาและอุปสรรคน้อยที่สุด

ส่วนความคิดเห็นของกลุ่มครู เกี่ยวกับสภาพปัญหาและอุปสรรคในการบริหารงานวิชาการด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.15-1.70 โดยมีค่าเฉลี่ยรวม 1.91 จัดอยู่ในระดับความคิดเห็นที่มีปัญหาและอุปสรรคน้อยที่สุดเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ครูมีชั่วโมงสอนต่อสัปดาห์มากเกินไปทำให้ไม่บรรลุผลตามหลักสูตร มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 2.15 จัดอยู่ในระดับความคิดเห็นที่มีปัญหาและอุปสรรคน้อยที่สุด ส่วนที่รองลงมา การเปลี่ยนแปลงหลักสูตร ทำให้มีปัญหสำหรับนักเรียนที่ตกค้างและโอนย้ายสถานศึกษามีค่าเฉลี่ย 2.09 จัดอยู่ในระดับความคิดเห็นที่มีปัญหาและอุปสรรคน้อยที่สุด และค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ครูสอนไม่ทันหรือไม่ครบตามหลักสูตรมีค่าเฉลี่ย 1.70 จัดอยู่ในระดับความคิดเห็นที่มีปัญหาและอุปสรรคน้อยที่สุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 69

ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
สภาพปัญหาและอุปสรรค ความคิดเห็นของผู้บริหารและครู
เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

การจัดกิจกรรมการเรียน การสอน	ผู้บริหาร N = 147				ครูผู้สอน N = 118			
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ของ ปัญหา	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ของ ปัญหา	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย
1. มีเวลาน้อยจนเกินไปใน การจัดกิจกรรมการเรียน การสอน	1.83	.68	น้อยที่สุด	4	1.86	.62	น้อยที่สุด	5
2. ขาดงบประมาณและขาด อุปกรณ์ในการจัดการ เรียนการสอน	1.74	.77	น้อยที่สุด	6	1.89	.74	น้อยที่สุด	3
3. ลักษณะของกิจกรรมไม่ได้ ส่งเสริมให้ นักเรียนเป็น ผู้ที่มีความคิดริเริ่มสร้าง สรรเพราะส่วนใหญ่ครู เป็นผู้กำหนดให้ทำมาก กว่านักเรียนคิดขึ้นเอง	1.86	.71	น้อยที่สุด	3	1.90	.70	น้อยที่สุด	2
4. ครูผู้สอนขาดความรู้ความ สามารถและขาดความ เชื่อมั่นในตนเอง	1.61	.63	น้อยที่สุด	8	1.50	.64	น้อยที่สุด	8
5. หนังสือที่ใช้สำหรับการ ค้นคว้าเพื่อประกอบการ	1.93	.73	น้อยที่สุด	2	1.86	.69	น้อยที่สุด	5

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	ผู้บริหาร N = 147				ครูผู้สอน N = 118			
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับของปัญหา	ลำดับคะแนนเฉลี่ย	$\bar{X}$	S.D.	ระดับของปัญหา	ลำดับคะแนนเฉลี่ย
เรียนการสอนมีจำนวนน้อย								
6. ครูไม่มีส่วนร่วมในการจัดวางแผนงานวิชาการ	1.81	.68	น้อยที่สุด	5	1.87	.70	น้อยที่สุด	4
7. ครูไม่มีโอกาสเข้าร่วมอบรมสัมมนาทางวิชาการ	1.73	.75	น้อยที่สุด	7	1.82	.74	น้อยที่สุด	7
8. ครูบางคนขาดประสบการณ์ในการสอน เนื่องจากไม่ได้เรียนมาทางวิชาครู และเพิ่งสำเร็จการศึกษาใหม่	2.14	.76	น้อยที่สุด	1	1.92	.72	น้อยที่สุด	1
รวม	1.84	.51	น้อยที่สุด		1.84	.47	น้อยที่สุด	

ตารางที่ 69 พบว่า ความคิดเห็นของกลุ่มผู้บริหารเกี่ยวกับสภาพปัญหาและอุปสรรคในการบริหารงานวิชาการ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนมีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.14-1.61 โดยมีค่าเฉลี่ยรวม 1.84 จัดอยู่ในระดับความคิดเห็นที่มีปัญหาและอุปสรรคน้อยที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ครูบางคนขาดประสบการณ์ในการสอน เนื่องจากไม่ได้เรียนมาทางวิชาครูและเพิ่งสำเร็จการศึกษาใหม่ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 2.14 จัดอยู่ในระดับความคิดเห็นที่มีปัญหาและอุปสรรคน้อยที่สุด ส่วนที่รองลงมาหนึ่งข้อที่ใช้สำหรับการค้นคว้า เพื่อประกอบการเรียนการสอน มีจำนวนน้อย มีค่าเฉลี่ย 1.93 จัดอยู่ในระดับความคิดเห็นที่มีปัญหาและอุปสรรคน้อยที่สุด และค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ครูผู้สอนขาดความรู้ความสามารถ และขาดความเชื่อมั่นในตนเองมีค่าเฉลี่ย 1.61 จัดอยู่ในระดับความคิดเห็นที่มีปัญหาและอุปสรรคน้อยที่สุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ส่วนความคิดเห็นของกลุ่มครู เกี่ยวกับสภาพปัญหาและอุปสรรคในการบริหารงานวิชาการด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 1.92-1.50 โดยมีค่าเฉลี่ยรวม 1.84 จัดอยู่ในระดับความคิดเห็นที่มีปัญหาและอุปสรรคน้อยที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ครูบางคนขาดประสบการณ์ในการสอนเนื่องจากไม่ได้เรียนมาทางวิชาครูและเพิ่งสำเร็จการศึกษาใหม่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 1.92 จัดอยู่ในระดับความคิดเห็นที่มีปัญหาและอุปสรรคน้อยที่สุด ส่วนที่รองลงมา ลักษณะของกิจกรรม ไม่ได้ส่งเสริมให้นักเรียนเป็นผู้ที่มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ เพราะส่วนใหญ่ครูเป็นผู้กำหนดให้ทำมากกว่านักเรียนคิดขึ้นเอง มีค่าเฉลี่ย 1.90 จัดอยู่ในระดับความคิดเห็นที่มีปัญหาและอุปสรรคน้อยที่สุด และค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ครูผู้สอนขาดความรู้ความสามารถและขาดความเชื่อมั่นในตนเองมีค่าเฉลี่ย 1.50 จัดอยู่ในระดับความคิดเห็นที่มีปัญหาและอุปสรรคน้อยที่สุด

ตารางที่ 70

ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
สภาพปัญหาและอุปสรรคความคิดเห็นของผู้บริหารและครู
เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ ด้านการแนะแนวและการให้บริการชุมชน

การแนะแนวและการใช้ บริการชุมชน	ผู้บริหาร N = 147				ครูผู้สอน N = 118			
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ของ ปัญหา	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ของ ปัญหา	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย
1. โรงเรียนขาดบุคลากรใน ด้านการแนะแนวโดยตรง	2.16	.72	น้อยที่สุด	1	2.17	.76	น้อยที่สุด	1
2. ครูไม่มีส่วนร่วมในการ เสนอความคิดในด้านการ แนะแนว	1.79	.74	น้อยที่สุด	5	1.93	.74	น้อยที่สุด	4
3. นักเรียนในโรงเรียน ไม่	1.79	.67	น้อยที่สุด	5	1.93	.80	น้อยที่สุด	4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ในการบริหารงานวิชาการด้านการแนะแนวและการให้บริการชุมชนมีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.16-
1.59 โดยมีค่าเฉลี่ยรวม 1.85 จัดอยู่ในระดับความคิดเห็นที่มีปัญหาและอุปสรรคน้อยที่สุด เมื่อ

พิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าโรงเรียนชาตบุคลากรในด้านการแนะแนวโดยตรง มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 2.16 จัดอยู่ในระดับความคิดเห็นที่มีปัญหาและอุปสรรคน้อยที่สุด ส่วนที่รองลงมาขาดการเผยแพร่ตำรา เอกสาร สิ่งพิมพ์ทางวิชาการให้กับชุมชนมีค่าเฉลี่ย 1.97 จัดอยู่ในระดับความคิดเห็นที่มีปัญหาและอุปสรรคน้อยที่สุด และค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดโรงเรียนมิให้ครูไปเป็นวิทยากรเผยแพร่ความรู้ทางวิชาการแก่ชุมชน มีค่าเฉลี่ย 1.59 จัดอยู่ในระดับความคิดเห็นที่มีปัญหาและอุปสรรคน้อยที่สุด

ส่วนความคิดเห็นของกลุ่มครู เกี่ยวกับสภาพปัญหาและอุปสรรคในการบริหารงานวิชาการด้านการแนะแนวและการใช้บริหารชุมชนมีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.17-1.79 โดยมีค่าเฉลี่ยรวม 1.95 จัดอยู่ในระดับความคิดเห็นที่มีปัญหาและอุปสรรคน้อยที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า โรงเรียนชาตบุคลากรในด้านการแนะแนวโดยตรง มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 2.17 จัดอยู่ในระดับความคิดเห็นที่มีปัญหาและอุปสรรคปานกลาง ส่วนที่รองลงมา ขาดการเผยแพร่ตำรา เอกสาร สิ่งพิมพ์ทางวิชาการ ให้กับชุมชน มีค่าเฉลี่ย 2.03 จัดอยู่ในระดับความคิดเห็นที่มีปัญหาและอุปสรรคน้อยที่สุด และค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดโรงเรียนมิให้ครูไปเป็นวิทยากรเผยแพร่ความรู้ทางวิชาการแก่ชุมชน มีค่าเฉลี่ย 1.79 จัดอยู่ในระดับความคิดเห็นที่มีปัญหาและอุปสรรคน้อยที่สุด

ตารางที่ 71

ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
สภาพปัญหาและอุปสรรค ความคิดเห็นของผู้บริหารและครู
เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ ด้านวัสดุอุปกรณ์การสอนและห้องสมุด

วัสดุอุปกรณ์การสอนและ ห้องสมุด	ผู้บริหาร N = 147				ครูผู้สอน N = 118			
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ของ ปัญหา	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ของ ปัญหา	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย
1. ครูใช้เวลาทางด้าน กิจกรรมหรือทำการผลิต	2.20	.70	น้อยที่สุด	1	2.16	.70	น้อยที่สุด	1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วัตถุประสงค์การสอนและ ห้องสมุด	ผู้บริหาร N = 147				ครูผู้สอน N = 118			
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ของ ปัญหา	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ของ ปัญหา	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย
สื่อน้อย เพราะมีชั่วโมง การสอนและงานพิเศษ จากการสอนมาก								
2. การจัดซื้อวัสดุอุปกรณ์ของ โรงเรียนล่าช้า ไม่ตรง ตามกำหนด	1.86	.73	น้อยที่สุด	4	2.01	.73	น้อยที่สุด	2
3. ขั้นตอน ด้านงานวัสดุมี มากเกินไป ทำให้งาน ล่าช้า ไม่ตามกำหนด	1.73	.71	น้อยที่สุด	7	1.82	.66	น้อยที่สุด	6
4. วัสดุอุปกรณ์ล้าสมัย ไม่ทัน ต่อการเรียนเปลี่ยนแปลง ทางเทคโนโลยี	1.85	.72	น้อยที่สุด	6	1.81	.77	น้อยที่สุด	7
5. วัสดุอุปกรณ์มีจำนวนน้อย เมื่อเทียบกับจำนวน นักเรียน	1.86	.81	น้อยที่สุด	4	1.92	.72	น้อยที่สุด	5
6. สถานที่ตั้งของห้องสมุด ไม่ เหมาะสม อยู่ชั้นบนสุด ของอาคาร	1.51	.73	น้อยที่สุด	8	1.66	.73	น้อยที่สุด	8
7. หนังสือมีไม่ครบทุกสาขา หนังสือสามัญมีมากหนังสือ เกี่ยวกับวิชาชีพมีน้อยมาก	2.00	.78	น้อยที่สุด	3	1.98	.79	น้อยที่สุด	3
8. โรงเรียนขาดการติดตาม ประเมินผลในการใช้วัสดุ	2.05	.68	น้อยที่สุด	2	1.96	.75	น้อยที่สุด	4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วัสดุอุปกรณ์การสอนและ ห้องสมุด	ผู้บริหาร N = 147				ครูผู้สอน N = 118			
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ของ ปัญหา	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ของ ปัญหา	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย
อุปกรณ์การสอนของครู ครูห้องสมุด								
รวม	1.89	.52	น้อยที่สุด		1.90	.54	น้อยที่สุด	

ตารางที่ 71 พบว่าความคิดเห็นของกลุ่มผู้บริหารเกี่ยวกับสภาพปัญหาและอุปสรรคในการบริหารงานวิชาการด้านวัสดุอุปกรณ์และห้องสมุดมีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.20-1.51 โดยมีค่าเฉลี่ย 1.89 จัดอยู่ในระดับความคิดเห็นที่มีปัญหา และอุปสรรคน้อยที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าครูอาจารย์ให้เวลาทางด้านกิจกรรมหรือทำการผลิตสื่อ น้อย เพราะมีชั่วโมงการสอนและงานพิเศษจากการสอนมากมีค่าเฉลี่ยสูงสุด 2.20 จัดอยู่ในระดับความคิดเห็นที่มีปัญหาและอุปสรรคน้อยที่สุด ส่วนที่รองลงมา โรงเรียนขาดการติดตามประเมินผลในการใช้วัสดุอุปกรณ์การสอนของครูและห้องสมุดมีค่าเฉลี่ย 2.05 จัดอยู่ในระดับความคิดเห็นที่มีปัญหาและอุปสรรคน้อยที่สุด และค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดสถานที่ตั้งของห้องสมุดไม่เหมาะสม อยู่ชั้นบนสุดของอาคาร มีค่าเฉลี่ย 1.51 จัดอยู่ในระดับความคิดเห็นที่มีปัญหาและอุปสรรคน้อยที่สุด

ส่วนความคิดเห็นของกลุ่มครู เกี่ยวกับสภาพปัญหาและอุปสรรคในการบริหารงานวิชาการด้านวัสดุอุปกรณ์และห้องสมุด มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.16-1.66 โดยมีค่าเฉลี่ยรวม 1.90 จัดอยู่ในระดับอยู่ในระดับความคิดเห็นที่มีปัญหาและอุปสรรคน้อยที่สุดเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าครูอาจารย์ให้เวลาทางด้านกิจกรรม หรือทำการผลิต สื่อ น้อย เพราะมีชั่วโมงการสอนและงานพิเศษจากการสอนมาก มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 2.16 จัดอยู่ในระดับความคิดเห็นที่มีปัญหาและอุปสรรคน้อยที่สุด ส่วนที่รองลงมา การจัดซื้อวัสดุอุปกรณ์ของโรงเรียนล่าช้า ไม่ตรงตามกำหนด มีค่าเฉลี่ย 2.01 จัดอยู่ในระดับความคิดเห็นที่มีปัญหาและอุปสรรคน้อยที่สุดและค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด สถานที่ตั้งของห้องสมุดไม่เหมาะสมอยู่ชั้นบนสุดของอาคาร มีค่าเฉลี่ย 1.66 จัดอยู่ในระดับความคิดเห็นที่มีปัญหาและอุปสรรคน้อยที่สุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 72

ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
สภาพปัญหาและอุปสรรค ความคิดเห็นของผู้บริหารและครู
เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ ด้านการนิเทศและการพัฒนาบุคลากรทางการสอน

การนิเทศและการพัฒนา บุคลากรทางการสอน	ผู้บริหาร N = 147				ครูผู้สอน N = 118			
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ของ ปัญหา	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ของ ปัญหา	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย
1. โรงเรียนไม่กระทำการ อย่างต่อเนื่อง	1.96	.72	น้อยที่สุด	3	1.92	.75	น้อยที่สุด	3
2. โรงเรียนขาดบุคลากร ทางด้านการนิเทศทาง การศึกษา	2.08	.74	น้อยที่สุด	2	2.04	.77	น้อยที่สุด	2
3. โรงเรียนขาดการจัดส่ง บุคลากรเข้ารับการอบรม ฝึกงานในสถานประกอบ การ	1.93	.77	น้อยที่สุด	4	1.89	.81	น้อยที่สุด	4
4. ผู้บริหารและฝ่ายวิชาการ ขาดความรู้ความเข้าใจ เรื่องการนิเทศ	1.64	.70	น้อยที่สุด	8	1.70	.71	น้อยที่สุด	8
5. สช. ร่วมมือกับทาง โรงเรียนทำการนิเทศ การศึกษา	1.79	.70	น้อยที่สุด	7	1.83	.71	น้อยที่สุด	7
6. การพัฒนาบุคลากรส่วน ใหญ่กระทำอย่าง ไม่	1.92	.74	น้อยที่สุด	5	1.88	.73	น้อยที่สุด	5

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้拿去ใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การนิเทศและการพัฒนา บุคลากรทางการสอน	ผู้บริหาร N = 147				ครูผู้สอน N = 118			
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ของ ปัญหา	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ของ ปัญหา	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย
ต่อเนื่องและไม่ตรงกับ ความต้องการ								
7. มีการประชุมเป็นบางครั้ง แต่นำไปใช้ปฏิบัติจริงน้อย	1.92	.67	น้อยที่สุด	5	1.85	.74	น้อยที่สุด	6
8. บุคลากรมีจำนวนจำกัด โอกาสที่จะส่งไปอบรม สัมมนาภายนอกมีน้อย เพราะมีผลต่อการเรียน การสอน	2.15	.78	น้อยที่สุด	1	2.13	.78	น้อยที่สุด	1
รวม	1.92	.52	น้อยที่สุด		1.91	.53	น้อยที่สุด	

ตารางที่ 72 พบว่า ความคิดเห็นของกลุ่มบริหารเกี่ยวกับสภาพปัญหาและอุปสรรคในการบริหารงานวิชาการ ด้านการนิเทศและการพัฒนาบุคลากรทางการสอน มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.15–1.64 โดยมีค่าเฉลี่ยรวม 1.92 จัดอยู่ในระดับความคิดเห็นที่มีปัญหาและอุปสรรคน้อยที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าบุคลากรมีจำนวนจำกัด โอกาสที่จะส่งไปอบรมสัมมนาภายนอกมีน้อยเพราะมีผลต่อการเรียนการสอนมีค่าเฉลี่ยสูงสุด 2.15 จัดอยู่ในระดับที่มีปัญหาน้อยที่สุด ส่วนที่รองลงมาโรงเรียนขาดบุคลากรทางด้านการนิเทศการศึกษามีค่าเฉลี่ย 2.08 จัดอยู่ในระดับของปัญหาน้อยที่สุดและค่าเฉลี่ยต่ำสุด ผู้บริหารและฝ่ายวิชาการขาดความรู้ความเข้าใจเรื่องการนิเทศ จัดอยู่ในระดับความคิดเห็นที่มีปัญหาและอุปสรรคน้อยที่สุด

ส่วนความคิดเห็นของกลุ่มครู เกี่ยวกับสภาพปัญหาและอุปสรรคกับการบริหารงานวิชาการด้านการนิเทศและการพัฒนาบุคลากรทางการสอน มีค่าเฉลี่ยอยู่ 2.13–1.70 โดยมีค่าเฉลี่ยรวม 1.91 จัดอยู่ในระดับที่มีปัญหาและอุปสรรคน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า บุคลากรมีจำนวนเอกสารนี้เป็นเอกสารที่ส่งวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จำกัดโอกาสที่จะส่งไปอบรมสัมมนาภายนอกมีน้อยเพราะมีผลการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ย 2.13 จัดอยู่ในระดับที่มีปัญหาปานกลางส่วนที่รองลงมาโรงเรียนชาตบุคลากรทางด้านการนิเทศทางการศึกษามีค่าเฉลี่ย 2.04 จัดอยู่ในระดับที่มีปัญหาน้อยที่สุด และค่าเฉลี่ยต่ำสุด ผู้บริหารและฝ่ายวิชาการขาดความรู้ความเข้าใจเรื่องการนิเทศ มีค่าเฉลี่ย 1.70 จัดอยู่ในระดับความคิดเห็นที่มีปัญหาและอุปสรรคน้อยที่สุด

ตารางที่ 73

ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
สภาพปัญหาและอุปสรรค ความคิดเห็นของผู้บริหารและครู
เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ ด้านการวัดผลและประเมินผลทางการเรียนการสอน

การวัดผลและประเมินผล การเรียนการสอน	ผู้บริหาร N = 147				ครูผู้สอน N = 118			
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ของ ปัญหา	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ของ ปัญหา	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย
1. ครูขาดความสนใจในการวิเคราะห์ข้อสอบ เพื่อนำมาปรับปรุง และทำคลังข้อสอบภายในสถานศึกษา	2.20	.74	น้อยที่สุด	1	1.95	.71	น้อยที่สุด	1
2. ครูผู้สอนไม่เข้าใจเรื่อง การวัดผลประเมินผลดีพอ เพราะไม่ได้เรียนจบมาทางด้านวิชาชีพครูโดยตรง	1.97	.71	น้อยที่สุด	2	1.86	.68	น้อยที่สุด	2
3. ระยะเวลาในการวัดผล	1.61	.64	น้อยที่สุด	5	1.69	.64	น้อยที่สุด	5

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การวัดผลและประเมินผล การเรียนการสอน	ผู้บริหาร N = 147				ครูผู้สอน N = 118			
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ของ ปัญหา	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ของ ปัญหา	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย
ไม่เหมาะสม								
4. โรงเรียนไม่ได้ติดตาม และนำผลที่ประเมินทาง วิชาการมาปรับปรุง การเรียนการสอน	1.66	.69	น้อยที่สุด	4	1.80	.68	น้อยที่สุด	4
5. โรงเรียนไม่ได้มีการติดตาม การปฏิบัติงานของผู้ สำเร็จการศึกษาอย่างต่อเนื่อง	1.84	.75	น้อยที่สุด	3	1.85	.76	น้อยที่สุด	3
6. โรงเรียนขาดการกำหนด แนวทางในการส่งผล การเรียนถึงผู้ปกครอง นักเรียนอย่างต่อเนื่อง	1.52	.66	น้อยที่สุด	6	1.56	.64	น้อยที่สุด	6
รวม	1.80	.53	น้อยที่สุด		1.79	.49	น้อยที่สุด	

ตารางที่ 73 พบว่า ความคิดเห็นของกลุ่มบริหารเกี่ยวกับสภาพปัญหาและอุปสรรคในการบริหารงานวิชาการด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.20-1.52 โดยมีค่าเฉลี่ยรวม 1.80 จัดอยู่ในระดับความคิดเห็นที่มีปัญหาและอุปสรรคน้อยที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าครูขาดความสนใจในการวิเคราะห์ข้อสอบ เพื่อนำมาปรับปรุงและทำคลังข้อสอบภายในสถานศึกษา มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 2.20 จัดอยู่ในระดับการปฏิบัติที่มีปัญหาน้อยที่สุด ส่วนที่รองลงมา ครูผู้สอนไม่เข้าใจเรื่องการวัดผลประเมินผลดีพอเพราะไม่ได้เรียนจบมาทางด้านวิชาชีพครูโดยตรง มีค่าเฉลี่ย 1.97 จัดอยู่ในระดับปฏิบัติที่มีปัญหาน้อยที่สุด และค่าเฉลี่ยเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ต่ำสุดโรงเรียนขาดการกำหนดแนวทางในการส่งผลการเรียนถึงผู้ปกครองนักเรียนอย่างต่อเนื่อง มีค่าเฉลี่ย 1.52 จัดอยู่ในระดับของปัญหาน้อยที่สุด

ส่วนความคิดของกลุ่มครู เกี่ยวกับสภาพปัญหาและอุปสรรคในการบริหารงานวิชาการ ด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 1.95-1.56 โดยมีค่าเฉลี่ยรวม 1.79 จัดอยู่ในระดับที่มีปัญหาและอุปสรรคน้อยเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ครูขาดความสนใจในการวิเคราะห์ข้อสอบ เพื่อนำมาปรับปรุง และทำคลังข้อสอบภายในสถานศึกษา มีค่าเฉลี่ย 1.95 จัดอยู่ในระดับปฏิบัติที่มีปัญหาน้อยที่สุด ส่วนที่รองลงมา ครูผู้สอนไม่เข้าใจเรื่องการวัดผลประเมินผลดีพอเพราะไม่ได้เรียนจบมาทางด้านวิชาชีพครูโดยตรง มีค่าเฉลี่ย 1.86 จัดอยู่ในระดับการปฏิบัติที่มีปัญหาน้อยที่สุด และที่ต่ำสุด โรงเรียนขาดการกำหนดแนวทางในการส่งผลการเรียน ถึงผู้ปกครองนักเรียนอย่างต่อเนื่อง จัดอยู่ในระดับการปฏิบัติที่มีปัญหาน้อยที่สุด

ตารางที่ 74

ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
สภาพปัญหาและอุปสรรค ความคิดเห็นของผู้บริหาร
โดยภาพรวมจำแนกตำแหน่งเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ

การบริหารงานวิชาการ	ครูใหญ่ N = 46						ผศ. ฝ่ายวิชาการ N = 39						หัวหน้าหมวด N = 62					
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ของ ปัญหา	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ของ ปัญหา	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ของ ปัญหา	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย						
1. หลักสูตรและนำหลักสูตรไปใช้ 2. การจัดการรวมการเรียนรู้การสอน 3. การแนะแนวและการให้บริการชุมชน 4. วัสดุอุปกรณ์การสอนและห้องสมุด 5. การนิเทศและการพัฒนาบุคลากรทางการสอน 6. การวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอน	1.97	.48	น้อยที่สุด	1	1.97	.44	น้อยที่สุด	2	1.90	.44	น้อยที่สุด	3						
	1.86	.53	น้อยที่สุด	2	1.74	.50	น้อยที่สุด	6	1.89	.50	น้อยที่สุด	4						
	1.80	.46	น้อยที่สุด	4	1.84	.49	น้อยที่สุด	4	1.88	.51	น้อยที่สุด	5						
	1.80	.51	น้อยที่สุด	4	1.87	.49	น้อยที่สุด	3	1.98	.54	น้อยที่สุด	1						
	1.81	.51	น้อยที่สุด	3	1.98	.51	น้อยที่สุด	1	1.96	.53	น้อยที่สุด	2						
	1.74	.55	น้อยที่สุด	6	1.80	.54	น้อยที่สุด	5	1.83	.50	น้อยที่สุด	6						
รวม	1.83	.51	น้อยที่สุด		1.87	.50	น้อยที่สุด		1.90	.50	น้อยที่สุด							

ตารางที่ 74 พบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารจำแนกตำแหน่งครูใหญ่ ผู้ช่วยครูใหญ่ ฝ่ายวิชาการ หัวหน้าหมวดวิชา โดยภาพรวม มีค่าเฉลี่ยรวม 1.83, 1.87, 1.90 ตามลำดับจัดอยู่ในระดับความคิดเห็นของปัญหาน้อยที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายตำแหน่งว่า ด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 1.97 ครูใหญ่ เห็นว่าอยู่ในระดับที่มีปัญหาเล็กน้อยที่สุด 1.98 ผู้ช่วยครูใหญ่ เห็นว่าอยู่ในระดับที่มีปัญหาน้อยที่สุด ด้านวัสดุอุปกรณ์การสอนและห้องสมุด มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 1.98 จัดอยู่ในระดับที่มีปัญหาน้อยที่สุดเช่นกัน และค่าเฉลี่ยต่ำสุด ครูใหญ่และหัวหน้าหมวดวิชาเห็นว่ามีปัญหาเล็กน้อยที่สุด มีค่าเฉลี่ย 1.74, 1.83 ส่วนผู้ช่วยครูใหญ่เห็นว่าการจัดการรวมการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ย 1.74 จัดอยู่ในระดับที่มีปัญหาน้อยที่สุดเช่นเดียวกัน

ตารางที่ 75

ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

สภาพปัญหาและอุปสรรค ความคิดเห็นของผู้บริหาร

จำแนกตำแหน่งเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ ด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้

หลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้	ครูใหญ่ N = 46				ผ. ฝ่ายวิชาการ N = 39				หัวหน้าหมวด N = 62			
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ของ ปัญหา	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ของ ปัญหา	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ของ ปัญหา	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย
	2.00 2.47	.60 .73	น้อยที่สุด น้อยที่สุด	6 9	2.18 2.38	.76 .78	น้อยที่สุด น้อยที่สุด	7 9	1.98 2.25	.59 .72	น้อยที่สุด น้อยที่สุด	6 9

1. หลักสูตรมีการเปลี่ยนแปลงบ่อย ทำให้สับสนต่อการปฏิบัติ
2. การเปลี่ยนแปลงหลักสูตร ทำให้มีปัญหาสำหรับนักเรียน

หลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้	ครูใหญ่ N = 46				ผศ.ฝ่ายวิชาการ N = 39				หัวหน้าหมวด N = 62			
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ปัญหา	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ปัญหา	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ของ ปัญหา	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย
ที่ตกค้างและ โอนย้ายสถานศึกษา												
3. หลักสูตรบางรายวิชาไม่เหมาะสมต่อระดับชั้นเรียนและ ห้องเรียน	2.18	.71	น้อยที่สุด	8	2.16	.79	น้อยที่สุด	6	2.13	.74	น้อยที่สุด	8
4. ครูมีชั่วโมงสอนต่อสัปดาห์มากเกินไป ทำให้ไม่บรรลุผล ตามหลักสูตร	2.07	.81	น้อยที่สุด	7	2.26	.82	น้อยที่สุด	8	2.02	.64	น้อยที่สุด	7
5. โรงเรียนไม่สามารถจัดทำตารางเรียน วัสดุอุปกรณ์ได้ ตรงตามหลักสูตร	1.64	.77	น้อยที่สุด	1	1.59	.75	น้อยที่สุด	1	1.70	.74	น้อยที่สุด	1
6. โรงเรียนขาดการติดตามผลการใช้หลักสูตร เพื่อนำมา ปรับปรุงการเรียนการสอน	1.87	.73	น้อยที่สุด	4	1.69	.69	น้อยที่สุด	2	1.81	.67	น้อยที่สุด	5
7. หลักสูตรเน้นวิชาการมากเกินไป จนขาดการปฏิบัติ	1.87	.66	น้อยที่สุด	4	1.79	.61	น้อยที่สุด	4	1.71	.61	น้อยที่สุด	2
8. หลักสูตรไม่ยืดหยุ่นเข้ากับสภาวะการดำเนินงานในปัจจุบัน	1.89	.65	น้อยที่สุด	3	1.87	.61	น้อยที่สุด	5	1.79	.66	น้อยที่สุด	4
9. ครูสอนไม่ทันหรือไม่ครบตามหลักสูตร	1.73	.75	น้อยที่สุด	2	1.72	.79	น้อยที่สุด	3	1.74	.75	น้อยที่สุด	3
รวม	1.97	.48	น้อยที่สุด		1.97	.44	น้อยที่สุด		1.90	.44	น้อยที่สุด	

ตารางที่ 75 พบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารเกี่ยวกับสภาพปัญหาและอุปสรรค การบริหารงานวิชาการด้านการนำหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ จำนวน

ตำแหน่งครูใหญ่ ผู้ช่วยครูใหญ่ฝ่ายวิชาการ หัวหน้าหมวดวิชา โดยมีค่าเฉลี่ยรวม 1.97, 1.97 และ 1.90 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า โรงเรียนไม่สามารถจัดทำตำราเรียน วัสดุอุปกรณ์ได้ตรงตามหลักสูตร มีค่าเฉลี่ย 1.64, 1.59 และ 1.70 จัดอยู่ในระดับความคิดเห็นแก่ต่อการปฏิบัติในสภาพปัญหาและอุปสรรคน้อยที่สุด ส่วนที่มีค่าเฉลี่ยมาก คือการเปลี่ยนแปลงหลักสูตร ทำให้มีปัญหาสำหรับนักเรียนที่ตกค้างและโอนย้ายสถานศึกษา มีค่าเฉลี่ย 2.47, 2.38 และ 2.25 จัดอยู่ในระดับความคิดเห็นแก่ต่อการปฏิบัติในสภาพปัญหาและอุปสรรคน้อยที่สุด

๖

ตารางที่ 76

ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
สถานปัญหาและอุปสรรค ความคิดเห็นของผู้บริหาร จำแนกตำแหน่ง
เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการด้านการจัดการรวมการเรียนการสอน

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	ครูใหญ่ N = 46				ผศ. ฝ่ายวิชาการ N = 39				หัวหน้าหมวด N = 62			
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ของ ปัญหา	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ของ ปัญหา	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ของ ปัญหา	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย
	น้อยที่สุด	น้อยที่สุด	น้อยที่สุด	น้อยที่สุด	น้อยที่สุด	น้อยที่สุด	น้อยที่สุด	น้อยที่สุด	น้อยที่สุด	น้อยที่สุด	น้อยที่สุด	น้อยที่สุด
1. มีเวลาเอยจเอนไป ในการจัดการรวมการเรียนการสอน	1.89	.78		6	1.84	.59		7	1.79	.66		2
2. ขาดงบประมาณ และขาดอุปกรณ์ในการจัดการเรียน	1.69	.82		2	1.56	.68		1	1.89	.77		4

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอน	ครูใหญ่ N = 46				ผศ.ฝ่ายวิชาการ N = 39				หัวหน้าหมวด N = 62			
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ของ ปัญหา	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ของ ปัญหา	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ของ ปัญหา	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย
การสอน												
3. ลักษณะของกิจกรรมไม่ได้ส่งเสริมให้เด็กเรียนรู้เป็นผู้ใช้ที่มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ เพราะส่วนใหญ่ครูเป็นผู้กำหนดให้มากกว่านักเรียนคิดตนเอง	1.87	.69	น้อยที่สุด	6	1.67	.74	น้อยที่สุด	4	1.98	.69	น้อยที่สุด	6
4. ครูผู้สอนขาดความรู้ความสามารถ และขาดความเชื่อมั่นในตนเอง	1.67	.71	น้อยที่สุด	1	1.58	.55	น้อยที่สุด	2	1.60	.61	น้อยที่สุด	1
5. หนังสือที่ใช้สำหรับการค้นคว้า เพื่อประกอบการเรียนการสอน มีจำนวนน้อย	2.04	.80	น้อยที่สุด	7	1.65	.68	น้อยที่สุด	3	2.02	.67	น้อยที่สุด	7
6. ครูไม่มีส่วนร่วมในการจัดวางแผนงานวิชาการ	1.76	.68	น้อยที่สุด	4	1.72	.69	น้อยที่สุด	6	1.90	.67	น้อยที่สุด	5
7. ครูไม่มีโอกาสเข้าร่วมอบรมสัมมนาทางวิชาการ	1.70	.76	น้อยที่สุด	3	1.68	.78	น้อยที่สุด	5	1.79	.73	น้อยที่สุด	2
8. ครูบางคนขาดประสบการณ์ในการสอน เนื่องจากไม่ได้เรียนมาทางวิชาครู และเพิ่งสำเร็จการศึกษาใหม่	2.18	.81	น้อยที่สุด	8	2.10	.79	น้อยที่สุด	8	2.13	.72	น้อยที่สุด	8
- รวม	1.86	.53	น้อยที่สุด		1.74	.50	น้อยที่สุด		1.89	.50	น้อยที่สุด	

ตารางที่ 76 พบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารเกี่ยวกับสภาพปัญหาและอุปสรรค การบริหารงานวิชาการด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอน จำแนก

ตำแหน่งครูใหญ่ ผู้ช่วยครูใหญ่ฝ่ายวิชาการ หัวหน้าหมวดวิชา โดยมีค่าเฉลี่ยรวม 1.86, 1.74 และ 1.89 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ครูผู้สอนแสดงความ
รู้ความสามารถ และขาดความเชื่อมั่นในตนเอง มีค่าเฉลี่ย 1.67 ความคิดเห็นของครูใหญ่และหัวหน้าหมวดวิชาที่ต่อการปฏิบัติระดับปัญหา และอุปสรรคน้อยที่สุด
ส่วนขาดงบประมาณและขาดอุปกรณ์ในการจัดการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ย 1.56 ความคิดเห็นของผู้ช่วยครูใหญ่ฝ่ายวิชาการที่มีการปฏิบัติระดับปัญหา น้อยที่สุดเช่นกัน
ส่วนที่มีค่าเฉลี่ยมาก คือ ครูบางคนขาดประสบการณ์ในการสอน เนื่องจากไม่ได้เรียนมาทางวิชาครู และเพิ่งสำเร็จการศึกษาใหม่ มีค่าเฉลี่ยมาก 2.18, 2.10
และ 2.13 จัดอยู่ในระดับความคิดเห็นที่มีปัญหาและอุปสรรคระดับน้อยที่สุด

ตารางที่ 77

ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
สภาพปัญหาและอุปสรรค ความคิดเห็นของผู้บริหาร จำแนกตำแหน่ง
เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ ด้านการแนะแนวและการใช้บริการชุมชน

การแนะแนวและการใช้บริการชุมชน	ครูใหญ่ N = 46				ผ.ฝ่ายวิชาการ N = 39				หัวหน้าหมวด N = 62			
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ของ ปัญหา	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ของ ปัญหา	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ของ ปัญหา	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย
1. โรงเรียนขาดบุคลากรในด้านการแนะแนวโดยตรง	2.18	.68	น้อยที่สุด	8	2.18	.82	น้อยที่สุด	8	2.16	.70	น้อยที่สุด	8

การแนะแนวและการใช้บริการชุมชน	ครูใหญ่ N = 46				ผศ.ฝ่ายวิชาการ N = 39				หัวหน้าหมวด N = 62			
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ของ ปัญหา	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ของ ปัญหา	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ของ ปัญหา	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย
2. ครูไม่มีส่วนร่วมในการเสนอความคิดในด้านการแนะแนว	1.64	.65	น้อยที่สุด	1	1.90	.82	น้อยที่สุด	4	1.82	.74	น้อยที่สุด	3
3. นักเรียนในโรงเรียน ไม่มีส่วนร่วมในการใช้บริการ แนะแนวของโรงเรียน	1.78	.67	น้อยที่สุด	4	1.74	.64	น้อยที่สุด	3	1.84	.71	น้อยที่สุด	4
4. โรงเรียนขาดงบประมาณสนับสนุนงานแนะแนว	1.71	.79	น้อยที่สุด	3	1.59	.64	น้อยที่สุด	2	1.85	.76	น้อยที่สุด	5
5. โรงเรียนขาดงบประมาณสนับสนุนงานด้านบริการชุมชน	1.78	.70	น้อยที่สุด	4	1.95	.69	น้อยที่สุด	6	1.92	.82	น้อยที่สุด	6
6. ชุมชน ไม่สนใจที่จะรับบริการทางด้านวิชาการจากสถาน ศึกษา	1.87	.73	น้อยที่สุด	6	1.90	.68	น้อยที่สุด	4	1.79	.70	น้อยที่สุด	2
7. โรงเรียนมิให้ครูไปเป็นวิทยากรเผยแพร่ความรู้ทาง วิชาการแก่ชุมชน	1.66	.68	น้อยที่สุด	2	1.53	.54	น้อยที่สุด	1	1.68	.76	น้อยที่สุด	1
8. ขาดการเผยแพร่ตำรา เอกสาร สิ่งพิมพ์ทางวิชาการ ให้กับชุมชน	1.91	.70	น้อยที่สุด	7	2.00	.84	น้อยที่สุด	7	2.00	.75	น้อยที่สุด	7
รวม	1.80	.46	น้อยที่สุด		1.84	.49	น้อยที่สุด		1.88	.51	น้อยที่สุด	

ตารางที่ 77 พบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารเกี่ยวกับสภาพปัญหาและอุปสรรค การบริหารงานวิชาการด้านการแนะแนวและการใช้บริการชุมชน จำแนกตำแหน่งครูใหญ่ ผู้ช่วยครูใหญ่ ฝ่ายวิชาการ หัวหน้าหมวดวิชา โดยมีค่าเฉลี่ยรวม 1.80, 1.84 และ 1.88 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ครูไม่มีส่วนร่วม

ในการเสนอความคิดในด้านการแนะแนว มีค่าเฉลี่ย 1.64 ความคิดเห็นของครูใหญ่ต่อการปฏิบัติระดับปัญหาและอุปสรรคน้อยที่สุด ส่วนโรงเรียนมิให้ครูไปเป็นวิทยากรเผยแพร่ความรู้ทางวิชาการแก่ชุมชน มีค่าเฉลี่ย 1.38 และ 1.68 ความคิดเห็นของผู้ช่วยครูใหญ่ฝ่ายวิชาการและหัวหน้าหมวดวิชาที่มีต่อการปฏิบัติในสภาพปัญหาและอุปสรรคน้อยที่สุดช่วยเหลือได้ยาก ส่วนที่มีค่าเฉลี่ยมาก คือขาดการเผยแพร่ตำรา เอกสาร สิ่งพิมพ์ทางวิชาการให้การให้กับชุมชน มีค่าเฉลี่ย 2.39, 2.06 และ 2.17 จัดอยู่ในระดับความคิดเห็นต่อการปฏิบัติปัญหาและอุปสรรคระดับน้อยที่สุด

ตารางที่ 78

ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
สภาพปัญหาและอุปสรรค ความคิดเห็นของผู้บริหาร จำแนกตำแหน่ง
เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ ด้านวัสดุอุปกรณ์การสอนและห้องสมุด

วัสดุอุปกรณ์การสอนและห้องสมุด	ครูใหญ่ N = 46					ผศ. ฝ่ายวิชาการ N = 39					หัวหน้าหมวด N = 62				
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ของ ปัญหา	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ของ ปัญหา	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ของ ปัญหา	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ของ ปัญหา
1. ครูใช้เวลาทางดึกกิจกรรม หรือทำการผลิตสื่อ เพราะมีชั่วโมงการสอนและงานพิเศษจากการสอนมาก	2.16	.71	น้อยที่สุด	8	2.15	.78	น้อยที่สุด	8	2.26	.65	น้อยที่สุด	8	2.26	.65	น้อยที่สุด

หัวข้อการวิจัย	ครูใหญ่ N = 46				ผ.ฝ่ายวิชาการ N = 39				หัวหน้าหมวด N = 62			
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับของปัญหา	ลำดับคะแนนเฉลี่ย	$\bar{X}$	S.D.	ระดับของปัญหา	ลำดับคะแนนเฉลี่ย	$\bar{X}$	S.D.	ระดับของปัญหา	ลำดับคะแนนเฉลี่ย
2. การจัดซื้อวัสดุอุปกรณ์ของโรงเรียนแล้วเข้า ไม่ตรงตามกำหนด	1.67	.67	น้อยที่สุด	3	1.85	.71	น้อยที่สุด	5	2.02	.76	น้อยที่สุด	4
3. ขั้นตอน ค่าแรงวัสดุมีมากเกินไป ทำให้งาแล้วเข้า ไม่ตรงตามกำหนด	1.62	.72	น้อยที่สุด	2	1.79	.70	น้อยที่สุด	2	1.77	.71	น้อยที่สุด	2
4. วัสดุอุปกรณ์แล้วส่ง ไม่ทันต่อการเรียน เปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี	1.80	.73	น้อยที่สุด	5	1.82	.68	น้อยที่สุด	4	1.90	.74	น้อยที่สุด	3
5. วัสดุอุปกรณ์มีจำนวนน้อย เมื่อเทียบกับจำนวนนักเรียน	1.67	.77	น้อยที่สุด	3	1.79	.77	น้อยที่สุด	2	2.05	.84	น้อยที่สุด	6
6. สถานที่ตั้งของห้องสมุดไม่เหมาะสม อยู่บนเบสของอาคาร	1.52	.62	น้อยที่สุด	1	1.55	.67	น้อยที่สุด	1	1.66	.81	น้อยที่สุด	1
7. หนังสือไม่ครบทุกสาขา หนังสือส่วนใหญ่มาก หนังสือที่เกี่ยวกับวิชาชีพมีน้อย	1.91	.74	น้อยที่สุด	6	2.05	.73	น้อยที่สุด	7	2.03	.85	น้อยที่สุด	5
8. โรงเรียนขาดการติดตามประเมินผลในการใช้วัสดุอุปกรณ์ การสอนของครูและห้องสมุด	1.98	.70	น้อยที่สุด	7	2.03	.64	น้อยที่สุด	6	2.11	.70	น้อยที่สุด	7
รวม	1.80	.51	น้อยที่สุด		1.87	.49	น้อยที่สุด		1.98	.54	น้อยที่สุด	

ตารางที่ 78 พบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารเกี่ยวกับสภาพปัญหาและอุปสรรค การบริหารงานวิชาการ ด้านวัสดุอุปกรณ์การสอนและห้องสมุด จำแนกค่าแห่งครูใหญ่ ผู้ช่วยครูใหญ่ฝ่ายวิชาการ หัวหน้าหมวดวิชา โดยมีค่าเฉลี่ยรวม 1.80, 1.87 และ 1.98 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่ 1 จะรับบริการทางด้านการจัดการจากสถานศึกษา มีค่าเฉลี่ย 1.66 จัดอยู่ในระดับความคิดเห็นต่อการปฏิบัติในสภาพปัญหาและอุปสรรคข้อสุดท้ายมากที่สุด คือ โรงเรียนขาดบุคลากรในด้านการแนะแนวโดยตรง มีค่าเฉลี่ย 2.16, 2.15 และ 2.26 จัดอยู่ในระดับความคิดเห็นต่อการปฏิบัติในสภาพปัญหาและอุปสรรคข้อสุดท้ายที่สุด

ตารางที่ 79
ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
สภาพปัญหาและอุปสรรค ความคิดเห็นของผู้บริหาร จำแนกตำแหน่ง
เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ ด้านการนิเทศและการพัฒนาบุคลากรทางการสอน

	ครูใหญ่ N = 46				ผ.ฝ่ายวิชาการ N = 39				หัวหน้าหมวด N = 62			
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ของ ปัญหา	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ของ ปัญหา	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ของ ปัญหา	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย
1. โรงเรียนขาดบุคลากรในด้านการแนะแนวโดยตรง	1.75	.61	น้อยที่สุด	3	1.95	.73	น้อยที่สุด	3	2.11	.75	น้อยที่สุด	6
2. ครูไม่มีส่วนร่วมในการเสนอความคิดเห็นในการดำเนินการแนะแนว	2.00	.75	น้อยที่สุด	7	2.05	.70	น้อยที่สุด	5	2.15	.76	น้อยที่สุด	7

การนิเทศและการพัฒนาบุคลากรทางการสอน	ครูใหญ่ N = 46				ผศ. ฝ่ายวิชาการ N = 39				หัวหน้าหมวด N = 62			
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ของ ปัญหา	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ของ ปัญหา	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ของ ปัญหา	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย
3. นักเรียนในโรงเรียน ไม่มีส่วนร่วมในการใช้บริการ แนะแนวของโรงเรียน	1.80	.70	น้อยที่สุด	4	2.08	.75	น้อยที่สุด	6	1.94	.83	น้อยที่สุด	5
4. โรงเรียนขาดงบประมาณสนับสนุนงานแนะแนว	1.63	.74	น้อยที่สุด	1	1.66	.60	น้อยที่สุด	1	1.76	.72	น้อยที่สุด	1
6. โรงเรียนขาดงบประมาณสนับสนุนงานด้านบริการชุมชน	1.66	.71	น้อยที่สุด	2	1.92	.75	น้อยที่สุด	2	1.81	.66	น้อยที่สุด	2
6. ชุมชน ไม่สนใจที่จะรับบริการทางด้านวิชาการจากสถาน ศึกษา	1.82	.79	น้อยที่สุด	6	2.16	.72	น้อยที่สุด	8	1.84	.71	น้อยที่สุด	3
7. โรงเรียนมิได้ครูไปเป็นวิทยากรเผยแพร่ความรู้ ทางวิชาการแก่ชุมชน	1.80	.63	น้อยที่สุด	4	2.03	.82	น้อยที่สุด	4	1.93	.57	น้อยที่สุด	4
8. ขาดการเผยแพร่ความรู้ เอกสาร สิ่งพิมพ์ทางวิชาการ ให้กับชุมชน	2.11	.78	น้อยที่สุด	8	2.11	.80	น้อยที่สุด	7	2.20	.77	น้อยที่สุด	8
รวม	1.81	.51	น้อยที่สุด		1.98	.51	น้อยที่สุด		1.96	.53	น้อยที่สุด	

ตารางที่ 79 พบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารเกี่ยวกับสภาพปัญหาและอุปสรรค การบริหารงานวิชาการ ด้านการนิเทศและการพัฒนาบุคลากรทางการสอน จำนวนค่าเฉลี่ยครูใหญ่ ผู้ช่วยครูใหญ่ฝ่ายวิชาการ หัวหน้าหมวดวิชา โดยมีค่าเฉลี่ยรวม 1.81, 1.98 และ 1.96 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า โรงเรียนขาดงบประมาณสนับสนุนงานแนะแนว มีค่าเฉลี่ย 1.53, 1.56 และ 1.76 จัดอยู่ในระดับความคิดเห็นต่อการปฏิบัติในสภาพปัญหาและอุปสรรคน้อยที่สุด

ส่วนเก็บค่าเฉลี่ยมาก มาตรการเผยแพร่ตำรา เอกสาร สิ่งพิมพ์ทางวิชาการให้กับชุมชน มีค่าเฉลี่ย 2.11 และ 2.20 คิดเห็นของครูใหญ่และหัวหน้าหมวดวิชา ที่มีต่อการปฏิบัติ ในสภาพปัญหาและอุปสรรคน้อยที่สุด ส่วนชุมชนไม่สนใจที่จะรับบริการทางด้านการศึกษามีค่าเฉลี่ย 2.16 คิดเห็นของผู้ช่วย ครูใหญ่ฝ่ายวิชาการที่ต่อการปฏิบัติในสภาพปัญหาและอุปสรรคน้อยที่สุดเช่นเดียวกัน

ตารางที่ 80

ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
สภาพปัญหาและอุปสรรค คิดเห็นของผู้บริหารจำแนกตำแหน่ง
เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการด้านภาวะวัดผลและประเมินผลทางการเรียนการสอน

การวัดผลและประเมินผลทางการเรียนการสอน	ครูใหญ่ N = 46				ผศ.ฝ่ายวิชาการ N = 39				หัวหน้าหมวด N = 62			
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ของ ปัญหา	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ของ ปัญหา	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ของ ปัญหา	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย
1. ครูขาดความสนใจในการวิเคราะห์ข้อสอบ เพื่อนำมาปรับปรุง และทำคลังข้อสอบภายในสถานศึกษา	2.41	.71	น้อยที่สุด	6	2.18	.79	น้อยที่สุด	6	2.27	.73	น้อยที่สุด	6
2. ครูผู้สอนไม่เข้าใจเรื่องการผลิตประเมินผลดีพอ เพราะไม่ได้เรียนจบมาทางด้านวิชาชีวศก โดยตรง	1.95	.72	น้อยที่สุด	5	1.90	.67	น้อยที่สุด	5	2.03	.74	น้อยที่สุด	5

การวัดผลและประเมินผลทางการเรียนการสอน	ครูใหญ่ N = 46				ผศ. ฝายวิชาการ N = 39				หัวหน้าหมวด N = 62			
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ของ ปัญหา	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ของ ปัญหา	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ของ ปัญหา	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย
3. ระยะเวลาในการวัดผลไม่เหมาะสม	1.56	.70	น้อยที่สุด	2	1.64	.63	น้อยที่สุด	2	1.62	.62	น้อยที่สุด	2
4. โรงเรียนไม่ได้ติดตามและนำผลที่ประเมินทางวิชาการมาปรับปรุงการเรียนการสอน	1.60	.69	น้อยที่สุด	3	1.64	.74	น้อยที่สุด	2	1.72	.67	น้อยที่สุด	3
5. โรงเรียนไม่ได้มีการติดตามการมีงานทำของผู้สำเร็จการศึกษาอย่างต่อเนื่อง	1.79	.78	น้อยที่สุด	4	1.87	.77	น้อยที่สุด	4	1.85	.73	น้อยที่สุด	4
6. โรงเรียนขาดการกำหนดแนวทางในการส่งผลการเรียนถึงผู้ปกครองนักเรียนอย่างต่อเนื่อง	1.53	.70	น้อยที่สุด	1	1.66	.64	น้อยที่สุด	1	1.62	.65	น้อยที่สุด	1
รวม	1.74	.55	น้อยที่สุด		1.80	.64	น้อยที่สุด		1.83	.60	น้อยที่สุด	

ตารางที่ 80 พบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารเกี่ยวกับสภาพปัญหาและอุปสรรค การบริหารงานวิชาการ ด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอน จำนวนค่าแห่งครูใหญ่ ผู้ช่วยครูใหญ่ฝ่ายวิชาการ หัวหน้าหมวดวิชา โดยมีค่าเฉลี่ยรวม 1.74, 1.80 และ 1.83 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า โรงเรียนขาดการกำหนดแนวทางในการส่งผลการเรียนถึงผู้ปกครองนักเรียนอย่างต่อเนื่อง มีค่าเฉลี่ย 1.49, 1.56 และ 1.52 จัดอยู่ในระดับความคิดเห็นต่อการปฏิบัติในสภาพปัญหา และอุปสรรคน้อยที่สุด ส่วนที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ส่วนที่ค่าเฉลี่ยมาก ครูขาดความสนใจในการวิเคราะห์ข้อสอบ เพื่อเอามาปรับปรุง และทำคลังข้อสอบภายในสถานศึกษา มีค่าเฉลี่ย 2.41, 2.18 และ 2.27 จัดอยู่ในระดับความคิดเห็นต่อการปฏิบัติในสภาพปัญหาและอุปสรรคน้อยที่สุด

ตารางที่ 81

ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
สภาพปัญหาและอุปสรรค ความพึงพอใจของครู
โดยภาพรวม จำแนกขนาดเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ

	รร.ขนาดเล็ก N = 66						รร.ขนาดกลาง N = 127						รร.ขนาดใหญ่ N = 72					
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ของ ปัญหา	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ของ ปัญหา	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ของ ปัญหา	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ของ ปัญหา	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย	$\bar{X}$	S.D.
1. หลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้	1.58	.43	น้อยที่สุด	6	1.88	.46	น้อยที่สุด	1	1.92	.48	น้อยที่สุด	1	1.92	.48	น้อยที่สุด	1	1.92	.48
2. การจัดการเรียนการสอน	1.99	.46	น้อยที่สุด	4	1.77	.48	น้อยที่สุด	5	1.85	.52	น้อยที่สุด	5	1.85	.52	น้อยที่สุด	5	1.85	.52
3. การแนะแนวและการใช้บริการชุมชน	2.09	.50	น้อยที่สุด	1	1.81	.48	น้อยที่สุด	4	1.89	.56	น้อยที่สุด	4	1.89	.56	น้อยที่สุด	3	1.89	.56
4. วัสดุอุปกรณ์การสอนและห้องสมุด	2.04	.54	น้อยที่สุด	3	1.84	.54	น้อยที่สุด	3	1.88	.49	น้อยที่สุด	3	1.88	.49	น้อยที่สุด	4	1.88	.49
5. การนิเทศและการพัฒนาบุคลากรทางการสอน	2.08	.53	น้อยที่สุด	2	1.86	.53	น้อยที่สุด	2	1.90	.49	น้อยที่สุด	2	1.90	.49	น้อยที่สุด	2	1.90	.49
6. การวัดผลและประเมินผลทางการเรียนการสอน	1.59	.48	น้อยที่สุด	5	1.71	.51	น้อยที่สุด	6	1.83	.51	น้อยที่สุด	6	1.83	.51	น้อยที่สุด	6	1.83	.51
รวม	1.81	.49	น้อยที่สุด		1.81	.51	น้อยที่สุด		1.88	.51	น้อยที่สุด		1.88	.51	น้อยที่สุด		1.88	.51

ตารางที่ ๘๒ พบว่า ความคิดเห็นของครูจำนวนน้อยของโรงเรียนขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ มีค่าเฉลี่ยรวม 1.81, 1.81, 1.88 ตามลำดับ จัดอยู่ในระดับความคิดเห็นที่มีปัญหาไม่น้อยที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการแนะแนวและการให้บริการชุมชน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 2.09 ซึ่งอยู่ในโรงเรียนขนาดเล็กเห็นว่ามีปัญหาไม่น้อยที่สุด ส่วนด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 1.88, 1.92 ซึ่งครูในโรงเรียนขนาดเล็กเห็นว่ามีปัญหาไม่น้อยที่สุด ส่วนค่าเฉลี่ยค่าสุด ด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ย 1.59, 1.71, 1.83 ตามลำดับ จัดอยู่ในระดับความคิดเห็นของครูในโรงเรียนขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ ปัญหาที่น้อยที่สุดเห็นด้วยกัน

ตารางที่ 82

ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
สภาพปัญหาและอุปสรรค ความคิดเห็นของครู จำนวนขนาด
เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ ด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้

หลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้	รร.ขนาดเล็ก N = 66				รร.ขนาดกลาง N = 127				รร.ขนาดใหญ่ N = 72			
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ของ ปัญหา	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ของ ปัญหา	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ของ ปัญหา	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย
	2.08 2.44	.54 .68	น้อยที่สุด น้อยที่สุด	7 9	1.99 2.17	.71 .80	น้อยที่สุด น้อยที่สุด	6 9	1.99 2.15	.64 .79	น้อยที่สุด น้อยที่สุด	6 9
1. หลักสูตรมีการเปลี่ยนแปลงบ่อย ทำให้สับสนต่อการปฏิบัติ												
2. การเปลี่ยนแปลงหลักสูตร ทำให้มีปัญหาสำหรับนักเรียน												

หลักการและการนำหลักสูตรไปใช้	รร.ขนาดเล็ก N = 66					รร.ขนาดกลาง N = 127					รร.ขนาดใหญ่ N = 72				
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ของ ปัญหา	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ของ ปัญหา	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ของ ปัญหา	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ของ ปัญหา
ที่ตกค้างและโอเอเย่สถานศึกษา															
3. หลักสูตรบางรายวิชาไม่เหมาะสมต่อระดับชั้นเรียนและท้องถิ่น	2.09	.68	น้อยที่สุด	6	2.15	.78	น้อยที่สุด	8	2.01	.72	น้อยที่สุด	7	2.01	.72	น้อยที่สุด
4. ครูมีชั่วโมงสอนต่อสัปดาห์มากเกินไป ทำให้ไม่บรรลุผลตามหลักสูตร	2.17	.69	น้อยที่สุด	8	2.07	.71	น้อยที่สุด	7	2.18	.76	น้อยที่สุด	8	2.18	.76	น้อยที่สุด
6. โรงเรียนไม่สามารถจัดทำตารางเรียน วัสดุอุปกรณ์ได้ตรงตามหลักสูตร	1.84	.65	น้อยที่สุด	2	1.61	.69	น้อยที่สุด	1	1.68	.76	น้อยที่สุด	1	1.68	.76	น้อยที่สุด
6. โรงเรียนขาดการติดตามผลการใช้หลักสูตร เพื่อนำมาปรับปรุงการเรียนการสอน	1.98	.59	น้อยที่สุด	5	1.75	.70	น้อยที่สุด	4	1.80	.69	น้อยที่สุด	4	1.80	.69	น้อยที่สุด
7. หลักสูตรเน้นวิชาการมากเกินไป จนขาดการปฏิบัติ	1.97	.61	น้อยที่สุด	3	1.74	.63	น้อยที่สุด	3	1.85	.65	น้อยที่สุด	3	1.85	.65	น้อยที่สุด
8. หลักสูตรไม่ยืดหยุ่นเข้ากับสภาพการณ์ในปัจจุบัน	1.97	.74	น้อยที่สุด	3	1.84	.60	น้อยที่สุด	5	1.76	.60	น้อยที่สุด	5	1.76	.60	น้อยที่สุด
9. ครูสอนไม่ทันหรือไม่ครบตามหลักสูตร	1.83	.77	น้อยที่สุด	1	1.65	.70	น้อยที่สุด	2	1.77	.78	น้อยที่สุด	3	1.77	.78	น้อยที่สุด
รวม	1.05	.43	น้อยที่สุด		1.88	.46	น้อยที่สุด		1.92	.48	น้อยที่สุด		1.92	.48	น้อยที่สุด

ตารางที่ 82 พบว่า ความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับสภาพปัญหาและอุปสรรค เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการนำหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้

จำแนกขนาดของโรงเรียนขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ โดยมีค่าเฉลี่ยรวม 1.05, 1.88 และ 1.92 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ครูสอนไม่ทันหรือไม่ครบตามหลักสูตร มีค่าเฉลี่ย 1.83 คิดเห็นของครูใหญ่ที่มีต่อการปฏิบัติระดับสถานปัญหาและอุปสรรคน้อยที่สุด ส่วนโรงเรียนไม่สามารถจัดทำตารางเรียน วัสดุอุปกรณ์ได้ตรงตามหลักสูตร มีค่าเฉลี่ย 2.17 และ 2.15 คิดเห็นของผู้ช่วยครูใหญ่ฝ่ายวิชาการ และหัวหน้าแผนกวิชาที่มีต่อการปฏิบัติระดับสถานปัญหาและอุปสรรคน้อยที่สุด

ตารางที่ 83

ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
สถานปัญหาและอุปสรรคความคิดเห็นของครู จำนวนขนาดเล็ก
เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอน

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	ร.ร.ขนาดเล็ก N = 66				ร.ร.ขนาดกลาง N = 127				ร.ร.ขนาดใหญ่ N = 72			
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับของปัญหา	ลำดับคะแนนเฉลี่ย	$\bar{X}$	S.D.	ระดับของปัญหา	ลำดับคะแนนเฉลี่ย	$\bar{X}$	S.D.	ระดับของปัญหา	ลำดับคะแนนเฉลี่ย
1. มีเวลาน้อยจนเกินไป ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	2.03	.59	น้อยที่สุด	6	1.75	.63	น้อยที่สุด	3	1.87	.72	น้อยที่สุด	6
2. ขาดงบประมาณ และขาดอุปกรณ์ในการจัดการเรียน	2.09	.67	น้อยที่สุด	7	1.70	.77	น้อยที่สุด	4	1.76	.76	น้อยที่สุด	2

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอน	вр. ขนาดเล็ก N = 66				вр. ขนาดกลาง N = 127				вр. ขนาดใหญ่ N = 72			
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ของ ปัญหา	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ของ ปัญหา	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ของ ปัญหา	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย
การสอน												
3. ลักษณะของกิจกรรมไม่ได้ส่งเสริมให้นักเรียนเป็นผู้มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ เพราะส่วนใหญ่ครูเป็นผู้กำหนดให้มากกว่านักเรียนคิดขึ้นเอง	1.97	.68	น้อยที่สุด	4	1.87	.73	น้อยที่สุด	7	1.86	.69	น้อยที่สุด	5
4. ครูผู้สอนขาดความรู้ความสามารถ และขาดความเชื่อมั่นในตนเอง	1.66	.66	น้อยที่สุด	1	1.51	.69	น้อยที่สุด	1	1.59	.69	น้อยที่สุด	1
5. หนังสือที่ใช้สำหรับการค้นคว้า เพื่อประกอบการเรียนการสอน มีจำนวนน้อย	2.00	.68	น้อยที่สุด	5	1.80	.72	น้อยที่สุด	5	2.01	.72	น้อยที่สุด	7
6. ครูไม่มีส่วนร่วมในการจัดวางแผนงานวิชาการ	1.86	.60	น้อยที่สุด	2	1.85	.72	น้อยที่สุด	6	1.82	.70	น้อยที่สุด	4
7. ครูไม่มีโอกาสเข้าร่วมอบรมสัมมนาทางวิชาการ	1.96	.70	น้อยที่สุด	3	1.67	.75	น้อยที่สุด	2	1.80	.75	น้อยที่สุด	3
8. ครูบางคนขาดประสบการณ์ในการสอน เนื่องจากไม่เตรียมแนวทางวิชาครู และเพิ่งสำเร็จการศึกษามาใหม่	2.20	.72	น้อยที่สุด	8	2.01	.75	น้อยที่สุด	8	2.06	.77	น้อยที่สุด	8
รวม	1.99	.46	น้อยที่สุด		1.77	.48	น้อยที่สุด		1.85	.52	น้อยที่สุด	

ตารางที่ 83 พบว่า ความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับสภาพปัญหาและอุปสรรค เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอน

จำแนกขนาดของโรงเรียนขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ โดยมีค่าเฉลี่ยรวม 1.99, 1.97 และ 1.85 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าครูผู้สอนแสดงความกังวล สามารถ และขาดความเชื่อมั่นในตนเอง มีค่าเฉลี่ย 1.65, 1.51 และ 1.59 จัดอยู่ในระดับความคิดเห็นที่ต่อการปฏิบัติในสภาพปัญหาและอุปสรรคที่น้อยที่สุด ส่วนมีค่าเฉลี่ยมาก ครูบางคนขาดประสบการณ์ในการสอน เนื่องจากไม่ได้เรียนมาทางวิชาชีพครู และเพิ่งสำเร็จการศึกษาใหม่ มีค่าเฉลี่ย 2.20, 2.01 และ 2.06 จัดอยู่ในระดับความคิดเห็นต่อการปฏิบัติในสภาพปัญหาและอุปสรรคที่น้อยที่สุด

ตารางที่ 84
ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
สภาพปัญหาและอุปสรรค ความคิดเห็นของครู จำนวนภาค
เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ ด้านการแนะแนวและการใช้บริการชุมชน

การแนะแนวและการใช้บริการชุมชน	รร.ขนาดเล็ก N = 66				รร.ขนาดกลาง N = 127				รร.ขนาดใหญ่ N = 72			
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ของ ปัญหา	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ของ ปัญหา	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ของ ปัญหา	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย
1. โรงเรียนขาดบุคลากรในด้านการแนะแนวโดยตรง	2.39	.73	น้อยที่สุด	8	2.06	.72	น้อยที่สุด	8	2.17	.74	น้อยที่สุด	8
2. ครูไม่มีส่วนร่วมในการเสนอความคิดเห็นด้านการแนะแนว	1.98	.73	น้อยที่สุด	2	1.79	.72	น้อยที่สุด	5	1.87	.77	น้อยที่สุด	4
3. นักเรียนในโรงเรียน ไม่มีส่วนร่วมในการใช้บริการ	2.08	.75	น้อยที่สุด	4	1.75	.68	น้อยที่สุด	3	1.87	.79	น้อยที่สุด	4

การแนะแนวและการใช้บริการชุมชน	ร.ร. ขนาดเล็ก N = 66				ร.ร. ขนาดกลาง N = 127				ร.ร. ขนาดใหญ่ N = 72			
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ของ ปัญหา	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ของ ปัญหา	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ของ ปัญหา	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย
แนะแนวของโรงเรียน												
4. โรงเรียนขาดงบประมาณสนับสนุนงานแนะแนว	2.12	.76	น้อยที่สุด	5	1.74	.73	น้อยที่สุด	2	1.82	.74	น้อยที่สุด	2
5. โรงเรียนขาดงบประมาณสนับสนุนงานด้านบริการชุมชน	2.12	.80	น้อยที่สุด	5	1.78	.75	น้อยที่สุด	4	1.89	.78	น้อยที่สุด	6
6. ชุมชนไม่สนใจที่จะรับบริการทางด้านวิชาการจากสถานศึกษา	2.06	.70	น้อยที่สุด	3	1.80	.71	น้อยที่สุด	6	1.85	.69	น้อยที่สุด	3
7. โรงเรียนมิได้เข้าไปเป็นวิทยากรเผยแพร่ความรู้ทางวิชาการแก่ชุมชน	1.86	.74	น้อยที่สุด	1	1.62	.69	น้อยที่สุด	1	1.65	.78	น้อยที่สุด	1
8. ขาดการเผยแพร่ตำรา เอกสาร สิ่งพิมพ์ทางวิชาการให้กับชุมชน	2.28	.70	น้อยที่สุด	7	1.90	.76	น้อยที่สุด	7	1.91	.78	น้อยที่สุด	7
รวม	2.09	.50	น้อยที่สุด		1.81	.48	น้อยที่สุด		1.89	.56	น้อยที่สุด	

ตารางที่ 84 พบว่า ความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับสภาพปัญหาและอุปสรรค เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ ด้านการแนะแนวและการใช้บริการชุมชน จำนวนของโรงเรียนขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ โดยค่าเฉลี่ยรวม 2.09, 1.81 และ 1.89 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า โรงเรียนมิได้เข้าไปเป็นวิทยากรเผยแพร่ความรู้ทางวิชาการแก่ชุมชน มีค่าเฉลี่ย 1.86, 1.62 และ 1.65 จัดอยู่ในระดับความคิดที่เห็นต่อการปฏิบัติในสภาพปัญหา และอุปสรรคน้อยที่สุด ส่วนที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดโรงเรียนขาดบุคลากรในด้านแนะแนวโดยตรง มีค่าเฉลี่ย 2.39, 2.06 และ 2.17 จัดอยู่ในระดับความคิดที่เห็นต่อการปฏิบัติ

ในสภาพปัญหาและอุปสรรคภัยที่สุด

ตารางที่ 85

ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
สภาพปัญหาและอุปสรรค ความคิดเห็นของครู จำนวนภาค
เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ ดำเนินการศึกษาค้นคว้าวิจัยการดำเนินการสอนและห้องสมุด

วัตถุประสงค์การวิจัย	รร.ขนาดเล็ก N = 66				รร.ขนาดกลาง N = 127				รร.ขนาดใหญ่ N = 72			
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ของ ปัญหา	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ของ ปัญหา	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ของ ปัญหา	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย
วัตถุประสงค์การวิจัย	2.18	.73	น้อยที่สุด	7	2.14	.69	น้อยที่สุด	8	2.27	.70	น้อยที่สุด	8
	2.12	.72	น้อยที่สุด	5	1.84	.74	น้อยที่สุด	5	1.93	.70	น้อยที่สุด	6
	1.83	.68	น้อยที่สุด	2	1.73	.71	น้อยที่สุด	3	1.82	.66	น้อยที่สุด	3

วิธีสุ่มอุปกรณ์การสื่อสารและห้องสมุด	รร. ขนาดเล็ก N = 66				รร. ขนาดกลาง N = 127				รร. ขนาดใหญ่ N = 72			
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ของ ปัญหา	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ของ ปัญหา	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ของ ปัญหา	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย
4. วิธีสุ่มอุปกรณ์การสื่อสารไม่ทันแต่การเรียนเปลี่ยนแปลงตรงทางเทคโนโลยี	2.16	.70	น้อยที่สุด	6	1.71	.74	น้อยที่สุด	2	1.80	.71	น้อยที่สุด	2
5. วิธีสุ่มอุปกรณ์การสื่อสารมีจำนวนน้อย เมื่อเทียบกับจำนวนนักเรียน	2.02	.80	น้อยที่สุด	3	1.79	.77	น้อยที่สุด	4	1.99	.73	น้อยที่สุด	7
6. สถานที่ตั้งของห้องสมุดไม่เหมาะสม อยู่ชั้นบนสุดของอาคาร	1.72	.84	น้อยที่สุด	1	1.53	.70	น้อยที่สุด	1	1.54	.67	น้อยที่สุด	1
7. หนังสือไม่ครบทุกสาขา หนังสือส่วนใหญ่มาก หนังสือที่เกี่ยวกับวิชาชีพน้อยมาก	2.11	.79	น้อยที่สุด	4	2.00	.81	น้อยที่สุด	7	1.89	.75	น้อยที่สุด	4
8. โรงเรียนขาดการติดตามประเมินผลในการใช้วัสดุอุปกรณ์ การสอนของครูและห้องสมุด	2.21	.69	น้อยที่สุด	8	1.98	.71	น้อยที่สุด	6	1.90	.72	น้อยที่สุด	5
รวม	2.04	.54	น้อยที่สุด		1.84	.54	น้อยที่สุด		1.88	.49	น้อยที่สุด	

ตารางที่ 85 พบว่า ความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับสภาพปัญหาและอุปกรณ์การสื่อสารของโรงเรียนขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ โดยที่ค่าเฉลี่ยรวม 2.04, 1.84 และ 1.88 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ชุมชนส่วนใหญ่จะรับบริการทางด้านวิชาการจากสถานศึกษา มีค่าเฉลี่ย 1.72, 1.53 และ 1.54 จัดอยู่ในระดับความคิดเห็นที่ต่อการปฏิบัติในสภาพปัญหาและอุปกรณ์การสื่อสาร ส่วนที่มีค่าเฉลี่ยมาก คือ ขาดการเผยแพร่ตำรา เอกสาร สิ่งพิมพ์ทางวิชาการ ให้กับชุมชน มีค่าเฉลี่ย 2.21 ความคิดเห็นของครูใหญ่โรงเรียนขนาดเล็กต่อการปฏิบัติ

ในสภาพปัญหาและอุปสรรคน้อยที่สุด ส่วนโรงเรียนขาดบุคลากรในด้านภาระงานและแหวโดยตรง มีค่าเฉลี่ย 2.14 และ 2.27 ความคิดเห็นของครูในโรงเรียนขนาดเล็ก และขนาดกลาง ที่มีต่อการปฏิบัติในสภาพปัญหาและอุปสรรคน้อยที่สุดเท่าเดียวกัน

ตารางที่ 86
ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
สภาพปัญหาและอุปสรรค ความคิดเห็นของครู จำแนกขนาด
เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ ด้านการนิเทศและการพัฒนาบุคลากรทางการสอน

	ร.ร. ขนาดเล็ก N = 66				ร.ร. ขนาดกลาง N = 127				ร.ร. ขนาดใหญ่ N = 72			
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ของ ปัญหา	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ของ ปัญหา	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ของ ปัญหา	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย
1. โรงเรียนขาดบุคลากรในด้านภาระงานและแหวโดยตรง	2.14	.72	น้อยที่สุด	6	1.93	.77	น้อยที่สุด	6	1.82	.64	น้อยที่สุด	3
2. ครูไม่มีส่วนร่วมในการเสนอความคิดเห็นในการภาระงาน	2.30	.74	น้อยที่สุด	7	2.00	.78	น้อยที่สุด	7	1.97	.68	น้อยที่สุด	6
3. นักเรียนในโรงเรียน ไม่มีส่วนร่วมในการใช้บริการ และแหวของโรงเรียน	2.11	.79	น้อยที่สุด	5	1.80	.75	น้อยที่สุด	3	1.94	.83	น้อยที่สุด	5
4. โรงเรียนขาดงบประมาณสนับสนุนงานและแหว	1.78	.76	น้อยที่สุด	1	1.59	.64	น้อยที่สุด	1	1.72	.76	น้อยที่สุด	1
												288

การเฝ้าและกาพัฒนาบุคลากรทางการสอน	ร.ร. ขนาดเล็ก N = 66				ร.ร. ขนาดกลาง N = 127				ร.ร. ขนาดใหญ่ N = 72			
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ของ ปัญหา	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ของ ปัญหา	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ของ ปัญหา	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย
6. โรงเรียนขาดงบประมาณที่สนับสนุนด้านบริการชุมชน	1.82	.70	น้อยที่สุด	2	1.71	.70	น้อยที่สุด	2	1.97	.70	น้อยที่สุด	6
6. ชุมชนไม่สนใจที่จะรับบริการทางจิตเวชจากการจากสถานศึกษา	2.08	.75	น้อยที่สุด	4	1.88	.73	น้อยที่สุด	5	1.80	.73	น้อยที่สุด	2
7. โรงเรียนมิให้ครูไปเป็นวิทยากรเผยแพร่ความรู้ทางวิชาการแก่ชุมชน	1.98	.67	น้อยที่สุด	3	1.85	.74	น้อยที่สุด	4	1.89	.64	น้อยที่สุด	4
8. ขาดการเผยแพร่คำรา เอกสาร สิ่งพิมพ์ทางวิชาการให้กับชุมชน	2.36	.76	น้อยที่สุด	8	2.05	.79	น้อยที่สุด	8	2.10	.74	น้อยที่สุด	8
รวม	2.08	.53	น้อยที่สุด		1.85	.53	น้อยที่สุด		1.90	.49	น้อยที่สุด	

ตารางที่ 86 พบว่า ความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับสภาพปัญหาและอุปสรรค เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา และการพัฒนาบุคลากรทางการสอน จำนวนเขตของโรงเรียนขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ โดยค่าเฉลี่ยรวม 2.08, 1.85 และ 1.80 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า โรงเรียนขาดงบประมาณและแนว มีค่าเฉลี่ย 1.78, 1.59 และ 1.72 จัดอยู่ในระดับความคิดเห็นต่อการปฏิบัติในสภาพปัญหาและอุปสรรคมากที่สุด ส่วนที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ขาดการเผยแพร่คำรา เอกสาร สิ่งพิมพ์ทางวิชาการให้กับชุมชน มีค่าเฉลี่ย 2.36, 2.05 และ 2.10 จัดอยู่ในระดับความคิดเห็นต่อการปฏิบัติ ในสภาพปัญหาและอุปสรรคน้อยที่สุด

ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
สภาพปัญหาและอุปสรรค ความคิดเห็นของครู จ้าแกชนาด
เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ ด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอน

	รร.ขนาดเล็ก N = 66						รร.ขนาดกลาง N = 127						รร.ขนาดใหญ่ N = 72					
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ของ ปัญหา	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ของ ปัญหา	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ของ ปัญหา	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ของ ปัญหา	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย		
1. ครูขาดความสนใจในการวิเคราะห์ข้อสอบ เพื่อนำมาปรับปรุง และทำคลังข้อสอบภายในสถานศึกษา	2.24	.61	น้อยที่สุด	6	2.05	.80	น้อยที่สุด	6	2.01	.72	น้อยที่สุด	6	2.01	.72	น้อยที่สุด	6		
2. ครูผู้สอนไม่เข้าใจเรื่องการวัดผลประเมินผลดีพอ เพราะไม่ได้เรียนแนวทางด้านวิชาชีพครูโดยตรง	2.12	.75	น้อยที่สุด	5	1.82	.62	น้อยที่สุด	5	1.96	.74	น้อยที่สุด	5	1.96	.74	น้อยที่สุด	5		
3. ระยะเวลาในการวัดผลไม่เหมาะสม	1.71	.63	น้อยที่สุด	2	1.56	.63	น้อยที่สุด	2	1.75	.67	น้อยที่สุด	2	1.75	.67	น้อยที่สุด	2		
4. โรงเรียนไม่ได้ติดตามและนำผลที่ประเมินทางวิชาการ มาปรับปรุงการเรียนการสอน	1.81	.66	น้อยที่สุด	3	1.67	.68	น้อยที่สุด	3	1.75	.72	น้อยที่สุด	3	1.75	.72	น้อยที่สุด	2		
5. โรงเรียนไม่ได้มีการติดตามการดำเนินงานของผู้สำเร็จ การศึกษาอย่างต่อเนื่อง	2.05	.74	น้อยที่สุด	4	1.75	.74	น้อยที่สุด	4	1.82	.75	น้อยที่สุด	4	1.82	.75	น้อยที่สุด	4		

การวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอน	รร.ขนาดเล็ก N = 66				รร.ขนาดกลาง N = 127				รร.ขนาดใหญ่ N = 72			
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ของ ปัญหา	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ของ ปัญหา	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ของ ปัญหา	ลำดับ คะแนน เฉลี่ย
6. โรงเรียนขาดการกำหนดแนวทางในการส่งผลการเรียน ถึงผู้ปกครองนักเรียนอย่างต่อเนื่อง	1.66	.64	น้อยที่สุด	1	1.45	.64	น้อยที่สุด	1	1.61	.67	น้อยที่สุด	1
รวม	1.96	.48	น้อยที่สุด		1.71	.61	น้อยที่สุด		1.83	.61	น้อยที่สุด	

ตารางที่ 87 พบว่า ความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับสภาพปัญหาและอุปสรรค เกี่ยวกับการบริหารงานด้านการประเมินผลการเรียนการสอน
จำแนกขนาดของโรงเรียนขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ โดยมีค่าเฉลี่ยรวม 1.96, 1.71 และ 1.83 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าโรงเรียนขาดการกำหนด
แนวทางในการส่งผลการเรียนถึงผู้ปกครองนักเรียนอย่างต่อเนื่อง มีค่าเฉลี่ย 1.66, 1.45 และ 1.61 จัดอยู่ในระดับความคิดเห็นที่ไม่ดีในสภาพปัญหา
และอุปสรรคน้อยที่สุด ส่วนที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ การวิเคราะห์ข้อสอบ เพื่อนำมาปรับปรุง และทำการตั้งข้อสอบภายในสถานศึกษา มีค่าเฉลี่ย 2.06
และ 2.01 จัดอยู่ในระดับความคิดเห็นต่อการปฏิบัติในสภาพปัญหาและอุปสรรคน้อยที่สุด

ตารางที่ 88

เปรียบเทียบสภาพปัญหาและอุปสรรค
ความคิดเห็นของผู้บริหารและครู โดยภาพรวมเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ

การบริหารวิชาการ	ผู้บริหาร N=147		ครู N=118		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1. หลักสูตรและการนำหลักสูตร ไปใช้	1.94	.45	1.91	.44	0.57
2. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	1.84	.51	1.84	.47	0.88
3. การแนะแนวการใช้บริการชุมชน	1.85	.49	1.95	.55	-1.56
4. วัสดุอุปกรณ์การสอนและห้องสมุด	1.89	.52	1.90	.54	-0.05
5. การนิเทศและการพัฒนาบุคลากรทางการสอน	1.92	.52	1.91	.53	0.20
6. การวัดผลและประเมินผลทางการเรียนการสอน	1.80	.53	1.79	.49	0.07
รวม	1.87	.50	1.88	.50	0.54

$P > .05$

ตารางที่ 88 พบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูเกี่ยวกับสภาพปัญหาและอุปสรรค โดยภาพรวม มีคะแนนความคิดเห็นแตกต่างกันอย่าง ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าผู้บริหารและครูมีคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัญหาและอุปสรรคในด้านการบริหารงานวิชาการ มีปัญหาน้อยทุกด้าน ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สมมติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ผู้บริหารและครูมีคะแนนความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทุกข้อ แสดงว่า ผู้บริหารและครู มีคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัญหาและอุปสรรค ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 89

เปรียบเทียบสภาพปัญหาและอุปสรรค
ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูเกี่ยวกับ
การบริหารงานวิชาการ ด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้

หลักสูตรและองค์ประกอบหลักสูตร	ผู้บริหาร N=147		ครู N=118		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1. หลักสูตรมีการเปลี่ยนแปลงบ่อย ทำให้ สับสนต่อการปฏิบัติ	2.04	.64	1.96	.66	1.04
2. การเปลี่ยนแปลงหลักสูตร ทำให้มีปัญหา สำหรับนักเรียนที่ตกค้างและ โอนย้าย สถานศึกษา	2.35	.74	2.09	.80	2.72*
3. หลักสูตรบางรายวิชาไม่เหมาะสมต่อระดับ ชั้นเรียนและท้องถิ่น	2.14	.74	2.02	.75	1.28
4. ครูมีชั่วโมงสอนต่อสัปดาห์มากเกินไป ทำ ให้ไม่บรรลุตามหลักสูตร	2.10	.75	2.15	.70	-0.63
5. โรงเรียนไม่สามารถจัดหาตำราเรียน	1.66	.75	1.71	.64	-0.62

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หลักสูตรและองค์ประกอบหลักสูตร	ผู้บริหาร N=147		ครู N=118		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
วัสดุอุปกรณ์ได้ตรงตามหลักสูตร					
6. โรงเรียนขาดการติดตามผลการใช้หลักสูตร เพื่อนำมาปรับปรุงการเรียนการสอน	1.79	.69	1.84	.65	-0.53
7. หลักสูตรเน้นวิชาการมากเกินไป จนขาดการปฏิบัติ	1.78	.62	1.88	.64	-1.28
8. หลักสูตรไม่ยืดหยุ่นเข้ากับสภาวะการณ์ในปัจจุบัน	1.84	.64	1.85	.64	-0.05
9. ครูสอนไม่ทันหรือไม่ครบตามหลักสูตร	1.73	.76	1.70	.71	0.36
รวม	1.94	.45	1.91	.44	0.57

$$P < .05$$

ตารางที่ 89 พบว่าความคิดเห็นของผู้บริหารและครูเกี่ยวกับสภาพปัญหาและอุปสรรค ในการบริหารงานวิชาการด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ โดยภาพรวม มีคะแนนความคิดเห็นของผู้บริหารและครู แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าผู้บริหารและครู มีคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัญหา และอุปสรรคในการบริหารงานวิชาการด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่ามีเพียง 1 ข้อ ที่ผู้บริหารและครูมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือผู้บริหารมีคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงหลักสูตร ทำให้มีปัญหสำหรับนักเรียนที่ตกค้างและโอนย้ายสถานศึกษา สูงกว่าครูผู้สอน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 90

การเปรียบเทียบคะแนน
สภาพปัญหาและอุปสรรคความคิดเห็นของผู้บริหาร
และครูเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

หลักสูตรและองค์ประกอบหลักสูตร	ผู้บริหาร N=147		ครู N=118		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1. มีเวลาน้อยจนเกินไป ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	1.83	.68	1.86	.62	-0.34
2. ขาดงบประมาณ และขาดอุปกรณ์ในการจัดการเรียนการสอน	1.74	.77	1.89	.74	-1.60
3. ลักษณะของกิจกรรมไม่ได้ส่งเสริมให้นักเรียนเป็นผู้ที่มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ เพราะส่วนใหญ่ครูเป็นผู้กำหนดให้ทำมากกว่านักเรียนคิดขึ้นเอง	1.86	.71	1.90	.70	-0.40
4. ครูผู้สอนขาดความรู้ความสามารถ และขาดความเชื่อมั่นในตนเอง	1.61	.63	1.50	.64	1.45
5. หนังสือที่ใช้สำหรับการค้นคว้า เพื่อประกอบการเรียนการสอน มีจำนวนน้อย	1.93	.73	1.86	.69	0.76
6. ครูไม่มีส่วนร่วมในการจัดวางแผนงานวิชาการ	1.81	.68	1.87	.70	-0.76
7. ครูไม่มีโอกาสเข้าร่วมอบรมสัมมนาทางวิชาการ	1.73	.75	1.82	.74	-0.93
8. ครูบางคนขาดประสบการณ์ในการสอน	2.14	.76	1.97	.73	1.77

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หลักสูตรและองค์ประกอบหลักสูตร	ผู้บริหาร N=147		ครู N=118		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
เนื่องจากไม่ได้เรียนมาทางวิชาครู และ และเพิ่งสำเร็จการศึกษาใหม่					
รวม	1.84	.51	1.84	.47	0.80

$$P < .05$$

ตารางที่ 90 พบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูเกี่ยวกับสภาพปัญหาและอุปสรรค ในการบริหารงานวิชาการด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอน โดยภาพรวม มีคะแนนความคิดเห็นของผู้บริหารและครู แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าผู้บริหารและครูมีคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัญหาและอุปสรรค ในการบริหารงานวิชาการด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอน ไม่แตกต่างกันซึ่ง ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าผู้บริหารและครูมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทุกข้อ แสดงว่าผู้บริหารและครู มีคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัญหาและอุปสรรค ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 91

การเปรียบเทียบคะแนน
สภาพปัญหาและอุปสรรคความคิดเห็นของผู้บริหารและครู
เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการด้านการแนะแนวและการให้บริการชุมชน

การแนะแนวและการให้บริการชุมชน	ผู้บริหาร N=147		ครู N=118		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1. โรงเรียนชาตบุคลากรในด้านการ แนะแนวโดยตรง	2.16	.72	2.17	.76	-0.01
2. ครูไม่มีส่วนร่วมในการเสนอความคิดใน ด้านการแนะแนว	1.79	.74	1.93	.74	-1.59
3. นักเรียนในโรงเรียนไม่มีส่วนร่วมในการ ใช้บริการแนะแนวของ โรงเรียน	1.79	.67	1.93	.80	-1.51
4. โรงเรียนขาดงบประมาณสนับสนุนงาน แนะแนว	1.74	.74	1.98	.74	-2.64*
5. โรงเรียนขาดงบประมาณที่สนับสนุนงาน ด้านบริการชุมชน	1.88	.75	1.90	.82	-0.12
6. ชุมชนไม่สนใจที่จะรับบริการทางด้าน วิชาการจากสถานศึกษา	1.84	.70	1.92	.71	-0.90
7. โรงเรียนมิให้ครูไปเป็นวิทยากร เผยแพร่ความรู้ทางวิชาการแก่ชุมชน	1.59	.69	1.79	.76	-2.17*
8. ขาดการเผยแพร่ตำรา เอกสาร สิ่งพิมพ์	1.97	.75	2.03	.79	-0.56

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การแนะแนวและการให้บริการชุมชน	ผู้บริหาร N=147		ครู N=118		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
ทวงวิชาการให้กับชุมชน					
รวม	1.85	.49	1.95	.55	-1.56

$$P > .05$$

ตารางที่ 91 พบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูเกี่ยวกับสภาพปัญหาและอุปสรรค ในการบริหารงานวิชาการด้านการแนะแนวและการให้บริการชุมชน โดยภาพรวม มีคะแนนความคิดเห็นของผู้บริหารและครู แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าผู้บริหารและครู มีคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัญหาและอุปสรรคในการบริหารงานวิชาการด้านการแนะแนวและการให้บริการชุมชน ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีเพียง 2 ข้อ ที่ผู้บริหารและครู มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือครูผู้สอน มีคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารด้าน การแนะแนวของ โรงเรียนมีผลต่อการเรียนการสอนของครูและนักเรียน มีการเชิญผู้ทรงคุณวุฒิในท้องถิ่น หรือผู้ชำนาญงานในวิชาต่าง ๆ มาเป็นวิทยากร เพื่อให้ความรู้และประสบการณ์แก่นักเรียน สูงกว่าผู้บริหาร

ตารางที่ 92

การเปรียบเทียบคะแนน

สภาพปัญหาและอุปสรรคความคิดเห็นของผู้บริหารและครู
เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการด้านวัสดุอุปกรณ์การสอนและห้องสมุด

วัสดุอุปกรณ์การสอนและห้องสมุด	ผู้บริหาร N=147		ครู N=118		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1. ครูให้เวลาทางด้านกิจกรรมหรือ ทำการผลิต สื่อน้อย เพราะมีชั่วโมง การสอนและงานพิเศษจากการสอนมาก	2.20	.70	2.16	.70	0.48
2. การจัดซื้อวัสดุอุปกรณ์ของโรงเรียนล่าช้า ไม่ตรงตามกำหนด	1.86	.73	2.01	.73	-1.61
3. ขั้นตอน ด้านงานวัสดุมีมากเกินไป ทำให้ งานล่าช้าไม่ตรงตามกำหนด	1.73	.71	1.82	.66	-0.99
4. วัสดุอุปกรณ์ล้าสมัย ไม่ทันต่อการเรียน เปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี	1.85	.72	1.81	.77	0.41
5. วัสดุอุปกรณ์มีจำนวนน้อย เมื่อเทียบกับ จำนวนนักเรียน	1.86	.81	1.82	.72	-0.63
6. สถานที่ตั้งของห้องสมุดไม่เหมาะสม อยู่ ชั้นบนสุดของอาคาร	1.51	.73	1.66	.73	-1.67
7. หนังสือมีไม่ครบทุกสาขา หนังสือสามัญมี มาก หนังสือที่เกี่ยวกับวิชาชีพมีน้อยมาก	2.00	.78	1.98	.79	0.17
8. โรงเรียนขาดการติดตามประเมินผลใน การใช้วัสดุอุปกรณ์การสอนของครูและ	2.05	.68	1.96	.75	1.03

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วัตถุประสงค์การสอนและห้องสมุด	ผู้บริหาร N=147		ครู N=118		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
ห้องสมุด					
รวม	1.89	.52	1.90	.54	-0.05

$$P > .05$$

ตารางที่ 92 พบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูเกี่ยวกับสภาพปัญหาและอุปสรรค ในการ บริหารงานวิชาการด้านวัตถุประสงค์การสอนและห้องสมุด โดยภาพรวม มีคะแนนความคิดเห็นของผู้บริหารและครูแตกต่างกันอย่าง ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าผู้บริหารและครู มีคะแนนความคิดเห็น เกี่ยวกับสภาพปัญหาและอุปสรรคในการ บริหารงานวิชาการด้านวัตถุประสงค์การสอนและห้องสมุด ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้อง กับสมมติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ผู้บริหารและครูมีความคิดเห็นแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทุกข้อ แสดงว่าผู้บริหารและครู มีคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัญหาและอุปสรรค ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 93

การเปรียบเทียบคะแนน สภาพปัญหาอุปสรรค
ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูเกี่ยวกับการบริหารงาน
วิชาการด้านการนิเทศและการพัฒนาบุคลากรทางการสอน

การนิเทศและการพัฒนาบุคลากรทางการสอน	ผู้บริหาร N=147		ครู N=118		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1. โรงเรียนไม่กระทำการนิเทศอย่างต่อเนื่อง	1.96	.72	1.92	.75	0.39
2. โรงเรียนขาดบุคลากรทางด้าน การนิเทศทางการศึกษา	2.08	.74	2.04	.77	3.5
3. โรงเรียนขาดการจัดส่งบุคลากรเข้ารับการอบรมฝึกงานในสถานประกอบการ	1.93	.77	1.89	.81	0.42
4. ผู้บริหารและฝ่ายวิชาการขาดความรู้ความเข้าใจเรื่อง การนิเทศ	1.64	.70	1.70	.71	-0.74
5. สช.ร่วมมือกับทางโรงเรียนทำการนิเทศทางการศึกษา	1.79	.70	1.83	.71	-0.43
6. การพัฒนาบุคลากรส่วนใหญ่กระทำอย่างไม่ต่อเนื่อง และไม่ตรงกับความต้องการ	1.92	.74	1.88	.73	0.40
7. มีการประชุมเป็นบางครั้ง แต่นำไปใช้ในการปฏิบัติจริงน้อย	1.92	.67	1.85	.74	0.72
8. บุคลากรมีจำนวนจำกัด โอกาสที่จะส่งไปอบรมสัมมนาภายนอกมีน้อย เพราะมีผล	2.15	.78	2.13	.78	0.19

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การนิเทศและการพัฒนาบุคลากรทางการสอน	ผู้บริหาร N=147		ครู N=118		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
ผลต่อการเรียนการสอน					
รวม	1.92	.52	1.91	.53	0.20

$$P > .05$$

ตารางที่ 93 พบว่าความคิดเห็นของผู้บริหารและครูเกี่ยวกับสภาพปัญหาและอุปสรรค ในการบริหารงานวิชาการ ด้านการนิเทศและการพัฒนาบุคลากรทางการสอน โดยภาพรวม มีคะแนนความคิดเห็นของผู้บริหารและครู แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าผู้บริหารและครู มีคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัญหาและอุปสรรคในการบริหารงานวิชาการ ด้านการนิเทศและการพัฒนาบุคลากรทางการสอนไม่แตกต่างกัน ซึ่ง ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าผู้บริหารและครูมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทุกข้อ แสดงว่าผู้บริหารและครู มีคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัญหาและอุปสรรค ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 94

การเปรียบเทียบคะแนน สภาพปัญหาและอุปสรรค
ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ
ด้านการวัดผลและประเมินผลทางการเรียนการสอน

การวัดผลและประเมินผลทางการเรียนการสอน	ผู้บริหาร N=147		ครู N=118		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1. ครูขาดความสนใจในการวิเคราะห์ข้อสอบ เพื่อนำมาปรับปรุง และทำคลังข้อสอบภายในสถานศึกษา	2.20	.74	1.95	.71	2.81*
2. ครูผู้สอนไม่เข้าใจเรื่องการวัดผลประเมินผลดีพอเพราะ ไม่ได้เรียนจบมาทางด้านวิชาชั้นครูโดยตรง	1.97	.71	1.86	.68	1.24
3. ระยะเวลาในการวัดผลไม่เหมาะสม	1.61	.64	1.69	.64	-1.99
4. โรงเรียนไม่ได้ติดตามและนำผลที่ประเมินทางวิชาการ มาปรับปรุงการเรียนการสอน	1.66	.69	1.80	.68	-1.63
5. โรงเรียนไม่ได้มีการติดตามการมีงานทำของผู้สำเร็จการศึกษาอย่างต่อเนื่อง	1.84	.75	1.85	.75	-0.10
6. โรงเรียนขาดการกำหนดแนวทางในการส่งผลการเรียนถึงผู้ปกครองนักเรียน	1.52	.66	1.56	.63	-0.42

การวัดผลและประเมินผลทางการเรียน การสอน	ผู้บริหาร N=147		ครู N=118		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
อย่างต่อเนื่อง					
รวม	1.80	.53	1.79	.49	0.07

$$P > .05$$

ตารางที่ 94 พบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูเกี่ยวกับสภาพปัญหาและอุปสรรค ในการบริหารงานวิชาการด้านการวัดผลและประเมินผลทางการเรียนการสอน โดยภาพรวม มีคะแนนความคิดเห็นของผู้บริหารและครู แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าผู้บริหารและครู มีคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัญหาและอุปสรรคในการบริหารงานวิชาการ ด้านการวัดผลและประเมินผลทางการเรียนการสอน ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีเพียง 1 ข้อ ผู้บริหารและครูมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือผู้บริหารมีคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับการประชุมครู เพื่อกำหนดแนวทางในการวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอน สูงกว่าครูผู้สอน

ตารางที่ 95

เปรียบเทียบ สภาพปัญหาและอุปสรรค
ความคิดเห็นของผู้บริหาร โดยภาพรวมเกี่ยวกับการบริหารงานด้านวิชาการ

ตำแหน่ง	จำนวน	$\bar{X}$	S.D.	F
ครูใหญ่	38	1.84	.42	.29
ผู้ช่วยครูใหญ่ฝ่ายวิชาการ	30	1.92	.42	
หัวหน้าหมวดวิชา	55	1.89	.43	
รวม	123	1.88	.44	

$P > .05$

ตารางที่ 95 เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูใหญ่ ผู้ช่วยครูใหญ่ฝ่ายวิชาการ หัวหน้าหมวดวิชา เกี่ยวกับสภาพปัญหาและอุปสรรค ในการบริหารงานวิชาการ โดยภาพรวมพบว่า มีคะแนนความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าความคิดเห็นของครูใหญ่ ผู้ช่วยครูใหญ่ฝ่ายวิชาการ หัวหน้าหมวดวิชา โดยภาพรวม มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตารางที่ 96

เปรียบเทียบ สภาพปัญหาและอุปสรรค
ความคิดเห็นของผู้บริหารเกี่ยวกับงานวิชาการ
ด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้

ตำแหน่ง	จำนวน	$\bar{X}$	S.D.	F
ครูใหญ่	45	1.97	.48	.37
ผู้ช่วยครูใหญ่ฝ่ายวิชาการ	38	1.97	.44	
หัวหน้าหมวดวิชา	60	1.90	.44	
รวม	143	1.94	.45	

ตารางที่ 96 เมื่อเปรียบเทียบ ความคิดเห็นของครูใหญ่ ผู้ช่วยครูใหญ่
ฝ่ายวิชาการ หัวหน้าหมวดวิชาเกี่ยวกับสภาพปัญหาและอุปสรรคในการบริหารงานวิชาการ
ในด้านของหลักสูตร และองค์ประกอบของหลักสูตรของโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา พบว่า
มีคะแนนความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าความคิด
เห็นของครูใหญ่ ผู้ช่วยครูใหญ่ฝ่ายวิชาการ หัวหน้าหมวดวิชาไม่มีความคิดเห็น ไม่แตกต่างกัน
ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตารางที่ 97

เปรียบเทียบ สภาพปัญหาและอุปสรรค
ความคิดเห็นของผู้บริหารเกี่ยวกับงานวิชาการ
ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

ตำแหน่ง	จำนวน	$\bar{X}$	S.D.	F
ครูใหญ่	43	1.86	.53	.97
ผู้ช่วยครูใหญ่ฝ่ายวิชาการ	33	1.74	.50	
หัวหน้าหมวดวิชา	61	1.89	.50	
รวม	137	1.84	.51	

$P > .05$

ตารางที่ 97 เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูใหญ่ ผู้ช่วยครูใหญ่ฝ่ายวิชาการ หัวหน้าหมวดวิชา เกี่ยวกับสภาพปัญหาและอุปสรรคในการบริหารงานวิชาการในด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ของโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา พบว่า มีคะแนนความคิดเห็นของครูใหญ่ ผู้ช่วยครูใหญ่ฝ่ายวิชาการ หัวหน้าหมวดวิชา มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ซึ่ง ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตารางที่ 98

เปรียบเทียบ สภาพปัญหาและอุปสรรค
ความคิดเห็นของผู้บริหารเกี่ยวกับงานวิชาการ
ด้านการแนะแนวและการให้บริการชุมชน

ตำแหน่ง	จำนวน	$\bar{X}$	S.D.	F
ครูใหญ่	44	1.80	.46	.32
ผู้ช่วยครูใหญ่ฝ่ายวิชาการ	38	1.84	.49	
หัวหน้าหมวดวิชา	62	1.88	.51	
รวม	144	1.85	.49	

P > .05

ตารางที่ 98 เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูใหญ่ ผู้ช่วยครูใหญ่ฝ่ายวิชาการ หัวหน้าหมวดวิชา เกี่ยวกับสภาพปัญหาและอุปสรรคในการบริหารงานวิชาการในด้านการแนะแนวและการให้บริการชุมชนของโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา พบว่า มีคะแนนความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าความคิดเห็นของครูใหญ่ ผู้ช่วยครูใหญ่ฝ่ายวิชาการ หัวหน้าหมวดวิชา มีความคิดเห็น ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตารางที่ 99

เปรียบเทียบ สภาพปัญหาและอุปสรรค
ความคิดเห็นของผู้บริหารเกี่ยวกับงานวิชาการ
ด้านวัสดุอุปกรณ์การสอนและห้องสมุด

ตำแหน่ง	จำนวน	$\bar{X}$	S.D.	F
ครูใหญ่	43	1.80	.51	1.55
ผู้ช่วยครูใหญ่ฝ่ายวิชาการ	38	1.87	.49	
หัวหน้าหมวดวิชา	62	1.80	.54	
รวม	143	1.89	.52	

$P > .05$

ตารางที่ 99 เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูใหญ่ ผู้ช่วยครูใหญ่ฝ่ายวิชาการ หัวหน้าหมวดวิชา เกี่ยวกับสภาพปัญหาและอุปสรรคในการบริหารงานวิชาการใน ด้านวัสดุอุปกรณ์การสอนและห้องสมุดของโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา พบว่า มีคะแนนความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าความคิดเห็นของครูใหญ่ ผู้ช่วยครูใหญ่ฝ่ายวิชาการ หัวหน้าหมวดวิชา มีความคิดเห็น ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตารางที่ 100

เปรียบเทียบ สภาพปัญหาและอุปสรรค
ความคิดเห็นของผู้บริหารเกี่ยวกับงานวิชาการ
ด้านการนิเทศและการพัฒนาบุคลากรทางการสอน

ตำแหน่ง	จำนวน	$\bar{X}$	S.D.	F
ครูใหญ่	43	1.81	.51	1.51
ผู้ช่วยครูใหญ่ฝ่ายวิชาการ	38	1.98	.51	
หัวหน้าหมวดวิชา	61	1.96	.53	
รวม	142	1.92	.52	

$P > .05$

ตารางที่ 100 เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูใหญ่ ผู้ช่วยครูใหญ่ฝ่ายวิชาการ หัวหน้าหมวดวิชา เกี่ยวกับสภาพปัญหาและอุปสรรคในการบริหารงานวิชาการในด้านการนิเทศและการพัฒนาบุคลากรทางการสอน ของโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา พบว่ามีคะแนนความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าความคิดเห็นของครูใหญ่ ผู้ช่วยครูใหญ่ฝ่ายวิชาการ หัวหน้าหมวดวิชา มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตารางที่ 101

เปรียบเทียบ สภาพปัญหาและอุปสรรค
ความคิดเห็นของผู้บริหารเกี่ยวกับงานวิชาการ
ด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอน

ตำแหน่ง	จำนวน	$\bar{X}$	S.D.	F
ครูใหญ่	42	1.74	.55	.36
ผู้ช่วยครูใหญ่ฝ่ายวิชาการ	39	1.80	.54	
หัวหน้าหมวดวิชา	58	1.83	.50	
รวม	139	1.80	.51	

$P > .05$

ตารางที่ 101 เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูใหญ่ ผู้ช่วยครูใหญ่ฝ่ายวิชาการ หัวหน้าหมวดวิชา เกี่ยวกับสภาพปัญหาและอุปสรรคในการบริหารงานวิชาการในการวัดผลและประเมินผลทางการเรียนการสอน ของโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาพบว่า มีคะแนนความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าความคิดเห็นของครูใหญ่ ผู้ช่วยครูใหญ่ฝ่ายวิชาการ หัวหน้าหมวดวิชา มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 102

ความคิดเห็นของผู้บริหารและครู
เกี่ยวกับสภาพปัญหาและอุปสรรคในการบริหารงานวิชาการ

ปัญหาและอุปสรรคในการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน อาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร จากแบบสอบถามปลายเปิด	จำนวน	ร้อยละ
ผู้บริหาร		
วัสดุอุปกรณ์การสอนและห้องสมุด	1	0.38
- ครูไม่มีความรู้ความสามารถในการสร้างสื่อ การวัดผลและประเมินผลการศึกษา		
- การติดตามผลนักเรียนที่สำเร็จการศึกษาไม่ได้รับ ความร่วมมือจากนักเรียนและผู้ปกครอง	1	0.38
ครูผู้สอน		
หลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้	1	0.38
- ผู้บริหารไม่มีความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรที่เปลี่ยนแปลง ในเนื้อหา และรายละเอียด		
การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	3	1.13
- การมอบหมายงานไม่ตรงกับความรู้ความสามารถ ในรายงานที่รับผิดชอบ		
- ครูรับภาระหน้าที่ในการสอนมากเกินไป		
- ครูได้รับเงินเดือนน้อย ขาดสวัสดิการ		
วัสดุอุปกรณ์การสอนและห้องสมุด	2	0.75
- มีวัสดุอุปกรณ์ไม่เพียงพอกับความต้องการของครู		
- ขาดตำราเรียน และคู่มือครู		
รวม	8	3.02

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 102 เป็นการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหา และอุปสรรคในการบริหารงานวิชาการที่ได้จากแบบสอบถามปลายเปิดจำนวนร้อยละ 3.02 ของแบบสอบถามทั้งหมดที่ได้รับคืนมา พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นผู้บริหารโรงเรียน มีความคิดเห็นในด้านวัสดุอุปกรณ์การสอนและห้องสมุดนั้น ครูผู้สอนยังไม่มีความรู้ความสามารถในการสร้างและใช้สื่อประกอบการเรียน ทำนองเดียวกันในด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอน พบว่า การติดตามผลนักเรียนที่สำเร็จการศึกษาของแต่ละสถานศึกษา ส่วนใหญ่จะขาดความร่วมมือ ในการให้ข้อมูลจากตัวนักเรียนและผู้ปกครอง และโรงเรียนยังขาดบุคลากรแนะแนวที่จะทำงาน หรือมีคนรับผิดชอบในงานด้านนี้ด้วย

สำหรับครูผู้สอน มีความคิดเห็นในด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ว่า ผู้บริหารยังไม่มี ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรที่เปลี่ยนแปลงไป ทั้งในเนื้อหา และสาระในรายละเอียดต่าง ๆ ซึ่งเป็นปัญหาแก่ตัวครูผู้สอน บุคลากรด้านแนะแนวในการเชื่อมต่อของหลักสูตรกรมอาชีวศึกษาและสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ส่วนในด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ครูผู้สอนเห็นว่า มีการมอบหมายงานยังไม่ตรงกับความรู้ความสามารถ ในสายงานที่รับผิดชอบ และครูมีภาระหน้าที่ในการสอนมากเกินไปและยังมีภาระหน้าที่อื่นที่นอกเหนือจากการสอนอีก จึงทำให้ครูไม่มีเวลาที่จะเตรียมการสอนเท่าที่ควร ประการสำคัญที่สุดก็คือ ครูได้รับเงินเดือนหรือค่าตอบแทนน้อย ซึ่งทำให้ขาดขวัญและกำลังใจในการทำงาน ขาดความมั่นคงด้านสวัสดิการ ครูมักจะมีการเปลี่ยนงานบ่อย ๆ อยู่ตลอดเวลา ทำให้การเรียนการสอนดำเนินไปอย่างไม่ต่อเนื่อง ในด้านวัสดุอุปกรณ์การสอนและห้องสมุด ครูผู้สอนมีความคิดเห็น ว่า โรงเรียนยังมีวัสดุอุปกรณ์ไม่เพียงพอต่อการเรียนการสอน และยังขาดตำราเรียน หนังสืออ้างอิง ในเทคโนโลยีใหม่ ๆ ตลอดจนขาดคู่มือครู วัสดุอุปกรณ์ประกอบการเรียน จึงทำให้การเรียนการสอนมีปัญหา และเป็นอุปสรรคต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนกับมีผลต่อการรับรองมาตรฐาน คุณภาพการศึกษาอีกด้วย

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

เนื้อหาของบทนี้จะกล่าวถึงสาระสำคัญของการวิจัยที่ผู้วิจัยได้ทำการวิจัยมาทั้งหมด คือ ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ ของโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร โดยจะกล่าวถึงวัตถุประสงค์ของการวิจัย สมมติฐานการวิจัย วิธีดำเนินการวิจัย สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหาร และครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ ของโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาในกรุงเทพมหานคร ซึ่งมีอยู่ 6 ด้าน คือ หลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การแนะแนวและการใช้บริการชุมชน วัสดุอุปกรณ์การสอนและห้องสมุด การนิเทศและการพัฒนาบุคลากรทางการสอน การวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอน
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครู ที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ จำแนกตำแหน่งผู้บริหารได้แก่ ครูใหญ่ ผู้ช่วยครูใหญ่ ฝ่ายวิชาการ หัวหน้าหมวดวิชา และขนาดของโรงเรียน ในขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ ในแต่ละด้าน
3. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารและครู ถึงสภาพปัญหาและอุปสรรค ในการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาในกรุงเทพมหานคร ในแต่ละด้าน
4. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครู เกี่ยวกับสภาพปัญหาและอุปสรรคในการบริหารงานวิชาการ จำแนกตำแหน่งผู้บริหารออกเป็น ครูใหญ่ ผู้ช่วยครูใหญ่ฝ่ายวิชาการ หัวหน้าหมวดวิชา และขนาดของโรงเรียน ในขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ ในแต่ละด้าน.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สมมติฐานของการวิจัย

1. ความคิดเห็นเกี่ยวกับ การบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร และครู ของโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ในแต่ละด้าน แตกต่างกัน

2. ความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ ของผู้บริหาร จำแนกตามตำแหน่งครูใหญ่ ผู้ช่วยครูใหญ่ฝ่ายวิชาการ หัวหน้าหมวดวิชาแตกต่างกันในแต่ละด้าน

3. ความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของครูจำแนกขนาดของโรงเรียน ขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ แตกต่างกันในแต่ละด้าน

4. ความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัญหาและอุปสรรคในการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารและครู ของโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ในแต่ละด้านแตกต่างกัน

5. ความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัญหาและอุปสรรคในการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารจำแนกตำแหน่ง ครูใหญ่ ผู้ช่วยครูใหญ่ฝ่ายวิชาการ หัวหน้าหมวดวิชา ของโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ในแต่ละด้านแตกต่างกัน

6. ความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัญหาและอุปสรรคในการบริหารงานวิชาการของครู จำแนกขนาดของโรงเรียน ขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ของโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานครในแต่ละด้าน แตกต่างกัน

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

จากผลการวิจัยที่ผู้วิจัยทำการศึกษาค้นคว้า คาดว่าจะช่วยให้ผู้บริหารการศึกษา และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอน ได้ทราบถึงประโยชน์ดังนี้

1. เพื่อทำให้มองเห็นภาพ และปัญหาที่แท้จริงของการบริหารงานวิชาการ ที่เป็นหัวใจของการจัดการศึกษาของโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร

2. เพื่อให้ทราบแนวทาง ในการที่จะทำการปรับปรุงแก้ไข

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

และส่งเสริม การบริหารงานด้านวิชาการของโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ให้มีประสิทธิภาพ และประสิทธิผลดียิ่งขึ้น

3. ผลการวิจัยนี้ จะเป็นประโยชน์สำหรับนักบริหารการศึกษา และสำหรับ ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดการอาชีวศึกษาเอกชน เพื่อพัฒนา สู่คุณภาพมาตรฐาน ในหลักสูตรอาชีวศึกษาเอกชน ให้มีคุณภาพมากยิ่งขึ้นไป อีก

4. เพื่อที่จะเป็นเครื่องบ่งชี้ข้อบกพร่องต่าง ๆ ในการบริหาร งาน ซึ่งกระทรวงหรือหน่วยงานต้นสังกัด จะได้จัดหาวิธีการจัดอบรมสัมมนา เพื่อหาแนวทางในการแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือผู้บริหารและครูในโรงเรียน เอกชนอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานครจำนวน 45 โรงเรียน กลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วยผู้บริหาร 147 คน และครูจำนวน 118 คน รวมประชากรที่ ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ จำนวนทั้งสิ้น 265 คน ในปี พ.ศ. 2535

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมีความมุ่งหมายที่จะศึกษาความคิดเห็นของผู้ บริหาร และครูเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ ตลอดจนปัญหาและอุปสรรค ในการปฏิบัติงานด้านวิชาการ ผู้วิจัยได้ศึกษาจากทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการ บริหารการศึกษาและผลงานวิจัยต่าง ๆ ตลอดจนวารสาร เอกสารที่เกี่ยวข้อง กับการบริหารการศึกษา และสร้างแบบสอบถามขึ้น เพื่อใช้ในการวิจัย เรื่องนี้ แล้วนำไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาในการจัดทำวิทยานิพนธ์ และผู้เชี่ยวชาญต่าง ๆ จำนวน 5 ท่าน ได้ตรวจสอบเพื่อแก้ไขความถูกต้องของเนื้อหา หลังจากนั้นแล้วได้นำแบบสอบถามไปทดสอบใช้กับผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้ สอน ในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในเขตการศึกษา 1 จำนวน 3 โรงเรียน สำหรับแบบสอบถามนั้นแบ่งเนื้อหาออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับสภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่ง แบบสอบถามนี้ มีลักษณะเป็นการตรวจสอบ (Check

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

list)

ตอนที่ 2 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน ซึ่งแบบสอบถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale)

ตอนที่ 3 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับสภาพปัญหา และอุปสรรค ในการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน ซึ่งมีแบบสอบถามเป็นลักษณะเป็นมาตราส่วน ประมาณค่า (Rating Scale) และแบบสอบถามปลายเปิด (Open-ended)

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามนี้ไปให้ประชากรในกลุ่มเป้าหมาย ทำการตอบแบบสอบถาม และไปเก็บรวบรวมข้อมูลแบบสอบถามด้วยตนเอง ซึ่งได้แบบสอบถามกลับคืนมา 265 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 65.43

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/PC ดังนี้

1. ข้อมูลเกี่ยวกับสถานะภาพของผู้ตอบแบบสอบถามใช้ค่าร้อยละ
2. ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้บริหารและครู ในการบริหารงานวิชาการ ตลอดจนสภาพปัญหาอุปสรรค ใช้การวิเคราะห์โดยหาค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างผู้บริหารและครู โดยใช้ค่า t-test และค่า F-test สำหรับจำแนกตามตำแหน่ง และขนาด

สรุปผลการวิจัย

จากแบบสอบถามของผู้บริหารและครู สามารถสรุปข้อมูลต่างได้ดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

1.1 ผู้ตอบแบบสอบถามคือผู้บริหารและครู พบว่าเป็นชายร้อยละ 41.1 เป็นเพศหญิงร้อยละ 58.9

1.2 จำแนกตามอายุเป็น 4 กลุ่มคือ กลุ่มที่มีอายุ 21-30 ปี จำนวน 53 คนคิดเป็นร้อยละ 20.0 อายุ 31-40 ปี จำนวน 125 คน คิดเป็นร้อยละ 47.1 อายุ 41-50 ปี จำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 24.2 อายุมากกว่า 50 ปี จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 8.7 เป็นกลุ่มที่น้อยที่สุด

1.3 ต่ำแก่ตามระดับการศึกษา ต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 8.3 ระดับปริญญาตรี เป็นกลุ่มที่ใหญ่ที่สุด จำนวน 217 คน คิดเป็นร้อยละ 81.9 ระดับสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 9.8

1.4 จำแนกตามระยะเวลาทำงาน ต่ำกว่า 10 ปี เป็นครูกลุ่มใหญ่ จำนวน 108 คน คิดเป็นร้อยละ 40.8 ระหว่าง 10-15 ปี จำนวน 94 คน คิดเป็นร้อยละ 35.4 ระยะเวลาการทำงานมากกว่า 15 ปี จำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 23.8

1.5 จำแนกตามตำแหน่งการทำงาน คือครูใหญ่ จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 17.4 ผู้ช่วยครูใหญ่ฝ่ายวิชาการ 31 คน คิดเป็นร้อยละ 14.7 หัวหน้าหมวดวิชา จำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 23.4 ส่วนครูผู้สอนจำนวน 118 คิดเป็นร้อยละ 44.5 เป็นกลุ่มใหญ่ที่สุด

1.6 จำแนก ตามขนาดของโรงเรียนเป็นโรงเรียนขนาดเล็ก 66 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 24.9 โรงเรียนขนาดกลาง จำนวน 127 แห่งคิดเป็นร้อยละ 47.9 โรงเรียนขนาดใหญ่ จำนวน 72 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 27.2

ตอนที่ 2 ด้านความคิดเห็นของผู้บริหาร และครูเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ โดยภาพรวมดังนี้

2.1 การบริหารงานวิชาการ ผู้บริหารเห็นว่าโรงเรียนมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ยกเว้นด้านการแนะแนวและการใช้บริการชุมชน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง แต่ครูผู้สอนเห็นว่าโรงเรียนมีการปฏิบัติระดับปานกลางยกเว้นด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและการวัดผลประเมินผลทางการเรียนการสอน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากและเมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นด้านการบริหารงานวิชาการทั้ง 2 กลุ่ม พบว่ามีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้อง

กับสมมติฐานที่ตั้งไว้

2.2 หลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ ผู้บริหารเห็นว่า โรงเรียนมีการปฏิบัติระดับมาก แต่ครูผู้สอนเห็นว่าโรงเรียนมีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลางและเมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นการบริหารงานวิชาการทั้ง 2 กลุ่มพบว่า มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

2.3 การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ผู้บริหารและครูผู้สอนเห็นว่าโรงเรียนปฏิบัติอยู่ในระดับมาก และเมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นทั้ง 2 กลุ่ม พบว่า มีความคิดเห็นกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

2.4 การแนะแนวและการให้บริการชุมชน ผู้บริหารและครูเห็นว่า โรงเรียนปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นการบริหารงานวิชาการทั้ง 2 พบว่า มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

2.5 วัสดุอุปกรณ์การสอนและห้องสมุด ผู้บริหารเห็นว่า โรงเรียนปฏิบัติอยู่ในระดับมาก แต่ครูผู้สอนเห็นว่าโรงเรียนปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นทั้ง 2 กลุ่ม พบว่า มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

2.6 การนิเทศ และการพัฒนาบุคลากรทางการสอน ผู้บริหารเห็นว่าโรงเรียนปฏิบัติอยู่ในระดับมาก แต่ครูผู้สอนเห็นว่าโรงเรียนปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นทั้ง 2 กลุ่ม พบว่า มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

2.7 การวัดผลและประเมินผลทางการเรียนการสอน ผู้บริหารและครูผู้สอนเห็นว่าโรงเรียนปฏิบัติอยู่ในระดับมาก และเมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นทั้ง 2 กลุ่มพบว่า มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตอนที่ 3 ด้านความคิดเห็นของผู้บริหาร และครูเกี่ยวกับสภาพปัญหาและอุปสรรคในการบริหารงานวิชาการ

โดยภาพรวมมีดังนี้ ผู้บริหารและครูผู้สอนเห็นว่า เป็นปัญหาน้อยต่อการบริหารงานวิชาการ ทั้ง 6 ด้าน อันได้แก่ หลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การแนะแนวและการใช้การชุมชน วัสดุอุปกรณ์การสอนและห้องสมุด การนิเทศและการพัฒนาบุคลากรทางการสอน การวัดผลและประเมินผลทางการเรียนการสอน เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของทั้ง 2 กลุ่ม พบว่ามีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ .05 แสดงว่าผู้บริหารและครูมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัญหา และอุปสรรคในด้านการบริหารงานวิชาการ โดยภาพรวม มีปัญหาน้อยทุกด้าน และจากการทดสอบสมมติฐาน พบว่าแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทุกด้านซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน

ส่วนปัญหาและอุปสรรคจากคำถามแบบปลายเปิด เมื่อพิจารณาแล้วมีความคิดเห็นที่มองกันว่า ผู้บริหารยังไม่เข้าใจและมีวิสัยทัศน์ที่ดีในนโยบายของการจัดการ และบริหารการศึกษาทางด้านอาชีวศึกษาอย่างดีพอ ปัญหาที่เห็นได้ชัดคือการที่ผู้บริหาร ทำการมอบหมายงานให้ผู้ใต้บังคับบัญชาไม่ตรงกับความรู้ความสามารถ ครูผู้สอนมีชั่วโมงการสอนที่มากเกินไป และยังมีภาระกิจอื่นที่ต้องรับผิดชอบพร้อม ๆ กันไปด้วย ทำให้ไม่มีเวลาเตรียมการสอน อุปกรณ์การสอนประกอบบทเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพดีพอ ปัญหาทางด้านตำราเรียนมีไม่เพียงพอ พร้อมหนังสือค้นคว้าในห้องสมุดอีกด้วย และทางด้านวัสดุอุปกรณ์การสอน มีความคิดเห็นที่ครูไม่มีความรู้ความสามารถ ทันต่อความรู้และเทคโนโลยีใหม่ ๆ ในการผลิตสื่อประกอบการเรียนการสอน ปัญหาทางด้านการแนะแนวมีความคิดเห็นว่าเป็นโรงเรียนขาดบุคลากรทางด้านแนะแนวโดยตรงและมักจะมอบหมายหน้าที่การแนะแนวให้กับอาจารย์ที่ปรึกษาเพิ่มขึ้นอีกทางหนึ่ง ปัญหาทางด้านการติดตามนักเรียน นักศึกษามีความคิดเห็นว่า ยังไม่ค่อยได้รับความร่วมมือจากทุกฝ่าย ไม่ว่าจะเป็นครูฝ่ายแนะแนว ฝ่ายวิชาการ ผู้ปกครองและจากตัวของนักเรียนเองที่ยังไม่เห็นความสำคัญในเรื่องนี้

อภิปรายผล

ตอนที่ 1 จากผลการวิจัยเกี่ยวกับ การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ทำให้ทราบข้อเท็จจริงในด้านต่าง ๆ ต่อไปนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

จากผลการวิเคราะห์พบว่าสถานภาพของผู้บริหารและครู ที่ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 58.9 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นผู้บริหารและครู ที่สอนอยู่ในโรงเรียนที่เปิดสอน ประเภทวิชาพาณิชยกรรม สาขาพาณิชยการ มากกว่าผู้บริหาร และครู ที่สอนอยู่ในโรงเรียนที่เปิดสอน ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม และประเภทวิชาช่างศิลปกรรม อีกทั้งที่เป็นเพศหญิงมาก เนื่องจากอาชีพครู เป็นอาชีพที่เรียบง่าย สามารถสร้างความเจริญ และรายได้สามารถจุนเจือครอบครัวได้อย่างสม่ำเสมอ ส่วนใหญ่จะมีอายุระหว่าง 31-40 ปี มีวุฒิทางการศึกษาระดับปริญญาตรี ได้ปฏิบัติงานการเรียนการสอนอยู่ในตำแหน่ง ในสถานศึกษามาเป็นเวลา 5-10 ปี¹ ซึ่งสอดคล้องกับรายงานการวิจัยของ วีระ ทองประสิทธิ์ ที่พบว่าในสภาพปัจจุบันของโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ผู้บริหารและครู จะมีวุฒิเป็นปริญญาตรีเป็นกลุ่มใหญ่ซึ่งอาจเป็นเพราะการจัดการทางด้านอาชีวศึกษา มีการแข่งขันกันสูงในยุคโลกาภิวัตน์ มีการมุ่งเน้นถึงประสิทธิภาพและประสิทธิผลทางการสอนของครูกับของนักเรียนนักศึกษา จึงต้องทำให้ผู้บริหารและครูผู้สอนต้องปรับปรุงวิทยฐานะสภาพของตนเอง ในการไฝหาศึกษาเพิ่มเติมให้สูงขึ้น ทั้งในสถาบันการศึกษาของรัฐและเอกชน นอกจากนี้สมาคมโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทยร่วมมือกับสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร ส่งเสริมให้ผู้บริหารสถานศึกษาของรัฐ และเอกชนเข้าศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษา เพื่อจะได้นำความรู้ และประสบการณ์มาใช้ในการบริหารสถานศึกษา และทางด้านวิชาการดียิ่งขึ้น ซึ่งตรงกับงานวิจัยของ Young² ที่พบว่า ผู้ที่ได้ปริญญาสูงและเคยสอนมาแล้ว ย่อมทำงานได้ดีกว่าผู้ที่ได้วุฒิต่ำและไม่เคยสอน ซึ่งในการสรรหาบุคลากรเข้าดำรงตำแหน่งผู้บริหารและครู สมควรที่จะพิจารณาในด้านคุณวุฒิ เป็นคุณสมบัติที่สำคัญประการแรก เพื่อให้การบริหารและการสอน สัมฤทธิ์ผลตามวัตถุประสงค์ อีกทั้งจะมีคุณสมบัติที่พึงปรารถนา คือมีความสามารถในการทำงานร่วมกับบุคลากรอื่นได้เป็นอย่างดี ซึ่งจะนำความเจริญมาสู่องค์กรได้ดีสืบไป

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของผู้บริหารและครู เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ

2.1 หลักสูตร และการนำหลักสูตรไปใช้ จากการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิจัยพบว่าผู้บริหารและครู มีความคิดเห็นโดยภาพรวมว่า โรงเรียนมีการปฏิบัติด้านนี้อยู่ในระดับมากซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วิลาวัณย์ ตันวัฒนะพงษ์ ที่พบว่า ผู้บริหารและครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาในภาคตะวันออก เชียงเหนือ มีการปฏิบัติมากในงานด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้³ จากงานวิจัยดังกล่าว จะพบว่า งานด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้นั้น สถานศึกษาทุกแห่งจะต้องให้ความสำคัญเพราะถือว่าหลักสูตร และการนำไปใช้ เป็นหัวใจสำคัญของการจัดการศึกษาในทุกระดับและสาขาวิชาที่เปิดสอน ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของ ปรีชาพร วงศ์อนุตรโรจน์ ที่ว่าหลักสูตรเป็นหลัก และหัวใจของการจัดการเรียนการสอน เพื่อนำไปสู่เป้าหมายของการศึกษา ความเข้าใจในเรื่องของหลักสูตรและการเรียนการสอน จะทำให้การจัดการศึกษาดำเนินไปด้วยดี ทั้งแก่ตัวผู้เรียนเองและช่วยให้ครูผู้สอนมีทิศทาง และสิ่งกำหนดในการสอน ซึ่งความสำคัญของหลักสูตรมีดังนี้

1. งานด้านหลักสูตรและการสอน ทำให้การศึกษาดำเนินไปสู่เป้าหมาย
2. งานด้านหลักสูตรทำให้การศึกษามีประสิทธิภาพและประสิทธิผลตามเป้าหมาย
3. หลักสูตรเปรียบเสมือน แผนการจัดการเรียนการสอนการพัฒนาหลักสูตรบอกไว้ว่า วัตถุประสงค์ที่ต้องการมีอะไรบ้าง จะทำอะไรเป็นวัสดุอุปกรณ์ จะสอนอย่างไรจัดการเรียนการสอนอย่างไรบ้าง เพื่อช่วยในด้านการเรียนการสอน หลักสูตรจึงมีความสำคัญ เป็นแผนยุทธศาสตร์ ที่จะนำไปสู่ความสำเร็จที่ต้องการ เป็นแนวทางการปฏิบัติงานของครู ที่จะจัดประสบการณ์ให้ผู้เรียนได้มีความรู้ ทักษะ ความประพฤติ มีเจตคติ ที่ดีต่อวิชาชีพ⁴

เมื่อพิจารณาความคิดเห็นของผู้บริหารและครูเป็นรายข้อ พบว่า มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ จัดให้มีคณะกรรมการวิเคราะห์หลักสูตรและการสอน เพื่อสนับสนุนและส่งเสริมการใช้หลักสูตรภายในโรงเรียน ฝึกงานนิเทศก์และฝ่ายวิชาการของ สช. มาช่วยเหลือ ให้คำปรึกษาแก่ครู ทางด้านการใช้หลักสูตรให้ครอบคลุมเนื้อหาและถูกต้อง โรงเรียนได้มีการ

ประเมินหลักสูตร และการนำหลักสูตรไปใช้ จะเห็นว่าในสภาพปัจจุบัน โรงเรียนเอกชนต้องพัฒนา และปรับปรุงหลักสูตรให้มีความทันสมัยอยู่เสมอ เพื่อให้สอดคล้องต่อความต้องการของตลาดแรงงานในปัจจุบัน ซึ่ง ประถม แสงสว่าง ได้กล่าวว่า หลักสูตรเป็นแนวประสบการณ์ทั้งมวลที่มุ่งหมายให้นักเรียนได้รับจากการศึกษา ทั้งในแขนงวิชาการและพัฒนาการทุกด้านครอบคลุมถึงการกำหนดกิจกรรมการเรียนการสอนและวิธีฝึกอบรมเด็กในชั้นเรียนด้วย⁵ ดังนั้นผู้บริหารและครู จะต้องเข้าใจถึงหลักสูตรและการนำไปใช้ภายในสถานศึกษา ควรจะต้องสนองตอบปัญหาของประเทศได้

2.2 การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน จากการวิจัยพบว่า ผู้บริหารและครู มีความคิดเห็นต่อการดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนว่า โรงเรียนได้มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากตามลำดับ ได้แก่ ให้อาจารย์ทำโครงการสอนและบันทึกการสอน มีการส่งเสริมการเรียนการสอนโดยสอดคล้องคุณธรรม จริยธรรมในทุกกระบวนการวิชา ส่งเสริมให้นักศึกษาฝึกงานในสถานประกอบการทั้งภาครัฐและเอกชนซึ่งผู้วิจัยเห็นว่าการที่โรงเรียนปฏิบัติอยู่ในระดับมาก อาจเป็นเพราะโรงเรียนมีการลงทุน ในด้านบุคลากรผู้ทำการสอน ตลอดจนวัสดุอุปกรณ์ในการเรียนการสอนซึ่งทำให้โรงเรียนมีการติดตามการปฏิบัติงานของครู ให้เกิดประสิทธิภาพมากที่สุดดังที่ จำรัส นองมาก ได้กล่าวว่า ในการจัดการสอนที่มีประสิทธิภาพนั้น ผู้ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องทั้งครูผู้สอน และบุคลากรสนับสนุนในโรงเรียน จะต้องคำนึงถึงองค์ประกอบต่างๆ ที่น่าจะส่งผลให้นักเรียนเกิดผลสัมฤทธิ์สูงขึ้น ทั้งก่อนการสอน ในระหว่างการสอนและหลังการสอน⁶ จากการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนเห็นแตกต่างกัน โดยผู้บริหารเห็นว่าโรงเรียนมีการปฏิบัติมาก ส่วนครูผู้สอนเห็นว่า โรงเรียนมีการปฏิบัติปานกลาง ได้แก่ การจัดอบรมให้อาจารย์รู้จักวิธีใช้อุปกรณ์การสอนและสื่อการสอน โรงเรียนให้งบประมาณสนับสนุนงานวิชาการอย่างเหมาะสม อีกทั้งโรงเรียนได้มีการจัดการให้ความรู้เกี่ยวกับวิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน กับให้ครูผู้สอน มีส่วนร่วมในการคัดเลือกแบบเรียน แบบฝึกหัดและหนังสือ มีการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรด้านวิชาการให้แก่นักเรียน เพื่อเพิ่มประสบการณ์ในการเรียนรู้ ซึ่งความคิดเห็นดังกล่าวนี้โดยทั่วไปแล้ว ผู้บริหารจะเป็นผู้ดำเนินการเอง โดยมีการรับฟังปัญหาและอุปสรรคจากครูผู้สอน แล้วนำมาปรับปรุง เพื่อวางแผนในการบริหารให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ ซึ่ง อภิรมย์ ณ นคร และคณะได้กล่าวว่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในการจัดตารางการเรียนการสอนนั้น ทางโรงเรียนอาจทำได้โดยการจัดตั้งคณะกรรมการขึ้น โดยครูใหญ่เป็นผู้แต่งตั้งด้วย จุดประสงค์จะช่วยเหลือซึ่งกันและกัน บางแห่งก็นิยม ให้ครูคนเดียวทำหน้าที่ในการจัดแต่ผู้เดียว โดยรับทราบความต้องการและองค์ประกอบต่าง ๆ จากคณะครู แต่โรงเรียนที่มีผู้ช่วยครูใหญ่ฝ่ายวิชาการ ก็ให้ผู้ช่วยครูใหญ่ฝ่ายวิชาการเป็นผู้จัด⁷

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าผู้บริหารและครู มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ให้อาจารย์ทำโครงการสอนและบันทึกการสอน อาจเนื่องมาจากการเรียนการสอนทางด้านอาชีวศึกษา มีความสำคัญที่จะต้องมีการปฏิบัติงานให้สำเร็จลุล่วงตามใบงานหรือแบบฝึกหัดของรายวิชาที่เป็นทั้งทฤษฎีและปฏิบัติ ผู้บริหารและครูจะต้องมีความรู้ความเข้าใจต่อการทำโครงการสอนรายวิชา ซึ่งมีการบรรจุรายละเอียดต่าง ๆ ของความรู้ ทักษะประสบการณ์ เพื่อจัดลำดับความรู้ให้แก่ผู้เรียน โดยเรียงความสำคัญของบทเรียน จากง่ายไปหายาก และมีการบันทึกการสอนทุกครั้ง ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ สันต์ ธรรมบำรุง โครงการสอนและบันทึกการสอน จะมีประโยชน์ต่อผู้บริหารและครูกับนักเรียน ดังนี้

1. ใช้เป็นแนวทางการสอนเป็นประโยชน์กับครูใหม่ ครูประจำชั้น ครูที่สอนชั้นเดียวกับหลายห้องเรียน และครูที่สอนแทนครูที่ขาดสอน
2. ช่วยให้ครูสอนตรงตามหลักสูตร ได้กำหนดเวลา โดยไม่ต้องสอนเร็วหรือช้าเกินไป และมีการย้ำซ้ำทวนเป็นระยะ กับกำหนดเวลาไว้ทดสอบเป็นตอน ๆ เช่นกัน
3. เป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมร่วมกันสำหรับโรงเรียนที่มีห้องเรียนระดับชั้นเดียวกันหลาย ๆ ห้อง ครูประจำชั้นแต่ละห้องมีโอกาสร่วมกันวางแผนกิจกรรม วิธีสอนตลอดจนอุปกรณ์การสอนให้ด้วยกัน
4. ช่วยให้ครูใหญ่ และผู้นิเทศรู้ล่วงหน้าที่จะแนะนำครูเกี่ยวกับการเรียนการสอน ตลอดจนจัดบริการความสะดวกด้วยประการต่าง ๆ
5. ใช้เป็นแนวทางสร้างแบบทดสอบ ให้คลุมหัวเรื่องที่สอน และ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สร้างแบบทดสอบ ให้ตรงเป้าหมายของลักษณะวิชาเพื่อวัดผล และประเมินผลได้อย่างแท้จริง^๙

2.3 การแนะแนวและการใช้บริการชุมชน โดยภาพรวมพบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารและครู เห็นว่าโรงเรียนมีการปฏิบัติมากในเรื่อง การแนะแนวของโรงเรียนมีผลต่อการเรียนการสอนของครู และนักเรียน อาจเนื่องมาจากผู้บริหารและครู ได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของการแนะแนว เพราะว่าการแนะแนวมีความจำเป็นมาก ในด้านการบริหารงานวิชาการ เพราะจะเป็นการช่วยเหลือนักเรียนให้มองเห็นอนาคต และเลือกวิถีการ ดำเนินชีวิตของตนให้เหมาะสมกับสภาพความเป็นอยู่ได้ เป็นการจัดบริการ ให้กับนักเรียนที่มีปัญหา หรือนักเรียน ที่ต้องการได้รับความช่วยเหลือแนะนำ บางอย่าง ซึ่ง Raymona N. Hatch ได้กล่าวว่า การแนะแนวเป็นวิธีการ หรือบริการอย่างหนึ่งที่จะช่วยให้บุคคลรู้จักตัวเองอย่างถ่องแท้^{๑๐} ซึ่งผู้บริหาร และครู จำเป็นจะต้องใช้เทคนิค และบุคลากรให้ถูกต้องเหมาะสมกับงาน และสอดคล้องกับแนวคิดของ ภิญญู สาธร กล่าวถึงบริการแนะแนวใน โรงเรียนควรมีลักษณะ

1. บริการให้คำปรึกษา
2. บริการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับเด็ก
3. บริการข่าวสาร
4. บริการปฐมนิเทศ
5. บริการวางแผนการศึกษาและประกอบอาชีพ
6. บริการหางานให้นักเรียนทำ
7. บริการติดตามความก้าวหน้าของนักเรียน ทั้งศิษย์ปัจจุบันและศิษย์เก่า
8. บริการพัฒนาความเป็นผู้นำ และความสามารถในการเข้าสังคม^{๑๐}

สถานศึกษาเป็นส่วนหนึ่งของชุมชน ถ้าสถานศึกษาแสดงออกซึ่งความร่วมมือร่วมใจ หรือให้กำลังใจต่อการพัฒนาชุมชนแล้ว ชุมชนก็ย่อมมีความเข้าใจอันดีต่อสถานศึกษา มองสถานศึกษาในทางดี และชุมชนก็จะสนับสนุนสถานศึกษาเป็นอย่างดี นอกจากนี้สถานศึกษาสมควรอย่างยิ่งที่จะ

เป็นศูนย์กลางทางวิชาการของชุมชนทราบ รับทราบข่าวเคลื่อนไหวจากภายนอก ส่งเสริมให้ประชาชนเข้ามามีบทบาท ร่วมร่วม ดูแลและจัดกิจการของสถานศึกษาซึ่ง Jacobson และ Others ได้เสนอความคิดเห็นในทำนองเดียวกันว่า สถานศึกษาควรจัดกิจกรรมบริการชุมชนในด้านต่าง ๆ คือ เอกสารและสิ่งพิมพ์ของสถานศึกษาออกเผยแพร่ บริการเสนอข่าวสารจากสถานศึกษาถึงบ้านเป็นประจำจัดนิทรรศการภายในสถานศึกษา จัดโครงการทางวิชาการสำหรับประชาชน¹¹ การให้บริการชุมชนอาจให้ได้ทั้งทางด้านวิชาการ บุคคล เงิน วัสดุและการสนับสนุนทางการร่วมมือ ร่วมใจหรือร่วมกำลังใจ แต่ทั้งนี้จะต้องไม่ขัดกับกฎหมาย และระเบียบแบบแผน

เมื่อพิจารณาความคิดเห็นของผู้บริหารจำแนกตามตำแหน่งครูใหญ่ ผู้ช่วยครูใหญ่ฝ่ายวิชาการ หัวหน้าหมวดวิชาเป็นรายข้อพบว่าครูในโรงเรียนสามารถช่วยเหลือแนะนำให้นักเรียนวางแผนการเรียน และการดำเนินชีวิต เช่นเดียวกันกับความคิดเห็นของครู จำแนกตามขนาดโรงเรียน ขนาดใหญ่ ขนาดกลาง ขนาดเล็ก ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของ ภิญญ สาทร ที่กล่าวว่า

การจัดอาชีวศึกษานั้นมิใช่เพียงแต่ ให้มีการเลือกอาชีพที่จะทำเท่านั้นแต่หมายถึง ความเหมาะสมของแต่ละบุคคล ซึ่งมีความสามารถต่างกัน ที่จะเลือกอาชีพให้เหมาะสม กับความสามารถ และจะต้องคำนึงถึงความต้องการของตลาดแรงงาน คำนึงถึงสภาพสังคมว่าเราต้องการให้เน้นอาชีพอย่างไรเพื่อความเจริญทั้งแก่ตนเองและสังคมด้วย การแนะแนวการศึกษาอาชีพ และการให้บริการชุมชน จึงมีความสำคัญมากโรงเรียน ควรให้ความสนใจกิจการแนะแนวเป็นพิเศษ¹²

จากการค้นพบครั้งนี้ ผู้วิจัย จึงเห็นว่าการแนะแนวและการให้บริการชุมชนนั้น ขึ้นอยู่กับสภาพความพร้อมของแต่ละสถานศึกษาเป็นสำคัญ หากผู้บริหาร และครูได้ตระหนักถึงคุณค่าของการแนะแนวและการให้บริการชุมชนแล้ว สมควรอย่างยิ่งที่จะส่งเสริมให้มีการแนะแนวและการให้บริการชุมชนขึ้นในโรงเรียน และบริการแก่นักเรียน พร้อมทั้งมีการติดตามผลอย่างใกล้ชิดสม่ำเสมอ

2.4 วัตถุประสงค์การสอนและห้องสมุดความคิดเห็นของผู้บริหาร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

และครูโดยภาพรวมพบว่า โรงเรียนมีการปฏิบัติมากในเรื่องต่อไปนี้ จำนวนห้องเรียนมีเพียงพอกับจำนวนนักเรียนอาคารเรียนที่ใช้ในการสอนภาคปฏิบัติมีความเหมาะสม มีการสำรวจความต้องการและความพร้อมของอุปกรณ์การสอน ก่อนเปิดภาคเรียนทุกภาค จากข้อค้นพบดังกล่าว ผู้วิจัยเห็นว่าวัสดุอุปกรณ์การสอนและห้องสมุดเป็นสิ่งที่มีความสำคัญมากในการเรียนการสอนเนื่องจากเป็นดังกล่าวยกตัวอย่างที่ช่วยให้การสื่อสารระหว่างผู้สอน และผู้เรียนดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ โดยวัสดุอุปกรณ์การสอนและห้องสมุดสามารถอำนวยความสะดวกให้บรรยากาศในการเรียนน่าสนใจ โดยเฉพาะในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา วัสดุอุปกรณ์การสอนและห้องสมุดเป็นสื่อการสอนที่ทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง เพื่อให้เกิดผลดีแก่การเรียนยิ่งขึ้น ซึ่งผู้บริหารต้องมีความรู้และให้ความสำคัญในด้านนี้เป็นอย่างดี ดังที่ อภิธรรม ฃ นคร และคณะ ได้เสนอแนะการบริหารงานอุปกรณ์การสอนดังนี้

1. ครูใหญ่ ควรพิจารณาในการทำวัสดุการศึกษานั้น ๆ ว่าได้อำนวยประโยชน์การศึกษามากน้อยเพียงใด
2. ครูใหญ่ ควรมองเห็นความสำคัญของการฝึกอบรมครู และบุคลากรภายในโรงเรียน ให้รู้จักวิธีการใช้อุปกรณ์การศึกษาต่าง ๆ ด้วยความชำนาญและถูกต้อง
3. ครูใหญ่ควรได้มองเห็นความสามารถของครูที่มีอยู่ ซึ่งอาจมีความชำนาญพิเศษเฉพาะด้าน ได้ช่วยแนะนำทางด้านโสตทัศนูปกรณ์ได้
4. เมื่อมีครู เข้าใหม่เมื่อใดควรได้มีการปฐมนิเทศและแนะนำความสำคัญของการใช้โสตทัศนศึกษาและเขาจะได้มีโอกาสฝึกการใช้เครื่องมือเหล่านั้นด้วย ทั้งนี้ต้องดูโอกาสที่เหมาะสม
5. ครูใหญ่ ควรเปิดโอกาสให้ครูทุกคนในโรงเรียนมีโอกาสได้ศึกษา และสังเกตวิธีการใช้อุปกรณ์การศึกษา พร้อมทั้งให้มีโอกาสฝึกหัดใช้เครื่องมือเหล่านั้นด้วย ในโอกาสที่เหมาะสม
6. ครูใหญ่ ควรกระตุ้นครูทุกคนในโรงเรียน ให้มีโอกาสเข้าโครงการฝึกงานภาคฤดูร้อน ที่ทางสถาบันฝึกหัดครูหรือทางมหาวิทยาลัย และสถานประกอบการต่าง ๆ จัดขึ้น ทั้งนี้เพื่อประโยชน์แก่ตัวครูเอง และนักเรียนในโรงเรียนด้วย
7. ครูใหญ่ ควรหาหนังสือที่เกี่ยวกับอุปกรณ์การศึกษาใหม่ ๆ มา

ให้ครูในโรงเรียนได้อ่าน ได้ศึกษาเพื่อจะได้เกิดแนวความคิดสร้างสรรค์ในการสร้างอุปกรณ์ใหม่ ๆ และเพื่อใช้เป็นประโยชน์ในการใช้สอนต่อไป¹³ ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของ ประดับ เรืองมาลัย กล่าวว่า อุปกรณ์การสอนมีประโยชน์ช่วยกระตุ้นและเร้าความสนใจเด็ก ทำให้จำได้ดี ประหยัดเวลาในการสอนช่วยให้เด็กได้รับประสบการณ์หลายด้านและทำเรื่องยากให้เป็นเรื่องง่าย¹⁴

แต่เมื่อพิจารณาตามตำแหน่งและขนาดเป็นรายข้อ พบว่าอยู่ในระดับการปฏิบัติมาก ได้แก่ จำนวนห้องเรียนมีเพียงพอกับจำนวนนักเรียน อาคารเรียนที่ใช้ในการสอนภาคปฏิบัติ มีความเหมาะสมมาจากการเรียนการสอน โดยใช้วัสดุอุปกรณ์การสอน และห้องสมุดจะเกิดผลประโยชน์แค่ไหนเพียงไร ย่อมขึ้นอยู่กับครูผู้สอนเป็นสำคัญ เพราะสื่อจะช่วยแบ่งเบาภาระของผู้สอนในด้านการเตรียมเนื้อหา เพราะบางครั้งอาจให้ผู้เรียนศึกษาเนื้อหาจากรากสื่อได้เอง ตลอดจนคิดค้นเทคนิควิธีการต่างๆ เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ที่น่าสนใจยิ่งขึ้น แม้วัสดุอุปกรณ์จะมีค่าเพียงไร หากครูใช้ไม่เป็นหรือเลือกใช้ไม่ถูกก็หาประโยชน์ไม่ ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดวัลลภ จันทรตระกูลได้ทำการวิจัยเรื่องปัญหาการสอนวิชาช่างอุตสาหกรรมสาขาเครื่องกล ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ของอาจารย์ในโรงเรียนอาชีวศึกษารัฐบาล พบว่า

ปัญหาในด้านการจัดทำอุปกรณ์การสอน ขาดหนังสือตำราที่ต้องการใช้ การขาดแคลนอุปกรณ์ที่ดี เครื่องมือ เครื่องจักร ไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียนและมีความล้มสัยประสิทธิภาพในการใช้งานต่ำ การจัดหลักสูตร และกิจกรรมเสริมหลักสูตรยังมีความล้าหลัง ไม่ทันกับวิชาการ และความต้องการของท้องถิ่น ไม่สัมพันธ์กับตำรา อุปกรณ์ ตลอดจนขาดความสอดคล้องกับจำนวนและคุณภาพของเครื่องจักรเครื่องมือที่มีอยู่ สำหรับปัญหาเกี่ยวกับตัวนักเรียนที่เป็นปัญหามากคือ มีพื้นฐานความรู้ต่ำ และหนังสือในห้องสมุดมีน้อย ตลอดจนขาดความรู้เกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผล การสร้าง การใช้อุปกรณ์การสอนและการควบคุมพฤติกรรมของนักเรียน¹⁵

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ส่วนครูผู้สอนเห็นว่าโรงเรียนมีการปฏิบัติปานกลาง ได้แก่ โรงเรียน จัดให้มีหนังสือสำหรับบริการครูและนักเรียนในการศึกษาค้นคว้าจำนวนมาก เพียงพอกับความต้องการและทันสมัย มีการจัดงบประมาณสำหรับการจัดหาหนังสือ เอกสาร วราสาร สำหรับการค้นคว้าของครูและนักเรียนผู้วิจัยเห็นว่าห้องสมุดมีความจำเป็นต่อการจัดการศึกษาทุกระดับ ซึ่งผู้บริหารจะต้องให้ความสนใจเรื่องนี้เป็นหลักสำคัญประการหนึ่ง ซึ่งกิตติมาปริดีติลก ได้กล่าวว่าผู้บริหารควรส่งเสริมให้มีการจัดห้องสมุดโรงเรียนให้ดี ถูกต้อง และเพียงพอกับความต้องการของผู้ใช้บริการ¹⁶ สำหรับผู้บริหารและครูเห็นว่าโรงเรียนได้มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ โรงเรียนมีการติดตามประเมินผลการใช้ห้องสมุด และอุปกรณ์การสอนจากข้อค้นพบดังกล่าวสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุดใจ ไส่สุก ได้ทำการวิจัยเรื่องการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนมัธยมในกรุงเทพมหานครพบว่า

โรงเรียนมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร ไม่มีการประเมินผลงานทางวิชาการของโรงเรียนในแต่ละปี ซึ่งรวมถึงการประเมินผลการติดตามการปฏิบัติงานด้านการเรียนการสอนของครูในเรื่อง ของการใช้วัสดุอุปกรณ์การสอนด้วย¹⁷

2.5 การนิเทศและการพัฒนาบุคลากรทางการสอน จากการวิจัยพบว่าความคิดเห็นของผู้บริหารและครู โดยส่วนรวมเห็นว่าโรงเรียนมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากได้แก่ มีการประชุมครู เพื่อดำเนินการเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนก่อนเปิดภาคเรียน ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของ เมธี ปิลันธนานนท์ ได้กล่าวว่า

การนิเทศการศึกษา เน้นร่วมมือกันทำงาน โดยใช้เหตุผล และปัญหาการติดต่อสื่อสารกับ การใช้มนุษยสัมพันธ์ การเปลี่ยนแปลงเพื่อความก้าวหน้าการพิจารณาถึงความต้องการของสถาบัน และปัจเจกบุคคล เพื่อพัฒนาการบริหารหลักสูตร และการเรียนการสอนให้มีการปฏิบัติได้อย่างถูกต้องก้าวหน้าและเกิดประโยชน์สูงสุด¹⁸

นอกจากนี้ผู้วิจัยยังพบว่าโรงเรียนของท่านได้กำหนดนโยบายและ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชี้แจงเกี่ยวกับการสอนให้ครูเข้าใจ การให้ครูอาจารย์ได้ศึกษาต่อเพื่อเพิ่มความรู้ให้สูงขึ้น สอดคล้องกับสมิตร คุณานุกร ได้กล่าวว่าการพัฒนาบุคลากร เป็นการเสริมสร้างความเจริญงอกงามในด้านความคิดเห็น การกระทำความรู้สึก และความสามารถของผู้ปฏิบัติให้กว้างขวางก้าวหน้าออกไป เพื่อให้งานมีประสิทธิภาพ และประโยชน์สูงสุด¹⁰ เพราะในปัจจุบันงานบริการ มีความเจริญก้าวหน้า มีการค้นพบสิ่งใหม่ ๆ มีการเอาเทคโนโลยีสมัยใหม่ มาใช้ในการเรียนการสอน การแลกเปลี่ยนข่าวสารความรู้ ซึ่งครู ผู้บริหาร ควรจะมีความรู้ที่ทันสมัยซึ่งทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับแนวความคิดของ วัฒนา อิศรางกูร ณ อยุธยา กล่าวว่า

การลงทุนด้านทรัพยากรมนุษย์ โดยการปรับปรุงคุณภาพของบุคลากรด้วยการให้การศึกษาและฝึกอบรม ถือว่าเป็นปัจจัยที่สำคัญประการหนึ่งในการก่อให้เกิดความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ ประเทศที่ไม่สามารถพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ความชำนาญและมีคุณภาพดี รวมทั้งไม่สามารถใช้บุคลากรในทางที่เป็นประโยชน์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ แล้วก็ไม่สามารถพัฒนาประเทศได้เลย²⁰

เมื่อพิจารณาความคิดเห็นของผู้บริหารและครูตามตำแหน่ง และขนาดเป็นรายข้อพบว่า โรงเรียนมีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลางที่มีลำดับคะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุดได้แก่ โรงเรียนได้มีการประเมินผลการนิเทศการสอน มีศึกษานิเทศก์หรือเจ้าหน้าที่ที่ สช. มาช่วยเหลือโรงเรียนด้านวิชาการ จากการค้นพบครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชวนชม คำหอมกุล ที่พบว่าผู้บริหาร และครูในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรชั้นสูง ในเขตกรุงเทพมหานคร มีความคิดเห็นว่าโรงเรียนมีการปฏิบัติงานวิชาการ ด้านการนิเทศ และการพัฒนาบุคลากรทางการสอนน้อยกว่าทุก ๆ ด้าน²¹ จากงานวิจัยดังกล่าว พบว่าโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษายังขาดการบริหารงานด้านการนิเทศ ซึ่งงานนิเทศและการพัฒนาบุคลากรทางการสอนเป็นหัวใจของการบริหารที่ผู้บริหารจะแสดงบทบาททางวิชาการ เพราะการนิเทศและการพัฒนาบุคลากรเป็นกระบวนการปรับปรุงคุณภาพการศึกษา ลดความสูญเสียทางการศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งการนิเทศภายในสถานศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของ ปรีชาพร วงศ์อนุตรโรจน์ ดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. การนิเทศควรมีการบริหารงานเป็นระบบ และมีการวางแผน การดำเนินการเป็นโครงการ
2. การนิเทศต้องถือหลักการ มีส่วนร่วมในการทำงาน คือมีความ เป็นประชาธิปไตย เคารพในความคิดเห็นของผู้อื่น เห็นความ แตกต่างระหว่างบุคคล เน้นความร่วมมือร่วมใจในการดำเนิน งานและใช้ความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงาน เพื่อให้งาน นั้นไปสู่เป้าหมายที่ต้องการ
3. การนิเทศเป็นงานสร้างสรรค์ เป็นการแสวงหาความสามารถ พิเศษของแต่ละบุคคล ให้แต่ละบุคคลได้แสดงออก และพัฒนา ความสามารถเหล่านั้นได้อย่างเต็มที่
4. การนิเทศเป็นการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นจากการเรียนการสอนโดย ให้ครูได้เรียนรู้ว่าปัญหาของตนเองเป็นอย่างไรจะหาวิธีแก้ไข ปัญหา นั้นได้อย่างไร
5. การนิเทศเป็นการสร้างคุณภาพแวดล้อม ในการทำงานให้ดีขึ้น สร้างความเข้าใจระหว่างกัน สร้างมนุษยสัมพันธ์มีวิธีการ ทำงานที่ดี และสามารถที่จะอยู่ร่วมกันได้
6. การนิเทศเป็นการสร้างความผูกพันและความมั่นคงต่องานอาชีพ รวมทั้งความเชื่อมั่นในความสามารถของตนเอง เกิดความพึง พอใจในการทำงาน
7. การนิเทศเป็นการพัฒนา และส่งเสริมวิชาชีพครูให้มีความรู้สั กภาคภูมิใจในตัวครู เป็นอาชีพที่ต้องใช้วิชาความรู้ และสามารถที่จะพัฒนาได้^{๒๒}

ในการนิเทศการสอนนั้น ผู้บริหารจะต้องกระทำอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้เกิดประสบการณ์ และความรู้ใหม่ ๆ เพราะทำให้การเรียนการสอน และการพัฒนาบุคลากรทางการสอนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

2.6 การวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอน. ความคิดเห็น ของผู้บริหารและครูโดยภาพรวมพบว่า โรงเรียนมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ได้แก่ มีการกำหนดวัน - เวลา ในการจัดและประเมินผลการเรียนไว้ล่วงหน้าตลอดปีการศึกษา มีการรายงานผลการศึกษาให้นักศึกษา และผู้ปกครอง ทราบทุกครั้งในเวลาอันควร เนื่องจากการเรียนการสอนที่ดีจะต้องทำอย่าง มีระบบระเบียบและสอนให้ตรงจุดประสงค์ที่วางไว้ การที่จะทราบว่าการ

เรียนการสอนจะบรรลุจุดประสงค์มากน้อยเพียงใดหรือไม่นั้น ก็ต้องอาศัย การวัดผลและประเมินผลเป็นเครื่องบ่งชี้ซึ่งสอดคล้องกับ ปรีชาพร วงศ์ อนุตรโรจน์ ได้กล่าวว่า

1. เพื่อปรับปรุงการเรียนการสอนของครู ทำให้ครู ทราบว่าผล การสอนของคนเป็นอย่างไรและจะได้แก้ไขปรับปรุงให้ดีขึ้น
2. เพื่อปรับปรุงการเรียนของนักเรียนนักศึกษา โดยที่นักเรียน นักศึกษาจะได้ทราบว่า คนมีความรู้ความสามารถ ความ เข้าใจในบทเรียนหรือไม่เพียงใด ซึ่งจะเป็นแนวทางในการ ปรับปรุงตนเอง
3. เพื่อปรับปรุงระบบการบริหารงาน ในสถานศึกษาทำให้ทราบ สภาพที่แท้จริงของหลักสูตรโครงการสอนบันทึกการสอนที่นำมา สู่การปฏิบัติว่า ประสบปัญหาอย่างไร จะได้แก้ไขปรับปรุง อย่างไม่
4. เพื่อเป็นข้อมูลทางการศึกษา
5. เป็นหลักฐานด้านการศึกษาของสถานศึกษา ในด้านการรับ นักศึกษา ผลการเรียน และการสำเร็จตามหลักสูตร
6. เพื่อเป็นการประชาสัมพันธ์สถานศึกษา ในด้านผลการเรียน และการสำเร็จการเรียนของนักเรียนนักศึกษา²³

นอกจากนี้การวัดผล และประเมินผลการเรียนการสอน เป็น กระบวนการต่อเนื่องของการเรียนการสอน ทั้งนี้เพื่อพัฒนาผู้เรียนและพัฒนา ทั้งด้านพุทธิพิสัย เจตพิสัย และทักษะพิสัย เป็นกลไกที่จะปรับปรุงการเรียน การสอนให้มีประสิทธิภาพสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ ซึ่งสอดคล้อง กับงานวิจัยของ วิลาวัณย์ ต้นวัฒนะพงศ์ทิพย์ว่า ผู้บริหารและครูโรงเรียน เอกชนอาชีวศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือเห็นว่าโรงเรียน ได้มีการ ปฏิบัติมากในด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอน²⁴

อาจกล่าวได้ว่า การวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอน เป็นกระบวนการที่ช่วยจัดสินใจความมีประสิทธิภาพในการสอน เนื่องจากผล การประเมินมีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรงกับการสอนของครู ครูจึงต้องการทราบ ในสิ่งที่ปฏิบัติไปแล้วว่า มีผลสะท้อนกลับอย่างไร เพื่อการปรับปรุงและพัฒนา การสอนของตนให้มีคุณภาพมากขึ้น แต่ถ้าการจัดทำ Progress Chart

เพื่อให้เด็กเรียนทราบผลการปฏิบัติงานของตนเอง โรงเรียนปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง แสดงให้เห็นว่า ผู้บริหารและครูผู้สอน ยังไม่เห็นความสำคัญของการวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอน และจะต้องมีภาระงานที่ต้องรับผิดชอบมา

จากการวิจัยความคิดเห็นของผู้บริหาร จำแนกตำแหน่งเป็น ครูใหญ่ ผู้ช่วยครูใหญ่ฝ่ายวิชาการ หัวหน้าหมวดวิชา พบว่า ความคิดเห็นของครูใหญ่ ผู้ช่วยครูใหญ่ฝ่ายวิชาการ หัวหน้าหมวดวิชา เห็นว่าแตกต่างกัน คือ ความคิดเห็นของครูใหญ่กับผู้ช่วยครูใหญ่ฝ่ายวิชาการ แตกต่างกับหัวหน้าหมวดวิชา ในภาพรวมของการบริหารงานวิชาการซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย

ในทำนองเดียวกัน ความคิดเห็นของครู จำแนกขนาดของโรงเรียนขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ พบว่า ความคิดเห็นของครูในโรงเรียนขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ และไม่สอดคล้องกับสมมติฐานของการวิจัย

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูเกี่ยวกับสภาพปัญหาและอุปสรรคในการบริหารงานวิชาการ

ผู้บริหารและครู มีความคิดเห็นตรงกันว่าปัญหาและอุปสรรคในการบริหารงานวิชาการ เป็นปัญหาและอุปสรรคน้อยที่สุดทุกเรื่อง จากการวิจัยค้นพบดังกล่าวยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ วีระ ทองประสิทธิ์ ที่พบว่าผู้บริหารและครูผู้สอน ในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาในเขตการศึกษา 5 เห็นว่า ในเรื่องของปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติงานวิชานั้น มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย²⁵ ซึ่งผู้บริหารและครูเป็นผู้ที่มีบทบาทในการปฏิบัติหน้าที่ประจำคือ การเรียนการสอน แม้จะมีปัญหาและอุปสรรคก็สามารถแก้ไขให้ลุล่วงไปด้วยดีได้ในทางด้านอาชีวศึกษา และเทคนิคศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับมานิดา อุษชิน ได้เสนอแนะเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการการเรียนการสอนของครูวิชาชีพ

1. ครูต้องมีแนวทางในการสอนวิชาชีพที่มุ่งให้ผู้เรียน พัฒนาสมรรถภาพที่จะทำให้สามารถปฏิบัติงานของกิจกรรม การสอนได้

2. ครูต้องให้วิธีการสอนที่สามารถ ให้ผู้เรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม หรือเกิดการเรียนรู้ หรือประสบการณ์ตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมหรือจุดประสงค์ของการเรียน หรือจุดประสงค์ของการทำงานนั้น
3. ครูต้องสอนแต่สิ่งที่จำเป็นของการจัดสภาพการณ์ในการสอนที่จะเป็นแก่การเรียนรู้ โดยมีการวางแผนการสอน หรือโครงการสอนไว้อย่างดี
4. ครู ต้องรู้จักใช้กลวิธีที่จะทำให้ผู้เรียนสนใจเรียนโดยสร้างสภาพการสอน ที่ให้วิธีจัดสภาพภายนอก และสภาพภายในให้สอดคล้องกันเพื่อให้เกิดความรู้หรือทักษะวิชาชีพนั้น ๆ²⁶

จากการวิจัยยังพบอีกว่า ปัญหาในการเปลี่ยนแปลงหลักสูตรบ่อย ๆ ทำให้มีความยุ่งยากสับสนต่อการปฏิบัติ เพราะคำอธิบายของแต่ละหลักสูตร คือหลักสูตรกรมอาชีวศึกษา หลักสูตรสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ไม่สอดคล้องกันและไม่ต่อเนื่องกัน ทำให้การบริหารหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ ไม่ประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของผู้ปฏิบัติ คือโรงเรียน เป็นไปได้เท่าที่ควร และนอกจากนี้ยังพบอีกว่า หลักสูตรเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงแล้ว ทำให้มีปัญหาและอุปสรรคสำหรับตัวของนักเรียน ในเรื่องของการโอนย้ายสถานศึกษา และนักเรียนที่เรียนตกค้าง ที่มีผลการเรียนไม่ถึงเกณฑ์ตามที่หลักสูตร และโรงเรียนที่ได้วางมาตรฐานทางด้านวิชาการไว้ นอกจากนี้ยังพบอีกว่าหลักสูตรบางรายวิชา ไม่เหมาะสมต่อระดับชั้นเรียน และท้องถิ่นอาจเป็นเพราะว่าหลักสูตรที่นำมาใช้ในการเรียนการสอนนี้ เป็นหลักสูตรที่ใช้กันทั่วประเทศ อาจจะขาดความยืดหยุ่นต่อการเจริญเติบโตของท้องถิ่นนั้น ๆ และยังพบอีกว่า ครูอาจารย์มีชั่วโมงหรือคาบสอนต่อสัปดาห์มากเกินไป ทำให้ไม่บรรลุผลตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร เพราะการจัดหลักสูตร และการนำหลักสูตรไปใช้ต้องจัดอัตรากำลังครูผู้สอนให้สอดคล้องกัน โดยต้องให้ครูมีเวลาในการเตรียมการสอนเตรียมกิจกรรมวัสดุอุปกรณ์การสอนอย่างพอเพียงด้วย

สำหรับการแนะแนวและการใช้บริการชุมชน พบว่า โรงเรียนยังขาดยังขาดบุคลากร ในด้านการแนะแนวโดยตรง เพราะโดยธรรมชาติของการจัดการศึกษาด้านอาชีวศึกษา ของเอกชนแล้ว จะมุ่งเน้นทางด้านวิชาการเป็นเลิศ เพื่อประสิทธิภาพของนักเรียนนักศึกษาเป็นหลักในอันที่

อุปสรรคมากพอสมควร เพราะสื่อการสอนเป็นอุปกรณ์สำคัญในการสอน ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดเห็น ประดับ เรืองมัลย์ ได้กล่าวว่า สื่ออุปกรณ์การสอนมีประโยชน์ดังนี้

1. ช่วยกระตุ้นและสร้างความสนใจของเด็ก
2. ช่วย让孩子เรียนได้มากและจำได้ดี
3. ช่วยประหยัดเวลาในการเรียน
4. ช่วย让孩子รับประสบการณ์หลายด้าน
5. ช่วย让孩子มีความคิดรอบคอบ
6. ทำเรื่องยากให้เป็นเรื่องง่าย²⁷

ข้อสังเกตสำหรับโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาในกรุงเทพมหานคร พบว่า มีการพัฒนาสถานศึกษาของตนเอง ไม่ว่าจะเป็นโรงเรียนขนาดเล็ก ขนาดกลางหรือขนาดใหญ่ตาม นั้นเป็นเพราะในสภาพปัจจุบันเป็นยุคโลกาภิวัตน์ มีการเปลี่ยนแปลงทางด้านเทคโนโลยี เศรษฐกิจและสังคม และการจัดการศึกษาสู่ความเป็นนานาชาติ

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารและครู เกี่ยวกับการบริหารทางงานวิชาการทั้ง 6 ด้าน ผู้วิจัยจึงอาศัยผลของการวิจัยเป็นข้อเสนอแนะเพื่อเป็นประโยชน์ต่อการบริหารงานวิชาการหรือการจัดการเรียนการสอนดังนี้ :-

1. จากผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารและครู เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ ด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลางเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อก็พบว่า ศึกษานิเทศก์และฝ่ายบริหารของ สช. มาช่วยเหลือให้คำปรึกษาแก่ครูทางด้านการใช้หลักสูตรให้ครอบคลุมเนื้อหาและถูกต้อง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลางเช่นเดียวกัน โดยในทางปฏิบัติหน้าที่ดูแลด้านวิชาการเป็นภาระกิจของหน่วยศึกษานิเทศก์ จำเป็นต้องมีการนิเทศเป็นประจำทุกภาคเรียนเพื่อตรวจเยี่ยมแนะนำหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ ให้แก่ผู้บริหารและครูอย่างใกล้ชิด ทั้งนี้เพื่อความเป็นเลิศทางด้านวิชาการของโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. ด้านความคิดเห็นของผู้บริหารและครูเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ผู้บริหารมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากส่วนครูมีการปฏิบัติในระดับปานกลาง คือ โรงเรียนให้งบประมาณสนับสนุนงานวิชาการอย่างเหมาะสม กล่าวคือ ผู้บริหารต้องเห็นความสำคัญของงานด้านวิชาการเป็นอันดับแรก เป็นต้นว่า ให้ทุนการศึกษาแก่นักเรียนที่เรียนดีแต่ยากจน สนับสนุนงานค้นคว้า งานแข่งขันทักษะ การศึกษานอกสถานที่ สถานประกอบการ ฯลฯ จึงทำให้ครูผู้สอนสามารถปฏิบัติงานและหน้าที่ได้อย่างดีเลิศ

3. ด้านความคิดเห็นของผู้บริหารและครูเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการด้านการแนะแนวและการให้บริการชุมชน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง คือมีการจัดเก็บข้อมูลเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันปัญหาและความต้องการของชุมชน จึงเป็นหน้าที่ของครูแนะแนว จะต้องเก็บข้อมูลที่ใช้ในการแนะแนวแก่นักเรียนนักศึกษาอย่างละเอียด ในด้านให้คำปรึกษา ข่าวดสาร การศึกษาต่อและการประกอบอาชีพ

4. ด้านความคิดเห็นของผู้บริหารและครูเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการด้านวัสดุอุปกรณ์การสอนและห้องสมุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง คือโรงเรียนควรมีการติดตามประเมินผลการใช้ห้องสมุดและอุปกรณ์การสอน ผู้บริหารต้องเห็นความสำคัญของห้องสมุด มีการสนับสนุนงบประมาณ สิ่งอำนวยความสะดวก บรรณารักษ์จะต้องมีวุฒิการศึกษาโดยตรง และเพียงพอต่อการสอนวิชาการห้องสมุดให้นักเรียน นักศึกษา พร้อมทั้งมีการประเมินการใช้ห้องสมุดของครูผู้สอนประจำวิชาและนักเรียนนักศึกษาด้วย

5. ด้านความคิดเห็นของผู้บริหารและครูเกี่ยวกับการบริหารงานด้านการนิเทศและการพัฒนาบุคลากรทางการสอน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง คือโรงเรียนได้มีการประเมินผลการนิเทศการสอนและการที่มีศึกษานิเทศก์หรือเจ้าหน้าที่ สช. เข้ามาช่วยเหลือโรงเรียนด้านวิชาการ กล่าวคือผู้บริหารจะต้องจัดทีมวิชาการ มีหน้าที่นิเทศการสอนของครู เพื่อช่วยเหลือแนะนำและรับฟังความคิดเห็นของครู อีกทั้งต้องมีการพัฒนาครูผู้สอนในรูปแบบของการสัมมนาทางวิชาการ ทีมงานศึกษาดูงานในสถานประกอบการจะทำให้วิสัยทัศน์ของครูกว้างไกลยิ่งขึ้น

6. ด้านความคิดเห็นของผู้บริหารและครูเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอน เมื่อพิจารณาเป็น

รายชื่อพบว่า ผู้บริหารมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ส่วนครูมีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง คือการติดตามผลนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาไปแล้ว เพื่อนำมาปรับปรุงการเรียนการสอน ซึ่งเป็นหน้าที่ของของผู้บริหาร จะต้องเก็บรวบรวมข้อมูลการจบการศึกษาและติดตามการปฏิบัติงานทำของนักศึกษาพร้อมทั้งรับฟังความคิดเห็นข้อเสนอแนะของสถานประกอบการ สาธารณชนเกี่ยวกับผลผลิตนักเรียนของสถานศึกษา เพื่อปรับหลักสูตร การเรียนการสอนให้สอดคล้องกับเหตุการณ์และสภาพปัจจุบัน

7. นอกจากนี้ผลงานวิจัยยังพบอีกว่า ความคิดเห็นของผู้บริหาร จำแนกตำแหน่งครูใหญ่ ผู้ช่วยครูใหญ่ฝ่ายวิชาการ หัวหน้าหมวดวิชา โดยภาพรวม ด้านการแนะแนวและการใช้บริการชุมชน ตำแหน่งครูใหญ่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ส่วนตำแหน่งผู้ช่วยครูใหญ่ฝ่ายวิชาการ และหัวหน้าหมวดวิชา มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อพบว่า มีการจัดเก็บข้อมูลเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันปัญหา และความต้องการของชุมชน ปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง ดังนั้นสถานศึกษาจำเป็นต้องให้ความสำคัญต่อข้อมูลของโลกปัจจุบันอย่างพร้อมมูล

8. ด้านความคิดเห็นของครู จำแนกขนาดของโรงเรียนขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ โดยภาพรวมด้านการแนะแนวและการใช้บริการชุมชนพบว่า มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลางทั้งหมด เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อพบว่า มีการจัดเก็บข้อมูลเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันปัญหา และความต้องการของชุมชน ปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นของผู้บริหารข้างต้น และสถานศึกษา จึงจำเป็นต้องพัฒนาเทคโนโลยีภายในสถานศึกษา เพื่อให้ทันต่อโลกของข่าวสารสมัยโลกาภิวัตน์อย่างแท้จริง

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน เอกชนอาชีวศึกษาทั่วทุกภาคหรือเขตการศึกษา เพื่อประโยชน์ต่อการบริหารโรงเรียนเอกชนโดยตรง และขอรับการรับรองมาตรฐานคุณภาพการศึกษา

2. อุปนายกของสมาคมโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย ฝ่ายวิชาการ ควรทำการศึกษาวิจัยถึงความต้องการในการพัฒนางานด้านวิชาการทุกด้าน ที่ใช้อยู่ในปัจจุบันของโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาทั่วประเทศไทย.

เชิงอรรถ

¹วีระ ทองประสิทธิ์, "ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในเขตการศึกษา 5," ปริญญาครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต ภาควิชาครุศาสตร์อุตสาหกรรม บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง, 2534), หน้า 73.

²Elizabeth T. Young, "A study of the Opinions of Dean and Faculty Members towards the Effectiveness of Woman Department Chairman in Higher Education", Dissertation Abstracts International, (vol. 35, No. 10, April 1975), p.1367.

³วิลาวัลย์ ตันวัฒนะพงษ์, "ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนราชภัฏอาชีวศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ," (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตร์มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525), หน้า จ.

⁴ปรีชาพร วงศ์อนุตรโรจน์, การบริหารงานวิชาการ (กรุงเทพมหานคร : ศูนย์ส่งเสริมกรุงเทพ, 2535), หน้า 38-39.

⁵ประถม แสงสว่าง, การบริหารการศึกษาเบื้องต้น (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ประยูรวงศ์, 2525), หน้า 46-47.

331

⁶จรัส นองมาก, "องค์ประกอบด้านการสอนที่ส่งผลต่อนักเรียน," การศึกษาเอกชน ปีที่ 1, ฉบับที่ 7 (ตุลาคม 2531), หน้า 10.

⁷อภิรมย์ ณ นคร และคณะ, การบริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2522), หน้า 73.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

⁸สันต์ ธรรมบำรุง, หลักสูตรและการบริหารหลักสูตร
(กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์กรมการศาสนา, 2521), หน้า 5.

⁹Raymond N. Hatch, Administration of Guidance Services, (Prentice Holt, Inc., 1965), p.20.

¹⁰ภิญโญ สาธร, หลักการบริหารการศึกษา (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภา, 2526), หน้า 326.

¹¹Jacobson and others, The Effective School Principle, (New Jersey : Prentice Hall, 1963).

¹²ภิญโญ สาธร, เรื่องเดียวกัน หน้าเดียวกัน.

¹³อภิรมย์ ณ นคร และคณะ, สิ่งที่ได้เข้ามาแล้ว, หน้า 64.

¹⁴ประดับ เรืองมาลัย, คู่มือสอบวิชาครู ป.ม. (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์วัฒนาพานิช, 2517), หน้า 378.

¹⁵วัลลภ จันทร์ตระกูล, "การศึกษาปัญหาการสอนข้างอุตสาหกรรม สาขาเครื่องกล ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพของอาจารย์ในโรงเรียนอาชีวศึกษาของรัฐบาล," (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรบัณฑิต ภาควิชาครุศาสตร์เครื่องกลสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ, 2523), หน้า 30.

¹⁶กิตติมา ปรีดีดิolk, เอกสารคำสอนการบริหารและการนิเทศการศึกษาเบื้องต้น (กรุงเทพมหานคร : ภาควิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร, 2529), หน้า 83.

¹⁷สุดใจ ไส้สุก, "การบริหารงานวิชาการโรงเรียนมัธยมในกรุงเทพมหานคร," (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2521), หน้า 27.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

¹⁸ เมธี ปิณฑนันทน์, การบริหารอาชีวและเทคนิคศึกษา, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์โอเดียนสโตร์, 2533) หน้า 70.

¹⁹ สมิตร์ คุณานุกร, "การส่งเสริมวิชาการในโรงเรียน และความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรประถมศึกษา" วิทยาศาสตร์, ฉบับที่ 3 (มีนาคม 2518), หน้า 16-18.

²⁰ วัฒนา อิศรางกูร ณ อยุธยา เศรษฐศาสตร์สำหรับประเทศกำลังพัฒนา, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2522), หน้า 167.

²¹ ชวนชม คำหอมกุล "การบริหารวิชาการระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร," (วิทยานิพนธ์ปริญญาโท บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒบางแสน, 2527), หน้า 1.

²² ปรีชาพร วงศ์อนุตรโรจน์, สิ่งที่ได้เข้ามาแล้ว, หน้า 265.

²³ ปรีชาพร วงศ์อนุตรโรจน์, เรื่องเดียวกัน, หน้า 199.

²⁴ วิลาวัณย์ ต้นวัดนะพงษ์, สิ่งที่ได้เข้ามาแล้ว, หน้า 81.

²⁵ วีระ ทองประสิทธิ์, สิ่งที่ได้เข้ามาแล้ว, หน้า 1

²⁶ มานิดา อุษชิน, "ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาชีพ เอกสารการประชุมเชิงปฏิบัติการ กระทรวงศึกษาธิการ, 2525," หน้า 1.

²⁷ ประดับ เรืองมาลัย, คู่มือสอนวิชาครู ป.ม. (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์วัฒนาพานิช, 2517), หน้า 378.

บรรณานุกรม

กิติมา ปรีดีติติก. การบริหารและการนิเทศการศึกษาเบื้องต้น. กรุงเทพมหานคร : ภาควิชาบริหารการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2529.

เกษร สิทธิภูประเสริฐ. "บทนำ." การศึกษาแห่งชาติ ตุลาคม - พฤศจิกายน, 2525.

ไกร ไทยกล้า. "การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาจังหวัดแพร่." วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, คณะครุศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2523.

คณะกรรมการการศึกษาเอกชน, สำนักงาน. คู่มือผู้บริหารโรงเรียนเอกชนเรื่อง การบริหารงานบุคคล เอกสารวิชาการที่ กส.2531/3. : กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2532.

คณะกรรมการการศึกษาเอกชน, สำนักงาน. การจัดโรงเรียนเพื่อความเป็นเลิศ. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2532.

คณะกรรมการการศึกษาเอกชน, สำนักงาน. โครงการจัดทำเอกสารและคู่มือการดำเนินงานเกี่ยวกับโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เล่ม 1-2. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2531.

คำนิง สุวรรณรัตน์. "บทบาทของผู้ช่วยครูใหญ่ฝ่ายวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดการบริหารส่วนจังหวัดสงขลา." วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต คณะครุศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2523.

จิระ หงส์ลดารมภ์. "การศึกษา : ยุทธวิธีการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เพื่อพัฒนาประเทศ." การศึกษาแห่งชาติ ตุลาคม-มกราคม, 2531-2532.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จรินทร์ นาคศรีอาภรณ์, "การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนสาธิตระดับประถมศึกษา
ศึกษาในกรุงเทพมหานคร." วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2520.

จันทวิทย์ สุชาติานนท์. "บทนำ." การศึกษาแห่งชาติ ธันวาคม-มกราคม, 2529.

চারী মল্লিকী. การนิเทศการศึกษา. กรุงเทพมหานคร : รุ่งวัฒนา, 2521.

-----, "การบริหารงานวิชาการในโรงเรียน." วิชาการคณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน, มิถุนายน-ตุลาคม, 2525.

ชวนชม คำหอมกุล. "การบริหารจัดการระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของ
โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร." วิทยานิพนธ์ปริญญา
โทบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน, 2527.

ไชยยศ เรืองสุวรรณ. เทคโนโลยีทางการศึกษาหลักการและแนวปฏิบัติ.
กรุงเทพมหานคร : วัฒนาพานิช, 2526.

ชำนาญ เงินทอง. "การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนราษฎร์ระดับประถมศึกษา
ศึกษาในกรุงเทพมหานคร." วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2521.

ดำรง สิมพลีสงค์. การบริหารการศึกษา. นครสวรรค์ : ภาควิชาพื้นฐานการศึกษา
คณะวิทยาศาสตร์ วิทยาลัยครูนครสวรรค์, ม.ป.ป.

ธิดา หอวัฒนกุล. "การจัดการนิเทศการศึกษาในโรงเรียนราษฎร์อาชีวศึกษา
หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ." วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต
คณะครุศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524.

นพพงษ์ บุญจิตราดุลย์. หลักการบริหารการศึกษา. กรุงเทพมหานคร :
ศูนย์การพิมพ์กรุงเทพ, 2529.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นงเยาว์ ชัยเสรี. "มองการศึกษา." การศึกษาแห่งชาติ. เมษายน-พฤษภาคม, 2529.

นิพนธ์ กินาวงศ์. หลักเบื้องต้นเกี่ยวกับการบริหารโรงเรียนและการนิเทศเบื้องต้น. กรุงเทพมหานคร : นิพนธ์, 2526.

นิพนธ์ รอดภัย. "โครงสร้างและกระบวนการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษาในจังหวัดปราจีนบุรี." วิทยานิพนธ์ปริญญาโท มหาวิทยาลัย คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524.

บรรดล สุขปิติ. สารประเมินผลและการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน. นครปฐม : ภาควิชาทดสอบและวิจัยการศึกษา วิทยาลัยครูนครปฐม, 2519.

บัวทอง สว่างไสวกุล. การแนะแนว. กรุงเทพมหานคร : ภาควิชาจิตวิทยา คณะสังคมศาสตร์, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2525.

ปลกรณ ศรีดอนไผ่. การบริหารการศึกษา. กรุงเทพมหานคร : บริษัทปิ่นเกล้าการพิมพ์, 2521.

ปฐม ทศพล. "ทัศนะของอาจารย์และนักศึกษาที่มีต่อการดำเนินงานด้านวิชาการของวิทยาลัยเทคนิคในภาคเหนือ." วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก, 2524.

ประกาศ เข็นกลาง. "การปฏิบัติงานของผู้ช่วยผู้บริหารฝ่ายวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่ในเขตการศึกษา 11." วิทยานิพนธ์ปริญญาโท มหาวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524.

ประคอง กรณสุต. สถิติเพื่อการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์ ปทุมธานี : บริษัทศูนย์หนังสือ ดร.ศรีสง่า, ม.ป.ป.

ประอม แสงสว่าง. การบริหารการศึกษาเบื้องต้น. กรุงเทพมหานคร : ประยูรวงศ์, 2525.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. การบริหารงานวิชาการ. กรุงเทพมหานคร : ศูนย์
ส่งเสริมกรุงเทพ, 2525.

พนัส หันนาคินทร์. หลักการบริหารโรงเรียน. กรุงเทพมหานคร : วัฒนาพานิช,
2524.

พรทิพย์ ชีรวรางกูร. "สถานภาพทางสังคมของสถาบันการศึกษาในสังกัด
กรมอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร." วิทยานิพนธ์ปริญญาโท
คณะครุศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2522.

ไพศาล หวังพานิช. วิธีการวิจัย. กรุงเทพมหานคร : งานส่งเสริมวิจัยและตำรา
กองบริการการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2531.

ปิฎก สาธิต. หลักการบริหารการศึกษา. กรุงเทพมหานคร : วัฒนาพานิช,
2519.

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. เอกสารการสอนชุดวิชาฝึกอบรมผู้บริหารสถานศึกษา
ระดับประถมศึกษา, หน่วยที่ 1-4 สาขาวิชาศึกษาศาสตร์. กรุงเทพมหานคร :
รุ่งศิลป์การพิมพ์, 2527.

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. เอกสารการสอนชุดวิชาการวางแผนพัฒนา
โรงเรียน, หน่วยที่ 1-7 สาขาวิชาศึกษาศาสตร์. กรุงเทพมหานคร :
รุ่งศิลป์การพิมพ์, 2524.

เมธี ปิณฑานนท์. การบริหารอาชีวและเทคนิคศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง, 2533.

----- . การบริหารงานบุคคลในองค์การศึกษา กรุงเทพมหานคร :
โรงพิมพ์ไอลิเยนส์ไตร์, 2529.

มานิดา อุษชิน. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาชีพ เอกสารการประชุม
เชิงปฏิบัติการกระทรวงศึกษาธิการ, 2525.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รุ่ง แก้วแดง. "แนวคิดในการปรับปรุงโครงสร้างและระบบบริหารการศึกษาเอกชน."
การศึกษาเอกชน, พฤษภาคม, 2532.

วัลลภ จันทระตระกูล. "การศึกษาปัญหาการสอนช่างอุตสาหกรรมสาขาเครื่องกล
ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ของอาจารย์ในโรงเรียนอาชีวศึกษาของ
รัฐบาล." วิทยานิพนธ์ปริญาครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต ภาควิชา
ครุศาสตร์เครื่องกล สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ, 2523.

วิชัย ราษฎร์ศิริ. หลักสูตรและการบริหารหลักสูตร. นครปฐม : ภาควิชาหลักสูตร
และการสอน คณะวิชาครุศาสตร์ วิทยาลัยครูนครปฐม, ม.ป.ป.

วุฒิ จุลพรหม. "การบริหารงานวิชาการ โรงเรียนมัธยมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียง
เหนือ." วิทยานิพนธ์ปริญามหาบัณฑิต คณะครุศาสตร์จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, 2520.

วิชัย วงษ์ใหญ่. พัฒนาหลักสูตรและการสอนมิติใหม่. กรุงเทพมหานคร :
รุ่งเรืองการพิมพ์, 2516.

วัฒนา อิศรางกูร ณ อยุธยา. เศรษฐศาสตร์สำหรับประเทศกำลังพัฒนา.
กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2522.

วิลาวัลย์ ตันวัฒนะพงษ์. "ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูเกี่ยวกับการบริหาร
งานวิชาการของโรงเรียนราษฎร์อาชีวศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ."
วิทยานิพนธ์ปริญามหาบัณฑิต คณะครุศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525.

วีระ ทองประสิทธิ์. "ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนเกี่ยวกับการบริหารงาน
วิชาการของโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในเขตการศึกษา. 5." ปริญา
ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต ภาควิชาครุศาสตร์อุตสาหกรรม บัณฑิต
วิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง, 2534.

สุธีระ ทานตวงชี. การบริหารการศึกษา. ชลบุรี : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน, 2511.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สิริ รังสินต์. การให้บริการด้านวิชาการแก่ชุมชน. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2529.

สมาน รังสียกฤษณ์. ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการบริหารบุคคล. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์สวัสดิการสำนักพิมพ์ ก.พ., 2521.

สันต์ ธรรมบำรุง. หลักสูตรและการบริหารหลักสูตร. กรุงเทพมหานคร : การศาสนา, 2527.

สิริลักษณ์ บุญวงศ์. "การประเมินความต้องการเกี่ยวกับการนิเทศการสอนของครูอาจารย์ในสถานศึกษา สังกัดกองวิทยาลัยเทคนิค กรมอาชีวศึกษา." วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530.

สุดใจ ไสสุก. การบริหารงานวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2521.

สมิตร คุณานุกร. "การส่งเสริมวิชาการในโรงเรียนและความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรประถมศึกษา." วิทยาสาร, มีนาคม, 2518.

อภิรมย์ ณ นคร และคนอื่น ๆ. การบริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2522.

อนันต์ กรุแก้ว. "แนวทางอาชีวศึกษาในประเทศไทย." การศึกษาแห่งชาติ. ตุลาคม-พฤศจิกายน, 2525.

อดิสร ชาดิกำแหง. หลักการบริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา. กรุงเทพมหานคร : แสงจันทร์การพิมพ์, 2528.

อเนก หิรัญ. "การบริหารงานวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาในภาคกลาง." วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2521.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกวิทย์ ณ ถลาง. รายงานการประชุมผู้ตรวจการศึกษาและศึกษาจังหวัด.
กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2526.

Beauchamp, George A. **Curriculum Theory**. The Kagg Press, 1968

Bobbitt, Frankin. **The Curriculum**. Boston : Houghton Mifflin, 1918

Ben M, Harris. **Supervisory Behavior in Education**.
New Jersey : Prentice-Hall, 1963.

Chandra, Arvida. **Curriculum Development and Evaluation in Education**. New Delhi : Stering Publisher, 1977.

Edward W. Smith, and others. **The Educational Encyclopedia**.
New Jersey : Prentice-Hall, 1961.

Fisk, S. Robert. **Administration Behavior in Education**. New
York : Haper Row, 1957.

Hatch Raymond N. **Administration of Guidance Services**.
New Jersey : Prentice-Hall, 1965.

Jacobson, Paul B., and others. **The Effective School Principle**. New Jersey : Prentice-Hall, 1963.

Miller, Van. **The Public Administration of American School Systems**. New York : The Mcmillan Company, 1965.

Ragan, William B. and Shepherd, Gene D. **Modern Elementary Curriculum**. (5th ed.) New York : Holt, Rinchart and
Winston, 1977.

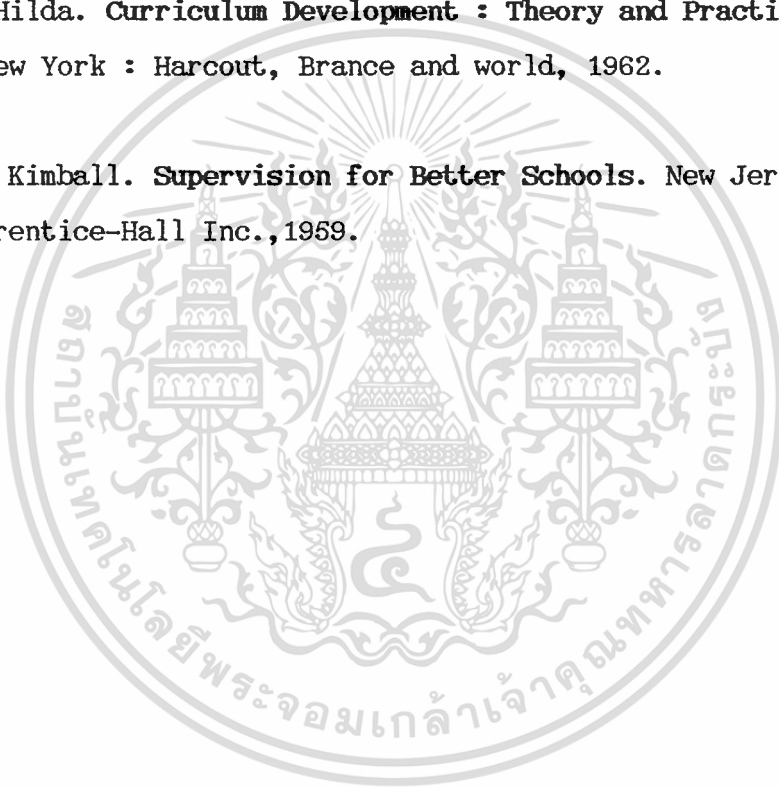
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Saylor, Galen and Alexander, William M. **Curriculum Planning for The Better Teaching and Learning.** New York : Holt Rinchart and Company, Inc., 1959.

Shane, Harold G. and E.T.Mc Swain, **Evaluation and the Elementary Curriculum.** New York : Henry Holt and Company, 1951.

Taba, Hilda. **Curriculum Development : Theory and Practice.** New York : Harcourt, Brance and world, 1962.

Wiles, Kimball. **Supervision for Better Schools.** New Jersey : Prentice-Hall Inc., 1959.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ
ว่าด้วยการกำหนดมาตรฐานขั้นต่ำสำหรับโรงเรียนราษฎร์ประเภทอาชีวศึกษา
ที่เปิดสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ
พ.ศ. 2525

ที่ดินและอาคาร

ข้อ 4 ที่ดินที่ใช้จัดตั้งโรงเรียนมีดังนี้

(1) ผู้ขอจัดตั้งต้องเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ที่ดินที่ใช้จัดตั้ง ยกเว้นเป็นที่เช่า ทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์หรือที่ราชพัสดุ ที่วัด หรือเอกชน โดยมีสัญญาเช่าเป็นหลักฐาน สำหรับที่วัดต้องมีสัญญาเช่าไม่น้อยกว่า 3 ปี ถ้าเป็นที่เช่าเอกชนต้องมีกำหนดระยะเวลาเช่าไม่น้อยกว่า 10 ปี และได้จดทะเบียนเช่าต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ณ อำเภอ หรือสำนักงานที่ดิน แล้วแต่กรณี

(2) โรงเรียนที่เปิดสอนประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ต้องมีที่ดินไม่น้อยกว่า 2 ไร่ โรงเรียนที่เปิดสอนประเภทวิชาพาณิชยกรรม หรือคหกรรมหรือศิลปหัตถกรรม ต้องมีที่ดินไม่น้อยกว่า 1.5 ไร่ และติดต่อกันเป็นผืนเดียวกัน

(3) โรงเรียนที่เปิดสอนประเภทวิชาเกษตรกรรม ต้องมีที่ดินไม่น้อยกว่า 100 ไร่ และเป็นที่ดินมีน้ำอุดมสมบูรณ์ ทางคมนาคมสะดวก ในกรณีที่ที่ดินที่ใช้จัดตั้งไม่ติดต่อกันเป็นผืนเดียวกัน จะใช้ที่ดินรวมกันไม่เกิน 2 แปลง จัดตั้งโรงเรียนได้ แต่ต้องมีที่ดินที่ใช้จัดตั้งอาคารเรียนแปลงหนึ่งไม่น้อยกว่า 50 ไร่ และที่ดินดังกล่าวนี้ ไม่อยู่ห่างกันเกินสมควร โดยคำนึงถึงผลได้ผลเสียของนักเรียนที่จะต้องใช้เวลาในการเดินทางไปเรียน ณ ที่ดินอีกแปลงหนึ่งเป็นสำคัญ

(4) โรงเรียนที่เปิดสอนหลายประเภทวิชา ต้องมีที่ดินในแต่ละประเภทวิชาตามที่กำหนดไว้ในข้อ 4 (2) หรือ (3) แล้วแต่กรณี

ข้อ 5 ผู้ขอจัดตั้งต้องดำเนินการจัดให้มีอาคารเรียนและสนาม ดังนี้

(1) การปลูกสร้างอาคารของโรงเรียน ต้องได้รับอนุมัติแบบแปลนจากกระทรวงศึกษาธิการก่อน

(2) ห้องเรียนต้องมีพื้นที่ไม่น้อยกว่า 63 ตารางเมตร และมีความยาวและความกว้างของห้องเรียนต่างกันไม่เกิน 2 เมตร

(3) ห้องเรียน ห้องธุรการ ห้องพัสดุ ห้องสมุด ห้องพยาบาล ห้องวิทยาศาสตร์ โรงอาหาร ห้องพิเศษอื่น ๆ ตามที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด

(4) มีสนามติดต่อกันเป็นผืนเดียวกันไม่น้อยกว่า 150 ตารางวา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สถานที่ฝึกงานและอุปกรณ์

ข้อ 6 โรงเรียนที่เปิดสอนประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ต้องมีสถานที่ฝึกงานและอุปกรณ์อยู่ในหลักเกณฑ์ ดังนี้

(1) พื้นที่ของสถานฝึกงานของโรงเรียนช่างทุกสาขาวิชา มีอัตราส่วน ต้องไม่น้อยกว่า 6 ตารางเมตร ต่อนักเรียนเข้าฝึกงาน 1 คน ยกเว้นช่างยนต์และช่างก่อสร้าง ต้องไม่น้อยกว่า 8 ตารางเมตร ต่อนักเรียนเข้าฝึกงาน 1 คน

(2) อุปกรณ์และเครื่องมือของแต่ละสาขาวิชาช่างที่เปิดสอน ต้องมีตามหลักเกณฑ์ที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด

(3) จำนวนสถานที่ฝึกงาน ต้องมีเตรียมไว้พอสำหรับทุกสาขาวิชาที่เปิดสอน

ข้อ 7 โรงเรียนที่เปิดสอนประเภทวิชาเกษตรกรรม ต้องมีห้องเรียนภาคปฏิบัติ โรงฝึกงาน สถานที่ฝึกงาน สิ่งก่อสร้างและอุปกรณ์ตามที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด โดยมีอัตราพื้นที่ของสถานที่ฝึกงานไม่น้อยกว่า 50 ตารางวา ต่อนักเรียนที่เข้าฝึกปฏิบัติงาน 1 คน

ข้อ 8 โรงเรียนที่เปิดสอนประเภทวิชา พาณิชยกรรม คหกรรมและศิลปหัตถกรรม ต้องมีห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ และอุปกรณ์อยู่ในหลักเกณฑ์ตามที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด

ครู

ข้อ 9 วุฒิกูและจำนวนครูต้องอยู่ในหลักเกณฑ์ ดังนี้

(1) ครูใหญ่ ต้องมีวุฒิไม่ต่ำกว่าประกาศนียบัตรประโยคครูมัธยม หรือประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง หรือเทียบเท่า

(2) ครูที่ทำการสอนวิชาสามัญและวิชาสัมพันธ์ ต้องมีวุฒิไม่ต่ำกว่าประกาศนียบัตรประโยคครูมัธยม หรือประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง หรืออนุปริญญา หรือเทียบเท่า

(3) ครูที่ทำการสอนวิชาชีพ ต้องมีวุฒิในสาขาวิชาที่สอนไม่ต่ำกว่าประกาศนียบัตรประโยคครูมัธยมอาชีวศึกษา หรืออนุปริญญา หรือประกาศนียบัตรวิชาชีพเทคนิคหรือเทียบเท่า ถ้าเป็นครูชำนาญงานต้องมีวุฒิไม่ต่ำกว่าประถมศึกษาปีที่ 7 หรือประโยคประถมศึกษาตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2521 หรือเทียบเท่า และต้องมีความรู้ความชำนาญพิเศษในสาขาวิชาที่สอน โดยผ่านการทดสอบของกรมอาชีวศึกษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(4) ครูประจำการสอนต้องมีอัตราส่วน ดังนี้

ก. โรงเรียนที่เปิดสอนประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม หรือคหกรรม หรือพาณิชยกรรม หรือศิลปหัตถกรรม ต้องมีครูประจำการสอนในอัตราส่วนต่อ 1 คน ต่อนักเรียน 30 คน และต้องมีครูสอนวิชาชีพกับครูสอนวิชาสามัญและวิชาสัมพันธ์ เป็นอัตราส่วนไม่น้อยกว่า 3 ต่อ 1 เว้นแต่โรงเรียนที่เปิดสอนประเภทวิชาพาณิชยกรรม ต้องมีครูสอนวิชาชีพกับครูสอนวิชาสามัญ และวิชาสัมพันธ์เป็นอัตราส่วนไม่น้อยกว่า 2 ต่อ 1

ข. โรงเรียนที่เปิดสอนประเภทวิชาเกษตรกรรม อัตราส่วนของครูวิชาเกษตรกรรมที่ทำการสอนประจำกับครูพิเศษ ต้องไม่น้อยกว่า 1 ต่อ 2 และต้องมีครูสอนวิชาชีพกับครูสอนวิชาสามัญและวิชาสัมพันธ์เป็นอัตราส่วน 3 ต่อ 1 และอัตราส่วนครูต่อนักเรียนต้องไม่น้อยกว่า 1 ต่อ 15

ความจุของห้องเรียน

ข้อ 10 ห้องเรียนหนึ่ง ๆ ให้จุนักเรียนได้ไม่เกิน 45 คน

การประเมินผลการเรียนและการออกประกาศนียบัตร

ข้อ 11 การประเมินผลการเรียนและการออกประกาศนียบัตรให้เป็นไปตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการนั้น

ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ

ว่าด้วยการกำหนดมาตรฐานขั้นต่ำสำหรับโรงเรียนราษฎร์ประเภทอาชีวศึกษา
ที่เปิดสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพเทคนิค
พ.ศ. 2525

ที่ดินและอาคาร

ข้อ 3 ที่ดินที่ใช้จัดตั้งโรงเรียนมีดังนี้

(1) ผู้ขอจัดตั้งต้องเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ที่ดินที่ใช้จัดตั้ง ยกเว้นเป็นที่
เข้าทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์หรือที่ราชพัสดุ ที่วัด หรือเอกชน โดยมีสัญญาเช่าเป็นหลัก
ฐาน สำหรับที่วัดต้องมีสัญญาเช่าไม่น้อยกว่า 3 ปี ถ้าเป็นที่เช่าเอกชนต้องมีกำหนดระยะ
เวลาเช่าไม่น้อยกว่า 10 ปี และได้จดทะเบียนเช่าต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ณ อำเภอหรือ

สำนักงานที่ดิน แล้วแต่กรณี

(2) โรงเรียนที่เปิดสอนประเภทวิชาบริหารธุรกิจ ต้องมีที่ดินไม่น้อยกว่า
2.5 ไร่ และติดต่อกันเป็นผืนเดียวกัน

(3) โรงเรียนที่เปิดสอนประเภทวิชาเกษตรกรรม ต้องมีที่ดินไม่น้อยกว่า
100 ไร่ และเป็นที่ดินมีน้ำอุดมสมบูรณ์ การคมนาคมสะดวก ในกรณีที่ดินที่ใช้จัดตั้งไม่
ติดต่อกันเป็นผืนเดียวกัน จะใช้ที่ดินรวมกันไม่เกิน 2 แปลง จัดตั้งโรงเรียนได้ แต่ต้องมี
ที่ดินที่ใช้จัดตั้งอาคารเรียนแปลงหนึ่งไม่น้อยกว่า 50 ไร่ และที่ดินดังกล่าวนี้ ไม่อยู่ห่างกัน
เกินสมควรโดยคำนึงถึงผลได้ผลเสียของนักเรียนที่จะต้องใช้เวลาในการเดินทางไปเรียน
ณ ที่ดินอีกแปลงหนึ่งเป็นสำคัญ

(4) โรงเรียนที่เปิดสอนตามข้อ 3(2) และ 3(3) รวมอยู่ในโรงเรียน
เดียวกัน ต้องมีที่ดินในแต่ละประเภทวิชาตามที่กำหนดไว้ในข้อ 3(2) และ 3(3)

ข้อ 4 ผู้ขอจัดตั้งต้องดำเนินการจัดให้มีอาคารเรียนและสนาม ดังนี้

(1) การปลูกสร้างอาคารของโรงเรียน ต้องได้รับอนุมัติแบบแปลนจาก
กระทรวงศึกษาธิการก่อน

(2) ห้องเรียนต้องมีพื้นที่ไม่น้อยกว่า 63 ตารางเมตร และมีความยาว
และความกว้างของห้องเรียนต่างกันไม่เกิน 2 เมตร

(3) ห้องเรียน ห้องธุรการ ห้องพักครู ห้องสมุด ห้องพยาบาล
โรงอาหาร และห้องพิเศษอื่น ๆ ตามที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด

(4) มีสนามติดต่อกันเป็นผืนเดียวกันไม่น้อยกว่า 150 ตารางวา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สถานที่ฝึกงานและอุปกรณ์

ข้อ 5 โรงเรียนที่เปิดสอนประเภทวิชาบริหารธุรกิจ ต้องมีห้องเรียน ห้องเรียนภาคปฏิบัติ และอุปกรณ์อยู่ในหลักเกณฑ์ที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด โดยมีอัตราพื้นที่ของสถานที่ฝึกงานไม่น้อยกว่า 2 ตารางเมตร ต่อนักเรียนที่เข้าฝึกงาน 1 คน

ข้อ 6 โรงเรียนที่เปิดสอนประเภทวิชาเกษตรกรรม ต้องมีห้องเรียน ห้องเรียนภาคปฏิบัติ โรงฝึกงาน และอุปกรณ์อยู่ในหลักเกณฑ์ที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด โดยมีอัตราพื้นที่ของสถานที่ฝึกงานไม่น้อยกว่า 50 ตารางวา ต่อนักเรียนที่เข้าฝึกงาน 1 คน

ครู

ข้อ 7 วุฒิกูและจำนวนครู ต้องอยู่ในหลักเกณฑ์ ดังนี้

(1) ครูใหญ่ ต้องมีวุฒิดังนี้

- ก. ปริญญาตรีทางการศึกษา
- ข. ปริญญาตรี และประกาศนียบัตรประโยคครูมัธยม หรือเทียบเท่า หรือ
- ค. ปริญญาตรีและประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง หรือเทียบเท่า

(2) ครูที่ทำการสอน ต้องมีวุฒิดังนี้

- ก. สอนวิชาสามัญหรือวิชาชีพทฤษฎี ต้องมีวุฒิไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีทางการศึกษา หรือปริญญาตรีในสาขาวิชาที่สอน
- ข. สอนวิชาชีพปฏิบัติ ต้องมีวุฒิในสาขาวิชาที่สอนไม่ต่ำกว่าประกาศนียบัตรประโยคครูมัธยมศึกษา หรืออนุปริญญา หรือประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงหรือเทียบเท่า และเคยทำงานในสาขาวิชาชีพนั้นมาแล้วไม่ต่ำกว่า 3 ปี ถ้าเป็นครูผู้ชำนาญงาน ต้องมีวุฒิสามัญ ม.ศ.3 หรือเทียบเท่า และมีความรู้ความชำนาญในสาขาวิชาที่สอน โดยผ่านการทดสอบของกรมอาชีวศึกษา หรือสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน

(3) จำนวนครูต่อจำนวนนักเรียนที่สอน มีดังนี้

- ก. โรงเรียนที่เปิดสอนประเภทวิชาบริหารธุรกิจ ต้องมีครูที่ทำการสอนในอัตราส่วนครู 1 คน ต่อนักเรียนไม่เกิน 30 คน
- ข. โรงเรียนที่เปิดสอนประเภทวิชาเกษตรกรรมต้องมีครูที่ทำการสอนในอัตราส่วนครู 1 คน ต่อนักเรียนไม่เกิน 15 คน
- ค. โรงเรียนที่เปิดสอนแต่ละประเภทวิชา โดยมีครูลดตาม ข้อ 7

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- (2) ก. และข้อ 7 (2) ข. ในอัตราส่วนครูต่อนักเรียนตามข้อ 7 (3) ก. และข้อ 7 (3) ข. และต้องมีครูที่สามารถทำการสอนได้ครบทุกสาขาวิชาที่เปิดสอนอย่างน้อยครู 1 คน ต่อนักเรียนไม่เกิน 40 คน นอกเหนือจากนี้ ให้เป็นไปตามข้อ 7 (2) ข. เป็นอย่างต่ำ

ความจุของห้องเรียน

ข้อ 8 ห้องเรียนหนึ่ง ๆ ให้จุนักเรียนได้ไม่เกิน 40 คน

การจัดการศึกษา การประเมินผลการเรียนและการออกประกาศนียบัตร

ข้อ 9 การจัดการศึกษา การประเมินผลการเรียนและการออกประกาศนียบัตรให้เป็นไปตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการนั้น

เบ็ดเตล็ด

ข้อ 10 โรงเรียนที่เปิดสอนประเภทและสาขาวิชาอื่นนอกเหนือจากระเบียบนี้ ต้องมีที่ดิน อาคาร สถานที่ฝึกงาน และอุปกรณ์เกี่ยวกับวิชาชีพที่เปิดสอน จะเป็นอย่างไรนั้น เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด

ข้อ 11 โรงเรียนที่เปิดสอนรวมกันตั้งแต่ 2 ระดับขึ้นไปในโรงเรียนเดียวกันต้องอยู่ในหลักเกณฑ์ ดังนี้

(1) โรงเรียนที่เปิดสอนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพเทคนิค ในประเภทวิชาเดียวกัน ให้โรงเรียนแต่ละประเภทมีที่ดินไม่น้อยกว่าที่กำหนด ดังนี้

ก. ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ มีจำนวน 5 ไร่

ข. ประเภทวิชาเกษตรกรรม มีจำนวน 200 ไร่

(2) โรงเรียนที่เปิดสอนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพเทคนิค ในประเภทวิชาเดียวกันให้โรงเรียนแต่ละประเภทมีที่ดินไม่น้อยกว่าที่กำหนด ดังนี้

ก. ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ มีจำนวน 3.5 ไร่

ข. ประเภทวิชาเกษตรกรรม มีจำนวน 180 ไร่

(3) โรงเรียนที่เปิดสอนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพเทคนิค ในประเภทวิชาเดียวกัน ให้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โรงเรียนแต่ละประเภทมีที่ดิน ไม่น้อยกว่าที่กำหนด ดังนี้

ก. ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ มีจำนวน 6 ไร่

ข. ประเภทวิชาเกษตรกรรม มีจำนวน 280 ไร่

(4) โรงเรียนที่เปิดสอนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพเทคนิคตามระเบียบนี้ และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพและหรือระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ในประเภทวิชาอื่น นอกจากระเบียบนี้ รวมกันตั้งแต่ 2 ประเภทวิชาขึ้นไปให้โรงเรียนแต่ละประเภทเพิ่มที่ดินจากที่มีอยู่เดิม หรือที่ระบุไว้สำหรับประเภทวิชาอื่นอีก ไม่น้อยกว่าที่กำหนด ดังนี้

ก. ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ มีจำนวน 2 ไร่

ข. ประเภทวิชาเกษตรกรรม มีจำนวน 100 ไร่

(5) อาคาร สถานที่ฝึกงานและอุปกรณ์ สำหรับโรงเรียนตามข้อ 11(1) หรือ 11 (2) หรือ 11 (3) หรือ 11 (4) ให้มีดังนี้

ก. ห้องเรียน สถานที่ฝึกงาน โรงฝึกงาน ต้องจัดแยกเป็นเอกเทศ และเพียงพอสำหรับนักเรียนแต่ละระดับการศึกษาที่เปิดสอน

ข. ห้องธุรการ ห้องพักครู ห้องสมุด ห้องพยาบาล โรงอาหาร และห้องพิเศษอื่น ๆ ตามที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด ต้องจัดให้มีโดยแยกเป็นสัดส่วน และเพียงพอสำหรับนักเรียนแต่ละระดับการศึกษาที่เปิดสอน

ค. อุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ต่าง ๆ ตามที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด ต้องจัดให้มีโดยแยกจากกันเป็นสัดส่วน เพื่อให้สำหรับนักเรียนแต่ละระดับการศึกษาที่เปิดสอน

บทเฉพาะกาล

ข้อ 12 ห้องเรียนที่มีพื้นที่ไม่น้อยกว่า 48 ตารางเมตร และมีความยาวและความกว้างของห้องเรียนต่างกันไม่เกิน 2 เมตร ให้จนนักเรียนได้ไม่เกิน 30 คน

ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ
ว่าด้วยมาตรฐานขั้นต่ำสำหรับโรงเรียนราษฎร์ประเภทอาชีวศึกษา
ที่เปิดสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง
พ.ศ. 2522

สถานที่และอาคาร

ข้อ 3 โรงเรียนที่เปิดสอนอาชีวศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงต้องมีสถานที่และอาคารเรียน และห้องประกอบการเรียน ดังต่อไปนี้

(1) ที่ดินที่ใช้จัดตั้งต้องติดต่อกันเป็นผืนเดียวกัน และเป็นกรรมสิทธิ์ ของผู้ขอจัดตั้งเป็นเจ้าของโรงเรียน ยกเว้นเป็นที่เช่าจากสำนักงานทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์ราชพัสดุสำหรับการเช่าที่วัด ต้องมีสัญญาเช่า ซึ่งได้จดทะเบียนการเช่าต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ และมีจำนวนเนื้อที่ดินไม่น้อยกว่าที่กำหนด ดังนี้

ก. ประเภทโรงเรียนวิชาช่างอุตสาหกรรม มีจำนวน 4 ไร่

ข. ประเภทโรงเรียนวิชาบริหารธุรกิจ มีจำนวน 3 ไร่

ค. ประเภทโรงเรียนวิชาเกษตรกรรม มีจำนวน 150 ไร่

(2) การปลูกสร้างอาคารเรียนต้องปฏิบัติ ดังนี้

ก. ต้องได้รับอนุมัติแบบแปลน จากสำนักงานคณะกรรมการการศึกษา

เอกชนก่อน

ข. เมื่อหักที่ปลูกสร้างอาคารเรียนแล้วต้องมีสนามในบริเวณโรงเรียน

ไม่น้อยกว่า 1,000 ตารางเมตร

ค. มีที่รับประทานอาหารสำหรับนักเรียน ให้เพียงพอสำหรับจำนวน

นักเรียนของโรงเรียน

(3) มีที่รับประทานอาหารสำหรับนักเรียน ให้เพียงพอสำหรับจำนวนนักเรียนของโรงเรียน

(4) มีห้องครูใหญ่ ห้องธุรการ ห้องพัสดุ ห้องสมุด ห้องพยาบาลแยกชาย-หญิง ในกรณีที่มีนักเรียนชาย-หญิง เรียนรวมกันและมีห้องประกอบอื่นตามหลักเกณฑ์ที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด

สถานที่ฝึกปฏิบัติงาน อุปกรณ์

ข้อ 4 โรงเรียนประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ต้องมีสถานที่ฝึกปฏิบัติงานและเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อุปกรณ์ ดังนี้

(1) สถานที่ฝึกปฏิบัติงาน ให้แยกจากกันเป็นสัดส่วน ตามสาขาวิชาที่เปิดสอนแต่ละสาขา ต้องจัดให้มีเพียงพอแก่จำนวนนักเรียน ชั้นเรียน จนถึงชั้นสูงสุดที่เปิดสอน

(2) อัตราพื้นที่ใช้ฝึกปฏิบัติงานไม่น้อยกว่าที่กำหนด ดังนี้

ก. ช่างยนต์ ช่างเชื่อม และโลหะแผ่น ช่างกลโรงงาน ช่างกลโลหะ ช่างโยธา พื้นที่ 10 ตารางเมตร ต่อนักเรียน 1 คน

ข. ช่างไฟฟ้า ช่างอิเล็กทรอนิกส์ พื้นที่ 7.5 ตารางเมตร ต่อนักเรียน 1 คน

(3) อุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้เกี่ยวกับสาขาวิชา ที่เปิดสอนแต่ละสาขา ต้องจัดให้มีเพียงพอแก่จำนวนนักเรียน ชั้นเรียน จนถึงชั้นสูงสุดที่เปิดสอนตามหลักเกณฑ์ที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด

ข้อ 5 โรงเรียนที่เปิดสอนวิชาบริหารธุรกิจ ต้องมีห้องเรียน ห้องเรียนภาคปฏิบัติ และอุปกรณ์ ดังนี้

(1) ห้องปฏิบัติพิมพ์ดีด ต้องแยกเป็นห้องพิมพ์ดีดไทยและห้องพิมพ์ดีดอังกฤษ โดยเฉพาะ ไม่ปะปนกัน

(2) ห้องปฏิบัติสำนักงานต้องมีขนาดเป็นอัตราส่วน 2 ตารางเมตรต่อ นักเรียน 1 คน

(3) อุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ประจำห้องพิมพ์ดีด ห้องปฏิบัติสำนักงาน ต้องจัดให้มีเพียงพอแก่จำนวนนักเรียน ชั้นเรียน จนถึงชั้นสูงสุดที่เปิดสอน ตามหลักเกณฑ์ที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด

ข้อ 6 โรงเรียนประเภทวิชาเกษตรกรรม ต้องมีที่ดิน สถานที่ฝึกปฏิบัติงาน โรงฝึกงาน ห้องเรียนภาคปฏิบัติ และอุปกรณ์ ดังนี้

(1) ที่ดินที่ใช้ต้อง เป็นที่ดินที่ตีที่เหมาะสมกับการเกษตร มีน้ำอุดมสมบูรณ์ และการคมนาคมสะดวก

(2) สถานที่ปฏิบัติงาน โรงฝึกงาน ห้องเรียนภาคปฏิบัติ ให้แยกจากกัน เป็นสัดส่วนตามสาขาวิชาที่เปิดสอนแต่ละสาขาวิชา ทั้งนี้ต้องจัดให้มีเพียงพอแก่จำนวนนักเรียน ชั้นเรียน จนถึงชั้นสูงสุดที่เปิดสอน

(3) อัตราพื้นที่ของสถานฝึกปฏิบัติงาน ต้องจัดให้มีตามสาขาวิชาที่เปิดสอน ดังนี้

ก. สาขาพืชกรรม พื้นที่ไม่น้อยกว่า 1,600 ตารางเมตร ต่อ นักเรียน 1 คน

ข. สาขาสัตวบาล พื้นที่ไม่น้อยกว่า 400 ตารางเมตร ต่อนักเรียน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1 คน

ค. สาขาเศรษฐศาสตร์ พื้นที่ไม่น้อยกว่า 4 ตารางเมตรต่อนักเรียน

1 คน

ง. สาขาเกษตรกรรม พื้นที่ไม่น้อยกว่า 6 ตารางเมตร ต่อนักเรียน

1 คน

จ. สาขาอุตสาหกรรม พื้นที่ไม่น้อยกว่า 9 ตารางเมตรต่อนักเรียน

1 คน

(4) สิ่งก่อสร้าง อุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้เกี่ยวกับสาขาวิชาที่เปิดสอน แต่ละสาขาวิชา ต้องจัดให้เพียงพอแก่จำนวนนักเรียน ชั้นเรียน จนถึงชั้นสูงสุดที่เปิดสอน ตามหลักเกณฑ์ที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด

ครู

ข้อ 7 วุฒิกู และจำนวนครู มีดังนี้

(1) ครูใหญ่ ต้องมีวุฒิไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีทางการศึกษา หรือปริญญาตรี และวุฒิประโยศครูมัธยม หรือเทียบเท่า

(2) ครูที่สอน ต้องมีวุฒิดังนี้

ก. สอนวิชาสามัญ หรือวิชาชั้นทฤษฎี ต้องมีวุฒิไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีทางการศึกษา หรือปริญญาตรีในสาขาวิชาที่สอน

ข. สอนวิชาชีนปฏิบัติ ต้องมีวุฒิไม่ต่ำกว่าประกาศนียบัตร วิชาชีนชั้นสูง หรืออนุปริญญาในสาขาวิชาที่สอน หรือเทียบเท่า และเคยทำงานใน สาขาวิชาชีนนั้นมานาน ไม่น้อยกว่า 3 ปี ถ้าเป็นครูชำนาญต้องมีวุฒิสำมัญ ม.ศ.3 หรือเทียบเท่าและความรู้ความชำนาญในสาขาวิชาที่สอนม โดยผ่านการทดสอบของกรมอาชีวศึกษาหรือเลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาเอกชน พิจารณาเห็นสมควร

(3) จำนวนครูต่อจำนวนนักเรียนที่สอน มีดังนี้

ก. โรงเรียนประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ต้องมีครูประจำในอัตราส่วน ครู 1 คน ต่อนักเรียนไม่เกิน 30 คน สำหรับการสอนภาคปฏิบัติในโรงงานหรือห้องปฏิบัติการ ให้มีครู 1 คน ต่อนักเรียนไม่เกิน 15 คน

ข. โรงเรียนประเภทวิชาเกษตรกรรม ต้องมีครูประจำวิชาและครูพิเศษ โดยเฉลี่ยในอัตราส่วน 2 ต่อ 1 และอัตราส่วนของครู 1 คน ต่อนักเรียนไม่เกิน 15 คน เฉลี่ยในอัตราส่วน ครู 1 คน ต่อนักเรียนไม่เกิน 30 คน

ความจุของห้องเรียน

ข้อ 8 ห้องเรียนหนึ่ง ให้จุนักเรียนได้ไม่เกิน 30 คน

การประเมินผลการเรียน และประกาศนียบัตร

ข้อ 9 การประเมินผลการเรียนและการออกประกาศนียบัตรให้เป็นไปตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการนั้น

เบ็ดเตล็ด

ข้อ 10 โรงเรียนที่เปิดสอนวิชาชีพนอกจากที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้ ต้องมีสถานที่ อาคารเรียน ห้องเรียน ห้องเรียนภาคปฏิบัติ สถานที่ฝึกปฏิบัติงาน โรงฝึกงาน อุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ เกี่ยวกับวิชาชีพที่เปิดสอนจะเป็นอย่างใดนั้นให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด

ข้อ 11 โรงเรียนที่เปิดสอนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ และประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง รวมอยู่ในโรงเรียนเดียวกัน ต้องมีที่ดิน สถานที่อาคาร และอุปกรณ์ ดังนี้

(1) โรงเรียนแต่ละประเภทตามข้อ 3 (1) มีที่ดินไม่น้อยกว่าที่กำหนดดังนี้

- ก. ประเภทโรงเรียนวิชาช่างอุตสาหกรรม มีจำนวน 6 ไร่
- ข. ประเภทโรงเรียนวิชาบริหารธุรกิจ มีจำนวน 4 ไร่ครึ่ง
- ค. ประเภทโรงเรียนวิชาเกษตรกรรม มีจำนวน 250 ไร่

(2) อาคารเรียน ห้องเรียน ห้องเรียนภาคปฏิบัติ ห้องสมุด ห้องธุรการ ห้องพักครู ห้องพยาบาล สถานที่ฝึกปฏิบัติงาน โรงฝึกงาน ต้องจัดให้มีโดยแยกจากกันเป็นสัดส่วน เพื่อใช้สำหรับนักเรียนแต่ละระดับการศึกษาที่เปิดสอน

(3) อุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ต่าง ๆ ต้องจัดให้มีโดยแยกจากกันเป็นสัดส่วน เพื่อใช้สำหรับนักเรียนแต่ละระดับการศึกษาที่โรงเรียนเปิดสอน

ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ

ว่าด้วยการกำหนดความรู้และประสบการณ์ของผู้ขอรับใบอนุญาตให้เป็นครูใหญ่
และความรู้ของผู้ขอรับใบอนุญาตให้เป็นเป็นครูโรงเรียนเอกชน

พ.ศ. 2526

ข้อ 8 โรงเรียนที่จัดการศึกษาตามหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการ หรือ
หลักสูตรที่ได้รับอนุมัติจากกระทรวงศึกษาธิการ ประเภทอาชีวศึกษาที่เปิดสอนระดับ
มัธยมศึกษา หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ

(1) ผู้ขอเป็นครูใหญ่

ก. ต้องมีความรู้ทางการศึกษาไม่ต่ำกว่าปริญญาตรี และต้องมีประสบการณ์
การเป็นครูลมาแล้วไม่น้อยกว่าสามปี หรือ

ข. ต้องมีความรู้ทางสาขาวิชาอื่นไม่ต่ำกว่าปริญญาตรี และจะต้องมี
ความรู้ทางการศึกษา ไม่ต่ำกว่าประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษาชั้นสูง หรือมีความรู้ทาง
การศึกษา ซึ่งกระทรวงศึกษาธิการรับรองว่าเทียบได้ไม่ต่ำกว่านี้ หรือมีความรู้วิชาขึ้นครู
จากสถาบันระดับอุดมศึกษาไม่ต่ำกว่าสิบหกหน่วยกิต และต้องมีประสบการณ์เป็นครูลมาแล้ว
ไม่น้อยกว่าสามปี

(2) ผู้ขอเป็นครู

ก. สอนวิชาสามัญหรือวิชาสัมพันธ์ ต้องมีความรู้ไม่ต่ำกว่าปริญญาตรี
ประโยคครูมัธยมศึกษา ประกาศนียบัตรประโยคครูมัธยมศึกษา อนุปริญญาในสาขา
วิชาที่สอน ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประกาศนียบัตรวิชาชีพเทคนิค หรือมีความรู้ซึ่ง
กระทรวงศึกษาธิการรับรองว่าเทียบได้ไม่ต่ำกว่านี้ ถ้าเป็นครูผู้ชำนาญการ ต้องมีความรู้
ความชำนาญพิเศษในสาขาวิชาที่สอน โดยสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนรับรอง

ข้อ 9 โรงเรียนที่จัดการศึกษาตามหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการ หรือหลักสูตร
ที่ได้รับอนุมัติจากกระทรวงศึกษาธิการ ประเภทอาชีวศึกษาที่เปิดสอนระดับอุดมศึกษา หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพเทคนิค หรือหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง

(1) ผู้ขอเป็นครูใหญ่

ก. ต้องมีความรู้ทางการศึกษาไม่ต่ำกว่าปริญญาตรี และต้องมีประสบการณ์
การเป็นครูลมาแล้วไม่น้อยกว่าสามปี หรือ

ข. ต้องมีความรู้ทางสาขาวิชาอื่นไม่ต่ำกว่าปริญญาตรี และจะต้องมี
ความรู้ทางการศึกษา ไม่ต่ำกว่าประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษาชั้นสูง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำสั่ง คณะครูสภามหาวิทยาลัย
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ที่ ๗๒ / 2535

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการพิจารณาหัวข้อ
และโครงการวิทยานิพนธ์ของ นายปัญญา ผิวเกลี้ยง

เพื่อให้การเรียบเรียงวิทยานิพนธ์ของ นายปัญญา ผิวเกลี้ยง เป็นไปด้วยความเรียบร้อย
และมีประสิทธิภาพ จึงแต่งตั้งให้มีคณะกรรมการเพื่อควบคุมและพิจารณาหัวข้อและโครงการ วิทยานิพนธ์
ดังต่อไปนี้

1. คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

รศ.ดร.ปริยาพร	วงศ์บุตร ไรจน์	ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์
ดร. จำรัส	นอมมา	ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม
ศส. นพพงษ์	บุญจิรา ตัญย	ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม
2. คณะกรรมการพิจารณาหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์

รศ.ดร.ปริยาพร	วงศ์บุตร ไรจน์	ประธานกรรมการ
ดร. จำรัส	นอมมา	กรรมการ
ศส. นพพงษ์	บุญจิรา ตัญย	กรรมการ
ดร. รวีวรรณ	อินะตระกูล	กรรมการ
ศส. ประเชษฐ	ไพโรจน์ จันทร์	กรรมการ

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ 12 มิถุนายน พ.ศ. 2535

นางปริยาพร

(นางปริยาพร วงศ์บุตร ไรจน์)
คณบดี

ที่ ทม 1504/ 1421

คณะกรรมการอำนวยการ
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง ถนนฉลองกรุง
เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

มิถุนายน 2535

เรื่อง ขอเชิญประชุมพิจารณาหัวข้อและ โครงการวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาปริญญาโท

เรียน ผศ.นพพงษ์ บุญจิตราดลย์

ตามคำสั่ง คณะกรรมาธิการอำนวยการที่ 72/2535 แต่งตั้งท่านเป็นผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม และเป็นกรรมการพิจารณาหัวข้อและ โครงการวิทยานิพนธ์ ของนักศึกษาชื่อ นายปัญญา ผิวเกลี้ยง ซึ่งจะทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของ โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร" ความทราบแล้วนั้น

ประธานคณะกรรมการเห็นควรให้มีการประชุมคณะกรรมการในวันพฤหัสบดี ที่ 2 กรกฎาคม 2535 เวลา 13.00 น. ณ ห้องเรียนปริญญาโท 2 คณะกรรมาธิการอำนวยการ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

จึงเรียนมาเพื่อขอเชิญท่านเข้าร่วมประชุมตามวันเวลาดังกล่าวด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นางปรียาพร วงศ์อุนทรโรจน์)

คณบดี

งานบัณฑิตศึกษา

โทร. 3266052-6101 ต่อ 393

โทรสาร. 3269981

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

365

ที่ ทม 1504/ 1420

คณะครูศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง ถนนฉลองกรุง
เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

๒๒ มิถุนายน 2535

เรื่อง ขอเชิญประชุมพิจารณาหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาปริญญาโท

เรียน เลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน

ตามคำสั่ง คณะครูศาสตร์อุตสาหกรรมที่ 72/2535 แต่งตั้ง ดร.จำรัส นองมาก เป็นผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วมและเป็นกรรมการพิจารณาหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์ ของนักศึกษาชื่อ นายปัญญา ผิวเกลี้ยง ซึ่งจะทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของ โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร" ความทราบแล้วนั้น

ประธานคณะกรรมการเห็นควรให้มีการประชุมคณะกรรมการ ในวันพฤหัสบดี ที่ 2 กรกฎาคม 2535 เวลา 13.00 น. ณ ห้องเรียนปริญญาโท 2 คณะครูศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

จึงเรียนมาเพื่อขออนุญาตเชิญ ดร.จำรัส นองมาก เข้าร่วมประชุมตามวันเวลาดังกล่าวด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นางปริยาพร วงศ์อุนทรโรจน์)
คณบดี

งานบัณฑิตศึกษา

โทร. 3266052-6101 ต่อ 393

โทรสาร. 3269981

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ทม 1504/ 1422

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง ถนนฉลองกรุง
เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

๖๖ มิถุนายน 2535

เรื่อง ขอเชิญประชุมพิจารณาหัวข้อและ โครงการวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาปริญญาโท

เรียน ดร.จรัส นองมาก

ตามคำสั่ง คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมที่ 72/2535 แต่งตั้งท่านเป็นผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม และเป็นกรรมการพิจารณาหัวข้อและ โครงการวิทยานิพนธ์ ของนักศึกษาชื่อ นายปัญญา ผิวเกลี้ยง ซึ่งจะทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร" ความทราบแล้วนั้น

ประธานคณะกรรมการเห็นควรให้มีการประชุมคณะกรรมการในวันพฤหัสบดี ที่ 2 กรกฎาคม 2535 เวลา 13.00 น. ณ ห้องเรียนปริญญาโท 2 คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

จึงเรียนมาเพื่อขอเชิญท่านเข้าร่วมประชุมตามวันเวลาดังกล่าวด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นางปริยาพร วงศ์อนุตรโรจน์)

คณบดี

งานบัณฑิตศึกษา

โทร. 3266052-6101 ต่อ 393

โทรสาร.3269981

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประกาศในมหาวิทยาลัย

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
เรื่อง ผลการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ คณะวิศวกรรมศาสตร์ ขอประกาศรายชื่อหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษา ที่ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการดังนี้

ได้รับอนุมัติเมื่อวันที่ 29 ธันวาคม 2535

1. นายบัญชา ผิวเกลี้ยง ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร" โดยมี รศ.ดร.ปริยานร วงศ์อนุสรโรจน์ เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ ดร.จำรัส นองมาก และ ผศ.เทพนันท์ บุญจิตรบุคลย์ เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม

ทั้งนี้ให้นักศึกษาค้นคว้าและเขียนวิทยานิพนธ์ โดยปรึกษากับอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ ให้เสร็จลุล่วงภายในเวลาที่กำหนดไว้ระเบียบของบัณฑิตวิทยาลัย

ประกาศ ณ วันที่ 1 มกราคม 2536

(นายอภิสิทธิ์ สังวรศิลป์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ที่ ทม 1504.7/ว.๐๕

สำนักงานบัณฑิตศึกษา

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า

เจ้าคุณทหารลาดกระบัง ถ.ฉลองกรุง

เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

12 มกราคม 2536

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถาม

เรียน รศ.ดร.สมบัติ ทิมทรัพย์

ด้วยงานบัณฑิตศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ที่จะช่วยในการตรวจแบบสอบถามให้กับนักศึกษาปริญญาโทได้

จึงเรียนมาเพื่อขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามของนักศึกษาชื่อ นายปัญญา ผิวเกลี้ยง ซึ่งจะทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร"

งานบัณฑิตศึกษา หวังว่าคงได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี จึงขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายเมธี ปิณฑานนท์)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

งานบัณฑิตศึกษา

โทร. 3266052-6101 ต่อ 663

โทรสาร 3269981

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ทม 1504.7/ว. C8

สำนักงานบัณฑิตศึกษา
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง ถ.ฉลองกรุง
เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

/๑ มกราคม 2536

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบแบบสอบถาม

เรียน รศ.ดร.วิมลยุดต์ วรณส่วาง

ด้วยงานบัณฑิตศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ที่จะช่วยในการตรวจสอบแบบสอบถามให้กับนักศึกษาปริญญาโทได้

จึงเรียนมาเพื่อขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบแบบสอบถามของนักศึกษาชื่อ นายปัญญา ผิวเกลี้ยง ซึ่งจะทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร"

งานบัณฑิตศึกษา หวังว่าคงได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี จึงขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายเมธี ปิณฑานนท์)
รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา
ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

งานบัณฑิตศึกษา

โทร. 3266052-6101 ต่อ 663

โทรสาร 3269981

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ทม 1504.7/ว.๒๙

สำนักงานบัณฑิตศึกษา

คณะครูศาสตราจารย์สุทธสาทรธรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า

เจ้าคุณทหารลาดกระบัง ถนนลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร

เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร 10520

12 มกราคม 2536

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบแบบสอบถาม

เรียน ดร.เช็น แก้วยศ

ด้วยงานบัณฑิตศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ที่จะช่วยในการตรวจสอบแบบสอบถามให้กับนักศึกษาปริญญาโทได้

จึงเรียนมาเพื่อขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบแบบสอบถามของนักศึกษาชื่อ นายปัญญา ผิวเกลี้ยง ซึ่งจะทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร"

งานบัณฑิตศึกษา หวังว่าคงได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี จึงขอขอบคุณ ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายเมธี ปลืณธนานท์)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

งานบัณฑิตศึกษา

โทร. 3266052-6101 ต่อ 663

โทรสาร 3269981

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

371

ที่ ทม 1504.7/ว. ๐9

สำนักงานบัณฑิตศึกษา

คณะครูศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า

เจ้าคุณทหารลาดกระบัง ถ.ฉลองกรุง

เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

/2 มกราคม 2536

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถาม

เรียน ดร.เสาวนีย์ ลิกขานันท์

ด้วยงานบัณฑิตศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ที่จะช่วยในการตรวจแบบสอบถามให้กับนักศึกษาปริญญาโทได้

จึงเรียนมาเพื่อขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามของนักศึกษาชื่อ นายปัญญาดิวิ เกลี้ยง ซึ่งจะทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร"

งานบัณฑิตศึกษา หวังว่าคงได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี จึงขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายเมธี ปิณฑานนท์)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

งานบัณฑิตศึกษา

โทร. 3266052-6101 ต่อ 663

โทรสาร 3269981

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ทม 1504.7/ว. 08

สำนักงานบัณฑิตศึกษา

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า

เจ้าคุณทหารลาดกระบัง ถ.ฉลองกรุง

เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

/๙ มกราคม 2536

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถาม

เรียน ดร.ศิริพรรณ ชุ่มนม

ด้วยงานบัณฑิตศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ที่จะช่วยในการตรวจแบบสอบถามให้กับนักศึกษาปริญญาโทได้

จึงเรียนมาเพื่อขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามของนักศึกษาชื่อ นายปัญญา ผิวเกลี้ยง ซึ่งจะทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร"

งานบัณฑิตศึกษา หวังว่าคงได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี จึงขอขอบคุณ ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายเมธี บิณณานนท์)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

งานบัณฑิตศึกษา

โทร. 3266052-6101 ต่อ 663

โทรสาร 3269981

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

373

1110/2 ลาดพร้าว กรุงเทพมหานคร 10900 โทร 5113475

17 มิถุนายน 2534

เรื่อง ขอเปลี่ยนแปลงหัวข้อวิทยานิพนธ์

เรียน ท่านรองคณบดีฝ่ายแพทยศึกษาด้วย

ด้วยข้าพเจ้า นายปัญญา ผิวเกลี้ยง รหัส 31623051 นักศึกษาหลักสูตร
ครุศาสตรบัณฑิต สาขาการประถมศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอม-
เกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

มีความประสงค์ขอเปลี่ยนหัวข้อวิทยานิพนธ์
จาก "การสร้างชุดปฏิบัติการ เพื่อพัฒนาค่ายนิมของครู เรื่องการสร้างขวัญและกำลังใจ
ในเขตกรุงเทพมหานคร" เป็น "ความคิดเห็นของผู้บริหารและครู เกี่ยวกับการบริหาร
งานวิชาการของโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ในกรุงเทพมหานคร" โดยมีวัตถุประสงค์ของ
การวิจัยดังต่อไปนี้:-

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน ที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ในกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารกับครูผู้สอน ที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ในกรุงเทพมหานคร
3. เพื่อศึกษาถึงปัญหาและอุปสรรคในการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ในกรุงเทพมหานคร

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ข้อแสดงความคิดเห็น

(นายปัญญา ฝักรเกลี้ยง)

முதலாம், கிள்கோவை
1.500000 ரூபாயை 150000
1000000 ரூபாயை 1150000 ரூபாயாக.

ကုမ္ပဏီ၏ ဝင်ရောက်မှုများကို စောင့်ကြည့်ရန်:

127
182.034

ที่ ศธ 1005/0959

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน
กระทรวงศึกษาธิการ กทม. 10300

15 กันยายน 2535

เรื่อง ขอความร่วมมือในการวิจัย

เรียน ครูใหญ่ ผู้ช่วยครูใหญ่ฝ่ายวิชาการ หัวหน้าหมวดวิชาและครูโรงเรียน

ด้วยนายปัญญา ผิวเกลี้ยง นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชา
การบริหารอาชีวศึกษา ของบัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ทำการวิจัยเพื่อเรียบเรียงวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ความคิดเห็นของผู้บริหารและครู เกี่ยวกับการบริหาร
งานวิชาการของโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร" มีความประสงค์จะขอเก็บข้อมูล
โดยใช้แบบสอบถามกับผู้บริหาร และครูในโรงเรียนของท่าน

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ที่ท่านได้โปรดอนุญาตให้นักศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูล
ด้วย ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ทางการศึกษา

ขอแสดงความนับถือ

(นายสวัสดิ์ อุดมโมทย์)

ผู้อำนวยการกองโรงเรียนอาชีวศึกษา

กองโรงเรียนอาชีวศึกษา

โทร. 281-7187, 282-9576

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง

ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูเกี่ยวกับ
การบริหารงานวิชาการของ โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา
ในกรุงเทพมหานคร

ผู้วิจัย

นายปัญญา ผิวเกลี้ยง

นักศึกษานิเทศศาสตร์ สาขาการบริหารอาชีวศึกษา
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง

การบริหารงานวิชาการของ โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาในกรุงเทพมหานคร

คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม

แบบสอบถามฉบับนี้จะถามความคิดเห็นของท่าน เกี่ยวกับการบริหารงาน วิชาการในโรงเรียน โดยจะมีข้อความให้อ่านเพื่อพิจารณาว่า ท่านรู้สึกคิดเห็น เหมือนกับข้อเท็จจริงในข้อความนั้น ๆ หรือไม่ ดังนั้น จึงไม่มีคำตอบที่ถูกหรือผิด เพราะแต่ละคนย่อมมีลักษณะนิสัยความคิดเห็น ไม่เหมือนกัน ข้อสำคัญขอให้ท่านตอบ แบบสอบถามนี้ให้ตรงกับสภาพความจริงของท่านให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้

ในการตอบแบบสอบถามนั้น ขอให้ท่านอ่านคำถามของแบบสอบถามให้ เข้าใจ แล้วทำเครื่องหมาย / ในกรอบ [] ที่ท่านคิดว่าตรงกับสภาพเป็นจริง ของท่านมากที่สุด

แบบสอบถามจะมี 3 ตอน คือ

- ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม
- ตอนที่ 2 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน
- ตอนที่ 3 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการบริหารวิชาการ ของโรงเรียน

ตอนที่ 1คำชี้แจง

ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

โปรดเขียนเครื่องหมาย / ลงในกรอบ [] หน้าข้อความที่เป็นจริงเกี่ยวกับตัวท่าน

สำหรับผู้วิจัย

1 2 3

1. เพศ ☐ ชาย ☐ หญิง
2. อายุ ☐ 21-30 ปี ☐ 31-40 ปี ☐ 41-50 ปี ☐ 51 ปีขึ้นไป
3. ระดับทางการศึกษา ☐ ต่ำกว่าปริญญาตรี ☐ ปริญญาตรี ☐ สูงกว่าปริญญาตรี
4. ปัจจุบันปฏิบัติงานในตำแหน่ง ☐ ครูใหญ่ ☐ ผู้ช่วยครูใหญ่ฝ่ายวิชาการ ☐ หัวหน้าหมวดวิชา ☐ ครู
5. ประสบการณ์ในตำแหน่ง ☐ ต่ำกว่า 10 ปี ☐ 10-15 ปี ☐ สูงกว่า 15 ปี
6. ขนาดของโรงเรียน ☐ เล็ก (มีจำนวนครูไม่เกิน 49 คน) ☐ กลาง (มีจำนวนครูตั้งแต่ 50-99 คน) ☐ ใหญ่ (มีจำนวนครูตั้งแต่ 100 คนขึ้นไป)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 2 การบริหารงานวิชาการในโรงเรียนของท่าน

คำชี้แจง

โปรดอ่านแบบสอบถามให้เข้าใจ แล้วทำเครื่องหมาย / ลงในช่อง โดยพิจารณาว่า คำตอบที่กำหนดให้แบบสอบถามข้อใดตรงกับความคิดเห็นของท่าน และตรงกับสภาพความเป็นจริง โดยทำเครื่องหมาย / เพียงช่องเดียว

ตัวอย่าง

รายการพฤติกรรม	ระดับปฏิบัติ					สำหรับ ผู้วิจัย
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด	ไม่มี เลย	
ท่านวางแผนกิจกรรมเสริมหลักสูตรใน โรงเรียนมากนักน้อยเพียงใด		/				[]

คำอธิบาย

มากที่สุด	หมายถึง	ท่านปฏิบัติทุกครั้ง หรือมีมากที่สุด
มาก	หมายถึง	ท่านปฏิบัติเกือบทุกครั้ง หรือมีมาก
น้อย	หมายถึง	ท่านปฏิบัติเป็นบางครั้ง หรือมีน้อย
น้อยที่สุด	หมายถึง	ท่านไม่ค่อยปฏิบัติ หรือมีน้อยที่สุด
ไม่มีเลย	หมายถึง	ท่านไม่ได้ปฏิบัติเลย หรือไม่มีเลย

รายการพฤติกรรม	ระดับปฏิบัติ					สำหรับ ผู้วิจัย
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อย ที่สุด	ไม่มี เลย	
1. หลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้						
1. มีการประชุมชี้แจงให้ครูเข้าใจจุดมุ่งหมาย หลักการ โครงสร้างของหลักสูตร และ ปรัชญาการอาชีวศึกษา						[] 10
2. มีการประชุมชี้แจงหรือแนะนำครูอาจารย์ผู้สอน ให้เข้าใจหลักสูตร และสิ่งที่เกี่ยวข้องกับการ ใช้หลักสูตร						[] 11
3. การประชุมวางแผนร่วมกันระหว่างผู้บริหาร โรงเรียนและครู เพื่อให้การสอนเป็นไปตาม หลักสูตรกำหนด						[] 12
4. การจัดเวลาเรียนระหว่างภาคทฤษฎีกับภาค ปฏิบัติ ในตารางสอนแต่ละวันอย่างเหมาะสม ถูกต้องตามหลักการของหลักสูตร						[] 13
5. จัดให้มีคณะกรรมการวิเคราะห์หลักสูตรและ การสอน เพื่อสนับสนุนและส่งเสริมการใช้ หลักสูตรภายในโรงเรียน						[] 14
6. มีการจัดหาหนังสือหลักสูตร และเอกสาร ประกอบหลักสูตร เช่น คู่มือครู ใบงาน หนังสือเรียน หนังสืออ่านประกอบไว้สำหรับ การปฏิบัติงานของครู						[] 15
7. ครูในโรงเรียนได้ปฏิบัติตามวัตถุประสงค์ของ หลักสูตร						[] 16
8. มีการติดตามดูแลให้ครูดำเนินการสอนเป็นไป ตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร						[] 17

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รายการพฤติกรรม	ระดับปฏิบัติ					สำหรับ ผู้วิจัย
	มาก ที่สุด	มาก	น้อย	น้อย ที่สุด	ไม่มี เลย	
9. ศึกษาวิเคราะห์และถ่ายทอดวิชาการของ สช. มาช่วยเหลือให้คำปรึกษาแก่ครูทางด้านการใช้หลักสูตร ให้ครอบคลุมเนื้อหาและถูกต้อง						[] 18
10. โรงเรียนของท่านได้มีการประเมินผลการใช้หลักสูตร						[] 19
2. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน						
1. ทางโรงเรียนได้มีการจัดการให้ความรู้เกี่ยวกับวิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน						[] 20
2. ให้ครูผู้สอนมีส่วนร่วมในการคัดเลือกแบบเรียนแบบฝึกหัด และหนังสือประกอบการเรียน						[] 21
3. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ครอบคลุมเนื้อหา และถูกต้องตามหลักสูตรกำหนด						[] 22
4. มีการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรด้านวิชาการให้แก่นักเรียน เพื่อเพิ่มประสบการณ์ในการเรียนรู้						[] 23
5. ให้ครูทำโครงการสอนและบันทึกการสอน						[] 24
6. จัดอบรมให้ครูรู้จักวิธีใช้อุปกรณ์การสอน และสื่อการสอน						[] 25
7. ส่งเสริมให้นักศึกษาฝึกงานในสถานประกอบการ ทั้งภาครัฐบาลและเอกชน						[] 26
8. โรงเรียนให้งบประมาณสนับสนุนงานวิชาการอย่างเหมาะสม						[] 27

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รายการพฤติกรรม	ระดับปฏิบัติ					สำหรับ ผู้วิจัย
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อย ที่สุด	ไม่มี เลย	
9. มีการส่งเสริมการเรียนรู้การสอนโดยสอดแทรก คุณธรรม จริยธรรม ในทุกกระบวนการวิชา						[] 28
10. มีการติดตาม กำกับ ดูแล และแก้ปัญหา การเรียนรู้การสอนให้ทันต่อเหตุการณ์						[] 29
3. การแนะแนวและการให้บริการชุมชน						
1. โรงเรียนของท่าน ได้จัดให้มีฝ่ายแนะแนวทาง การศึกษาได้เหมาะสม และเพียงพอกับความ ต้องการของนักเรียน						[] 30
2. ครูในโรงเรียนสามารถช่วยเหลือแนะนำให้ นักเรียนวางแผนการเรียนรู้และการดำเนิน ชีวิต						[] 31
3. นักเรียนในโรงเรียนมีส่วนร่วมในการใช้ บริการแนะแนวของโรงเรียน						[] 32
4. การแนะแนวของโรงเรียนมีผลต่อการเรียน การสอนของครูและนักเรียน						[] 33
5. โรงเรียนมีการติดตามประเมินผลด้านการ แนะแนว						[] 34
6. มีการให้ครูไปเป็นวิทยากร เพื่อเผยแพร่ ความรู้ทางวิชาการให้กับชุมชนหรือ หน่วยงานธุรกิจอื่น						[] 35
7. มีการเชิญผู้ทรงคุณวุฒิในท้องถิ่น หรือผู้ชำนาญ งานในวิชาชีพต่าง ๆ มาเป็นวิทยากรเพื่อ ให้ความรู้ และประสบการณ์แก่นักเรียน						[] 36

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รายการพฤติกรรม	ระดับปฏิบัติ					สำหรับ ผู้วิจัย
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อย ที่สุด	ไม่มี เลย	
8. มีการจัดเก็บข้อมูลเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน ปัญหา และความต้องการของชุมชน						[] 37
9. มีการเผยแพร่ตำรา เอกสาร แผ่นพับ สิ่งพิมพ์ ทางราชการให้กับชุมชนได้ทราบ						[] 38
10. ชุมชนได้ให้การสนับสนุนการบริหารงาน วิชาการกับโรงเรียนในด้านต่าง ๆ						[] 39
4. <u>วัสดุอุปกรณ์การสอนและห้องสมุด</u>						
1. มีการจัดงบประมาณสำหรับการจัดหาหนังสือ เอกสาร วารสาร สำหรับการค้นคว้าของครู และนักเรียน						[] 40
2. มีการสำรวจความต้องการและความพร้อมของ อุปกรณ์การสอน ก่อนเปิดภาคเรียนทุกภาค						[] 41
3. โรงเรียนจัดให้มีศูนย์อุปกรณ์การสอนเพื่อเก็บ รักษาอุปกรณ์การสอนที่ครูผลิตขึ้นและจัดหามา รวมทั้งให้บริการครูในโรงเรียนเป็นอย่างดี						[] 42
4. มีการอบรมเรื่องการผลิตการใช้สื่อ และสนับสนุนการผลิตการใช้สื่อต่อการเรียนการสอน						[] 43
5. จำนวนห้องเรียน มีเพียงพอกับจำนวน นักเรียน						[] 44
6. อาคารเรียนที่ใช้ในการสอนภาคปฏิบัติ มีความเหมาะสม						[] 45
7. โรงเรียนจัดให้มีหนังสือสำหรับบริการครูและ นักเรียน ในการศึกษาค้นคว้าจำนวนมาก เพียงพอกับความต้องการและทันสมัย						[] 46

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รายการพฤติกรรม	ระดับปฏิบัติ					สำหรับ ผู้วิจัย
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อย ที่สุด	ไม่มี เลย	
8. มีบรรณารักษ์แนะนำการใช้ห้องสมุดให้กับ นักเรียนก่อนการใช้ห้องสมุด						[] 47
9. บรรณารักษ์จัดสถานที่อย่างเพียงพอ และ ให้บริการความสะดวกแก่ครูและนักเรียน ในการใช้ห้องสมุด						[] 48
10. โรงเรียนมีการติดตามประเมินผลการใช้ ห้องสมุดและอุปกรณ์การสอน						[] 49
5. การนิเทศและการพัฒนาบุคลากรทางการสอน						
1. มีการประชุมครู เพื่อดำเนินการเกี่ยวกับการ จัดการเรียนการสอน ก่อนเปิดภาคเรียน						[] 50
2. โรงเรียนของท่านได้กำหนดนโยบาย และ ชี้แจงเกี่ยวกับการนิเทศการสอนให้ครูเข้าใจ						[] 51
3. โรงเรียนได้จัดตั้งทีมงานนิเทศได้ เหมาะสม						[] 52
4. โรงเรียนได้กระทำการนิเทศภายในอย่าง ต่อเนื่อง						[] 53
5. มีการส่งเสริมให้ครูในโรงเรียนหรือวิทยากร ภายนอกได้มาสาธิตหรือแนะนำความรู้ใหม่ ให้กับครู						[] 54
6. มีการส่งเสริมให้ครูได้รับการอบรมฝึกงาน หรือจัดประชุมสัมมนาเชิงปฏิบัติการ เพื่อนำ ความรู้มาปรับปรุงการเรียนการสอน						[] 55

รายการพฤติกรรม	ระดับปฏิบัติ					สำหรับผู้วิจัย
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด	ไม่มีเลย	
7. มีการส่งเสริม ยกย่อง ชมเชยครูที่มีความสามารถดีเด่น						[] 56
8. การให้ครูไปดูงานด้านวิชาการในสถานศึกษาคืออื่น เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงการเรียนการสอน						[] 57
9. การให้ครูได้ศึกษาต่อ เพื่อเพิ่มพูนความรู้ให้สูงขึ้น						[] 58
10. มีศึกษานิเทศก์หรือเจ้าหน้าที่จาก สช. เข้ามาช่วยเหลือโรงเรียนด้านวิชาการ						[] 59
11. โรงเรียนได้มีการประเมินผลการนิเทศการสอน						[] 60
6. การวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอน						
1. การประชุมครู เพื่อกำหนดแนวทางในการวัดผลและการประเมินผลการเรียนการสอน						[] 61
2. การส่งเสริมให้ครูเข้ารับการฝึกอบรมเกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอน						[] 62
3. มีการกำหนดวัน-เวลา ในการวัดและประเมินผลการเรียนไว้ล่วงหน้าตลอดปีการศึกษา						[] 63
4. การจัดทำ Progress Chart เพื่อให้นักเรียนทราบผลการปฏิบัติงานของตนเอง						[] 64
5. ส่งเสริมสนับสนุนให้ครูประเมินผลการเรียนการสอนอย่างสม่ำเสมอ และเป็นไปตามวัตถุประสงค์						[] 65

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รายการพฤติกรรม	ระดับปฏิบัติ					สำหรับ ผู้วิจัย
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อย ที่สุด	ไม่มี เลย	
6. การจัดให้มีเอกสาร คู่มือ อุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ ซึ่งอำนวยความสะดวกในการ วัดผลและประเมินผล						[] 66
7. มีการจัดตั้งกรรมการเพื่อดำเนินการเกี่ยวกับ กิจกรรมการวัดผลการสอน และประเมินผล การเรียนการสอน						[] 67
8. มีการวัดผลและประเมินผลการศึกษาของ นักเรียน ทั้งภาคทฤษฎี ภาคปฏิบัติ และงานที่ มอบหมายให้นักศึกษาทำ โดยครอบคลุมเนื้อหา ของรายวิชาตลอดภาคเรียน						[] 68
9. มีการรายงานผลการศึกษาของนักศึกษาให้นัก ศึกษาและผู้ปกครองทราบทุกครั้งในเวลาอันควร						[] 69
10. การติดตามผลนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาไป แล้วเพื่อนำมาปรับปรุงการเรียนการสอน						[] 70
11. มีการประชุมครู เพื่อให้ครูนำผลที่ได้รับจาก การประเมินมาปรับปรุงการเรียนการสอน						[] 71

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 3 ท่านเห็นว่าข้อความต่อไปนี้ ทำให้เกิดปัญหาและอุปสรรคในการ
บริหารงานวิชาการของโรงเรียนเพียงใด

สภาพปัญหาและอุปสรรค	ระดับปัญหา			สำหรับ ผู้วิจัย
	มาก	ปาน กลาง	น้อย	
<u>หลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้</u>				
1. หลักสูตรมีการเปลี่ยนแปลงบ่อย ทำให้สับสนต่อการปฏิบัติ				[] 4
2. การเปลี่ยนแปลงหลักสูตร ทำให้มีปัญหาสำหรับนักเรียนที่ตกค้างและ โอนย้ายสถานศึกษา				[] 5
3. หลักสูตรบางรายวิชาไม่เหมาะต่อระดับชั้นเรียนและท้องถิ่น				[] 6
4. ครูมีชั่วโมงสอนต่อสัปดาห์มากเกินไป ทำให้ไม่บรรลุผลตามหลักสูตร				[] 7
5. โรงเรียนไม่สามารถจัดทำตารางเรียน วัสดุอุปกรณ์ได้ตรงตามหลักสูตร				[] 8
6. โรงเรียนขาดการติดตามผลการใช้หลักสูตร เพื่อนำมาปรับปรุงการเรียนการสอน				[] 9
7. หลักสูตรเน้นวิชาการมากเกินไป จนขาดการปฏิบัติ				[] 10
8. หลักสูตรไม่ยืดหยุ่นเข้ากับสภาวะการณ์ในปัจจุบัน				[] 11
9. ครูสอนไม่ทันหรือไม่ครบตามหลักสูตร				[] 12
<u>การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน</u>				
1. มีเวลาน้อยจนเกินไป ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน				[] 13

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สภาพปัญหาและอุปสรรค	ระดับปัญหา			สำหรับ ผู้วิจัย
	มาก	ปาน กลาง	น้อย	
2. ขาดงบประมาณ และขาดอุปกรณ์ในการจัดการเรียน การสอน				[] 14
3. ลักษณะของกิจกรรมไม่ได้ส่งเสริมให้นักเรียนเป็นผู้ที่มี ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ เพราะส่วนใหญ่ครูเป็นผู้กำหนด ให้ทำมากกว่านักเรียนคิดขึ้นเอง				[] 15
4. ครูผู้สอนขาดความรู้ความสามารถ และขาดความเชื่อมั่น ในตนเอง				[] 16
5. หนังสือที่ใช้สำหรับการค้นคว้า เพื่อประกอบการเรียน การสอน มีจำนวนน้อย				[] 17
6. ครูไม่มีส่วนร่วมในการจัดวางแผนงานวิชาการ				[] 18
7. ครูไม่มีโอกาสเข้าร่วมอบรมสัมมนาทางวิชาการ				[] 19
8. ครูบางคนขาดประสบการณ์ในการสอน เนื่องจากไม่ได้ เรียนมาทางวิชาครู และเพิ่งสำเร็จการศึกษาใหม่				[] 20
<u>การแนะแนวและการให้บริการชุมชน</u>				
1. โรงเรียนขาดบุคลากรในด้านการแนะแนวโดยตรง				[] 21
2. ครูไม่มีส่วนร่วมในการเสนอความคิดในด้านการ แนะแนว				[] 22
3. นักเรียนในโรงเรียน ไม่มีส่วนร่วมในการให้บริการ แนะแนวของโรงเรียน				[] 23
4. โรงเรียนขาดงบประมาณสนับสนุนงานแนะแนว				[] 24

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สภาพปัญหาและอุปสรรค	ระดับปัญหา			สำหรับ ผู้วิจัย
	มาก	ปาน กลาง	น้อย	
5. โรงเรียนขาดงบประมาณที่สนับสนุนงานด้านบริการ ชุมชน				[] 25
6. ชุมชนไม่สนใจที่จะรับบริการทางด้านวิชาการจากสถาน ศึกษา				[] 26
7. โรงเรียนมิให้ครูไปเป็นวิทยากรเผยแพร่ความรู้ ทางวิชาการแก่ชุมชน				[] 27
8. ขาดการเผยแพร่ตำรา เอกสาร สิ่งพิมพ์ทางวิชาการ ให้กับชุมชน				[] 28
<u>วัสดุอุปกรณ์การสอนและห้องสมุด</u>				
1. ครูใช้เวลาทางด้านกิจกรรม หรือทำการผลิตสื่อ เพราะมีชั่วโมงการสอนและงานพิเศษจากการสอนมาก				[] 29
2. การจัดซื้อวัสดุอุปกรณ์ของโรงเรียนล่าช้า ไม่ตรงตาม กำหนด				[] 30
3. ขั้นตอน ด้านงานวัสดุมีมากเกินไป ทำให้งานล่าช้า ไม่ตรงตามกำหนด				[] 31
4. วัสดุอุปกรณ์ล้าสมัย ไม่ทันต่อการเรียนเปลี่ยนแปลงทาง เทคโนโลยี				[] 32
5. วัสดุอุปกรณ์มีจำนวนน้อย เมื่อเทียบกับจำนวนนักเรียน				[] 33
6. สถานที่ตั้งของห้องสมุดไม่เหมาะสม อยู่ชั้นบนสุดของ อาคาร				[] 34

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สภาพปัญหาและอุปสรรค	ระดับปัญหา			สำหรับ ผู้วิจัย
	มาก	ปาน กลาง	น้อย	
7. หนังสือมีไม่ครบทุกสาขา หนังสือสามัญมีมาก หนังสือที่ เกี่ยวกับวิชาชีพมีน้อยมาก				[] 35
8. โรงเรียนขาดการติดตามประเมินผลในการใช้วัสดุ อุปกรณ์การสอนของครูและห้องสมุด				[] 36
<u>การนิเทศและการพัฒนาบุคลากรทางการสอน</u>				
1. โรงเรียนไม่กระทำการนิเทศอย่างต่อเนื่อง				[] 37
2. โรงเรียนขาดบุคลากรทางด้านการนิเทศทาง การศึกษา				[] 38
3. โรงเรียนขาดการจัดส่งบุคลากรเข้ารับการอบรมฝึกงาน ในสถานประกอบการ				[] 39
4. ผู้บริหารและฝ่ายวิชาการขาดความรู้ความเข้าใจเรื่อง การนิเทศ				[] 40
5. สช. ร่วมมือกับทางโรงเรียนทำการนิเทศทาง การศึกษา				[] 41
6. การพัฒนาบุคลากรส่วนใหญ่กระทำอย่าง ไม่ต่อเนื่อง และไม่ตรงกับความต้องการ				[] 42
7. มีการประชุมเป็นบางครั้ง แต่นำไปใช้ในการปฏิบัติจริง น้อย				[] 43
8. บุคลากรมีจำนวนจำกัด โอกาสที่จะส่ง ไปอบรมสัมมนา ภายนอกมีน้อย เพราะมีผลต่อการเรียนการสอน				[] 44

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สภาพปัญหาและอุปสรรค	ระดับปัญหา			สำหรับ ผู้วิจัย
	มาก	ปาน กลาง	น้อย	
<u>การวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอน</u>				
1. ครูขาดความสนใจในการวิเคราะห์ข้อสอบ เพื่อนำมาปรับปรุง และทำคลังข้อสอบภายในสถานศึกษา				[] 45
2. ครูผู้สอนไม่เข้าใจเรื่องการวัดผลประเมินผลดีพอ เพราะไม่ได้เรียนจบมาทางด้านวิชาชีพครูโดยตรง				[] 46
3. ระยะเวลาในการวัดผลไม่เหมาะสม				[] 47
4. โรงเรียนไม่ได้ติดตามและนำผลที่ประเมินทางวิชาการ มาปรับปรุงการเรียนการสอน				[] 48
5. โรงเรียนไม่ได้มีการติดตามการปฏิบัติงานของผู้สำเร็จ การศึกษาอย่างต่อเนื่อง				[] 49
6. โรงเรียนขาดการกำหนดแนวทางในการส่งผลการเรียน ถึงผู้ปกครองนักเรียนอย่างต่อเนื่อง				[] 50

ข้อเสนอแนะ

41.

* ขอขอบพระคุณอย่างสูงที่กรุณาตอบแบบสอบถามอย่างสมบูรณ์ *

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

นายปัญญา ผิวเกลี้ยง เกิดวันที่ 8 ตุลาคม 2484 ณ บ้านเลขที่ 4 หมู่ 20 ตำบลลำไทร อำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี

ประวัติการศึกษา

สำเร็จการศึกษาชั้นมัธยม 6 พ.ศ. 2502

สมัครสอบได้ชุดวิชาครูพิเศษมูล (พ.) พ.ศ. 2504

สมัครสอบได้ชุดวิชาครูประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา (พ.ศ.) พ.ศ. 2508

สมัครสอบได้ชุดวิชาครูพิเศษมัธยม (พ.ม.) พ.ศ. 2513

สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาการศึกษามัธยมศึกษา จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร พ.ศ. 2518

ประวัติการทำงาน

เริ่มประกอบวิชาชีพครูน้อย ที่โรงเรียนพระวิสุทธีวงศ์ อำเภอลำลูกกา
จังหวัดปทุมธานี เมื่อวันที่ 22 มิถุนายน 2502

ปัจจุบันเป็นครูใหญ่โรงเรียนเซนต์จอนห์น โปลิเทคนิค ลาดพร้าว กรุงเทพมหานคร.